

XVC2)
21

தொல்காப்பியம்.

இவம்புரணம்.

எழுத்தத்திகாரம்.

பதவுடை.

புணரியல், உருபியல், உயிர்மயக்கியல்,
புள்ளிமயக்கியல்.

வ. உ. சுதம்பாரம் பிள்ளை,
பதிப்பாசிரியன்.

விக்டோரியா பிரின்டிங் பிரஸ், தூத்துக்குடி.

1941.

தொல்காப்பியம்.

இவம்பூரணம்.

எழுத்தத்திகாரம்.

பதவுரை.

புனரியல், உருபியல், உ.சிர்மயங்கியல்,
புள்ளிமயங்கியல்.

வ. உ. சிதம்பரம் இவ்வோ,
பதிப்பாசிரியன்.

கிட்டோரிய பின்னால் பிரஸ், துத்துக்குடு.

1941.

XV
x, v, 1, 21

தொல்காப்பியம்.

இளம்புரணம்.

எழுத்தத்தினாரம்.

பதவுரை.

வ. உ. சிதம்பரம் இன்ஸர்,

பதிப்பாசிரியர்.

விட்டேரியா பிரிஞ்சில் பிரஸ், தூத்துக்குடி.

1941

தோல்காப்பியம்.

இவம்பூரணம்.

பதிப்புரை.

“தோல்காப்பியம்” என்றும் இந்தால் தமிழ் மொழிக்குத் தலையாக கிளக்கும் ஏப்புயர்வற்ற ஓர் இலக்கணம். இஃது அகத்தியனது பண்ணிரு மாணுக கருள் “திரண்ணமாக்கினி” என்றும் இயற்பெயரிகளையும் “போருந்தக் கற்றுப் புறரதப் வுணர்ந்தோர் நல்லிசை நிறுத்த தோல்காப்பியன்” என்றும் புகழ்ப்பெயரிகளையும் கொண்டு கிளக்கிய ஓர் முனிவனுல் இயற்றப்பெற்றது. இதற்கு முதல் நால் அகத்தியனுல் இயற்றப்பெற்ற “அகத்தியம்” என்ப. இந்தால் பண்ணோயிரும் வருஷங்களுக்குமுன் இயற்றப்பெற்றதென வீரசௌதியத்தின் பதிப்புரையில் திருமன். சி. வெ. தாமோதரம்பிள்ளை கிளங்கட்டியுள்ளானர்.

ஆன், பென், அலிகளை ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றங்பால் விகுதிகளால் உணர்த்துவது தமிழ்நிமாழி ஒன்றே. ஆண்பால் விகுதியைப் பொருந்தி ஆணைக்குற்யாமலும், பெண்பால் விகுதியைப் பொருந்திப் பெண்கைக் குறியாமலும், ஒன்றங்பால் விகுதியைப் பொருந்தி அளியைக் குறியாமலும் சிற்கும்சொற் கள் ஆரியம் முதலிய மொழிகளில் எண்ணில் உண்டு. உயர்த்திகள், அஃறிமீனா என்றும் தமிழ் இலக்கணப் பாகுபாடு ஆரியம் முதலியவற்றில் இல்லை. சிலத்தின் பாகுபாடுகளையுப், அவற்றின் உரிப்பொருள், கருப்பொருள்களையும், அவற்றின் மக்களை ஒழுக்கங்களையும் கூறவது தமிழ் இலக்கணம் ஒன்றே.

இவ்வகைத் தளிச் சிறப்புப்பொருந்திய இத்தமிழ் இலக்கணத்துள்ளும் ஆரிய மொழிகள் சிலவற்றையும், ஆரியர் பழக்க வழக்கங்கள் சிலவற்றையும், ஆரியர் கொள்கைகள் சிலவற்றையும், இந்தாலைசிரியன் தழைத்திருத்தமிகு ஆக்கங்களுக்காணலாம். ஆயினும், தமிழ் மக்களின் முற்காலப் பழக்க வழக்கை ஒழுக்கங்களும், தமிழ் மொழியின் கேர்க்கையும் மாண்பும் ஏற்றமும் இந்தாலைக்கண் தெற்றேனாக்காணலாரும். இந்தாலை எழுத்தத்திகாரச் சொல்லத்திகாரச் குத்திரங்களைக் கற்றே போர் கண்ணால்தியவற்றைப் புன்னாலாதியன்வாகக் காண்பதெங்பது கிளக்கும்.

இந்துற்கு ஏர எழுதினேர் இவம்பூரணர், கல்லாட்டி, பேராளியர், கச்சின்முர்க்கியர், சேனுவரையர் என்றும் ஐவர். அவருள் இவம்பூரணரும், பேராளியருட் இந்தாலை எழுத்தத்திகாரம், சொல்லத்திகாரம், பொருள்திகாரம்

என்னும் முன்றத்திகாரங்களுக்கும் உரை இயற்றியுள்ளார்கள். கல்லாடர் எழுத்துக்காரர்த்திற்கும் சொல்லத்திகாரர்த்திற்கும் மாத்திரம் உரையெழுதியிருப்பதாகவும், சேனாவரையர் சொல்லத்திகாரர்த்திற்கு மாத்திரம் ஒன்றெழுதியிருப்பதாகவும் தெரி கிறோம். அவ்வைவந்துரைகளும் முறையே இளம்பூரணம், கல்லாடம், பேராசிரியம், கச்சினார்க்கிணியப், சேனாவரையம் என வழங்குகின்றன.

இல்லவரைகளில் நக்சினார்க்கிணிய எழுத்துத்திகாரமும் சொல்லத்திகாரமும் தனித்தனியே அச்சாகி வெளிவங்குதுள்ளன. நக்சினார்க்கிணியப் பொருளத்திகாரமும், பேராசிரியப் பொருளத்திகாரமும் கலந்து அச்சாகி வெளிவங்குதுள்ளன. பேராசிரியச் சொல்லத்திகாரம் காங்கை தயிழ்ச் சங்கத்தாரால் அச்சிடப்பெற்று முடிந்து விரைவில் வெளிவரும் நிலைமையில் இருக்கின்றது. இளம்பூரணம் எழுத்துத்திகாரம் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்ப் பூசிருந்தவாஸ்விக் கண்ணியப்ப முதலியாரால் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தப்பட்டது. அவ்வெழுதுத்திகாரத்தைப் பல ஏட்டுப் பிரதிகளோடு ஒப்பிட்டுப்பார்த்துத் திருத்தி யான் இப்பொழுது அச்சிட்டு வெளிப்படுத்துகின்றேன். இளம் பூரணம் பொருளத்திகாரம் அதைத்திணையியலும் புறத்திணையியலும் முன்னரே அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியுள்ளேன். சொல்லத்திகாரமும் பொருளத்திகாரத்தின் பின்திய இயல்களும் விரைவில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பிரதம்.

இளம்பூரணரே முதல் உரையாசிரியர். அவர் “உரையாசிரியர்” எனவே யாவராலும் வழங்கப்படும் பெருமைவாய்ந்தவர். அவர் மூன்று அதிகார உரைகளுள்ளும் எழுத்துத்திகாரவுக்கர “எழுத்திற்கு இளம்பூரணம்” என்று யாவராலும் புகழப்பெற்றது. கற்போர் எளிதில் உணருமாறு பொருட்டொர்புகளைக்கீச்சுத்திரக்கொள்ளும் அவற்றின் பொருட்கொற்களையும் பிரித்தும் கிறத்திப்படித்ததற்குரிய அடையாளங்களிட்டும் பதிப்பிடத்துள்ளேன். ஒவ்வொரிடத்தில் பாட வேறுபாடும், உரை வேறுபாடும் சேர்த்துள்ளேன். எனது சேர்ப்பிற்கு மூன்னும் பின்தும் முறையே [] இக்குறிகள் இட்டுள்ளேன்.

இல் வெழுத்துத்திகாரத்தையும் பொருளத்திகாரத்தையும் 1920-ம் வருடத்தில் அச்சிடத் திடாடக்கினேன். பொருளத்திகாரம் அதைத்திணையியல் புறத்திணையியல்கள் முன்னரே அச்சாகி வெளிவங்குதுள்ளன. இஃது இப்பொழுது வெளிவருகின்றது. பொருளத்திகார ஏணை இயல்களும் சொல்லத்திகாரமும் விரைவில் வெளிவருப்.

தொல்காப்பிய எழுத்தச்சிகாரச் சூத்திர அகராதி.

சூத்திரம்.	பத்தம்	சூத்திரம்.	
அ ஒ ட ய ஏ	கூம்	அவற்றுள் - ரகார	எ.ஏ
அவென் லூம்	கஈ	அவற்றுள் வளைக்கான்	எங்
அ இ உ அம்	கடு	அவற்றுள்ளி மருங்கிற்	எ.ங
அக்மென் கிளவிக்கு	ஈங்	அவைதாம் - குற்றிய	எ
அகர ஆகாரம்	ஈக்	அவைதாம் - இயற்கை	எக்
அகர இகரம்	உ.ஈ	அவைதாம் - இன்ஜே வ	எ.உ
அகர உகரம்	உ.உ	அவைதாம் - முன்னப்	எக்
அகரந் திம்பர்	உ.உ	அவைதாம் - மெய்	நக
அரச விறுதி	எ.உ	அவையூப் பத்தி ஜூம்	நால்லி
அக்கென் சாரியை	கூ	அவ்வழி - பன்னீ ரூயிரும்	நபி
அடையொடு	ஈ.உ	அவ்வா நெற்றுத் து	ந.ஏ
அணரி நுணியா	நஈ	அவ்வியா எரிதோபு	ய
அண்ண ஞ் சேர்ந்த	நந	அழுனென் என்றுதி	எ.ந
அண்ண நண்ணிய	நந	அழுனே படுனே	எப்
அதனில் யூபிரிக்கும்	ஈனி	அளங்தறி களவி	மான
அத்வண் வரிஜும்	அபி	அளபாகு மொழிமுத	எ.ஏ
அத்திடை வருஷம்	கஈ	அளபிறங் கூபிர் தலூம்	க.பி
அத்தி ஈகரம்	கஈ	அளவிற்கு சிறையித்தகும்	க.ஏ
அத்தே வற்றே	கஈ	அளவு சிறையு மாபிய நிரியா	நால்லி
அத்தொடு சிவஜும்	ஈஅ	அளவு சிறையு மாபிய நிரியா	நால்லீ
அங்கான் மொழியும்	ஈஈ	அளவு சிறையு மெண்ணும்	நாக
அப்பெயர் மெய்யொழித் தன்	ஈஉக	அளவு சிறையும் வேற்றுமை	நா.அ
அம்மி நிறுதி	காடு	அன்றுவரு காலை	க.க
அம்மு வாறும்	காடு	அன்ன வென்னு	எ.க
அனரயளபு	டி	அன்னன் சாரியை	எபி
அரையென் வருஷம்	காபி	அஃதிவ ஜூவலாது	எ.ஏ
அவ்வதன் மருங்கிற்	ஈக	அஃதிவினை விரவம்	தெ
அவ்வது கிளப்பிரியற்கை	ஈபக	ஆ ச யூ வ ஜி	அ
அவ்வது கிளப்பிழும் வே	ஈபி	ஆ வ ஜுன்னு	உ.பி
அவ்வது கிளப்பிழும் வே	ஈங்கூ	ஆ வ ஜு அம்	உ.ங
அவ்வது கிளப்பி னெல்	ஈகக	ஆகார விறுதி	உபி
அவ்வழி யெல்லா மியல்	ஈங்கூ	ஆடேஷ மகடே	கஈ
அவ்வழி யெல்லா முற்பீ	ஈங்கா	ஆஜும் பெண்ணும்	நா.ங
அவ்வழி யெல்லா முற்பீ	ஈங்க	ஆண்மரக் கிளவி	நா.க
அவ்வழி யெல்லா மெல்	ஈ.ங	ஆதனும் புத்தனும்	நாபி.ங
அவற்றுள் - அ ஆ வாயிரண்	ஈ.க	ஆயிரக் கிளவி	நா.கூ
அவற்றுள் - அ இ ட எ	அ	ஆயிரக். வரிஜும்	ந.ஏ
அவற்றுள் - இகர வீற்று	கிச	ஆயிரக் வரினே	நா.கூ
அவற்றுள் - இங்னி னி	ஈங	ஆயிரக் வருவழி	நாபி
அவற்றுள் - ஈரொற்றுத்	ஈங்கி	ஆய்த நிலையதும்	நா.ங
அவற்றுள் - கரமுங் கானும்	காஶ	ஆரும் வெதிருஞ்	நா.உ
அவற்றுள் - ஜனங்கான்	காந	ஆவயின் வல்	நா.ங
அவற்றுள் - சிறுத்த சொல்	ஈங	ஆவு மாவும்	அக
அவற்றுள் - மெய்யி	ஈங	ஆவோ டல்லது	உ.பி
அவற்றுள் - மெல்லமு	கிக	ஆறன் மருங்	நால்லீ

தொக்காப்பிய எழுத்தசிகாரச் சூத்திர அகாதி.

சூத்திரம்.	புக்கம்.	சூத்திரம்.	
ஆற் னுருபி ஈகர	தக	உணரக் கூறிய	நா.ஏ
ஆற் னுருபிலும்	டிக்	உண்டென் கிளவி	நா.ஏ
ஆரென் கிளவி	நாடுக	உதிமரக் கிளவி	ஏள்
ஆனி எகரமு	ஈம	உந்தி முதலா	நஷி
ஆலென் ரகா	ஈம	உப்ப காரமொடு	ஒ.க
ஆக்முன் வருஷம்	ஈ.ஈ	உப்ப கார மொன்றென	உ.ஏ
இ. ஈ. எ. ஜி	நக	உம்மை யெஞ்சிய	ஏக
இங்கி னிகர	ஈ.ஈ	யர்தினைப் பெயரே	நா.ஏ
இகர யகர	உ.ஏ	யெ.தினை யாயின	ஏ.ஏ
இகாவிலுதிப்	ஈ.ஏ	யெர்தினை யாயிலு	நா.ஏ
இடற்வைர	ஈக	யீரிகும் புள்ளியு மிதுதி	நாடுக
இபைசிலை ரகா	ஈ.ஈ.ஈ	யீரிகும் புள்ளியு மிதுதி யாகி	ஏ.ஏ
இடைப்படித்	கன	யீர்முன் வரினு மாயிய	ஏ.ஏ
இடையெழுத் தென்ப	க.ஏ	யீர்முன் வரினு மாயிய	நா.ஏ
இடையொற்றுத்	கான	யீரிறு சொன்முன்	ஏ.ஏ
இதழியைந்து	ஈ.ஏ	யீர்ராகிய முனானிலை	நா.ஏ
இயந்பெயர்	ஈ.ஏ.ஏ	யீரீ ரூபை யுயர்தினைப்	நா.ஏ
இரண்டுமுத	ஈ.ஏ.ஏ	யீர் மெய் அல்லன	உ.ஏ
இராவென	ஈ.ஏ	யீர்மெய் யீறும்	ந.ஏ
இருதிசை	ஈ.ஏ.ஏ	யீர்னு வெஞ்சிய	உ.ஏ.
இருளென் கிளவி	ஈ.ஏ.ஏ	யரிவரு காலை	ந.ஏ
இவுமென் கிளவி	ஈ.ஏ.ஏ	உருபிய னிலையு	ந.ஏ.
இவுல் மரப்	ஈ.ஏ.ஏ	உருவிலு ம்கைவிலு	க.ஏ.
இவுல்லென் கிளவி	ஈ.ஏ.ஏ	உரைப்பொருட் கிளவி	ஏ.ஏ
இவுல்லொடு கிளப்	ஈ.ஏ.ஏ	நாகார விதுதி	க.ஏ.
இருஅத் ரேற்ற	ஈ.ஏ.ஏ	உடவை னாகுபெய	க.ஏ.
இருபியக்கி	ஈ.ஏ.ஏ	எ. என் வருமுயிர்	உ.ஏ.
இன் றி யென் து	ஈ.ஏ.ஏ	எகர ஒகரத்	பி.
இன் னின்ட வருஷம்	ஈ.ஏ.ஏ	எகர வொகரம்	க.ஏ.
இன் னென் வருஷம்	ஈ.ஏ.ஏ	எகின் மரமாயி	கபுடி.
காகர விறுதி	ஈ.ஏ.ஏ	எஞ்சிய வெல்லா	உ.ஏ.
காமுக கம்முக	ஈ.ஏ.ஏ	எட்ட னாகுறோ	நா.ஏ.
காரமுத்து மொழியு மு	ஈ.ஏ.ஏ	எண்ணி னி.து.தி	ஏ.க
காரமுத்து மொழியும்	ஈ.ஏ.ஏ	எண்துப் பெய்க்	நா.ஏ.
காரமுத் தொரு	ஈ.ஏ.ஏ	எ.பெய்ய புண்ணரும்	ந.ஏ.
காவியன் மருங்கினி	ஈ.ஏ.ஏ	எருவுஞ் செருவு	க.க
காநியன் மருங்கினு	க.ஏ	எல்லா மென் து	க.ஏ.
காநா ஒது வென் து	உ.ஏ	எல்லா மொழிக்கு	க.க.
காநா ஒதுதென் வென	உ.ஏ	எல்லா மென் து	க.ஏ.
காநா கார வாமிஹாடு	உ.ஏ	எல்லா வெழுத்தும்	ந.ஏ.
கார மொடு	உ.ஏ	எழுத்தெனப் படுப	ஏ.
கார விறுதி	உ.ஏ	எழுத்தோ ரண்ன	க.க.
காச் கார மிரு	உ.ஏ	ஏ.ஏ எதுமுயிர்	உ.ஏ.
காச் காரமொடு	உ.ஏ	கார விறுதி	க.ஏ.
கட்டப்பற புள்ளி	உ.ஏ	கயெ னிறுதி	க.க.

தொல்காப்பிய எழுத்துக்காரச் சூத்திர அகராதி.

சூத்திரம்.		சூத்திரம்.	
வட ஆருப்பிந்துத்	ஷ.	தைப்பு மவெனும்	உ.
ஏழேன் கிளவி	நாக	வைஹா டிகையி	உ.
வனவை புணரி	நாடன	காரமுந் கரமு	ஈள
வனவை வரினே	கு	கிளாங்த வல்ல	ாகமி
வனைப் புளிப்பெயர்	ஈ.அ	கிளோப்பெய ரெல்லாங்கி	ாப்பி
வனைமுன் வரினே	நாகக	கிளோப்பெய ரெல்லாங்கோ	ாஞி
வனை யெதினே	நாமந்	கிழேன் கிளவி	நாநக
வனை வகரங்	நாட.ஈ	குமிதென் கிழுவி	நா.ஆ
வனை வகரவின்	க	குயினென் கிழுவி	நா.ஸ
ஐந்து குதின்	ஈ	குறியத ஸிறுதி	நு
ஐந்து வென்று	ஈ.க	குநியதன் முன்ன	கள
ஐகார ஒளகாரங்	ஈ.ந	முறியதன் முன்னரு	ந
ஐகார விறுதிப்	க	குறுகைப் பெடுவைமயு	உக
ஐந்த வெற்றேம்	நாகன	குறைவென் கிளவி	ஈ.ந
ஐந்த வெற்றே மு	நாடுபி	குற்றியல்கர	கக
ஐந்த வெற்றே மெல்	நாக.அ	குற்றிய லுகரக் கிண்ணே	கக
ஐந்த வெற்றே ய	நாடுக	குற்றிய லுகரத் திறுதி	எ.பி
ஐந் த ஆண்று நம	நாகக	குற்றிய லுகா முறை	உ.ஸ
ஐயம் பல்வெள	நாகபி	குற்றிய லுகா மு	ந.ங
ஐயின் முன்னரும்	நாடு	குற்றெழுத்திம்புரு	கா.ங
ஒடுமரக் கிளவி	க	குற்றெழுத் தநந்து	கக
ஒலவு மற்றே	உ	குண்திசை மொழி	கா.ந
ஒழுங்கத ஸிலைபு	ஈ	கொடிமுன் வரினே	கா.ஶ
ஒற்றிடை யின்மிகா	நாடன	நஞ்சை நமன	கந
ஒற்று சிலை	நாடக	சகரக் கிளவியும்	உ.ந
ஒற்றுமிகு தகா	நாடு	சகார ஞகராம்	ந.ங
ஒன்று முதலாக	ஈ.க	சாரென் கிளவி.	நா.ந
ஒன்றுமுத லாக வெ	நாக	சார்ந் துவரி ஓவ்வது	ந.ந
ஒன்றுமுத லுகிய	நாடுக	பாவ வென்றுள்ள	நு
ஒன்றுமுத லொங்பா	நாடு	சிறப்பொடு	நா.பி
ஒன்பா ஸிறுதி	நாடுக	சட்டி ஸிறியற்கை	ந.க
ஒன்பானிறுதி யரு	நாடுக	சட்டி முன்னரும்	ந.பி
ஒன்பா னெகாபிசை	நாகன	சட்டி முன்னர்	ந.ந
ஒன்பாங் முதனிலை	நாடு	சட்டுச்சினை நீடிய	நா.ந
ஒகார விறுதி எக்கார	ஈ	சட்டுமுதல் வகரம்	ஈ.க
ஒகார விறுதிக்கொன்னே	ஈ.க	சட்டுமுத லாகிய விகர	ஈ.ங
ஒரள பாகு மிடுனு	உ.ந	சட்டுமுத லாகிய கையென	நு
ஒரெழுத் தொரு	க	சட்டுமுத வீறுதி யியல்	க.க
ஒளகார விறுதி	ஈ.க	சட்டுமுத வீறுதி யுருபிய	க.உ
ஒளகார விறுவாய்	ஈ.	சட்டுமுத வீறுதி யுருபிய	க.ங
ஒளவெள வருகூம்	நா.ந	சட்டுமுத லாகிய வகர	நா.ந
ககார ககார	ந.ந	சட்டுமுத லாகிய	நு
கசதப முதலிய	கு	சட்டுமுத ல்லாபிலு	நா.ப
கசதப முதன்மொழி	நாம.ந	செய்யா வென்றும்	நா.ஞ
கண்ணினை நொடி	க	பெய்யுண் மருங்கின்	ந.க

தொல்காப்பிய எழுத்துக்காரச் சூத்திர அகாதி.

சூத்திரம்.	பக்கம்.	சூத்திரம்.
செய்ய விறுதி	உக	நீட வருதல்
சேவன் மரப்பெய	கக	நீட்டம் வேண்டி
ஞகாரை யொற்றிய	ாட	நீடை மென்றுபெயருகு
ஞானம் னயரவ	உஷ	நீடை மென்றுபெயர்
ஞானய வலைது முத	ஒபி	நீடென் பெயரு
ஞானவ வியயபிழு	ாவ	நம்மெ னிறுதியி
ஞானவ வென் தும்	கஹ	நம்மெ னிறுதியு
ஞாஙவன் புள்ளி	கசு	நம்மெ மென்றுபெயர்
டகார ஞகார	கட	நனிகாவனனி
டறவன வென்தும்	காட	நாரு யிரமுன்
ஞகார விறுதி	ாந	நாறமுன் வரிதுங்கு
ஞாஙவன் புள்ளி	நுக	நாநார்து வருங்
ஞாஙவன் புள்ளிமுன்	நுப	நாறதன் கெவி
தகரம் வரும்பழி	நாம	நெடியத னிறுதி யியல்பு
தத்தங் திரிபே	கக	நொடியத னிறுதி யியல்பு
தம்மியல் கிளப்பி	உவி	நெடியதன் முன்ன
தமிழெண் கிளவி	ாஉஅ	நெட்டெமுத் திம்பரு
தாஙர மென்து	கங	நெட்டெமுத் திம்ப ரொற்று
தாபென் கிளவி	ாஉக	நெட்டெமுத் தேமே
தாழென் கிளவி	ாஉஅ	நெல்லுங்கு செல்லுங்
தாஞ்சும் பேஞ்சும்	ஏகக	படாங்கைப் பெயரு
தாஞ்சா ஜென்து	ஏகக	பத்தகுமுன் வரினே
தாஞ்சா ஜென்தும்	கக	பத்தகுமுற் தங்கெட
திங்கன் முன்வனீ	ஏக	பத்தென கிழவி
திங்கஞ் காலும்	கக	பலரீ சொன்முன்
திரிபுவேறு கிளப்பி	ாஉக	பலவற் றிறுதி நீடி
தேற்ற வெகரமுஞ்	கடு	பலவற் றிறுதி வரு
தேஞென் கிளவி	ாபிக	பஸ்வை நுதலிய
தொடரவிறுதி	எஹ	பஸ்வித பீணயை
தொழிற்பெய	ாஈ	பனியென வருங்
தொழிற்பெய	ாபிக	பனையின் முன்ன
தொழிற்பெய	ாஉக	பனையு மக்குபு
தொழிற்பெய	ஏங்க	பனையென னாவுங்
நகர விறுதியு	ாஉ	பங்கீ குமிரு
நமவ வென்து	ஏங்க	பாஷென் கிளவி
நாட்டபெயர்க் கிளவி	ஏஹ	பீரென் கிளவி
நான்முற் குரேஞ் தாக்	ஏஹ	புஜரிய னிலைப்பிடை
நாயும் பலகைபும்	ஏஉக	புளிமாக் கிளவி
நாவினிமுப் வீங்கி	ஏங்	புள்ளி யில்லா
நாங்க மெந்றே லகார	ஏஉகி	புள்ளி யிறுதியு - சொல்
நாங்க மெந்றே நகார	ஏங்க	புள்ளி யிறுதியு - வல்
நாங்கு மைந்து	ஏஉகி	புள்ளி யீற்றுமு
நிலாவென் கிளவி	ஏஹ	புள்ளும் வள்ளஞ்சு
நிறுத்த சொல்லுங்	உக	பூல்வே வென்றஞ்சு
நிறையு மனவும்	ஏங்கி	பூலை மென்றுபெய

சூத்திரம்.	பக்கம்.	சூத்திரம்.	
பெண்டென் கிளவி	ஈஸப்	மெய்யோ டிலையினு	க
பெயருங் தொழிலும்	சக	மெல்லெழுத் தென்ப	கஉ
பெற்ற மாயின்	கச	மெல்லெழுத் தாறும்	ஈ.க
பொன் ஜென் கிளவி	ஈடக	மெல்லெழுத் திணையி யின்னகார	ாந்த
மகப்பெயர்	எக்	மெல்லெழுத் திணையி னகார	ாந்த
மகாத் தொடர்மொழி	உக்	மெல்லெழுத் திணையி னவ்	ாஉன்
மகா விறத் தே	ஈக்	மெல்லெழுத் திணையி னிறு	ாபிஸ
மகன் வினை பிளப்பின்	ஈடக	மெல்லெழுத் திணையி யிதி	பி
மக்க ஜென் னும்	ஈடக	மெல்லெழுத் திணையி யிதி	ஈக்க
மரப்பெயர்க் கிளவிக்கம்மே	ஈஏ.ஆ	மெல்லெழுத் திணையி யிது	ஞி
மரப்பெயர்க் கிளவிக்கம்மே	ஈக	மெல்லெழுத் தீறழு	ஈஏ
மருவின் ரெகுதி	ஈபி	மெல்லெழுத் தீறழு	ஈஏ.உ
மகுத்தெய்க் கிளவி	கக	மெல்லெலாற்று	ஈாந்த
மன்னுஞ் சின்னு	ஈபா	மென்னமையு மிடைமை	ஈடு
மஃகா புள்ளிமு னத்தே	ஈன	மொழிப்படுத் திசைப்பினு	உ.உ
மஃகான் புள்ளிமுன் வவ்வுத்	ஈ	மொழிமுத	ஞி.உ
.மாமாக் கிளவியு	ஈஏ	பகரம் வருவழி	ஈாந்.உ
மாறுகொ ஜோ-மெண்	ஈ	பகர விறுதி	ஈடக
மாறுகொ ஜோ-மைய	ஈபி	பரடு வென்னு முன்று	பி
பின்னும்	ஈபு	பரடு வென்னும் புள்ளி முன்னர்	கச
பீ.நென் கிளவி	ஈடு	யவமுன்	எ.உ
முதலா வேன தம்	ஈசக	யாதெ னிறுதி - மன்	உ.உ
முதலீரென் னினு	ஈடுபி	யாதெ னிறுதி - முரு	ஈ.உ
முதலீரென் னினு	ஈடு	யாமரக் கிளவியும்	ஈ.உ
முதனிலை நீதிஜு	ஈடுந்	யாவினு மொழியே	உ.உ
முதனிலை யெண்	ஈடுன்	யாவென் வினாவி	உ.உ
முரண்ண	ஈடு	யாவென் வினாவும்	க.உ
முற்றிய ஒகர	ஈச	சகார விறுதி	ஈாந
முன்னுயிர்	ஈசபி	வகார விறுதி	ஈடக
முன்னென் கிளவி	ஈடுபி	வனவென வருட - முன்	பி
முஹா பிகைத்தல்	அ	வனவென வருட - யிறு	பி
முன் ற னெற்றே ககார	ஈடுக	வகரக் கிளவி	பி
முன் ற னெற்றே வகார	ஈடுந்	வகார மிசையு	பி
முன் ற னெற்றே வகாரம்	ஈசக	வடவேங்கடந் தென்	பி
முன் ற னெற்றே வந்த	ஈஏ.ஆ	வண்டும் பெண்டு	பி
முன் ற னெற்றே வந்த	ஈடுக	வான் முறை முன்று	பி
முன் ற முதனிலை	ஈடு	வல்லெழுத் தென்ப	பி
முன் ற முதனிலை யிட்ட	ஈடு	வல்லெழுத் தியற்றக	பி
முன் ற னாஞ்கு	ஈடுபி	வல்லெழுத் து முதலீய	பி
முன் ற மாறு	ஈசக	வல்லெலழுத் து யிசினு	பி
மெய்ஸிலை ஈட்டி	கக	வல்லெலழுத் து யிசினு - டல்	பி
மெய்யி னனபே	பி	வல்லெலன் கிளவி	பி
மெய்யி னியசகம்	பி	வல்லெலாற்று - மிகு	பி
மெய்யி னியற்கை	பி	வல்லெலாற்று - வரு	பி
மெய்யின் வழிய	கக	வளியென வருஉம்	பி
மெய்யிர்	ஈ.ஏ		

குத்திரம்.	பக்கப்.	குத்திரம்.	
வக்கரூடர் மொழியு	நாடு	வேற்றுமை யல்வழி யாய்	நடந
வல்கான்	சா	வேற்றுமை வழிய	சக
வாழிய வென்னு	என	வேற்றுமை குக்கெட	ஏந
வில்சாரக் கிளவியு	கன	வேற்றுமை யாயி	ஏபிள
வின்கவளன்	நா	வேற்றுமை யாயி னேனீன	நாயில்
வினையெஞ்சு கிளவிக்கு	கந	வேற்றுமை யல்வழி யெண்	நாடு
வினையெஞ்சு கிளவியு	எச	வேற்றுமை - ஒகர	ந
வெயிலென் கிளவி	நா.எ	முகர வெர	கூ
வெரிரெ னிறுதி	நா.ந	முகார விறுதி	நடந
வேற்றுமை குத்தித்த	நபி	னகார விறுதி	நாநக
வேற்றுமை எக், அப், கூ, கக், கந், கக்	நு.ப	னகார விறுவாய்	ந
வேற்றுமைக் கண்ணும்	நு.ப	னகார முன்னர்	ந.ப
வேற்றுமை யல்வழி	நு.எ	னா.கானா	நா.க
வேற்றுமை யல்வழிக்குறு	நாயி		

	இயல்கராதி.	குத்திரத்தெரக.
எத		
குச	உயிர்மயக்கியல்	கூட
நாங்கு	உருபிபவ்	நட
கும	குற்றியலுகரப்புணரியல்	என
க	தெரகைமரபு	நட
ந.ட	நான்மரபு	நந
ந.ந	பிறப்பியல்	உக
நா	புணரியல்	நட
குக	புள்ளிமயக்கியல்	நட
	மொழிமரபு	ஜக

ஆலை தியல் கூக்குச் சுத்திரம்—சாகை.

பாயிரம் கூத்துரை - க.

ఆం సుత్కి రమ్మార్జున.

தொல்காப்பியம்

இளம்பூரணம்

—*—

சிறப்புப்பாயிரம்.

வட்சிவங்கடங் தென்குமர்
 ஆயினடக்
 தமிழ்க்குற ஸ்தலகத்து
 வழக்குஞ் செய்யுன மாரிரு முதலீன்
 எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளு ஈடிச்.
 செந்தமி யியற்கை சிவணிய நிலத்தோடு
 முங்கால் கண்டு முறைப்பட வெண்ணிப்
 புத்தோகுத் தோனே போக்குற பஜுவல்
 நிலங்கரு திருச்சிற் பாண்டிய னாவயற்
 தறங்கை நால் னுண்மறை முற்றிய
 அதங்கோட் டாகாற் கரிதபத் தெரின்து
 மயங்கா மரபி ஜெமுத்துமுறை காட்டி
 மல்குசீர் வரைப்பி ஜெங்கிர நிறைங்க
 தொல்காப் பியனெனத் தண்பெயர் கோற்றிப்
 பல்புகழ் நிறுத்த படிமை யோனே.

எந்தால் உரைப்பினும் அந்தந்குப் பாயிரம் உரைத்து உரைக்க வென்பது மரபு. என்னை? “ஆயிர முகத்தா னகன்ற தாயினும், பாயிரமில்லது பனுவ வன்றே” என்ப வாக்கின். பாயிரமென்பது புறவுரை. அது நாற்குப் புறவுரையேல் அதுகேட்டு என்னை பயின்னின், கற்றுவல்ல கணவற்குக் கற்புடையாள்போல் இன்றிய மையாச் சிறப்பிற்குறுயும் திருவனமைந்த மாநகரத்திற்கு உருவனமைந்த வாயின் மாடம் போல அலங்காரமாதற் சிறப்பிற்குறுயும் வருதலானும், பாயிரம்கேள்ளோதே நூல் கேட்குமேயனில் குறிச்சி புக்க மான்போல மானுக்கன் இடர்ப்படுமாகவானும், பாயிரங்கேட்டல் பயனுடைத் தாயிற்று. அப்பாயிரம் பொதுவும் சிறப்பும் என இருவகைத்து. எஃவா நான்முகத்தும் பொதுவாக உரைக்கப்படுதலிற் பொது வென்பப்பட்டது. “சவோன்றன்மை” முதலிய நூலுட் சொல்லும் பொருள்லாத புறப்பொருளைக் கூறும் பொதுப்பாயிரம் போலாது, நூலகத்தெல்லாம் பயத்தன் மாத்திரையேயன்றி அந்துவிற் சொல்லப்படுகின்ற பொருள் முதலிய உணர்த்த வின், அணியிலும் மகளிர்க்கு அவ்வணியிற் சிறந்த ஆடைபோல தாற்குச் சிறந்த வாற் சிறப்பென்பப்பட்டது.

தோல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

அவற்றுள், பொது நாஸ்வகைத்து. “சுவோன்றன்மை மீத வியற்கை, கொள்வோன் நன்மை கோடன் மரபென, ஸரிரன் டென்ப பொதுவின் ரெஞ்சையே.” இதனுள் அறிக.

சுவோர் கற்கப்படுவோரும் கற்கப்படாதோரும் என இருவகையர். கற்கப் படுவோர் நான்கு திறத்தான் உவம் கூறப்படுவர். “மலைங்கில் பூலை துலாக்கோ வென்றின்னர், உலைவி ஒண்ணவுடையர்.”, இதனுள் அறிக.

இனிக் கற்கப்படாதார்க்குக் கூறும் உவமமும் நாஸ்வகைத்து. “கழுப்பெய் குடமே மடற்பளை முடற்தெங்கு, குண்டிகைப் பருத்தியோ டிவையென மொழிப்.” இதனுள் அறிக.

நதவியற்கை: “நதவியல்பே பியல்புறக் கிளப்பிற், பொழிப்பே யகல நடப் பெச்சுமெனப், பழிப்பில் பல்லுரை பயின்ற நாவினான், புக்குந்த மதியிற் பொருந்து மோகையிற், நெனிந்த வறிவினான் நெற்வம் வாழ்த்திக், கொள்வோ ஒுணர்வுகை அறிந்தவன் கொள்வரக், கொடுத்தன் மரபெனக் கூறினர் புலவர்.” இதனுள் அறிக.

கொள்வோர் கற்பிக்கப்படுவோரும் கற்பிக்கப்படாதோரும் என இரு வகையர். கற்பிக்கப்படுவோர் அதுவகையர். அவர்தாம் “தன்மக ஞான் மகனே மன்மகன், பொருண்ணி கொடுப்போன் வழிபடுவோனே, யுரைகோ ஓள்ளுதே டிவ ரென மொழிப்.” இதனுள் அறிக. இவர்தன்மை: “அன்னங் கிளியே நன்னிற கெப் யரி, யானை யானே நென்றிவை போலக், கூறிக்கொள்ப. குணமான்டோரே.” இதனுள் அறிக. இனிக் கற்பிக்கப்படாதார் எண்வகையர். “மடிமானி பொச்சாப்பன் காருகன் கள்வன், அடுகோய்ப் பிணியான் னாருச் சினத்தன், தடுமாறு கெஞ்சுத் தவழுள்ளிட்டெண்மர், கெடுதூலைக் கற்கலாதார்.” இதனுள் அறிக. இவர்தன்மை: “குருங்கெறி விளங்கா யெருமை யாடே, தோணி யென்றுங் கிவையென மொழிப்.” இதனுள் அறிக.

கோடன்மரபு: “கொள்வோன் முழற்கை - கூறுக் காலைப், பொழுதொடு சென்று வழிபடன் முனியான், முன்னும் பின்னு மிரவினும் பகலினும், அகலா ஞகி யன்போடு புணர்ந்தாங், காசற அணர்ந்தான் வாவென வந்தாங், கிருவென விருந்தே டவிமூன வலிப்பத்துச், சொல்லவெனச் சொல்லிப் போவெனப் போகி, கெஞ்சுகள் ஞகச் செவிவா யாகக், கேட்டவை கேட்டவை வல்லனுகிப், போற்றிக் கோட வென்து தொழிலே”; எத்திறத் தாசானுவக்கு மதிறந், அறத்திற்றிரியாப் படர்ச்சிலவழி பாடே”; “செல்லன் நெரிகிற்பான் மெய்க்கோக்கிக் காண்கிற்பான், பல்லுக்கையுங் கேட்பான் மிகப்பெரிதம் காதலான், தெய்வத்தைப் போல மதிப் பான் நிரிபில்லான், இவ்வாறு மாண்பு முடையாற் குதைப்பவே, செவ்விதி தூலைத் தெரிந்து”; “வழுக்கி விலக்கண மிழுக்கின் நால்தல், பாடம் போற்றங் கேட்டவை வினைத்தல், ஆசாற் சார்ந்தவை யமைவரக்கேட்டல், அம்மாண்புகட்டயேர் தம்மொடு பயிறல், வினாதல் வினாயகை விடுத்த வென்றிவை, கடனுக் கொளினே மடநனி பிகக் கும்”; “அனைய னல்வோன் கொள்குவ னுயின், வினையி னுழுப்பொடு பயன்றைப் படா அன்”; இவ்வாறு கோடன் மரபுந்தை யானுக்கன் தன் மூற்ற அறிந்தானுமாறு: “ஆசானுரைத்தவை யமைவரக் கொளினுக்க, கார்க்கறல் வது பற்றல ஞகும்”; “அவ்வினை யாளரொடு பயில்வகை யொருபால், செவ்விதினு கரப்ப வங்விருபாலும், மையது புலமை மாண்புனரி யுடைத்தே.” இவற்றுள் அறிக.

சிறப்புப்பாயிரம்

சிறப்புப் பதினெட்டு வகைத்து: “ஆக்கியோன் பெய்யரே வழியே யெல்லை, தாற் பெயர் யாப்பே துதவிய பொருளே, கேட்போர் பயனே டாயேண் பொருளும், வரப்பக் காட்டல் பாயிரத் தியல்பே”; “காலங் களனே காரண மென்றிம், மூவகை யேற்றி மொழிந்து மூலரே”. இவற்றுள் அறிக. இனி, அச்சிறப்பிலக் கணம் செப்புமாறு: “பாயிரத் திலக்கணம் பகருங்காலே, நானுங் பொருளைத் தன்னகத் தடக்கி, ஆசிரியத் தானும் வெண்பா வானு, மருவிய வகையா ஞஷ்றல் வேண்டும்”. இதனால் அறிக.

துஸ் செய்தான் பாயிரம் செய்வானல்லன், “தோன்று தோற்றித் தாறை பல முடிப்பினும், தான்றற் குத்தல் தகுதி யன்றே” என்பவாகவின். பாயிரம் செய்வார் தன் ஆசிரியதும், தன்னேடு ஒருங்கு கற்ற மானுக்களும், தன் மானுக்களும் என மூவகையர். அவருள் இந்துந்துப் பாயிரம் செப்தார் தன்னேடு ஒருங்கு கற்ற பண்பாரனார்.

இ-ன் :—வடவேங்கடம் தென்குமரி அ இடைத் தமிழ் கூறும் நல் உலகத்து வழக்கும் செய்யுளும் அ இருமுதலின்-வடக்கின்கண் ஆளுதாகிய வெங்கடமும் தெந்கின்கண் ஆளுதாகிய குமரிய மாகிய அவற்றை எல்லையாக வடைய ஸிலத்து வழக்கும் தமிழ்மொழியினைக் கூறும் நன்மக்களான் வழக்கும் வழக்கும் செய்யுளுமாகிய இரு காரணத்தானும், எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் காடி-எழுத் திலக்கணத்தினையும் சொல்லிலக்கணத்தினையும் பொருளில்கணத்தினையும் ஆராய்க்கு, செங்தமிழ் இயற்கை சிவங்கிய ஸிலத்தொடு முந்துதல் கண்டு-(அவ்வாராய்ச் சிபிற் குறைபா உடையவற்றிற்குச்) செங்தமிழினாது இயல்பு பொருங்கின செங்தமிழ் ஸிலத்து வழக்கோடு முதல்துல்களிற் சொன்னவற்றினைக் கண்டு, முறைப்பட எண்ணி-அவ்விலக்கணம் முறைப்பட ஆராய்க்கு, ஸிலம் தரு திருவிள்பாண்டி யன் அவையத்து-மாற்றரது, ஸிலத்தினைத் தன்னிழ் வாட்வாரங்குக் கொண்டுகொடுக்கும் போர்த்திருவினையுடைய பாண்டியன் மாகீர்த்தியது அவைக்கணனே, அறம் கரை நாவின் நால்மறை முற்றிய அதங்கோட்டு ஆசாற்கு-(அவ்வையென்னார்க் கேற்பத் தெரிக்கேதே நின்ற) மெய் சொல்லும் நாவினையுடைய நான்குவேதத் தினையும் முற்றவையாக்க அதங்கோடு என்கின்ற ஊரின் ஆசானுக்கு, அரில் தப தெரிந்து-கடா அறத் தெரிந்துக்கு, மயங்கா மரபின் எழுத்து முறை காட்டி-(அவ்வெழுத்தும் சொல்லும் செய்கின்றும் முன்னை தூல்போல எழுத்திலக்கணம் சொல் ஆட்சென்று) மயங்காத முறைமையானே எழுத்திலக்கணத்தினை வேறு தெரிவித்து, மல்கு நீர் வரைப்பின் ஜங்கிசம் நிதைந்த தொல்காப்பியன் என தன் பெயர் தோற்றி-(அவ்வாறு செய்கின்றும்) மிக்க நீரையுடைய கடலாகிய எல்லையையுடைய ஏலகின்கணனே, இந்திரலுற் செய்யப்பட்ட ஜங்கிர வியாகரணத்தினை கினைய அறிக்க பழையகாப்பியக்குடியினுள்ளோவென்ற தன் பெயரைத் தோற்றுவித்து, போக்கு அற பனுவல்-தூற்குகுச் சொல்லப்பட்ட குற்றங்களந்த நன்னூ ஓன்னே, புலம் தொகுத்தோன்-அவ்விலக்கணங்களைத் தொகுத்துச் சூழினே, (அவன் யாரெனில்,) பஸ்.புகும் சிறுதத படிமையோன்-(தவத்தரண்வரும்) பஸ்புகழ்களை உலகிலே நிறுத்தின தலவொழுக்கத்தினையுடையான்.

வழக்கும் செய்யுளும் அ இரு முதலின்-எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் காடி முறைப்பட எண்ணி, பாண்டியன் அவையத்து அதங்கோட்டு ஆசாற்கு அரில்தபத்

தொல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

தெளிந்து, எழுத்திலக்கண்ணதைச் சொல்லும் முறைமை நயங்கா மரபிற் காட்டி, தொல்காப்பியவென்னத் தன்பெயர் தோற்றி, பனுவதூள் புலங்கொகுத்தோன் படிமையோன் எனக்கூட்டுக.

வடவேங்கடன் தென்குமரி யெனவே, எல்லை பெறப்பட்டது. வழக்குஞ் செய்யுளு மாயிரு முதலி னெனவே, துல் நுதலியது உம் யெனும் பெறப்பட்டன. முந்துல் கண்டு முறைப்பட வெண்ணி யெனவே, வழியும் யாப்பும் காரணமும் பெறப்பட்டன. பாண்டிய னவையத் தெனவே, காலமுங் கள்ளும் பெறப்பட்டன. அதங்கோட்டாசாற் கரிமபத் தெரிச் தெனவே, கேட்டோர் பெறப்பட்டது. தொல்காப்பியவென்னத் தன்பெயர் தோற்றியெனவே, ஆக்கியோன் பெயரும் நூற்பியரும் பெறப்பட்டன.

மங்கலத்திசையாகவின், வடக்கு முங்கூறப்பட்ட கடல்கொள்வதன் முன்பு பிறாடும் உண்ணமயின், தெந்கும் எல்லைக்கறப்பட்டது கிழக்கும் மேற்கும் பிறாடு இன்னமயின், கறப்பா வாயின. பிற இரண்டெல்லை கருதை இம்மீலையும் ஆறும் கட்டியது, அஹவ தீர்த்தமாகலானும் கேட்சுவாதலானும் எல்லாரானும் அநியப் படுதலானுமென்யது. இவை அகப்பாட்டெல்லை.

ஆயிடைத் தமிழ்க்குறும் கல்லூலகத்தென்றது, அவ்வெல்லைத் தமிழ்க்குறும் நல்லாசிரியரது என்றவாது. கல்லாசிரியர்-அகத்தியனுர் முதலாயினேர். உலக மென்பது ஆசிரியரை. அ என்றது ஆகு பெயரான், அவற்றை எல்லையாக வடைய நிலத் தினை. இடையென்பது ஏழாமூருபு. முறைப்பட வெண்ணி யென்றது; அம்முந்து நால்களில் ஒன்றற் குரிய இலக்கணத்தினை ஒன்றன் இலக்கணத்தோடு ஆராய்க் காற்போல் ஆராயாது முறைப்பட— ஆராய்க்கு என்றவாது. மற்று, நூல் செப்பும் இலக்கணமெல்லாம் இந்நாலுப்படச் செய்தாலென்பது, இம்முறைப்பட வெண்ணி யென்றதனும் கொள்க. அவையாமாறு; “இத்தே குத்திர மென்விரு வகையை”, “நேரின.. மணியை சிரப்பட வைத்தான், கோரினப் பொருளை யொருவழி வைப்ப, தோத்தென மொழிப் பயர்மொழிப் புலவர்” [செய்யுளியல்கள்]; “நட்ப மொட்ட பந்திட்பனு சொல்லிற், சுருக்கங் கருத்துப் பகுதியோடு தொகைகி, வருத்தமில் பொருட்பய னிகழ்ச்சி குத்திரம்”; “பொதுவினுஞ் சிறப்பினும் போற்றுங் காலைப், பெறுதல் பெற்றவை காத்தல் காப்பொடு, பிறிதுபெற கிகழ்த்த வதன் கருத் தாகும்”; “அதுவே, பிண்டங் தெகைக்கை குறியே செய்கை, கொண்டியல் புறன்னடை யென்றதன் விகற்பமோ, டெராந்திய குறியே யொன்று மென்ப”; “ஆந்த தொழுக்கே தேரைப் பாய்வே, சீய நோக்கே பகுந்த வீதிஹென், ரூபகை நான்கே கிடக்ககூர்யனே”; “பூாழிப்பேய கல நட்ப மெங்கமொப், பழிப்பில் த்திரப் பயனுண் கென்ப”; “பாடங் கண்ணழி வதாரன மெங்கிலை, காடிற் ஸாகுதல்பொழிப்பே”; தன்னுன் மருங்கினும் பிறநான் மருங்கினும், துண்ணிய கடாவிஸ் புருதோன்று விகற்பம், பண்ணிய வகை மென்னானும் புலவர்”; “எதுவி முங்கை துடைத்த ஆட்படி”; “துடைத்துக்கொள் பொருளை யெச்ச மென்ப”. இவற்றானும் பிறவற்றானும் அநிக. இனி, நால்செய்தங்கு உரியா ஜையும், நால்செய்யும் முறையும் சொல்லுதும். “அப்புல மரிமப வறிந்து முதலால், சக்கம் போற்றும் பயன்தெரிச் துவகத், கிட்ப முறைய தெளிவர வடையோன், அப்புலம் படைத்தற் கமையு மென்ப”; “குத்திர முறையென் ரூயிரு திறனும்,

பாற்படப் போற்றல் படைத்த வெண்ப, நாற்பய மூனர்க்கு துண்ணி யோரோ” இவற்றுன் அறிக.

போக்கு அறுதல்-துற்குக்கூறு குற்றங்களற்று நன்மையுள்ளதல். அவை “கரைக் குற்றமு மின்றி கேரிதி, சென்னவகைப் புணர்ப்பின தெண்மனூர் புலவர்”. இதனால் அறிக.

‘எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும்’ என வைத்துப் பின்னும் ‘யெங்கா மரபி வெழுத்துமுறை காட்டி’ என்றது பிறதால்போலச் சொல்லுள் எழுத்தினை மயக்கிக் கூருது, வேறு சேரக்கூறினாலென்ற தென்பது.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றுத்தல்.

தொல்காப்பியம்.

இளம்பூரணம்

எழுத்தத்திகாரம்.

இவ்விதிகாரம் என் நதலி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதோ வெனின், அதிகாரம் நதலியனாலும் அதிகாரத்தினது பெயர் உரைப்பவே அடங்கும். அதிகாரம் என்ன பெயர்த்தோ வெனின், எழுத்தத்திகாரம் என்றால் பெயர்த்து. எழுத்து ணர்த்தினமைக் காரணத்திற்கொற்ற பெயர் என உணர்க.

எழுத்து எனைத்துவகையான் உணர்த்தினாலோ வெனின், எட்டுவகையாலும் எட்டிறந்த பலவகையாலும் உணர்த்தினாலென்பது. அவற்றுள், எட்டுவகையாவன எழுத்து இளைத் தென்றலும், இன்ன பெயர் வென்றலும், இன்ன முறைமைய வென்றலும், இன்ன அளவின வென்றலும், இன்ன பிறப்பின வென்றலும், இள்ளு புணர்ச்சிய வென்றலும், இன்ன வடிவின வென்றலும், இன்ன தன்மைய வென்றலும், எனவே, அவற்றுள் தன்மையும் வடிவும் ஆசிரியர்தாம் உணருவரெனினும், நமக்கு உணர்தல் அருமையின் ஒழிந்த ஆதாரம் இருந்துள்ள உணர்த்தினார் என உணர்க. இனி, எட்டிறந்த பலவகையாவன உண்ணாத்தன்மையும், குறைவும், கட்டடமும், பிரி அம், மய்க்கமும், மொழியாக்கமும், நிலையும், இனமும், ஒன்று பலவாதலும், திரித்த தன்திரிபது வென்றலும், பிரிதென்றலும் அதனும் பிரிதும் என்றலும், நிலையிற் தென்றலும், நிலையா தென்றலும், நிலையிற்று நிலையா தென்றலும், இன்னேரன்னவும் என இலை. இவையெல்லாம் ஆமாறு மேல் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இவ்விதிகாரத் திலக்கணம் கருவியும் செய்கையும் என இருவகைத்து. அவற்றுள், கருவி புறப்புறக்கருவியும், புறக்கருவியும், அகப்புறக்கருவியும் அகக்கருவி யும் என நான்குவகைப்படும். செய்கை புறப்புறச்செய்கையும், புறச்செய்கையும், அகப்புறச்செய்கையும், அகச் செய்கையும் என நான்கு வகைப்படும். நான்மாபும் பிறப்பியலும் புறப்புறக்கருவி; மொழிமரபு புறக்கருவி; புணரியல் அகப்புறக்கருவி. “ஏர வொகாம் பெயர்க்கி ரூகா, முன்னிலை மொழிய வென்மனூர்புவார்” [உயிர் ஸயக்ஷபல்-எஸ்] என்றுந்தோல்வன அகக்கருவி. “எல்லா மொழிக்கு மூயிர் வரும் வழியே, உடம்படு மெய்யி ஆருடுகொள்வ வகையார்”, [புணரியல்-ந-ஶ] என்றுந்தோல்வன புறப்புறச்செய்கை. “எனவெனவஞ்சும் புள்ளி முன்னாந், ந வெனவரிந் நனவா குமே” [தொகைமரபு-என] என்றுந்தோல்வன புறச் செய்கை. “உகரமோடு புணரும் புள்ளி பிறதி, யகரமு முயிரும் வரும்வழி யியற்கை” [தொகைமரபு-உடக்] என்றுந்தோல்வன அகப்புறச்செய்கை. தொடை கமரபு முதலீய ஒத்திலை, இன்ன ஈது இன்ன வாறு முடியுமெனச் செய்கை கறுவன வெவ்லாம் அகச்செய்கை.

முதலாவது - நான்மாபு.

இவ்வோத்து என் தாலிந்தோ வெனின், அதுவும் அதன் பெயர் உரைப்பவே அடங்கும். இவ்விதிகாரத்தாற் சொல்லப்படும் எழுத்திலக்கணத்தினை

ஒராக்டது உணர்த்துவிக், தான்மெபு என்னும் பெயர்த்து. இதனுடைய குறுகின்ற இலக்கணம் மொழியிடை [என்ற] எழுத்திற்கன்றி, தனிச்சிறந்து எழுத்திற்கொள்ள உணர்க.

க. எழுத்தெண்படுப

அகரமுத னகர விறுவாய்

முப்பாண்டி தென்ப

சார்ந்துவரன் மரபின் மூன்றலக் கடையே.

இத்தலைச்சுத்திரம் என் நிதலின்றே வெளின், எழுத்துக்கள் பெயரும் முறையும் தொகையும் உணர்த்துவத் துவில்து.

இன் :—எழுத்து எனப்படுவதைத்தஞ்சு சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவன், அகரம் முதல் எகர இதுவாய் முப்பல்து என்ப-அகரமாகிய முதலை யுடையனவும் அகரமாகிய இதுவாயினையுடையனவுமாகிய முப்பதைத்து சொல்லுப (ஆசிரியர்) சார்க்கு வரல் மரியீன் மூன்றும் அவங்களை—சார்க்கு வருதலாகிய இலக்கணத் தினையுடைய மூன்றும் அல்லவிடத்து.

முன்றும் ஆனவிடத்து முப்பத்து மூன்று என்று சொல்லுப் பள்ளவாறு.

எனப்படும் எந்த சிறப்பான், அளவெடையும் உயிர்மெய்யும் வரிவதிலும் சிறப்பில்லா எழுத்தாகக் கொள்ளப்பட்டன. அது என்பன பெயர். முறை அம்முறை. தொகை முப்பது. அவற்றுள், அகாரம் தானும் இயக்கிந் தனிமெய்களை இயக்குதற் சிறப்பான், முன்வைக்கப்பட்டது. ஓகாரம் வீடுபேற்றிற்குரிய ஆணாபாலை உணர்த்துதற் சிறப்பான் பின்னவக்கப்பட்டது. தொகை [யென்பது] தொகையுட்டொகையும், தொகையுள்வகையும், தொகையுள்விரியும், :வகையுட்டொகையும், வகையுள்வகையும், வகையுள்விரியும், விரியுட்டொகையும், விரியுள்வகையும், விரியுள்விரியும் என ஒன்பதுவகைப்படும். எழுத்தென்பது தொகையுட்டொகை. முப்பதைக்கப்பது அதன் வகை. முப்பத்துமூன்றென்பது அதன் விரி: முப்பதென் பது வகையுட்டொகை. முப்பத்துமூன்றென்பது அதன் வகை. அளவெடை தலைப்பெய்து காற்பதென்பது அதன் விரி. முப்பத்துமூன்றென்பது விரியுட்டொகை. காற்பதென்பது அதன் வகை. உயிர்மெய் தலைப்பெய்து இருநூற்றைம்பத்தாறென் பது அதன் விரி. செப்புளின்பம்சோக்கி வகரம் நீக்கிப் பகரம் இடப்பட்டது. அகாரமுதல் வகரவிழுவாய் என்ன, இருபெயரொட்டாகுபெயரான் முப்பதன் மேல் சிங்றன. (க)

2. அவைதாம்

குற்றியலிகரம் குற்றிய ஸுகரம் ஆய்த மென்ற முப்பாற் புள்ளியு பெழுத்தோ ரண்ன.

இது, மேல்சார்ட் துவரும் என்னபட்ட முன்றஞ்சும் பெயரும் முறையும் உணர்த்துவத் துதலிட்டு.

இ-ன :—அவைதாம்-மேற் சார்ந்துவரும் எனப்பட்டவைதாம், குற்றியலைகம் குற்றியலைகம் ஆய்தம் என்ற முப்பால் புள்ளியும்-குற்றியலிகரமும் குற்றியலைகமும் ஆய்தமும் என்றுமொல்லப்பட்ட மூன்று கற்றானிய புள்ளியும் என இலவு.

எழுத்து ஓர் அன்ன-(அவை) மேந்சொல்லப்பட்ட முப்பது எழுத்தோடு ஒரு தன்மைய.

அப்பெயர் பெயர். அம்முறை முறை. ‘எழுத்தோரன்ன’ என வேண்டாக்கிய வதனான், முன் ‘எனப்படு’ என்ற சிறப்பு அம்முன்றங்கும் கொள்ளக்கிடந்தமையின், அது விலக்குதல் பெறுது மென்பது. குற்றியலிகரமும் குற்றியலுகரமும் என் ஜூம் என்னும்மை விகாரத்தால் தொக்கன். சந்தனக்கோல் குறுகினவிடத்துப் பிரப்பங்கோல் ஆகாது. அதுபோல, இரச உரைக்கள் குறுகினவிடத்தும், அவை யூரிய ஆகற்பாலன். அவற்றைப் புணர்ச்சிவேற்றுமையும் பொருள்வேற்றுகையும் கோக்கி வேறுத்தென்று வேண்டினுரைன உணர்க.

ஏ. அவற்றுள்

அ இ உ

எ ஒ வென்னு மப்பா கீங்கும்

ஒரள பிகைக்குஞ் குற்றெழுத் தென்ப.

இது, மேற்கூறப்பட்டனவற்றின்கு அளபும் குநீயும் உணர்த்துதல் துதவிற்று.

இல்ல :—அவற்றுள்—மேற்கூறப்பட்ட எழுத்தினான், அ இ உ எ ஒ என்னும் அப்பால் ஜூங்கும்—அ இ உ எ ஒ என்று சொல்லப்படுகின்ற அக்கற்ற ஜூங்கும், ஓர் அளபு இசைக்கும் (ஒரோவொன்று) ஓர் அளபாக இசைக்கும். குற்றெழுத்து என்ப (அவைதாம்) குற்றெழுத்தென்னும் குறிய என்றுசொல்லுவர் (புலவர்).

இவர் காரணம்பற்றியன்றிக் குறியிடார். ஆகவின், இது நன்குதுமையான் இக்குறி பெற்றது. இக்குறியை ஆண்டவாறு மேல்வழிக்கண்டுகொள்க. (ஏ)

ஏ. ஆ ஈ ஏ ஐ

ஒ ஒள வென்று மப்பா வேழும்

ஈரள பிகைக்கு கெட்டெழுத் தென்ப.

இதுவும் அது.

இல்ல :—ஆ ஈ ஏ ஐ ஒ ஒள என்னும் அப்பால் ஏழும்—ஆ ஈ ஏ ஐ ஒ ஒள என்று சொல்லப்படுகின்ற அக்கற்ற எழும், ஈர் அளபு இசைக்கும்—(ஒரோ வென்று) இரண்டு மாத்திரையாக ஒலிக்கும். கெட்டெழுத்து என்ப (அவைதாம்) கெட்டெழுத்து என்னும்குறிய என்றுசொல்லுவர் (புலவர்).

ஷ்கார ஒளகாரங்களுக்கு இனம் இல்லை யெனினும், மாத்திரையொப்புமையான் அவை கெட்டெழுத்து எனப்பட்டன. (ஏ)

ஏ. முவள பிகைத்த லோசெழுத் தின்றே.

இது, உயிரளபெடையெழுத்திற்கு மாத்திரை கூறுதல் துதவிற்று.

இல்ல :—ஆ அளபு இரைத்தல் ஓர் எழுத்து இன்று-முன்று மாத்திரையாக ஒலித்தல் இயல்பாகிய ஓர் எழுத்திற்கு இல்லை. (விகாரமாகிய இரண்டு கூடியதற்கு உண்டு.) (ஏ)

கீட்டம் வேண்டி வைவள புடைய

கூட்டி யெழுத்த லெண்மனுர் புலவர்.

இது, உயிரளபெடை ஆமாற உணர்த்தல் துதவிற்று.

இ-ன :—நீட்டம் வேண்டின்-நீண்டமாத்திரையையுடைய அளவிலெடு எழுத்துப்பெற வேண்டின், அ அளவு உடைய கட்டி எழுதல்-மேற்கூறிய இரண்டள புடைய செடிலையும் ஓர் அளவுடை குறிலையும் (பிளவுபாமற்) கட்டி யெழுதக், என்மனூர் புலவர்-என்று சொல்லுவார் புலவர்.

(க)

ஏ. கண்ணின்மீடு கொடி யென வல்லே மாத்திரை நூண்ணிதி துணர்யதோர் கண்ட வரதே.

இஃது, அம்மாத்திரையில்க்காம் கூறுவது விற்கு.

இ-ன :—கண்ணின்மீடு என கொடி என அல் மாத்திரை-கண்ணின்மீடு கொடியு மாகிய அவை மாத்திரைக்கு அளவு, துண்ணின்மீடு உணர்யதோர் கண்ட ஆறு- (இது) துண்ணிதாக தூவிலக்கணத்தினை உணர்ந்த ஆசிரியர் கண்ட நெறி.

இயையென்று இகமைத்தற்றிருப்பீல். கொடியென்று கொடியிற்பிடக்க ஒருசையை. தன் குழிப்பு இன்றி நிகழ்தலின், இனை முன்கூறப்பட்டது. நிறுத் தளத்தல், பெய்தளத்தல், நீட்டியளத்தல், நெற்தளத்தல், தேங்கழுகந்தளத்தல், சார்த்தியளத்தல், என்னியளத்தல் என எழுவுகைய என்னும் அளவிலுள், இது சார்த்தியளத்தல். ‘துண்ணிதிதுணர்யதோர் கண்டவாறு’ என்றதனால், நாலுழுக்குக் கொண்டுது காழியென்றுப்போல், அவ்வளவுவக்கு அளவை பெருமை அறிக். (ஏ).

ஆ. ஒளகார விறுவாய்ப்

பண்ணி செழுத்து முயிரெண மொழிப.

இது, பேற்கூறிய குறிலையும் செடிலையும் தொகுத்து வேறு ஓர் குறியிடுதல்- துதவற்று.

இ-ன :—ஒளகார இறுவாய் பண்ணி எழுத்தும்-ஒளகாராகிய இதுதியையுடைய பண்ணிரண்டு எழுத்தினையும், உயிர் என மொழிப-உயிரென்னும் குறியினை புடைய என்று சொல்லுவார்.

(க)

க. ஒளகார விறுவாய்ப்

பதினெண் கணமுத்து மெய்யென மொழிப.

இது, மேற்கூறிய உயிரவ்லா எழுத்திற்கு ஓர் குறியிடுதல் துதலிற்று.

இ-ன :—ஒளகார இறுவாய்ப் பதினெண் எழுத்தும்-ஒளகாரமாகிய இதுதியையுடைய பதினெண்ட்டுஎழுத்தினையும், மெய் என மொழிப மெய்யென்னும் குறியினை புடைய என்று சொல்லுவார்.

(க)

ஏ. மெய்யேர டியையினு முயிரிய நிரியா.

இஃது, உயிர்மெய்க்கு அளவு கூறுதல் துதலிற்று.

இ-ன :—மெய்யோடு இயையினும்-(யிர்மெய்யாவன) மெய்களோடு உயிர் இயையப்பிற்க விளைமையாயினும், உயிரியல் திரியா-அல்லயிர்மெய்கள் அவ்வியைபின் கண்ணே வேறு ஓர் எழுத்தாய் நின்றமையின், மெய்யோடு இயையின்றி நின்ற) உயிர்களது இயல்பில் திரியா.

யிரும் மெய்யும் கூடுகின்ற உயிர்மெய்க்கட்டத்தினை, ‘மெய்யோடுமையி னும்’ என உயிர்மெல்வைத்துக் கூறியது, அவ்வயிரின் மாத்திரையே இதற்குமாத்திரையாகக் கறுகின்றமை நோக்கிப்போலும். இயலென்றுது பெரும்பான்மை

தோல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

மாத்திரையினா. சிறுபான்மை குறியும் என்ஜூம் கொள்க.
க எனவும், கா எனவும் அவ்வாறு கிஞ்ஞமை அநிக.

(1)

கக. மெய்யி தள்ளேப யரையென மொழிப.

இது, தனிமெய்க்கு அளபு கூறுதல் துதலிற்று.

இ-ன :—மெய்யின் அளபு-மெய்யது மாத்திரையினா, அரை என மொழிப-
(ஒரோ வொன்று) அரை மாத்திரை யுடையவென்று சொல்லுவார்.

காக்கை, கோங்கு எனக் கண்டுகொள்க. ஈண்டு வேற்றுமையையின்றி ஒற்
முமையை கருதப்பட்டது. (கக)

கக. அவ்விய னிலையு தேமனை மூன்றே

இது, சார்பிற்கேற்றந்தது எழுத்து மூன்றங்கும் அளபு கூறுதல் துதலிற்று.

இ-ன :—அ இயல் னிலையும் — மேற்கூறிய அரை மாத்திரையரசிய அவ்வியல்
பின்கண்ணே நிற்கும், ஏனைமூன்று-ஒழுகிந்த சார்பிற் கேற்றந்து மூன்றாம்.

கேண்மியா, நாகு, எஃகு எனக் கண்டுகொள்க. [ஏகாரம் சுற்றாசை] (கக)

கந. அரையளபு குறுகன் மகர முடைத்தே

இகையிட ஏருகுங் தெரியுங் காலை.

இது, மெய்க்களுள் ஒன்றங்கு மாத்திரைச் சுருக்கம் கூறுதல் துதலிற்று.

இ-ன :—அரை அளபு குறுகன் மகரம் உடைத்து-அரையளபாகிய வெல்லீ
யிற் குறுகீக் கான்மத்திரையாதலை மகரமெய் உடைத்தது. (அஃகு யாண்டோவெ
க்கின்) இகையிடன் அருகும்-வேறு ஓர் எழுத்தினாது ஒலியின்கண் அது சிறு
பான்மையாதி வரும், தெரியுங்காலை-ஆராயுங்காலத்து.

உ - ம். பேரஸ்ம், வரும் வண்ணாக்கன் எனவரும். கான்மாத்திரையென்பது
உணவிற்கோட்டு. [ஏகாரம் சுற்றாசை.] (கக)

கச. உட்பெறு புள்ளி யுருவா கும்மே.

இது, பகரத்தின் மகரத்தினை வரிவதியு வேற்றுமையைச் செய்தல் துதலிற்று.

இ-ன :—உட்பெறு புள்ளி உருவு ஆகும்-புறந்துப்பெறும் புள்ளியோடு உள்
ளாந்பெறும் புள்ளி மகரத்திற்கு வடிவாம். (அஃகின்மை பகரத்திற்குவடிவாம்.)

உ - ம். ம, ப எனக் கண்டுகொள்க.

[உள்ளாற் பெறும்புள்ளி குறுகிய மகரத்திற்கு வடிவாம் என்பதே இச்சுத்தி
ரத்திற்கு சேர் உரை. ஏகாரம் சுற்றாசை.] (கக)

கடு. மெய்யி னியற்கை புள்ளியோடு னிலையல்.

இஃது, உயிர்மெய்யோடு தனிமெய்யிடை வடிவில்லறுமை செய்தல் துத
விற்று.

இ-ன :—மெய்யின் இயற்கை-தனிமெய்யினது இயல்பு, புள்ளியோடு னிலையல்-
புள்ளியோடு நிற்றல். (உயிர்மெய்யினதியல்பு புள்ளியின்றி நிற்றல்.)

கங்கு ந்தன் ந்தப்ப்யர் வல் மூல் ஸ்ர் ஸ்ர் எனக் கண்டுகொள்க. (கடு)

கக. எகர ஒகரத்தியற்கையு மற்றே.

இஃது, எகர ஒரங்கட்கு ஏகார ஒகாரங்களோடு வடிவு வேற்றுமை செய்தல்
துதலிற்று.

எழுத்தத்திகாரம் - நூல்மற்பு.

இ-ன்:—எகர ஒரைத்த இயற்கையும் அற்று-எகர ஒரைகள்து இயல்பும் அவ்வாறு புள்ளிபெறும் இயல்பிற்று. (எகர ஒரைகள்து இயல்பு அப்புள்ளி பெறு இயல்பிற்று.) [எகாரம் ஈற்றகை.] (கூ)

உ.ம. எ.ஒ.

கா. புள்ளி பில்லா வெல்லா மெய்யும்

உருவுரு வாசி யகரமோ டீபிர்த்தலும்

வணி யுபிசோ உருவுதிரிக் துயிர்த்தலும்

ஆய்வி ரியல் ஏயிர்த்த லராஹே.

இல்லை, உயிரும் மெய்யும் கூடுமாறு உணர்த்தல் நுதலிற்று.

இ-ன் :—எல்லா மெய்யும் புள்ளி இல்லாக - எல்லா மெய்களும் புள்ளி இல்லை யாம்படியாக, உருவு உருவு ஆசி - தத்தம் முன்னைவடிவே இன்னும் வடிவாக, அகரமோடு உயிர்த்தலும் - அகரத்தோடுகூடி ஒலித்தலும், வணி உயிரோடு உருவு திரிந்து உயிர்த்தலும்-ஒழிந்த உயிர்களோடு வடிவ வேறுபட்டு ஒலித்தலுமா சிய, அ ஈர் இயல்-அவ்வர்களுடு இயல்பினையுடைய, உயிர்த்தல் ஆறு-ஆவை ஒலிக்கு முறைக்கம்.

“தன்னின முடித்தல்” என்பதனான், அளபெடு உயிரோடும் சார்பிற்கிறோத் தத்து உயிரோடும் கூடும் உயிரிமெய்யும் கொள்க.

உ.ம. உருவு உருவாசி உயிர்த்தல் க ஏ எனக் கண்டுகொள்க. உருவு திரிந்து உயிர்த்தல் கா நா எனக் கண்டுகொள்க.

எண்டு உயிரும் மெய்யும் கடுகின்ற உயிர்மெய்க்கட்டத்தினை, எல்லா மெய்யுமின்று மெய்மேல் வைத்தக் கறியது, அது முன்கூறிக் கூறப்படுதல் கோக்கிப் போலும். உயிர்மெய் யெசுபதீனா, ஒற்றுமைகாள்வழி உம்மைத் தொகைப் புதந்துப்பிறந்த ஆன்மொழித்தொகை யெனவும், வேற்றுமைகொள்வழி உம்மைத்தொகையெனவும் கொள்க. ‘இல்லா’ என்பது ‘இல்லா’ என சின்றது. உருவு திரிந்து உயிர்த்தல் மேலும் கீழும் விவங்கு பெறு வன விவங்கு பெற்று உயிர்த்தலும், கோடுபெறுவன கோடுபெற்று உயிர்த்தலும், புள்ளிபெறுவன புள்ளிபெற்று உயிர்த்தலும், புள்ளியும் கோடும் உடன்-பெறுவன புள்ளியும் கோடும் உடன்பெற்று உயிர்த்தலும் எனக்கொள்க. (க)

க.அ. மெய்யின் வழிய துயிர்தோன்று நினையே.

இது, உயிர்மெய்யுள் உயிரும் மெய்யும் சிற்குமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இள் :—உயிர்-உயிர், மெய்யின் வழியது - மெய்களின் பின்னவாம், தோன்றும் சிலை-உயிர்கள்தோன்றும் சிலையமக்கண்.

‘தோன்று சிலை’ என்றனான், உயிர்மெய்களைப் பிரிக்குமிடத்தும் கட்டுமிடத்தும், அவ்வாறே முன்னும் பின்னும் ஆதலைக் கொள்க. மெய்யும் உயிரும் முன்னும் பின்னும் பெறசிற்குமென்றங்கையால், அக்கட்டம் பாலும் சீரும்போல உடன்-கலந்ததன்றி, விரல் நுனிகள் தலைப்பெய்தாற்போல வேறுசின்று கவுங்தனவால்வ என்பது பெறுதும். எண்டு வேற்றுமையைக் கருதப்பட்டது. [ஏ-ஈற்றகை.] (க)

க.க. வல்லெழுத் தென்ப கசட த.ப.ற.

இது, தனிமெய்களுள் சிலவற்றிற்கு வேறு ஓர் குறியிடுதல் நுதலிற்று.

தோல்காப்பியம் - இளம்புரணம்

இள் :—வல்வெழுத்து என்பவல்லெழுத்து என்னும் குறியெண்டு சொல்லுவர், கசடதப்பறகசடதப்பற என்னும் தனிமெய்களை.

வல்லென்று இசைத்தலானும், வல் என்ற நலைவளியாற் பிறத்தலானும் வல்லெழுத்து எனப்பட்டது. மொழிக்கு முதலாமெழுத்து நான்கு உள்வாகலானும், அவற்றால் வழக்குப்பயிற்சி பெரிதாகலானும் [வல்லினம்] முன்கூறப்பட்டது. [கசடதபற என்னும் தனிமெய்கள் க்ஷடதப்பற.] (கை)

உட. மேல்லைமுத் தென்ப குணங்கள்.

இதுவும் அது.

இன் :—மெல்லைமுத்து என்ப - மெல்லைமுத்து என்னும் குறிய எஃ்று தொல்லுடர், ந குணங்மனங்கு அனநமன என்னும் தனி மெய்களை.

மெல்லின்று இசைத்தலானும், மெல் என்ற மூக்கினவளியாற் பிறத்தலா னும், மெல்லெழுத்து எனப்பட்டன. மொழிக்கு முதலாமெழுத்து மூன்று உளவாகலானும் அவற்றின் வழக்குப்பயிற்சியானும் [மெல்லினம்], முதலா மெழுத்துச் சிறுபான்மை வழக்கினவாய் இரண்டாக்கிய இடையினத்தின்மூன் வைக் கப்பட்டது. வன்மை மென்மை கூறவின்; ஏழுத்து அருவன்றி உருவாதல் பெறப்பட்டது. உயிருக்கும் குறுமை கெடுமை கூறவின், உருவென்பது பெறுதும். (ஐ).

[ந கு ஜீ ந ம ன என்னும் தனிமெய்கள் ந கு ஜீ ந ம ன.]

உச. இடையெழுத் தென்ப யரள வழங்க.

இதிவும் அதி.

இ-ஸ் : -இடையெழுத்த என்ப - இடையெழுத்த என்னும் குறிய என்று சொல்லுவார், யால் வழி எய்ரல் வழி என்னும் தனிமெய்க்கோ.

இடையிரவாகி ஒவித்தலானும், இடைக்கார்த்தய மிடற்றுவளியாற் பிறத்தலானும் இடையெழுந்து எனப்பட்டது. [ய வீவ ம ள என்னும் தனிமெய்கள் யர்ஸல்ட்ஸ்.] (உக.)

22. அம்மு வாறும் வழக்கியன் மருத்தின்

മെയ്മ്പയക் കുനിൽ തെരിയുന്നകാലൈ.

இது, தனிமெய் மயக்கத்திற்குப் பொரும்; முறையும் தொகையும் உண்டது தல் துவில்து.

இன் :—அ மூ ஆறும்-மேந்திசால்லப்பட்ட (ஆவாரு) பதினெட்டு மெய்யும், வழங்கு இயல் மருங்கின் - தம்மை மொழிப்படுத்தி வழங்கும் இப்படி உள்ள மீத்து, மெய்மயக்கு-மெய் மயக்கம் என்றும், உடன்திலைடனிலை மயக்கம் என்றும் இருவகையும், தெரியும் காலை-(அவை மயங்கு முறைமை) ஆராயும் காலத்து.

உயர், பூர், உயிர்பொய் என்னும் மூன்றையும் உறுத்திச்சிக்கட்டான். உறுத் தண்டாக உள்ளாயன்றே, அவற்றை தனிமெப்போடு தனிமெய் மயக்கம் ஒரு மேக்கிய தென்னெனின், மற்றவற்றிற்கு வரையறை பின்மையின், வரையறை யுடைய தனிமெய்யக்கமே கூறியொழிலிந்தரா என உணர்க. மெய் என தனுல், தனிமெய்யோடு உயிர்மெய் மயக்கமண்தி, தனிமெய்யோடு தனிமெய்யக்கமாதல் கொள்க. (ஒ. 2)

உ. டறவள வென்னும் புள்ளி முன்னர்க்
கசப வென்று மூலவழுத்துரிய.

இது, மெய்மயக்கம் ஆமாறு உணர்த்தல் நூதலிற்று.

இ-ள் :—ட ர லள என்னும் புள்ளி முன்னர்-ட ர ல ள என்று சொல்லப் படும் புள்ளிகளின் முன்னர், கசப என்னும் மூ எழுத்து உரிய-கசப என்று சொல்லப்படும் முன்றெழுத்தும் மயங்குதற்கு உரிய.

உ-ம். கட்க, கந்க, செல்க, கொள்க எனவும், கட்சிரூர், கந்சிரூர்,
கொள்சிரூர் எனவும், கட்ப, கந்க, செல்ப, கொள்ப எனவும் உரும்.

மேல் 'தெரியுங்காலே' என்றதனுன், இம்மெய்மயக்கம் கூறுகின்ற குத்திர மெல்லாம் பஸ்படியால் மயக்கம் கொள்ளச் சொல்கோக்கு உடையவனினும், வழக் கிணஞேடு பொருந்த ஒக்கிணஞேடு ஒன்றங்றி மயங்காதென்பது கொள்க. மெய் மயக்கம் ஒருமொழிக்கும் புணர்மொழிக்கும் பொதுவாகலீன், மேற் கூறும் புணர் மொழிச் செங்கையெல்லாம் தலையாய் அறிவிணஞேரை கோக்க ஒருவாற்றுற் கூறி யவா ருயிற்று. (உ.)

உ. அவற்றுள்

வள்ளிகான் முன்னர் யவவுங் தோன்றும்.

இதுவும் அது.

இ-ள் :—அவற்றுள்-மேற்க-றிய நாண்களுள்ளும், வள்ளிகான் முன்னர்-வகார னகாரங்களின் முன்னர், யவவும் தோன்றும்-கசபக்களேயன்றி யகா வகரங்களும் தோன்றிமயங்கும்.

உ-ம். கொல்யானை, வெள்யானை, கோள்வைனை, வெள்வைனை எனவரும். (உ.)

உ. குருணக மனவெழும் புள்ளி முன்னர்த்
தத்த மினசக ஢ொத்தன சிலைபே.

இதுவும் அ.ஆ.

இ-ள் :—ஏ ஞ ந ம ன என்னும் புள்ளி முன்னர்-ஏ ஞ ந ம ன என்று சொல்லப்படும் புள்ளிகளின் முன்னர், தத்தம் மினசகள் ஒத்தன-(நெடுங்கணக்கி ழுள்) தத்தமக்கு மேல்சிற்கும் ஏழுத்தாகிய கசட தப நக்கள் பொருந்தின, சிலை-மயங்கி சிற்றந்தகண். [ஏகாரம் ஈற்றஶச்.]

உ-ம். தெங்கு, மஞ்சு, வண்டு, பங்கு, கம்பு கண்று எனவரும். (உ.)

உ. அவற்றுள்

ணன்ளிகான் முன்னர்க்
கசஞ்சுப மயவல் வேழு மூரிய.

இதுவும் அது.

இ-ள் :—அவற்றுள்-மேற்க-றப்பட்ட மெல்லெழுத்து ஆற்றுள், ணன்ளிகான் முன்னர் ணகார னகாரங்களின் முன்னர், கசஞ்சுப மயவல் ஏழும் உரிய- (டந்களே யன்றி), கசஞ்சுப மயவல் என்று சொல்லப்படும் ஏழும் மயங்குதற்கு உரிய.

தோல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

உ.ம். வெண்கலம், புன்கண், வெண்சாங்து, புன்தெய், வெண்குாண், பொன்னாண், வெண்பலி, பொன்பெரிது, வெண்மாலை, பொன்மாலை, மண்யாது, பொன்யாது, மண்ணலிது, பொன்வலிது எனவரும். (உ.ஏ)

உ.ஏ நூகமவ வென்றும் புள்ளி முன்னா
யஃகா னிற்றங் மெய்பெற் றன்றே.

இதுவும் அது.

இ.ஏ. :—ஞ ச ம வ என்றும் புள்ளி முன்னா-ஞ ச ம வ என்று சொல்லப்படு கின்ற புள்ளிகளின் முன்னார், யஃகான் னிற்றல் மெய்பெற்றனறு-யகரம் மயங்கி னிற்றல் பொருண்ணமெப்பற்று. [காரம் ஈற்றகை.]

உ.ம். உரிஞ்யாது, பொருங்யாது, திருஞ்யாது, தெங்யாது, எனவரும். (உ.ஏ)

உ.ஏ. மஃகான் புள்ளிமுன் வவ்வுங் தோன்றும்.

இதுவும் அது.

இ.ஏ. :—மஃகான் புள்ளிமுன்-மகரமாசிய புள்ளி முன்னா, வ உ.ம் தோன்றும்-(பகர யகரங்களேயன்றி) முதலா கெழும் தோன்றிமாக்கும்.. (உ.ஏ)

உ.ம். நிலம் வலிது எனவரும்.

உ.க. யரழ வென்றும் புள்ளி முன்னா
முதலா கெழுத்து ககரமொடு தோன்றும்.

இதுவும் அது.

இ.ஏ. :—ய ச டி என்றும் புள்ளி முன்னா-ய ர டி என்று சொல்லப்படுகின்ற புள்ளிகளின் முன்னார், முதல் ஆகு எழுத்து வகா மொடு தோன்றும் – மொழிக்கு முதல் ஆம் எண்ணப்பட்ட ஒன்பதுமெய்யும் (முதலாகா) ககரத்தோடு தோன்றியங்கும்.

உ.ம். வேய் கடிது, வேர் கடிது, வீழ் கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது; குான் நது, நீண்டது, மாண்டது, யாது, வலிது எனவரும். வேயங்நம், வேர்கானம், வீழ்கானம் எனவும் ஒட்டுக். வேய் யாது என்பழி, உடனிலையாதலான் யகரம் ஓழித்து ஒட்டுக். (உ.க)

[“மொழிக்கு முதல் ஆம் எண்ணப்பட்ட ஒன்பது மெய்’ எண்பது மொழிக்கு முதலாய் வரும் ஒண்பது உயிர்மெயெழுத்துக்களில் உயிரொழிக்க போக்கீர்க்குறித்துவின்றது.”].

ந.ஏ. மெய்க்கிளிச் கட்டி ஜெல்லா வெழுத்துக்
தம்முத் ரும்வருடம் ரழவலங் கஷட்டிய

இது, நிறுத்த முறையானே உடனிலைமயக்கம் ஆமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

இ.ஏ. :—மெய்க்கிளைகட்டின்-பொருள்விலைமக் கருத்தின்கண், எல்லா எழுத்தும், நம்முன் நாம் வருமிச்செல்லா மெய்யெழுத்தும் நம்முன்னே நாம் வந்துமயங்கும், ர டி அவங்கடை-ரகார பூகாரங்கள் அல்லாத இடத்து. [காரம் ஈற்றகை.]

உ.ம். காக்கக, எக்கனம், பச்சக, மஞ்சனு, பட்டை, மண்ணை, தந்தை, வெங்கோய், அப்பை, அம்மி, வெய்யர், எல்லி, எவ்வி, கொள்ளி, கொற்றி, கண்ணி

எனவரும், ‘மெய்னிலைச்சுட்டின்’ என்றதனால், ‘தம்முற்றும்வரும்’ என்றது மெய்ம்முன்னர் மெய்யென்னும் மாத்திரையன்றி உடனிலைமெய் மேலதாம் என் பதுகொள்க. ‘எல்லாம்’ என்றது, மேல் யரடி என்ற அதிகாரம் மாற்றிவந்து நின்றது. (நடு)

நட. அ இ உ அம் மூன்றஞ் சுட்டு.

இ ஸ் :—அ இ உ அமூன்றும் சுட்டு-(குற்றெழுத்து எண்ணப்பட்ட) அ இ உ என்னும் அம்மூன்றும் சுட்டு என்னும் குறியவாம்.

உ. அங்கனம், இங்கனம் உங்கனம், எனவரும். (நடு)

உ. ஆ ஏ ஒ அம் மூன்றும் வினு.

இ ஸ் :—ஆ ஏ ஒ அமூன்றும் வினு-(மேல் கெட்டெழுத்து எண்ணப்பட்ட) ஆ ஏ ஒ என்னும் அம்மூன்றும் வினு என்னும் குறியவாம்.

உ. ம். உண்கா, உண்கே, உண்சோ சாத்தா எனவரும்.

“தன்னின் முடித்தல்” என்பதற்கு, எகாரமும் யகரதூக்காரமும் வினுப் பெற மெனக்கொள்க. இக்குறிகளையும் முன்குறிவென்றும் கெட்டவென்றும் கூறியவழியே கூறுகவெனின், இவை சொல் விலைமையிற் பெறும் குறியாகவின், ஆண்டு வையாது மொழிமரபினைச் சாரவைத்தார் என்க. இக்குறி மொழிநிலைமைக்கேல் எழுத்தின் மேல் வைத்துக்கூறியது என்னையெனின், இவ்விதிகாரத்துப் பெயர்வினையவ்வன வற்றிற்குக் கருவிசெய்யாமையின் என்க. (நடு)

நட. அளவிறங் துயிர்த்தலு மொற்றிசை நீட்டும்

உள்ளென் மொழிப விசையோடு சிவணிய

நம்பின் மறைய வெண்மனூர் புலவர்.

இஃது, எழுத்துக்கள் முஞ்கூறிய மாத்திரையின் நீண்டு நிற்கும் இடம் இது வெண்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ஸ் :—அளவு இறந்து உயிர்த்தலும்-(உயிரெழுத்துக்களொல்லாம்) தமக்குச் சொன்ன அளவினைக் கடங்குத் தலித்தலையும், ஒற்ற இசை நீட்டலும்-ஒற்றெழுத்துக்கள் தம்மொலி முஞ்கூறிய அளவின் நீட்டையும், இசையொடு சிவணிய நரம்பின் மறைய-(இந்துஷ்ட்டுறும் வளியின் கண்ணேன்றிக்) குரல்முதலிய ஏழிசை யோடு பொருந்திய நம்பினையுடைய யாழினது இசைதுறக்கண்ணும், உள் என் மொழிப எண்மனூர் புலவர்-உள் எனச்சொல்லுவர் அவ்விசைதுலாசிரியர் என்று சொல்லுவர் புலவர்.

ஒந்றிசை நீட்டலும் என்றன், அளவிறங்குதியிர்த்த வென்றது அதிகாரத்தால் நின்ற உயிர்மேற்கேறவின். உள் வென்றது அங்கீடிடிப்பு ஒருதலையன் ரெண்பது விளக்கிறது. இசைதுலாசிரியரும் முதனுலாசிரியர்தாமே யெனினும், ‘மொழிப் என வேரெருவர்போலக் கூறியது, அதைப் பேறு ஒரு தாலாகச் செய்யப்படும் விலைமைநோக்கிப் போலும்.’ ‘மறையும்’ என்பதன் உம்மை விகாரத்தால் தொக்கது. அகரம் செய்யுள் விகாரம்.

முதலாவது நூல்மரபு முற்றிற்று.

இரண்டாவது மொழிமரடு.

இவ்வோத்த என்ன பெயர்த்தோ வெனின், மொழிகளுக்கு எழுத்தங்களும் மரபு உணர்த்தினங்கூடியின் மொழிமரபு எனப்பட்டது. இதனுள் கூறுகின்றது தனிச்சிறை எழுத்திற் கன்றி மொழியிடை [சின்ற] எழுத்திற்கு எனவனாக்கஷ.

ஈச. குற்றிய விகா நிற்றல் வேண்டும்
யாவென் சினையிழாச யுரையசைக் கிளவிக்
காவயின் வருட மகரமூர்க்கீத

இந்தலைச்சுத்திரம் என் துதலிற்கீரு வெளின், சார்பிற்கேற்றத்து எழுத்துக்களிற் குற்றியவிகாத்தில் ஒருமொழிக்குற்றியவிகாத்திற்கு இடமும் பற்றுக்கோடும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ன :—குற்றியவிகாம்-ஒருமொழிக்குற்றியவிகாம், உரையசைக் கிளவிக்கு-உரையசைச் சொல்லாகிய மியா என் முதற்கு, ஆ வயின் வருடம்-சினையாக) அச்சொற்றன்னிடத்து வருகின்ற, யா என் சினையிழாசா என் சினையிழாச, மகரம் ஊர்த்து நிற்றல்வேண்டும்-மகர ஒற்றினை ஊர்த்து நிற்றலைவேண்டும் (ஆசிரியன்).

உ-ம். கேண்மியா எனவரும். மியா என்னும்சொல் இடம். முக்கோடு. யா என்னும் சினையும் மகரம்போலக் குறுகுதற்கு ஒரு சாங்பு.

ஈ-ஞ. புணரிய ஸிலையிடைக் குறகுலு முரித்கீத
உணரக் கூதுன் முன்னர்த் தோன்றும்

இது, குற்றியவிகாம் புணர்மொழியுள்ளும் வருமென்று உணர்த்துதல் நுதவிற்று.

இ-ன :—புணர் இயல் ஸிலை இடையும்-இருமொழி தம்மிற் புணர்தல் இயன்ற ஸிலைமைக்கண்ணும், குறுகல் உரித்து-அவ்விகாம் குறுகுதலுடைத்து. உணரக்கூறின்-[ஆண்டு- இடத்தினையும் பற்றுக்கோட்டினையும் ஈண்டு] உணரக்கூறப்படின், முன்னர் தோன்றும்-அது வேண்டுவதில்லை.) குற்றியலுகரப்புணரியதுள் (அவ்விடத்தும் பற்றுக்கோடும்) தோன்றும்.

‘புணரிய ஸிலை யிடையும்’ என மொழிமாற்றி உரைக்க. முன்னர்ததோன்றுமாது : “யகரம் வரும்வழி யிகாக் குறுகும், உரகக் கிளவி துவரத்தோன்றுது” [குற்றியலுகரப் புணரியல்-து] என்பதனுள் அறிக. உரகம்சார்ந்த வல்லெழுத்துப்பற்றுக்கோடு.

உ-ம். வரகியாது, தெள்கியாது, எஃகியாது, கொங்கியாது, குரக்கியாது எனவரும்.

ஈ-க. செட்டெழுத் திம்பாந் தொடர்மொழி யீற்றுக்
குற்றிய வுகரம் வள்ள ஹர்க்கீத.

இஃது, ஒருமொழிக் குற்றியலுகரத்திற்கு இடமும் பற்றுக்கோடும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ன .—கெட்டெழுத்த இம்பரும் கெட்டெழுத்தினது பின்னும், தொடர் மொழி ஈற்றும்-தொடர்மொழியது இறுதியிலும், குற்றியலுகரம் வல்லாறு ஊர்ந்து (நிற்றல் வேண்டும்)-குற்றிய லுகரம் வல்லெழுத்து ஆறிணையும் ஊர்ந்து (நிற்றல் வேண்டும் ஆசிரியன்).

“தங்குபுணர்த்துவத்தல்” [மரபு-ஸபு] என்னும் தங்கிரவுத்தியான்; முன்னின்ற விற்றல் வேண்டும் என்பது ஈண்டும் புணர்க்கப்பட்டது.

உ-ம். நாகு, வரகு என வரும்.

கெட்டெழுத்திம்பரும் தொடர்மொழியீரும் இடம். வல்லெழுத்துப் பற்றுக் கோடு. இவ்வாறு இடமும் பற்றுக்கோடும் கூறவே, மொழிக்கு சுருதலும் கூறி யவா ரூயிற்று.

ந-அ. இடைப்படித் குறுகு மிடலு மாருங்கே
கடப்பாடறிந்த புணரியலான்.

இது, குற்றியலுகர: புணர்மொழியுள்ளும் வருமென்பது உணர்த்துதல் நதவிற்று.

இ-ன :—இடைப்படினும் குறுகும் இடன் உண்டு-(அவ்வகரம்) புணர்மொழி இடைப்படினும் குறுகும் இடமுண்டு. (அதன் இடமும் பற்றுக்கோடும் யாண்டோ பெறுவதனின்) கடப்பாடு அறிந்த புணரியலான்-அதன் புணர்ச்சிமுறைமை அறி யும் குற்றியலுகரப்புணரியலின்கண்ணே.

‘இடைப்படினும் குறுகும்’ என பொழிமாற்றி உரைக்க. அங்குற்றியலுகரப் புணரியலுள் “வல்லொற்றுத் தொடர்மொழி வல்லெழுத்து வருவதித், தொல்லை யியற்றகை நிலையலு முறிததே” [குற்றியலுகரப் புணரியல்-க] என்பதனுள் வல்லொற்றுத்தொடர்மொழியும் வல்லெழுத்துவருவதியும் இடம். அவவல்லொற்றுத்தொடர்மொழியீற்று வல்லெழுத்துப் பற்றுக்கோடு.

உ-ஏ. செக்குக்கணை, சுக்குக்கோடு எனவரும்.

‘இடன்’ என்றனன், இக்குறுக்கம் சிறுபான்மை என்றுணர்க. [ஆர், ஏ. என்பன அசைகள். ‘புணரியலான்’ என்பது வேற்றுமை மயக்கம். அகரம் சாரியை.] (ஈ)

ந-அ. குறிப்பதன் முன்ன ராய்தப் புள்ளி

உயிரொடு புணர்ந்தவல் ஸாறன் மிசைத்தே.

இஃது, ஒருமொழி ஆய்தம் வருமாறு உணர்த்துதல் நதவிற்று.

இ-ன :—ஆய்தப் புள்ளி-ஆய்தமாகிய புள்ளி, குறியதன் முன்னர்-குற்றெழுத் தின் முன்னர், உயிரொடு புணர்ந்த வல் ஆறன் மிசைத்து-உயிரொடுபுணர்ந்த வல்லெழுத்து ஆறன் மேலது.

உ-ம். எஃகு, கஃச எனவரும்.

குறியதன்முன்னரும் வல்லெழுத்துமிசையும் இடம். இஃது உயிரன்மையின், இதற்குப் பற்றுக்கோடு என்பதில்லை. கஃபீது என்பத்தை மெய்ப்பித்தாகிய புணர்ச்சி [புணரியல்-க] என்ப வாகவின்; ‘புள்ளி’ என்றதனுள் ஆய்த்தகை மெய்ப்பாற் படித்துக்கொள்க. ஈண்டும் உயிரென்றது, மேல் ‘ஆய்தத்தொடர் மொழி’ [குற்றியலுகரப் புணரியல்-க] என்றால்லின் பெரும்பான்மையும் குற்றியலுகரத் தினை, வெளிகாமை முதலிய பிற உயிர் வரவு சிறுபான்மை யெனக்கொள்க. (இ)

நகூ, சறியன் மருங்கினு மிகைமை தோன்றும்.

இஃது, அவ்வாய்தம் புணர்மொழியின்னும் வருமென்பது உணர்த்துவதல் துதலிற்று.

இஃ-ள்:—ஈ-து இயல் மருங்கினும்-நிலைமொழியிற் வருமொழி முதலொடு புணர்ந்து நடக்கும் இடத்தினும், இகைமை தோன்றும்-ஆய்தலை தோன்றும்.

உ-ம். ஃநீது, முரிங்கு எனவரும். சண்டும் இடங்கள் அவை. (அ)

ச-ம். உருவினு மிகைப்பினு மருகித் தோன்று
மொழிக்குறிப் பெல்லா மெழுத்தி னியலா
ஆய்த மஃகாக் காலை யரன்.

இஃது, அவ்வொருமொழி ஆய்தத்திற்கு ஓர் இலக்கணம் உணர்த்துவதலிற்று.

இஃ-ள் :—உருவினும்-ஒருபொருளினால் உருவத்தின்கண்ணும், இகையினும்-ஒரையின்கண்ணும், அருகித் தோன்றும்-சிறுபான்கமையாய்த் தோன்றும், குறிப்பு மொழியெல்லாம்,-குறிப்புமொழிக் களெல்லாம், எழுத்தின் இயலா-ஆய்த எழுத்தா-னிட்டு எழுதப்பட்டு [க்ளமுத்துப்போல] கடவா. (அஃது எக்காலத்துமோவெனின், அன்று.) ஆய்தம் அஃகா காலையான - அவ்வாய்தம் தன் அரைமாத்திரை அளபாய்ச் சுருங்கின்லாது (அவ்வருவம் இகையது மிகுதியும் உணர்த்துதற்கு) நீண்டகாலத்து அங்கிட்சிக்கு.

‘கஃ-தென்றது’ என்பது உருவு. ‘கஃ-தென்றது’ என்பது இசை. (அ)

ச-க. குன்றிசை மொழிவயி னின்றிசை நிறைக்கும்
கெட்டெழுத் திட்ப சௌத்தகும் ரெழுத்தே.

இது, “நீட்டம்-வேண்டின்” [நூண்மரபு-கு] என்பதற்கு ஓர் புறனங்ட உணர்த்தல் துதலிற்று.

இஃ-ள் :—குன்று இகை யொழிவயின் நின்று இசை நிறைக்கும்-(அளவெடையோசையாகச் சொல்லாதொழியில்,) குன்றுவதான் ஒரையையுடைய அவ்வள பெட்டெழுத்தானுய மொழிக்கண்ணே நின்று அவ்வோசையை நிறைக்கும், (அவையாலையெண்ணின்,) கெட்டெழுத்து இம்பர் ஒத்த குற்றெழுத்து-கெட்டெழுத்துக்களின் பின்னாக (அவற்றிற்குப்பிறப்பானும் புணர்ச்சியானும் ஒரையானும்) இனமொத்த குற்றெழுத்துக்கள்.

உ-ம். ஆஹ, ஈஇ, ஆஐ, ஏ, ஒஓ எனவரும்.

ஈண்டு மொழியென்றது, அவ்வளபெட்டெழுத்து ஒரு பொருளுள் உணர்த்தி ஒரெழுத்தொருமொழியாய் நிற்கும் நிலைமையினை. இவையும் மொழிமேற் காணப்படுதலிற் சாற்பிற்கிரேற்றத்து எழுத்து எனப்படுமாலெனின், பெரும்பான்கமையும் அம்மொழிதானே அவ்வெழுத்தாய் வருதலானும், அம்மொழிநிலைமை ஒழிய வேறெழுத்தாகவும் சொல்லப்படுதலானும், அவ்வாறி ஆகாதென்பது.

சிறுபான்கமையும் அம்மொழிதானே எழுத்தாய் வாராதெனக் கொள்க-.

[உ-ம்.] ஏருதுகாலை அது என்றுந்போல்வள. (அ)

ச. ஐ ஒள வென்னு மாயீ ரெமுத்திற்

கீர வுகர மிசைகிறை வரகுப்.

இது, மேலதற்கு ஓர் புறணடை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ன :—ஐ ஒள என்னும் அ ஸ் எழுத்திற்கு-தெர்த குற்றெழுத்து இல்லா ஷ ஒள என்றுசொல்லப்படும் அவ்விண்டெடுமுத்திற்குமுன், இகரம் உரம் இசை நிறைவு ஆகும்-(காரம் வூகாரக்கட்டு ஒத்த குற்றெழுத்தாகிய) இகர உரங்கள் (அக்குன்றிசை மொழிக்கண் நின்று) ஒசையை நிறைப்பனவாகும்.

இத்தீண்டும் நென்றமரின் மழிப்.

ச. கெட்டெடுத் தேமே யோரெழுத் தொருமொழி.

இஃது, எழுத்தினான் மொழியாமாது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ன :—நெட்டெடுத்த ஏழும்-கெட்டெடுத்தாகிய ஏழும், ஓர் எழுத்து ஒரு மொழி-ஓர் எழுத்தானாகும் ஒரு மொழியாக்.

உ-ம். ஆ, ஸ, ஷ, வ, ஷு, ஓ, ஒள எனவரும்.

இதுவும் உயிர்க்கும் உயிர்மெய்க்கும் பொது. ஒனகாரத்தில் உயிர்மெய்கிணையே கொள்க. 'எழும்' என்பதன் உம்மை விகாரத்தால் தொக்கது. [காரம் அசை.] (ப)

ச. குற்றெழுத் தைந்து மொழிகிறை பில்லே.

இது குற்றெழுத்துக்கள் ஒரெழுத்தொருமொழி ஆகா வென்பதும், அவற்றுள் ஒருமொழியான உளவென்பதும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ன :—குற்றெழுத்து ஜுதும்-குற்றெழுத்தாகிய ஜுஞ்சும், மொழி நிறைபு இல-ஒரெழுத்தாய் நின்று ஒருமொழியாய் நிறைதல்-இல.

அவற்றுட் சில நிறைக்கும்.

ஒரம் ஒழிந்த கான்கும் கட்டாயும் வினவாயும் மொழிகிறைக்குமன்றே வெளின், அவை இடைக்கொல்லாதலின், அவற்றிற்குக் கருவிசெய்யார் என்க. ஆஞ்சும் என்பதன் உம்மை ஸண்டு எச்சப்படநின்றது. [காரம் ஈற்றங்க.]

இதுவும் உயிர்க்கும் உயிர்மெய்க்கும் பொது.

உ-ம். த, கொ எனவரும்.

(கக)

ச. கு. ஒரெழுத் தொருமொழி யீரெழுத் தொருமொழி

இரண்டிறங் திசைக்குஞ் தொடர்மொழி யுளப்பட முன்றே மொழிகிலை தோண்றிய கெறிபே.

இஃது, எழுத்தினான் ஆகும் மொழிகளின் பெயரும் முறையும் தொகையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ன :—ஓர் எழுத்து ஒருமொழி-ஒரெழுத்தான் ஆகும் ஒருமொழி, ஸ் எழுத்து ஒருமொழி-இரண்டெடுமுத்தான் ஆகும் ஒருமொழி, இரண்டு இறங்து இசைக்கும் தொடர்மொழி-இரண்டிறங்கு பலவற்றான் இசைக்கும் தொடர்மொழி, உளப்பட மூன்று-பட்ட மொழிகளின் கிலைமை மூன்றாகும், தோண்றிய கெறி-அவை தோண்றிய வழக்குகளிக்கன். [காரம் ஈற்றங்க.]

உ. ஆ, மணி, வரகு கொற்றன் எனவரும்.

(கக)

தோல்காட்பியம்—இளம்பூரணம்.

சக. மெய்பி வியக்க மகரமொடு சிவனும்.

இது, தனிமெய்களைச் சொல்லுக் குறைவிலே இதுவென்பது உணர்த்துதல் துதலிற்று.

இ—ள் :—மெய்வின் இயக்கம்-தனிமெய்களினது இயக்கம், அகரமொடு சிவ ஆம்-அகரத்தோடு பொருந்தும்.

உ—ம். “ட ர ள வென்னும் புள்ளி” [தாங்மரபு-கூ] எனவரும்.

இது மொழியிடை [சின்ற] எழுத்துக்கள் அன்கையின் நஞ்சமரின் வைக்க வெனில், தனினை உணர்த்தாது வேறு பொருள் உணர்த்தும் சொல் நிலைபோல ‘ட்ரலஸ்’ வென்றது பயிர்மெய்யை உணர்த்தாது தனிமெய்யை உணர்த்தலானும், ஒந்தினை பயிர்மெய்போலச் சொல்லுகின்ற வழுவுமைதியிலக்கணத்தானும் மொழிமரபின்கண்ண தாயிற்றென உணர்க. (கந்).

சா. தம்மியல் கிளப்பி ஜெல்லா வெழுத்து

மெய்ந்திலை மயக்க மான மில்லை,

இது, மெய்ம்மயக்கத்திற்கு ஓர் புறனடை உணர்த்துதல் துதலிற்று.

இ—ள் :—எல்லா ஏழுத்தும் தம் இயல் கிளப்பின்-எல்லா மெய்யெழுத்தும் மொழியிடையின்றித் தம் வடிவின் இயல்பைச் சொல்லுமிடத்து, மெய்ம்மயக்கவிலை-மானம், இல்லை-மெய்ம்மயக்கவிலைபின் மயங்கிவருதல் குற்றம் இல்லை.

உ—ம். “வல்லெழுத தியையின் டகாரமாகும்” [புள்ளிமயங்கு-ஏ] எனவரும்-

இதனை அம் மெய்ம்மயக்கத்து வைக்கவெனின், இது வழுவுமைதிநோக்கி மொழிமர பிங்கண்ண தாயிற்று. (கந்)

சா. யரமு வென்னு மூன்றாமுன் னோற்றக்

கசதப நஞ்சம் வீரோற் றுகுப்,

இஃது, ஸர் ஒந்து உடனிலை ஆமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

இ—ள் :—ய ர மு என்னும் மூன்று-ய ர மு எக்கு சொல்லப்படுகின்ற மூன்று ஜன்று, மூன் ஒந்த-குறிற்கீழும் கெடித்தீழும் மூன்னே ஒன்றும் சிற்ப (அவற் றின் பின்னே), கசதப நஞ்சம் ஸர் ஒந்றுகும்-கசதபக்கனிலொன்றுதல் நஞ்சமக்கனிலொன்றுதல் ஒந்றும்வர அவை ஈரொற்று-ணிலையாம்.

உ—ம். வேய்க்குறை, வேய்க்குறை, வேர்க்குறை, வேர்க்குறை வீழ்க்குறை, வீழ்க்குறை, சிறை, தலை, புறம் என ஒட்டுக.

இவ்விதி மேல் ஈற்றகத்து உணர்ந்துகொள்ளப்படுமாலெவனின், இது ‘சங்கு’ ‘பீர்க்கு’ என ஒருமொழியின் வருதலானும், இரண்டுமொழிக்கண் வருதல் விகாரமாலானும் ஈண்டுக் கூறப்பட்டது. அஃதேஸ், இதனை நான்மரபினகத்து மெய்ம்மயக்கத்துக்கண் கூறுக வெனின், ஆண்டு வேற்றுமையைப் பட்டாக்கால்வின் மூலோற்று உடனிலையாதல் நோக்கி ஒந்துமையைப்பற்றி ஈண்டுக் கூறப்பட்டது. (கடு)

சக. அவற்றுள்

ரகார முகாரக் குற்றுகுறுத் றுகா.

இது, ரகார முகாரக்கட்கு எம்தியதை ஒருமருங்கு மறுத்தல் துதலிற்று.

எழுத்தத்திகாரம் • மோழிமரபு

இ-ன் :—அவற்றுள் மேற்கூறப்பட்ட மூன்றாண்ணும், ரகாரம் முகாரம் குற்று ஒற்று ஆகா-ரகாரமும் குறிற்கீழ் ஒற்றாகா.

அவை கெடிற்கீழ் ஒற்றாம்; குறிற்கீழ் உயிர்மெய்யாம்.

உ-ம். தார், தாழ் என கெடிற்கீழ் ஒற்றாய் சின்றன. கரு மழு எனக் குறிற்கீழ் உயிர்மெய்யாய் சின்றன.

இவ்வாறு விவக்கின்மையின், யகரம் பொய் எனவும் கோய் எனவும் இரண்டிடத்தம் ஒற்றாயிற்று. குற்றெற்ற என்பது குறிதாகிய ஒற்று எனப் பண்புத் தொகை. குறிற்கீழ் நிற்றலான், குறியது எனப்பட்டது. ஈண்டுக் குறில் கெடில்-என்கின்றது மொழிமுதல் எழுத்தினை என உணர்க. இது மேல் வரையறை இல எனப்பட்ட உயிரும் மெய்யும் மயங்கும் மயக்கத்திற்கு ஓர் வரையறை கண்டு கூறி அவாறு. (கங)

நு. குறுக்கமையும் மளவிற் கோடவிற்
கிரூட்டர்மொழி யேல்லா கெட்டெழுக் தியல்.

இ-ன் :—குறுக்கமையும் கெடுக்கமையும் அளவின் கோடலின்-யூபிரேமுத்திற்குக் குறுக்கமையும் கெடுக்கமையும் அளவிற் கொள்ளப்படுதலில், தொடர்மொழி எல்லாம் கெட்டெழுத்து இயல - தொடர்மொழிக்கீழ் சின்ற ரகார முகாரங்களெல்லாம் கெடிற்கீழ் சின்ற ரகார முகாரங்களின் இயல்பையுடைய (என்று கொள்ளப்படும்.)

உ-ம். அகர், புகர், அகழ், புகழ் எனக் கொள்க.

'புலவர்' என்றபோல இரண்டு மாத்திரையை இறந்த தன் பின்னும் வருமா வெளின், அவையும் "தங்கின முடித்தல்" என்பதனால் 'கெடிற்கீழ் ஒற்று' எனப் படும். எல்லாம் என்றநான், ரகார முகாரங்களேயன்றி, பிற ஒற்றுக்களும் 'கெடிற் கீழ் ஒற்று' எனப்படும். இதனாலோ, விரச் தீது என்பழி வகரம் 'கெடிற்கீழ் ஒற்று' என்று கெடுக்கப்படும்.

நு. செய்யு ஸிறுதிப் போலு மொழிவயின்
ஞகர மகார மீரோற் சூகும்.

இது, செய்யுக்கண் ஈரொற்று உடனிலை ஆயாது உணர்த்துதல் நூலிற்று.

இ-ன் :—செய்யுள் இறுதி போலும் மொழிவயின் - செய்யுள் இறுதிக்கண் 'போலும்' என்னும் மொழிக்கண், ஞகாரம் மகாரம் ஈர் ஒற்று ஆகும்-ஞகாரமும் மகாரமும் வங்கு ஈரொற்று உடனிலையாய் கீற்கும். ['போல்' எனவும் பாடம்.]

உ-ம். "எம்மொடு தம்மைப் பொரு உங்காற் பொன்னூடு, கவினம் பூந்தது போன்ம்" எனவரும். (கங)

நு. ஞகார முன்னர் மகாரங் குறுகும்.

இல்லை, "அரையளு குறுகன் மகர முடைத்து" [துண்மரபு-கங] என்பதற்கு ஓர் புறனடை உணர்த்துதல் நூலிற்று.

இ-ன் :—ஞகாரம் முன்னர் மகாரம் குறுகும்-(மேற்கூறப்பட்ட) ஞகாரத்து முன்வந்த மகாரம் மாத்திரை குறுகிற்கும். (கங)

ஈச. மொழிப்படுத் திசைப்பினுங் தெரிக்குவே நிசைப்பினும் எழுத்திய திரியா வென்மனுங் புலவர்.

இது, எழுத்துக்கட்டு மொழிக்கண் மாத்திரை காரணமாகப் பிறப்போர் ஆயம் தீர்த்தல் நுதலிற்று.

இ-ன் :—மொழிப்படுத்து இசைப்பினும்-மொழிக்கண்படுத்துச் சொல்லினும், தெரிக்கு வேறு இசைப்பினும்-தெரிக்குகொன்று வேறே சொல்லினும், எழுத்து இயல் திரியா என்மனுங் புலவர்-உயிரும் மெய்யுமாகிய எழுத்துக்கள் (பெருக்கம் சுருக்கம் உடையனபோன்று இசைப்பினும்), தத்தம் மாத்திரை இயல்பில் திரியா என்று சொல்லுவர் புலவர்.

உ-ம். அஃகல், அ எனவும், ஆவ், ஆ எனவும், கடல், க எனவும், கால், கா எனவும் கண்டுகொள்க.

வேறு என்றதனுங், எடுத்தல் படுத்தல் முதலிய ஒகை வேற்றுமைக்கண் ஜூம் எழுத்தியல் திரியா வென்பது கொள்க. (உ.ம)

ஈச. அகர இகர மௌகார மாகும்.

இது, போலி எழுத்து ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ன் :—அகரம் இகரம்-அகரமும் இகரமும் கூடச் சொல்ல, ஐகாரமாகும் ஆகும்-ஐகாரம்போல ஆகும்.

ஐயர், அஇயர் எனவரும். அது கொள்ளற்க. (உ.க)

குடு. அகர உகர மௌகார மாகும்.

இதுவும் அது:

இ-ன் :—அகரம் உகரம்-அகரமும் உகரமும் கூடச் சொல்ல, ஒனகாரம் ஆகும்-ஒனகாரம்போல ஆகும்.

உ-ம். ஒனவை, அஉனவ எனக் கண்டுகொள்க. [அது கொள்ளற்க.] (உ.உ)

குக. அகரத் திம்பர் யகரப் புள்ளியும்

ஐயை என்டுஞ்சினை மெய்ப்பெறத் தோன்றும்.

இதுவும் அ.து.

இ-ன் :—அகரத்து இம்பர் யகர புள்ளியும்-அகரத்தின் பின்னர் இகர மேயன்றி யகர மாகிய புள்ளியும், ஐ என் கெடுஞ்சினை-ஐ எனப்பட்ட கெட்டெழுத்தாம். மெய்ப்பெற தோன்றும்-அவை வடிவுபெறத் தோன்றும்.

உ-ம். ஐவனம், அப்வனம் எனவரும்.

'மெய்ப்பெறத் தோன்றும்' என்றதனுங், (அகரத்தின் பின்னர் உகரமே யன்றி), வகரப்புள்ளியும் ஒனகாரம்போல வருமெனக்கொள்க என்றவாறு.

[இச்சுத்திரம்,

"அகரத் திம்பர் யகரப் புள்ளியும்

ஐயை கெடுஞ்சினை மெய்ப்பெறத் தோன்றும்"

என்றிருத்தல் வேண்டும்.

இ-ன :—அகரத்து இம்பர் யவகரப் புள்ளியும்-அகரத்தின் பின்னர் யகரவொற்றும் வகர வொற்றும், ஆனால் கெடுஞ்சினை-ஐகாரம் ஒளகாரம் என்னும் கெட்டெடுமுத்தாம். மெய் பெற தோன்றும்-(அலவ) வடிவ பெறத் தோன்றும்.

உ-ம். ஐயலி, அப்யலி; ஒளவை, அவ்வளவு.

‘மெய் பெறத்தோன்றும்’ என்றதனால், அவற்றைக் கொள்க என்றவாறு.

காலப் பழையமையில் ஏடு பெயர்த்து எழுதினேன் ‘யவகரப்புள்ளி’ என்பதனை ‘யகரப்புள்ளி’ எனவும் ‘ஐயென கெடுஞ்சினை’ என்பதனை ‘ஐயெ கெடுஞ்சினை’ எனவும் பிழையாக எழுதினர் போலும். அப்பிழைப்பாடத்தைப் பிழையற்ற பாடமெனக் கருதி உரையாசிரியர் அதற்குத் தக்கவாறு உரையெழுதிச் சென்றனர் போலும்.]

(உ)

கு. தூளா பாகு மிடலுமா ருண்டீ

தேருக் காலை மொழிவழி னுன.

இஃது, என் நுதலிற்கோ வெனின், உயிர்களுள் ஒன்றற்கு மாத்திரைச் சுருக்கம் கூறுதல் நுதலிற்று.

இ-ன :—தேருக்காலை மொழிவழியின் ஓர் அளபு ஆகும் இடனும் உண்டு-ஐகாரம் ஆராயுங்காலத்து மொழிக்கண் ஓர் அளவாய் கிற்கும் இடமும் உண்டு.

உ-ம். இடையன், மடையன் எனவரும்.

தேருக்காலை என்றதனால் முதற்கண் சூருங்கா தென்பது கொள்க. இடன் என்றதனால் இக்குறுக்கம் சிறுபான்மை யென்பது கொள்க.

[இச்சுத்திரத்திற்குப் பின்வருமாறு உரைத்தலே பொருத்தமுடைத்து :—

இஃது, உயிர்களுள் இரண்டற்கு மாத்திரைச் சுருக்கம் கூறுதல் நுதலிற்று.

இ-ன :—தேரும் காலை மொழிவழின் ஆன-ஆராயுங்காலத்து மொழிக்கண்கின்ற ஐகார ஒளகாரங்கள், ஓர் அளபு ஆகும் இடனும் உண்டு-ஓர் அளபாய் கிற்கும் இடமும் உண்டு.

‘தேருக்காலை’ என்றதனால், தனியே கின்ற ஐகாரமும் ஒளகாரமுமே ஒரு மாத்திரையாகு மென்றுகொள்க.

உ-ம். பை, மை, கை; கெளா, செளா, வெளா.

‘இடனும்’ என்றதனால் இக்குறுக்கம் சிறுபான்மை யென்பது கொள்க. ஆர் என்பன அசைகள்.

மேல், “யகரப் புள்ளியும் ஐயெ கெடுஞ்சினை” என்ற பிழைப்பாடத்தைப் பிழையற்ற பாடமெனக் கொண்டதால் உரையாசிரியர் ஈண்டு ஒளகாரத்தைக் கூருது ஐகாரம் ஓர் அளபாய் கிற்கும் இடமும் உண்டு என்று உரைத்துச் சென்றனர் போலும்.]

(உ)

கு. இகர யகர மிறதி விரவும்.

இதவும் ஓர் போலியெழுத்து உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ன :—இதுதி இகர யகரம் விரவும்-இகரவீற்று மொழிக்கண் யகரமும் (அதுபோல) இகரமும் விரவிவரும்.

உ-ம். நாய் நாஇ எனக் கண்டுகொள்க. [விரவும் என்றதனால், அவையிரண் டும் கொள்க என்றவாறு.]

(உ)

கு. பன்னீருமிகு மொழிமுதலாகும்.

இஃது, உயிரெழுத்து மொழிக்கு முதலாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ன் :—பன்னீருமிகு மொழிமுதல் ஆகும்-பன்னிரண்டு உயிரெழுத்தும் மொழிக்கு முதலாம்.

உ-ம். அடை, ஆடை, இடை, ஈயம், உரல், ஊர்தி, எழு, ஏணி, ஓவனம், ஒளி, ஒளிவியம் எனவரும்.

கு. உயிர்மெய் யல்லன மொழிமுதலாகா.

இஃது, [உயிர்] மெய்யெழுத்து மொழிக்கு முதலாம் ஆறு உணர்த்துதல் நாலிற்று.

இ-ன் :—உயிர்மெய் அல்லன மொழி முதல் ஆகா-உயிரோடுகூடிய மெய்யல் வாதனவாகிய தனிமெய்கள் மொழிக்கு முதலாகா. உயிரோடுகூடிய மெய்கள் மொழிக்கு முதலாம்.

ஈண்டு உயிர்மெய் யென்பது வேற்றுமையம் கருதி யெனவனார்க், சண்டு ஒற்றுமை கருதில், “கதநப மவெனு மாவைங் தெழுத்தும், எவ்வா உயிரோடுஞ் செல்லுமார் முதலே” [மொழிமரபு-உசு] எனச் சூத்திரம் சுருங்க வருவதன்றி, இதனாற் சொல்லப்பட்ட அறுபது உயிர்மெய்யினை எடுத்தோத வேண்டிச் சூத்திரம் பரக்கவரு மென்பது.

[‘சுருங்க ஒதுமன்றி’ எனவும், ‘ஒதுவேண்டில்’ எனவும் முந்திய அச்சுப் பிரதியிலும் எட்டுப் பிரதிகளிலும் காணப்படும் (உரைப்) பாடம் எடுபெய்த தெழுதினோல் நேர்ந்த பிழை போலும்.]

கு. கதந பமவெனு மாவைங் தெழுங்கும்

எல்லா உயிரோடுஞ் செல்லுமார் முதலே.

இது, மேல் முதலாம் என்னப்பட்ட உயிர்மெய்க்கட்கு வகரயறை கூறுதல் நுதலிற்று.

இ-ன் :—கதநபம் எலும் அ ஐங்கு எழுத்தும்-கதநபம் என்று சொல்லப்பட்ட ஐங்கு தனிமெய்யெழுத்தும், எவ்வா உயிரோடும் முதல் செல்லும்-பன்னிரண்டு உயிரோடும் மொழிக்கு முதலாதற்குச் செல்லும்.

உ-ம். கலை, காளி, கிளி, கீரி, குடி, கூடு, கெண்ணடை, கேழல், கைதல், கொண்டல், கோடை, கொடை, கெளவை எனவும், தக்கை, தாடி, திற்றி, தீமை, துணி, தாணி, தெற்றி, தேவர், சுதைப்பு, தொண்ணடை, தோடு, தெலவை எனவும், நடம், நாளை, நிலம், நீர் துறை, நூல், கெய்தல், நேயம், கைநகை, நொய்யனா, நோக்கம், கெளவி எனவும், படை பாடி, பிடி, பீடம், புகுத், பூரி, பெடை, பேடி, பைதல், பொன், போதகம், பெளவும் எனவும், மா-ம், மாலை, மிடறு, மீன் ம், முசும், முதார், மெலிந்தது, மேனி, மையல், மொழி, மோந்து, மூமாவல் எனவும் வரும்.

‘முதற்கு’ என்பதன் காண்காம் உருபு விகாரத்தாற் கருக்கது. [ஆர் என்பது அசை. ஏகாரர் ஈற்றநகை.] (அ)

கு. சுகரக் கிளவியு மவற்கேரு ரத்தே

அ ஐ ஓளவெனு முன்றலங் கடையே.

இதுவும் அது.

இன் :—சகர கிளவியும் அவற்று ஓர் அந்த-சகரமாகிய எழுத்தும் மேற் சொல்லப்பட்டனவோல் எவ்வள உயிரோடும் மொழிக்கு குதலாம், அதை ஒன் என்னும் மூன்று அலங்கடை-அ ஏ ஒன் என்னும் மூன்றும் அல்லாவிடத்து.

உ-ம். சாலை ஜிலை தீறுக சுரும்பு குத்தக செய்கை சேலதி சொறிக் கோது என வரும்.

சகடம் எனவும், சையம் எனவும் விலக்கினவும் வருமாலெண்ணின், அவற்றுள் ஆரியச்சிதை வல்லாதன “கடிசொல் வில்லை” என்பதனாற் கொள்க. [காகாம் இரண் டும் ஈந்தநச்சகள். இந்துவும் மூலத்தில் ‘ஓர் அன்ன’, ‘ஓர் அந்து’ என்று வரும் இடங்களில் ‘ஓர்’ என்பதனை அகையென்று கொள்ளுதல் பொருத்தமுடையதாகத் தோன்றுகின்றது.] (உக)

கந். உ ஷ ஒ ஒ வென்னு நாங்குசிர்
வ என் என்முத்தோடு வருத ஸில்லை.

இதுவும் அது.

இன் :—உ ஷ ஒ ஒ என்னும் நாங்கு உயிர்-உ ஷ ஒ ஒ என்று சொல்லப் படுகின்ற நாங்கு உயிரும், வ என் என்முத்தோடு வருதல் இல்லை-வ என்னும் மெய் யெழுத்தோடு மொழிமுதலில் வருதவில்லை.

பிற உயிர்கள் வரும்.

உ ம். வளை வாளி விளரி வீடு வெள்ளி வேர் வையம் வெளாவு எனவரும். (நம்)

கந். ஆ எ

ஒ எது முவுயிர் ஞகாரத் துரிய.

இதுவும் அது.

இன் :—ஆ எ ஒ எனும் மூ உயிர் ஞகாரத்து உரிய-ஆ எ ஒ என்று சொல் வப்படும் மூவிர்கள் ஞகார ஒந்திரோடு முதலாதற்கு உரிய. பிற உயிர் உரியவல்ல.

உ-ம். ஞாலம் ஞாக்கிபி ஞான்கிற்று எனவரும்.

ஞாபித்து என்றுப்போல்வன விவக்கினவும் வருமாலெண்ணின், அவை ஆழி வழக்கென்று மறுக்க.. (நக)

கநு. ஆவோ டல்லது யகரமுத வாது.

இதுவும் அது.

இன் :—ஆவோடு அல்லது யகரம் முதலாது-ஆகாரத்தோடு அல்லது யகர முதலாகது.

உ-ம். யான் எனவரும்.

யவனர் என்றுப்போல்வன விவக்கினவும் வருமாலெண்ணின், அவை ஆரியச் சிகைதவன்று மறுக்க. (நக)

கக். முதலா வேன தம்பெயர் முதலும்.

இது, மொழிக்கு முதலாகாதனவும் ஒரோவழி ஆமாது உணர்த்துதல் நூத வித்து.

தோல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

இ-ன் :—முதலா என-மொழிக்கு முதலாகாத ஒழிக்க மெய்க்கும், தம் பெயர் முதலூம்-அவ்வெலும்-துக்கள்) தம் பெயர் க-றுதற்கு முதலாம்.

முதலாயின் மெய் தநபமக்களும், வகரமும், சகரமும், ஞகரமும், யகரமும் என இவை. முதலாகாத மெய் ககரமும், டகரமும், ஞகரமும், ரகரமும், லகரமும், முகரமும், னகரமும், நகரமும், னகரமும் என இவை.

அவை தம் பெயர்க்கு முதலாமாறு :—ஙக்கௌந்தார், டப்பெரி து, னங்கங்து என்றும்போல ஓட்டிக்கொள்க.

இனி ‘என’ என்றதன், முதலாம் என்னப்பட்ட ஒன்பது உயிர்மெய்யும் பள்ளிரண்டு உயிரும் தம்பெயர் கூறும்வழியும் மொழிக்கு முதலாம் எனக்கொள்க.

கக்கௌந்தார், தப்பெரி து, அக்குறிது, ஆவலிது என்றும்போல ஓட்டிக் கொள்க. (ந.ஏ.)

க.எ. குற்றிப் துகர முறைப்பெயர் மருங்கின்

ஒற்றிய கரமிசை நகரமொடு முதலும்.

இது, குற்றியலுகரம் மொழிக்கு முதலாமாறு உணர்த்துதல் ததவிற்று.

இ-ன் :—குற்றியலுகரம் முறைப்பெயர் மருங்கின்-குற்றியலுகரம் முறைப் பெயரிடத்து, ஒற்றிய கரமிசை நகரமொடு முதலூம்-ஒற்றுயன்ற நகரத்தின் மேலாய நகரத்தோடு மொழிக்கு முதலாம்.

நுஞ்சை எனவரும்.

இல்லாறு முதலாக்கம் கறவே, மொழிமுதற் குற்றியலுகரத்திற்கு இடமும் பற்றுக்கோடும் கறியவா ஒயிற்று. இடம் நுஞ்சை என்னும் முறைப்பெயர். பற்றுக்கோடு கரமிசை நகரம். [கரமிசை நகரம்-நகர ஒற்றின் மேலுள்ள நகர ஒற்று.] (ந.ஏ.)

க.ஆ. முற்றிய லுகரமொடு பொருள்வேறு படா அ
தப்பெயர் மருங்கி விலையிய வான.

இது, மேலதற்கு ஒர் புறன்றை

இ-ன் :—முற்றியலுகரமொடு பொருள் வேறுபடாது-அம் முதற்கட் குற்றி யலுகரம் ஆண்டு இதழ்குவித்துக் கூறும்வழி) முற்றுகரத்தோடு பிற உகரம்போ ஸப் பொருள் வேறுபடாது; (யாண்டெனின்,) அப்பெயர் மருங்கின் சிலை இயலான்-அம் முறைப்பெயரிடத்துத் தான்-நிற்றற்கண்:-

நாகு எனவும், எகு எனவும் குதுகியும், குறுகாதும் நின்ற உகரங்கள்போல், நுஞ்சை என்ற குறுக்கமாயவழியும், இதழ்குவித்தக்க்கறக் குறுகாதவழியும், பொருள் வேறுபடாதவாறு அறிக்.

இனி “இரட்டுமொழிதல்” என்பதனால், பொருள் என்றதனை இடனும் பற்றுக்கோடும் ஆக்கி, பிற உகரங்கள்போல ஈன்றை உகரங்கள் இடனும் பற்றுக்கோடும் வேறுபடா என்பது கொள்க. [ஈற்றகரம் சாரியை.] (ந.ஏ.)

க.க. உயிர் ஒள வெஞ்சிய விழுதி யாரும்.

இஃ-து, உயிர் மொழிக்கு ஈருமாறு உணர்த்துதல் ததவிற்று.

இ-ன் :—உயிர் ஒள எஞ்சிய இறுதி ஆகும்-உயிரெழுத்துக்களுள் ஒளாகாம் ஒழிக்கவை மொழிக்கு ஈரும். ஒளாகாந்தான் ஈருகாது.

தோல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

இஃது உயிர்க்கும் உயிர்மெய்க்கும் பொது.

ஆசி, ஆ, ஈ, சு, சூ, ஷ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஒன் உயிர் சருயின். இவற்றுட் குற்றெழுத்தைக் குறைத்தும் அளவெடுவதைக்கான் சருயின்.

உயிர்மெய்க்கும் மேல்வரையறை கருதனவாகிய அகர ஆகார இகர சகார சுகாரங்களோடு இயைக்கண ஈன்டெ கொள்க.

உ-ம். விளா, பலா, கினி, கும், பனை எனவரும். (ஈ.க)

எம். கவுவோ டினையபி செனலவு மக்கும்.

இஃது, சருகா தென்ற ஒளகாரம் இங்குமில் ஆம் என்கின்றது.

இ-ன் :—க வ ஓடு இயைபின்-கர வகரமாகிய மெய்க்கோடு பொருந்தின், ஒள உம் ஆகும்-முன்சருகா தென்ற ஒளகாரமும் சரும்.

உ-ம். சென, வெளி எனவரும். (உ.ங)

எக். ஏ என வருமுபிர் மெய்யீ ரூகாது.

இஃது, எகரம் தானே சின்-வப்பியின்றி மெய்யோடுடி சருகாதென வரையறை க்ருதல் நுதலிற்று.

இ-ன் :—ஏ எனவரும் உயிர்-வ என்றுசொல்ல வரும் உயிர், மெய் சது ஆகாது-தானே சருவதன்றி மெய்யோடு இயைக்கு சருகாது. (உ.ங)

எல் ஏவ்வு மற்றே வெவ்வெங்க கண்டபே.

இதுவும் வரையறை.

இ-ன் :—ஒவ்வும் அற்று-ஒகரமும் தானேகின்று சருவதன்றி மெய்யோடு இயைக்கு சருகாது, ந அலங்கடை-நகரமெய்யோடல்லாத விடத்து. (உ.க)

எந். ஏ ஒ எனுமூபிர் ஞாகாரத் தில்ஸீ.

இதுவும் வரையறை

இ-ன் :—ஏ ஒ எனும் உயிர் ஞாகாரத்து இல்லை-வ ஒ என்று சொல்லப்படும் உயிர் (தாமே சின்றும் பிறமெய்க்கோடு சின்றும் சருவதன்றி) ஞாகாரத்தோடு சரு வழில்லை.

தாமோயாதல் முன்னே காட்டப்பட்டது. பிறமெய்க்கோடு சருவனவற்றுள் வழக்கிறந்தனவொழிய இறவாதன வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. (உ.ப)

எச். உ ஷ கர நவுவோடு நங்களா.

இதுவும் வரையறை.

இ-ன் :— உ ஷகாரம் ஸ் ஸ் ட்டு கவீலா-உ ஷகாரங்கள் (தாமே சின்றும் பிறமெய்க்கோடு சின்றும் பயில்வதன்றி) கர வகரங்கோடு பயிலா.

தாமே சருதல் மேலே காட்டப்பட்டது. பிற மெய்க்கோடு சருமவற்றுள், வழக்கிறந்தனவால்லாதன வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. ‘நவிலா’ என்றதனும் சிறு பாங்கமை கொவும் கவும் என [உகரம்] வகாரத்தோடு சருதல் கொள்க. இன் ஆம் இதனுனே சிறுபாங்கமை கரத்தோடு வரவு உண்டெனும் கொள்க. (உ.க)

எனு. உச்ச கார மிருமொழிக் குரித்தே.

இதுவும் ஒரோவழி வரையறை.

இன் :—உச்சகாரம் இரு மொழிக்கு உரித்து-உகரத்தோடுகூடிய சுருக்கம் இரு மொழிக்கு ஸருகும் (பலமொழிக்கு ஸருகாது).

உ-ம். உச, முச எனவரும். பசுவென்பது ஆரியச்சினதை. (சூ)

ஏக, உப்ப கார மொங்கெறன மொழிப

இருவயி னினையும் பொருட்டா கும்மே.

இதுவும் மொழிவரையறையும் மொழியது பொருள்பாடும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இன் :—உப்பகாரம் ஒன்று என மொழிப-உகரத்தோடு கூடிய பகரம் ஒரு மொழிக்கு ஸரும் என்று சொல்லுவார். இருவயின் நிலையும் பொருட்டு ஆகும்-அது நான் தன்வினை பிறவீனை என்றும் இரண்டிடத்தும் நிலைபெறும் பொருள்மைத் தாம்.

உ-ம். தபுஎனவரும். இது படுத்துக்கொல்ல, நீ சா எனத் தன்வினையாம். எடுத் துக்கொல்ல, நீ ஒங்கிளைச் சாவி எனப் பிறவீனையாம். [ஏகாரம் ஈற்றமசை.] (சா)

எட. எஞ்சிய வெல்லா மெஞ்சத விலவே.

இது, மொழிக்கு ஸருகா உயிர்மெய்யும் ஒரோவழி ஆமாது உணர்த்துதல் துத விற்று.

இன் :—ஏஞ்சிய எல்லாம் எஞ்சதல் இல்-மொழிக்கு ஸருகாது னின்ற உயிர் மெய்க்கொல்லாம் தம்பெயர் கூறும்வழி ஸருதற்கு ஒழிபு இல.

ஏஞ்சிய உயிர்மெய்யாலன: ஒன்காரம் கார வகாரங்களை ஒழிந்த மெய்யோடு இயைந்த உயிர்மெய்யும், எகரம் எல்லாமெய்யோடும் இயைந்த உயிர்மெய்யும், ஒகரம் கரம் ஒழிந்த மெய்யோடு இயைந்த உயிர்மெய்யும், ஏகார ஒகாரம் ஞ்காரத் தோடு இயைந்த உயிர்மெய்யும், உ ஊகாரம் கர வகாரங்களோடு இயைந்த உயிர் மெய்யும் என இவை.

தம் பெயர்க்கு [சுறு] ஆமாது: வெளக் களைந்தார் எனவும், கெக் களைந்தார் எனவும், கெரக் களைந்தார் எனவும், ஞேக் களைந்தார் எனவும், கோக்களைந்தார் எனவும் நுக் களைந்தார் எனவும், நாக் களைந்தார் எனவும், வக் களைந்தார் எனவும், ஓக் களைந்தார் எனவும்வரும். எல்லாம் என்றதனால், மொழிக்கு ஸருய்வின்ற உயிர்மெய்க்களும் தம்பெயர் கூறும்வழியும் ஸரும் என்றுகொள்க. கக் களைந்தார், கா வலிது எனவும், அக் களைந்தார், ஆ வலிது எனவும் இவ்வாறே ஒட்டிக்கொள்க. தன்கை உணர னின்றவழி, மொழிகட்டு இது கருவியர்க ஈற்றகத்து முடிபு ஒன்றின முடித் தலாற் கொள்க.

எ-அ. ஞங்கம் னயரவ வழுள வென்றும்

அப்பதி னென்றே புள்ளி யிதுதி.

இது, தனிமெய்களுள் மொழிக்கு ஸருவன கூறுதல் துதலிற்று.

இன் :—ஞ ச ம ன ய ர வ ழ ள என்றும் பதினெண்றே-ஞ ஞ ம ன ய ர வ ழ ள என்று கூறப்பட்ட அப்பதி னென்றுமே, புள்ளி இதுதி-புள்ளி களில் மொழிக்கு ஸருவன.

உ-ம். உரிஞ், மன், பொருந், திரும், பொன், வேய், வேர், வேல், தெவ், வீழ் வேள் எனவரும். எகாரத்தை ஈற்று வையாது, மகரத்தோடு வைத்தது அதன் மயக்க இயைபு நோக்கி என்றுணர்க. (ஈ)

எக். உச்ச காரமொடு நகாரங்கு சிவஜும்.

இதுவும் மொழிவரையறை.

இ-ன்:—உச்ச காரமொடு நகாரம் சிவஜும்-உகரத்தோடுகூடிய காரத்தோடே காரம் பொருந்தி அஃது இருமொழிக்கு ஈருய வாறுபோல தானும் இருமொழிக்கு ஈரும்.

உ-ம். பொருந், வெரின் எனவரும்.

[உகரத்தோடு கூடிய சகரம் இருமொழிக்கு ஈருயவாறுபோல சகரம் இருமொழிக்கு ஈரும் என்க.] (ஈ)

அடி. உப்ப காரமொடு ஞகாரையு மற்றே

அப்பொரு ஸிரட்டா திவீண யான்.

இதுவும் மொழிவரையறை.

இ-ன்:—உப்பகாரமொடு ஞகாரையும் அந்று-உகரத்தோடுகூடிய பகரத் தோடு ஞகாரும் அத்தன்மைத்தாய் ஒருமொழிக்கு ஈரும். இவணையான அபொருள் இரட்டாது-இல்லிடத்ததன்பொருள் அவ்வுப்பகரம்போல இருபொருள் படாது.

உ-ம். உரிஞ் எனவரும்.

ஞகாரம் ஒருமொழிக்கு ஈருதலின், பகரத்தின்பின் குறப்பட்டது. [எகாரம் ஈற்றங்க.] (ஈ)

ஆக். வகரக் கிளவி நான்மொழி சீத்தது.

இதுவும் மொழிவரையறை.

இ-ன்:—வகரக் கிளவி நான்மொழி ஈற்றது-வகரமாகிய ஏழுத்து நான்கு மொழி ஈற்றதாம்.

உ-ம். அவ், இப், உவ், தெவ் எனவரும். (ஈ)

ஆல். மகரத் தொடர்மொழி மயக்குதல் வகரங்க

ஙகரத் தொடர்மொழி யொன்பஃப் தென்ப

புகரமக் கிளங்க வல்லிணை மேன.

இதுவும் ஒரோவழி மொழிவரையறை.

இ-ன்:—புகர் அற கிளங்க அஃறினைமேல்-குற்றம் அறச் சொல்லப்பட்ட அஃறினையிடத்து, மகரத் தொடர்மொழி மயக்குதல் வகரங்க-மகரவீற்றுத் தொடர் மொழியோடு மயங்காதென்று வகரயுக்கப்பட்ட, எகரத் தொடர்மொழி ஒன்பஃப்-து என்ப-ஞகரவீற்றுத் தொடர்மொழி ஒன்பதென்று சொல்லுவர்.

உ-ம். நிலன், நிலம், பிலம், பிலன் என்றாற்போல்வன மயக்குவன.

இனிமயக்காதன உகின், செகின், விழுன், பயின், அழுன், புழுன், குயின், கடான், வயான் எனவரும்.

இவற்றுள் திரிபுடையன கீளாக. ஒன்பஃப்-து என்னும் ஆய்தம் செய்யுள் விளா அஃறினையென்றது கண்டு அஃறினைப் பெயரினை. (ஈ)

இரண்டாவது மொழிமாடு முற்றிற்று:

முன்றுவது பிறப்பியல்

இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோவெனின், எழுத்துக்கள்து பிறப்பு உணர்த் தினமையின் பிறப்பியல் என்னும் பெயர்த்து. இதனை நூன்மரபின் பின்னே கைக்கவெனின், சார்பிற்கேற்றத்தெழுத்தும் தனிமெய்யும் மொழிமரபினை உணர்த்தி [ப் பிறப்பு] உணர்த்த வேண்டுதலின், மொழிமரபின் பின்ன தாயிற்று.

அந. உங்கி முதலா முஞ்சுவளி தோன்றித
தலையினு மிடற்றினு கெஞ்சினு நிலைஇப்
பல்லு மிதழு நாவு மூங்கும்
அண்ணமு மூளப்பட வென்முறை சிலையான்
உறுப்புற் ரமைய கெறிப்பட நாடி
எல்லா வெழுத்துஞ் சொல்லுக் காலிப்
பிறப்பி ஞக்கம் வேதுவே நியல
திறப்படத் தெரியுக் காட்கி யான.

இத் தலைச்சூத்திரம் என் நுதலிற்கே வெனின், எழுத்துக்களாக பொதுப் பிறப்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இன் :—எல்லா எழுத்தும் கெறிப்பட நாடி சொல்லும் காலை-தமிழெழுத்துக் கொல்லாம் ஒருவன் முறைப்பட ஆராய்ந்து தம்முடச் சொல்லுக்காலத்து, உங்கி முதலா முங்கு வளி தோன்றி-காப்பூழ் அடியாக மேலே கொர்கின்ற உதா என் என்னும் பெயரையுடைய வாய்த் தோன்றி, தலையினும் மிடற்றினும் கெஞ்சினும் நிலை - தலையின்கண்ணும் மிடற்றின்கண்ணும் கெஞ்சின்கண்ணும் நிலைபெற்று, பல்லும் இதழும் நாவும் மூங்கும் அண்ணமும் உளப்பட என்முறை நிலையான் உறுப்புற் ற்று அமைய-தலையும் மிடறும் கெஞ்சும் என்னும் மூன்றனாலும்), பல்லும் இதழும் நாவும் மூங்கும் அண்ணமும் உளப்பட எட்டாகிய முறையையை யுடைய இடங்களில் ஓர் உறுப்போடு ஓர் உறுப்புற் தமிழ்பொருங்கி அமைதி பெற, பிறப்பின் ஆக்கம் வேறு வேறு இயல-பிறப்பினது ஆக்கம் வேறு வேறு புலப்பட்டு வழங்கு தலையை, திறப்படத் தெரியும் காட்கியான்-கூறுபாடுளதாக ஆராயும் அறிவிடத்து.

இதழ்போதவான் வாய் இதழெனப்பட்டது. எல்லா எழுத்தும் என்னும் எழுவாய்க்கும் ‘பிறப்பினுக்கம் வேறுவேறு இயல்’ என்பதை ஒரு சொன்னீர்மைப் படுத்திப் பயனிலை யாக்குக. [‘முதலா’ என்பது ஈது கெட்டு சிஞ்சரது. ஈற்றகாம் சாரியை.]

(5)

அஶ. அவ்வழிப்
பண்ணீ ருயிருக் தங்கிலை திரியா
மிடற்றுப் பிறக்க வளியியி னிசைக்கும்.

இஃது, உயிரொழுத்திற்குப் பொதுப்பிறப்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ன :—அ வழி-அவ்விடத்து, பண்ணிரு வழிரும் தம் சிலை திரியா-பண்ணிரண்டு உயிரெழுத்தும் தத்தம் சிலையில்திரியாவாய், மிடற்று பிறந்த வளியின் ஒலிக் கும்-மிடற்றின்கட்ட பிறந்த வளியான் ஒலிக்கும்.

‘தங்கிலை திரியா’ என்றதனால், குற்றியலிகாம் குற்றியதுகாம் தங்கிலை திரியு-மென்பது பெறப்பட்டது. (ஏ)

அடு. அந்தவள்

அ ஆ வாயிரண் டங்காங் தியலும்.

இஃ-ஈ, உயிரெழுத்துக்களுட் சிலவற்றிற்குச் சிறப்புப்பிறவி உணர்த்துதல் தாலிற்று.

இ-ன :—அவற்றுள்-மேற்சொல்லப்பட்ட உயிர் பண்ணிரண்டினுள், அ ஆ .அ இரண்டும் அங்காங்கு இயலும்-அகா ஆகாரங்களாகிய அவ்விரண்டும் அங்காங்கு சொல்ல அல்லது இடமாகப் பிறக்கும். (ஏ)

அக. இ ஈ எ ஜூடியன் விஷைக்கும்

அப்பா ஸீங்கு மவற்றே ரண்ன ;

அவைதாம்

அண்பன் முதனு விளிம்புற ஹுடைய.

இதுவும் அது.

இ-ன :—இ ஈ எ ஜூ என இகைக்கும் அ பால் ஜூஞ்தும்-இ ஈ எ ஜூ என்று சொல்லப்படும் அக்கூற்று ஜூஞ்தும், அவற்று ஓர் அண்ண-மேற்கூறிய அகா ஆகாரங்கள் போல அங்காங்கு சொல்லப் பிறக்கும். அவை நாம் பல்லண் காமுதல்விளிம்பு உறல் உடைய-அவைதாம் (அவ்வாறு சொல்லப் பிறக்குமிடத்துப்) பல்லினது அணிய இடத்தினை நாலினாது அடியின் விளிம்பு சென்று உறுதலை யுடைய. (ஏ)

அடு. உ யூ ஒ ஒ ஒள்வென விஷைக்கும்

அப்பா ஸீங்கு மிதழ்குஷிங் தியலும்.

இதுவும் அது.

இ-ன :—உ யூ ஒ ஒ ஒள் என இகைக்கும் அ பால் ஜூஞ்தும்-உ யூ ஒ ஒ ஒள் என்கசொல்ல இகைக்கும் அக்கூற்று ஜூஞ்தும், இதழ் குவிக்கு இயலும்-இதழ் குவித்துச் சொல்ல கடக்கும். (ஏ)

அடு. தத்தங் திரிபீப சிறிய வென்ப.

இது, முன்கூறிய உயிர்க்கும் மேற்கூறிய மெய்க்கும் ஓர் புறனாடை கூறுதல் தாலிற்று.

இ-ன :—தம்தம் திரிபு சிறிய என்ப-(எழுத்துக்கள் ஒருதானத்துக் கடிப் பிறக்கு மென்பப்பட்டன. அவ்வாறு கடிப்பிறப்பினும்,) தத்தம் வேறுபாடுகளைச் சிறிய வேறுபாடுகளைத் தெளிவாக சொல்லுவார்.

அவ்வேறுபாடு அறிக்கெடுகாள்க. [காரம் அசை.]

(ஏ)

சு. ககார நகார முதலு வண்ணம்.

இது, மெய்களுட் சிலவற்றிற்குப் பிறவி ஆமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

இ-ன் :—ககாரம் நகாரம் நாமுதல் அண்ணம்(முதல்)-ககாரமும் நகாரமும் நாமுதலும் அண்ணமுதலும் உறப் பிறக்கும். (எ)

கு. சுகார ஞகார மிடைநா வண்ணம்.

இதுவும் அது.

இ-ன் :—சுகாரம் ஞகாரம் நாடிடை அண்ணம் (இடை)-சுகாரமும் ஞகாரமும் நாவது இடையும் அண்ணத்து இடையும் உறப் பிறக்கும். (அ)

கக. டகார ஞகார நுனிநா வண்ணம்.

இதுவும் அது.

இ-ன் :—டகாரம் ஞகாரம் நாறனி அண்ணம் (நனி)-டகாரமும் ஞகாரமும் நாவது நுனியும் அண்ணத்து துனியும் உறப் பிறக்கும். (க)

கு. அவ்வா தெழுத்து மூவகைப் பிறப்பின.

இது, மேலனவற்றிற்கு ஓர் புறனடை உணர்த்துதல் துதலிற்று.

இ-ன் :—அ ஆறு எழுத்தும் மூவகை பிறப்பின-மேற்க-றப்பட்ட ஆறு எழுத்தும் நிரனிறைவகையான் (அறுவகைப் பிறப்பின அல்ல.) மூவகைப் பிறப்பின. (வ)

கா. அண்ண நண்ணிய பன்முதன் மருங்கின்

நாறனி பரந்து மெய்யுற வொற்றத்
தாமினிது பிறக்குங் தகார நகாரம்.

இதுவும் மெய்களிற் சிலவற்றிற்குப் பிறப்பு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

இ-ன் :—அண்ணம் நண்ணிய பல் முதல் மருங்கின்-அண்ணத்தைப் பொருங்கிய பல்லினது அண்ணிய இடத்தின்கண்ணே, நாறனி பரந்து மெய் உற ஒற்ற-நாவி எது துனி பசந்து வடிவை உறும்படி ஏற்ற, தாம் இனிது பிறக்கும்-தாம் இனி நாகப் பிறக்கும், தகாரம்-தகாரமும் கநாரமும்.

முன்னே ‘உறுப்புற்றமைய’ என்று வைத்துப் பின்னும் ‘மெய்யுற’ என்ற நனி, எல்லா எழுத்துக்களும் மெய்யுற்றபோதே இனிது பிறப்பதென்பது கொள்க.

க. அண்ணி நுனிநா வண்ண மொந்த

றஃகா னஃகா னுபிரண்டும் பிறக்கும்.

இதுவும் அது.

இ-ன் :—அண்ணி நுனிநா அண்ணம் ஏற்ற-அணர்ந்து துனிநா அண்ணத்துதச் சென்று ஏற்ற, றஃகான் னஃகான் அ இரண்டும் பிறக்கும்-நகார ஞகாரமாகிய அவ்விரண்டும் பிறக்கும்.

இங்குளின்று கெடுங்கணக்கு முறைமை விட்டு நா அதிகாரம்பட்டது கண்டு உறுதின்ற தெனவுணர்க. (எ)

கூடு. துனிகா வணரி யண்ணம் வருட
ரகார முகார மாயிரண்டும் பிறக்கும்

இதுவும் அது.

இள் :—துனிகா அணரி அண்ணம் வருட-துனிகா அணர்ந்து அண்ணத் தைத் தடவ, ரகார முகாரம் அ இரண்டும் பிறக்கும்-ரகார முகாரமாகிய அவ்விரண்டும் பிறக்கும். (கா)

கூக். நாவினிம்பு வீங்கி யண்பன் முதலுற ஆவயி எண்ண மொற்றவும் வருடவும் லகார எச்சர மாயிரண்டும் பிறக்கும்.

இதுவும் அது.

இள் :—கா வினிம்பு வீங்கி பஸ் அண் முதல் உற-நாவினது வினிம்பு தடித்துப் பல்லினது அணிய இடத்தைப் பொருந்த, அ வயின் அண்ணம் ஒற்ற லகாரமும் வருட எகாரமும் அ இரண்டும் பிறக்கும்-அவ்விடத்து (முதல்கா) அவ்வண்ணத்தை ஒற்ற லகாரமும் அதனைத் தடவ எகாரமுமாக அவ்விரண்டும் பிறக்கும். (கா)

கூக் இதழியைந்து பிறக்கும் பகார மகாரம்.

இதுவும் அது.

இள் :—இதழ் இயைந்து பிறக்கு பகாரம் மகாரம்-கீழ் இதழும் மேல்இதழும் தம்மில் இயையப் பிறக்கும் பகாரமும் மகாரமும். (கா)

காகு. பல்ளீத மீனைய வகாரம் பிறக்கும்

இதுவும் அது.

இள் :—பஸ் இதழ் இயைய வகாரம் பிறக்கும்-மேற்பல்லும் கீழ் இதழும் தம் மில் இயைய வகாரம் பிறக்கும். (கா)

கூக். அண்ணாஞ் சேர்ந்த மிடற்றிழை வளியினச
கண்ணுற் றடைய யகாரம் பிறக்கும்.

இதுவும் அது.

இள் :—அண்ணம் சேர்ந்த மிடத்து ஏழு வளி இசைகண் உற்று அடைய யகாரம் பிறக்கும்-அண்ணத்தை நாச் சேர்ந்தவிடத்து மிடற்றினின்றும் ஏழும் வளியாறு இசை அவ்வண்ணத்தை அணைந்து செறிய யகாரம் பிறக்கும். (கா)

ா. மெல்லெழுத் தாறும் பிறப்பி ஆக்கன்
சொல்லிய பள்ளி கிலையின வரைதும்
மூக்கின் வளியினச யாப்புறத் தோன்றும்.

இது, மெல்லெழுத்திற்கு ஓர் புறநடை கூறுதல் துதலிற்று.

இள் :—மெல்லெழுத்த ஆஹும் பிறப்பின் ஆக்கம் சொல்லிய பள்ளி கிலையின ஆயினும்-மெல்லெழுத்தக்களாறும் தத்தம் புறப்பினது ஆக்கன்-சொல்லிய இடத்தே கிலைபெற்றன வாயினும், மூக்கின் வளி இசை யாப்புற தோன்றும்-அவை மூக்கின் கண் ஆளுதாகிய வளியது இசையான் யாப்புறத் தோன்றும்.

தொவ்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

‘யாப்பு’ என்றஞாக், இடையெழுத்திற்கு மிடற்றுவளியும், வல்லெழுத்திற்குத் தலைவளியும் கொள்க.

(கா)

ாக. சார்க்குவரி எல்லது தமக்கீயல் பிலதெனத்
தேர்க்குவெளிப் படுத்த வேண முன்றாக
தத்தாங் சார்பிற் பிறப்பொடு சிவவனி
ஒத்த காட்சியிற் நம்மியல் பியலும்.

இது, சார்பிற்ரேந்றத் தெழுத்திற்குப் பிறப்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ன் :—சார்க்குவரின் அல்லது தமக்கு இயல்பு இல என் தேர்க்கு வெளிப் படுத்த எனை முன்றாக்கிலவற்றைச் சார்க்குவரின் அல்லது தமக்குத்தாமே வரும் இயல்பு இலவென்று ஆராய்க்கு வெளிப்படுத்தப்பட்ட ஒழிக்க முன்றாக், தமதம் சார்பின் பிறப்பொடு சிவவனி ஒந்த காட்சியில் தம் இப்பு இப்பு இப்பு-தத்தமக்குச் சார்பாகிய ஏழுத்துக்களாது பிறப்பிடத்தே பிறந்தலோடு பொருங்கி பொருங்கின அவ்விடத்தே தமக்குரிய இயல்பில் கடக்கும்.

(கக)

‘ஒத்தகாட்டி’ என்றஞான், ஆப்பத்திற்குக் குற்றெழுத்துச் சார்பேயவனிதும் தலைவளியாற் பிறத்தலின், உயிரொடு புணர்த வல்லெழுத்துச் சார்பாகவே பிறக்கு மென்பது கொள்க. ‘தம்மியல்பியலும்’ என்றஞான், அளபெண்டும் உயிராமெய் டும் தமக்கு அடியாகிய ஏழுத்துக்களாது பிறப்பிடமே இடமாக வருமென்பது கொள்க.

ா. எல்லா வெழுத்தும் வெளிப்படக் கிணக்கு
சொல்லிய பள்ளி யெழுத்து வளியுற்
பிறப்பொடு விடுவழி யுறுத்துச் சிவாரத்
தகநிதெழு வளியிசை யரிநப நாடி
யாவிற் கோட வந்தனர் மறைந்தே.

இஃது, எல்லா ஏழுத்திற்கும் ஆவதோர் புறங்கை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ன் :—எல்லா ஏழுத்தும்-எல்லா ஏழுத்துக்களும், வெளிப்பட கிணக்கு சொல்லிய பள்ளி-வளியிப்பட விந்து சொல்லப்பட்ட இடத்தின்கண்ணே, ஏழுத்துக்கு வளியின்-एழுகின்ற வளியாணே, பிறப்பொடு விடுவழி-தாம் பிறக்குக் கொழிலுமையை வாதவொடு தங்கைச் சொல்லும் இடத்து, உறுத்துச் சிவாரத் து ஏழு வளி இகை-கிஸிதருங்க-ற்றையுடைய உண்ணின்று ஏழும் வளியானும் இகையை, அரிச்-தப நாடி-பிணக்கமற் ஆராய்க்கு, அளவின் கோடல்-மாத்தின்கு வரையறையாற் கோடல், அந்தனர் மறைந்து-பார்ப்பார் வேதந்துக்கண்ணது.

(உ)

உறுத்துச் சிவாரம் என்றது, உங்கிருதவா ஏழும் வளி தலைகாறும் சென்று மீண்டு கெஞ்சின்கண் ஸ்லைபெறுதலை எனக்கொள்க. வளி எண்ணுது வளியிசை என்றது, அவ்வாறு கெஞ்சின்கண்டு ஸ்லைபெறும் அளவும் வளி எண்படுவது பின்னை கெஞ்சினின்றும் ஏழுவழியெல்லாம் வளித்தன்மை திரிக்கு ஏழுத்தாம் தன்மைய தாம் என்பது விளக்கின்றது. [கொாம் ஈற்றங்கை.]

(உ)

ாக. அஃதிவ ஜுவலா தெழுங்குபுறந் திசைக்கும்
மெய்தெரி வளியிசை யளபுறுவன் நிகினே.

இது, மேற்குத்திரத்திற்கு ஓர் புறங்கை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இன் :—அஃது இவண் நவலாது-(அகத்தெழுவளியினச அளபிற் கோடலாகிய) அதனை இந்தாவிடத்துச் சொல்லாது, எழுங்கு புறத்து இகைக்கும்-(அகத்தி வின்று) எழுங்கு புறத்துப் போந்து இகைக்கும், மெய் தெரி வளி இகை அளபு-பொருண்கம் தெரிகின்ற வளியானுய இகையது மாத்திரையினை, நவன்றிசின்யான் ஈண்டுக் கூறினேன்.

மற்று, இஃது “அளபிற் கோட வந்தனர் மகறத்து” [மொழிமரபு-உய] எனவே பெறப்பட்ட தன்றேவெனின், “அந்தனர் மகறத்து” என்பது பிறங் கோட் கூறுதற்கும், பிறங்கோட் கூறி நேர்க்கு உடம்புதற்கும் ஒப்பக்கிடந்தமை யின் அவ்வையம் தீர்தற்குக் கூறினாரென்பது. புறத்து இகைப்பதன் முன்னர், அகத்து இகைக்கும் வளி யிகையை அம்மறைக்கண் ஓர் எழுத்திற்கு மூன்று நிலை உள்ளாக்கக்கூறும் [அதன் ஆசிரியன்]- அஃது ஆமாது அறிந்துகொள்க. ‘மெய்தெரி’ என்றதனுன், முற்கு முதலீயன முயற்சியாற் பிறக்குமெனினும், பொருள் தெரியா நிலைமைய வாகவின் அவற்றிற்கு அளபு கருராயினு ரெண்பது பெறப்பட்டது. ‘நவன்றிசின்’ என்பது ஈண்டு இறங்காலத்தன்மையினை-

(உட)

மூன்றுவது பிறப்பியல் முற்றிற்று.

ஊன்காவது - புணரீயல்

இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோ வெனின், மொழிகள், (மேற் செய்கை யோத் தக்களுள்) புணர்த்துகிய கருவியின் இயல்பு கூறினங்கையின் புணரியல் எனப்பட்டது. மேல் மொழிமாயிற் கூறிய மொழிகள் புணருமாறு உணர்த்தினங்கையின் மொழிமரபினேரு இயைபுடைத் தாயிற்று.

ஏச. மூன்றுதலை பிட்ட முப்பதிற் தெழுத்தின்

இரண்டுதலை பிட்ட முதலா கிருபஃ

தறுஙான் கிரெடு கெறிக்கூ நியலும்

எல்லா மொழிக்கு மிறுதிபு முதலும்

மெய்யே யுயிசென்குமீ ரியல்.

இந்தலைச் சூத்திரம் என் துதவிற்கோ வெனின், மொழிமரபினேர் முதலும் ஈறும் கூறியவழி உயிரும் மெய்யும் உயிர்மெய்யும் என மூன்றாய் விரிந்துவிண்றதனை உயிரும் மெய்யும் என இரண்டாகத் தொகுத்தலானும், அவ்வழி இருபத்திரண்டு எழுத்து மொழிக்கு முதல், இருபத்துஙான்கு எழுத்து மொழிக்கு சது எனக்கூற வின், மூப்பத்து மூன்று எனப்பட்ட எழுத்து நாற்பத்தாறு ஆவனபோல விரிந்ததனை அவையெல்லாம் மூப்பத்து மூன்றினுள்ளனவே எனத் தொகுத்தலானும் விரிந்தது தொகுத்தல் நுதலிற்று.

இ-ன :—மூன்று தலை இட்ட முப்பதிற்று எழுத்தின்-மூன்றை முடிவிலே யிடப்பட்ட முப்பதாகிய எழுத்தினை, இரண்டு தலை இட்ட முதல் ஆகு இருபஃ-து-அவ்விரண்டினை முடிவிலே யிடப்பட்ட மொழிக்கு முதலாய் இருபதும், அது நான்கு ஈரெடு செறி நின்று இயலும்-இருபத்துஙான்கு ஈற்றெடு வழக்குதெறிக்கண் சின்றுநடக்கும், எல்லா மொழிக்கும் இதுதியும் முதலும்-ஆவங்க மொழிக்கும் சதும் முதலுமாவன, மெய் உயிர் என்று அ ஈர் இயல-மெய்யும் உயிருமாகிய அவ்வை ரண்டு இயல்பினையுடைய.

உ. ம. மரம், இலை, ஆல், விள என மெய்யும் உயிரும், முதலும் ஈறும் ஆயின்.

இருபத்திரண்டு எழுத்து முதலாவன பன்னிரண்டு உயிரும் ஒன்பது உயிர் மெய்யும் மொழிமுதற் குற்றியலுகரூம் என இலை. இருபத்து நான்கு எழுத்து ஈருவன பன்னிரண்டு உயிரும் பதினெட்டு புள்ளியும் ஈற்றுக்குற்றிய ஒக்கரமும் என இலை. ‘�ற்றெடு’ எனபது [‘ஈற்றெடு’ என] விகாரத்தாற்றெடுக்கது. மெய் முற்கூறிய வதனுல், நாற்வகைப் புணர்ச்சியும் பெய்க்கண் நிகழுமாறு உயிர்க்கண் நிகழு தென்பது கொள்க. [‘என்று’ எனபது என்னிடைச்சொல்.] (க)

ஈடு. அவற்றுள்

மெய்யீ நெல்லாம் புள்ளியொடு நிலையல்.

இது, (மேற்கூறியவாற்றுஞ் தனிமெய்யும் முதலாவான் செண்றதனை விலக்கவின்,) எய்தியது விலக்கல் நுதலிற்று.

இ-ன :—அவற்றுள்ளேயும் மெய்யும் உயிரும் என்று கூறிய இரண்டினுள், சது மெய்யெல்லாம் புள்ளியொடு நிலையல்-மொழிக்கு ஈருய மெய்யெல்லாம் புள்ளி பெறுதலொடு நிற்க. முதலாயவையெல்லாம் புள்ளியிழங்க நிற்க என்றவாது.

ஒ-ம். மரம் எனவரும்.

மொழிமுதன் மெய் புள்ளியொடு கில்லா தென்னாது, சுறைல்லாம் புள்ளியொடு நிலையல் என ஈற்றின்மேல் வைத்துக் கூறிய வதனான், அவ்வீற்றின் மெய் உயிர் முதன்மொழி வந்த இடத்து அல்லது ஏற இடம் கொடுக்கு மென்பது பெறப் பட்டது. (ஒ)

ாக. குற்றிய துகரமு மற்றென மொழிப.

இஃது, ஈற்றிற் குற்றியதுகரத்தின்கு ஓர் கருவி கூறுதல் துதலிற்று.

இ-ன :—குற்றியதுகரமும் அற்று என மொழி-சுற்றிற்குற்றியதுகரமும் (புள்ளி வீறுபோல உயிரேற இடம்கொடுக்கும்) அத்தன்மைத்து என்று சொல்லுவார்,

இம்மாட்டேது ஒருபுடைச்சேறல் எனவனர்க. (ஒ.)

ா. உயிர்கிமய் பீறு மூயிரீந் தியத்தே.

இது, மேல் “மெய்பேயுயிரென் ரூயி ரியல்” [புணரியல்-க] என்றதற்கு ஓர் புறங்கை கூறுதல் துதலிற்று.

இ-ன :—உயிர்மெய் ஈறும் உயிர் ஈற்று இயற்று-உயிர்மெய் மொழியிற்றில் நின்றதுவும் உயிரீற்றின் இயல்பையுடைத்து. இடையில் நின்றதுவும் உயிரின் இயல்பையுடைத்து.

சதும் இடையும் உயிருள் அடங்குமெனவே, முதல் மெய்யுள் அடங்கும் என்பதாயிற்று.

இதனால், விள முதலிய உயிர்மெய் சுறைல்லாம். அகரவீது முதலிய உயிரீற்றுள் அடங்கிப் புணர்க்கிப்பெறுவன் வர்வின. வரகு என்புழி இடை நின்ற ரகங்யிர்மெய் அகரமாய் உயிர்த்துதார்க்கிமாழி யெனப்பட்டது.

ஈண்டு உயிர்மெய் ஒற்றுமை நயத்தான் உயிர்மெய்யென வேது ஓர் எழுத்தால் தன்றி, சதும் இடையும் உயிரென ஒரெழுத்தாயும், முதல் மெய்யென ஒரெழுத்தாயும் நின்றதாயிற்று.

இத்தனையும் ஒரு மொழி யிலக்கணக் காறவின் மொழிமரபின் ஒழிபாயிற்று. (ஒ)

ா. உயிரிறு சொன்மு துயிர்வரு வழியும்

உயிரிறு சொன்முன் மெய்வரு வழியும்

மெய்யிறு சொன்மு துயிர்வரு வழியும்

மெய்யிறு சொன்முங் மெய்வரு வழியுமென்

நிவ்வென வறியக் கௌக்குக் காலை

நிதுத் தசொல்லே குறித்துவரு கிளவியென்

ரூயி ரியல் புணர்க்கைச் சூட்டே:

இது, மேற்கூறும் புணர்க்கை மூம்கொழிப்புணர்க்கையாகாது, இருமொழிப்புணர்க்கையாமென்பதாயும், அனை எழுத்துவுக்கையான் காஞ்கா மென்பதாயும் உணர்த்துதல் துதலிற்று.

இன் :—யிர இது சொல் முன் உயிர் வரு வழியும்-யிர்தாச் சொல்முன் பிர்முதல் மொழி வரும் இடமும், யிர் இது சொல்முன் மெய் வரு வழியும்-யிர் ஸ்த்ருச்சொல்முன் மெய்முதல் மொழிவரும் இடமும், மெய் இது சொல்முன் உயிர் வரு வழியும்-மெய்மீத்ருச் சொல்முன் உயிர்முதல் மொழி வரும் இடமும், மெய் இது சொல்முன் மெய் வரு வழியும்-மெய்மீத்ருச்சொல்முன் மெய்முதல் மொழி வரும் இடமும், இவ் என அறிய(அப்புனர்ச்சிவகை) இலவசென அறிய, சினக்கும் காலை-ஆசிரியர் சொல்லுங்காலத்து, நிறத்த சொல் குறித்துவரு கிளவி என்று அ சர் இயல்-அலை நிறத்த சொல்லும் அதன் பொருண்மையைக் குறித்துவரும் சொல்லு மாகிய அவ்விரண்டு இயல்லபெயுடைய, புணர்ச்சிலைச் சுட்டு-புணரும் கிளவைக்கண்.

ஆ ஈ, ஆ வலிது, ஆல் இலை, ஆல் வீழ்ந்தது எனக் கண்டுகொள்க.

விளவினைக் குறைத்தான் என்பது அவ்வருபுகுறித்து வருகிளவியை நிலைமொழி டுன் அடக்கி இருமொழிப்புனர்ச்சியாய் நின்றாறு அநிக.

[அவ்வருபு-'விளவினை' என்பதன் ஐ உருபு. முதல் ஏகாரம் பிரிநிலை. இரண்டாம் ஏகாரம் ஈற்றாச. 'என்று' இரண்டும் என்னவிடைச்சொல்.] (ட)

ாகோ. அவற்றுள்

நிறத்த சொல்லி ணீரு கெழுத்தொடு
குறித்துவரு கிளவி முதலெழுத் திகயயப்
பெயரொடு பெயரைப் புணர்க்குங் காலும்
தொழிலொடு தொழிலைப் புணர்க்குங் காலுங்
தொழிலொடு தொழிலைப் புணர்க்குங் காலுங்
முன்றே தீரிப்பட ஞென்றே யியல்பென
ஆக்கங் கான்கே மொழிபுண ரியல்பே.

இது, மேற்கூறும் புணர்ச்சி புணர்ச்சிவகையான் கான்கா மென்பதாகம், சொல் வகையான் நான்காமென்பதாகம், புணர்வது சொல்லும் சொல்லுமேயன்றி, எழுத தும் எழுத்துமே யென்பதாகம் உணர்த்துவத் துதலிற்று.

இன் :—அவற்றுள்-நிலைமொழி வருமொழி யெனப்பட்டவற்றுள், நிறத்த சொல்லின் சுறு ஆகு எழுத்தொடு குறித்து வரு கிளவி முதல் எழுத்த இயை-நிறத்த சொல்லினது ஈருகிங் ந எழுத்தினேடு அதனைக்குறித்து வருகின்ற சொல் லினது முதலெழுத்துப் பெயருந்த, பெயரொடு பெயரை புணர்க்கும் காலும்-பெயர்ச் சொல்லொடு பெயர்ச்சொல்லினப் புணர்க்கும் காலும், பெயரொடு தொழிலை புணர்க்கும் காலும்-பெயர்ச்சொல்லொடு பெயர்ச்சொல்லினப் புணர்க்கும்காலத்தும், தொழிலொடு தொழிலைப் புணர்க்கும் காலத்தும், தொழிலொடு பெயர்ச்சொல்லினப் புணர்க்கும், காலத்தும், திரிபு முன்று இயல்பு ஒன்று என அ கான்கே மொழிபுணர் இயல்பு-திரியும் இடம் முன்றும் இயல்பு ஒன்றும் ஆகிய அங் கான்கே மொழிகள் தம்மிற் புணரும் இயல்பு.

உ-ம். சாத்தன் வக, சாத்தன் உண்டான், வக்தான் சாத்தான், வக்தான் போயி ஞான் எனக் கண்டுகொள்க.

இடையும் உரியும் பெயர் வினைகளை அடைந்தல்து தாமாக நில்லானமயின், பெயர் வினைகட்டே புணர்ச்சி குறப்பட்டது.

[இடை-இடைச்சொல். உரி-உரிச்சொல். ‘ஆக்கு’ என்பது அகச் முதல் மூன்று ஏகாரமும் தேற்றப்பொருளில் வந்தன. நான்காம் ஏகாரம் அந்தகச்.] (க)

ஏ. அவைதாம்

மெய்ப்பிறி தாதன் மிகுகல் குஞ்சிலைன்
நில்வென மொழிப் பிரியு மாறே.

இது, மேற்கூறிய கிரிபுமுன்றும் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இன் :—அவைதாம்-அத்திரிபுதான், மெய்ப்பிறி தாதல் மிகுதல் குஞ்சில் என்று இவ் என மொழிப் பிரியும் ஆது-மெய்ப்பிறி தாதலும் மிகுதலும் குஞ்சிலைன் இலவ எனச் சொல்லுவர் திரியும் நெறியினா. இம்முன்றும் அல்லாதது இயல் பென்று கொள்க.

உ-ம். பொற்குடம், யானோக்கோடு, மரவேர் எனவரும்.

குவளைமலர் என்பது இயல்பு.

இப்புணர்ச்சிகான்கும் ஒருபுணர்ச்சிக்கண்ணே நிகழ்வு பெறுமென்பது உரை யிற்கொள்க. மேல் ‘இடம்’ [புணரியல்-கு] என்றனால், ஒருபுணர்ச்சிக்குத் திரிபு மூன்றலை ஒன்றுயிலும் இரண்டாயிலும் மூன்றாயிலும் வரப்பெரும் ஏனக்கொள்க.

‘மகத்தாற் கொண்டான்’ என்பது அம்மிகுதி இரண்டுவக்தது. ‘நீயிர் குறியிர்’ என்பது அம்மிகுதி மூன்றுவக்தது. பிறவும் அன்ன. [முதல் உதாரணத்தில் ‘அத் திரிபு மூன்று வந்தது’ என்றிருத்தல் வேண்டும். இரண்டாம் உதாரணம் பிறழு. இப்பிழைகள் ஏடுபெயர்த்துமுடிக்கோல் கேரங்க்கன போலும். ‘என்று’ என் விளிட்சொல்.]

ாகக். நிறுத்த சொல்லுங் குறித்துவரு கிளவியும்
அடைபொடு தொன்றினும் புணர்ச்சிலைக் குரிய.

இது, “நிறுத்தசொல்லே குறித்துவருகிளவி” [புணரியல்-கு] என்பதற்கு ஓர் புரங்கட உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இன் :—நிறுத்த சொல்லும் குறித்து வருகிளவியும்-நிலைமொழியாக நிறுத்தின சொல்லும் அதனைக்குறித்து வரு சொல்லும், அடைபொடு தொன்றினும் புணர்ச்சிலைக்கு உரிய-தாமேவந்து புணர்வதன்றி,) அவையிரண்டினும் ஒரோர் சொல் வகைவந்து ஒன்றித்தோன்றினும் புணர்ச்சிலைக்கு உரிய.

உ-ம். பதினுயிரத்தெர்ன்ற, ஆயிரத்தொருபல்கூ, பதினுயிரத்தொருபல்கூ எனவரும்.

ஈண்டு அடைபென்றது உம்மைத் தொகையினையும், இருபெயரொட்டுப் பண் புத்தொகையினையும் எனவுணர்க். “அவையல்லாத தொகைகளுள் வினைத்தொகை ஆயும், பணபுத்தொகையும் பிளங்கு முடியாகமயின் ஒருசொல் எனப்படும். அன்மொழித்தொகையும் தனக்கு வேறு ஓர் முடிபு இன்மையின் ஒரு சொல் எனப்படும். இனி, ஒழிந்த வேற்றுமைத்தொகையும் உலவுமைத்தொகையும் “தன்னின்முடித்தல்” என்றனான் ஈண்டு ஒருசொல் எனப்படும்:

உண்டசாத்தன் வந்தான், உண்டுவந்தான் சாத்தன் என்பனவும் அவ்வாறே ஒருசொல் எனப்படும். பிறவும் அன்ன.

(ஏ)

தொல்காப்பியம்- இளம்பூரணம்.

ாகூ. மருவின் தொகுதி மயங்கியன் மொழியும்
உரியவை யுள்வே புணர்ச்சிலீச் சுட்டே.

இஃது, இலக்கணவழக்கேயன்றி மருஉக்களும் புணர்க்கப்படும் என்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இள் :—மருவின் தொகுதி மயங்கு இயல் மொழியும்-(இலக்கணவழக்கேயன்றி) மருஉத்திரளாகிய தலைதடுமாருக மயங்கின இயுஸ்பையுடைய இலக்கணத் தொடு பொருந்தின மருஉவழக்கும், உரியவை உள் புணர் சிலீச் சுட்டு-உரியன் உள் புணரும் நிலைமைக்கண்.

உ.ம். மீகண், முன்றில் எனவரும்.

'நிலீ' என்றதன், இலக்கணத்தொடு பொருந்திய மருஉவழக்கல்லா மருஉவழக்கும் புணர்க்கப்படும் எனக்கொள்க. (க)

ாகந. வேற்றுமை குறித்த புணர்மொழி நிலையும்
வேற்றுமை யல்வழிப் புணர்மொழி நிலையும்
எழுத்தே சாரியை யாழிரு பண்பின்
ஒழுக்கல் வலிய புணரும் காலீ.

இது, நால்லகைப்புணர்ச்சியுள் மிக்கபுணர்ச்சி இத்தன்மைத் தென்பதூம், அங்கால்வகைப்புணர்ச்சியும் வேது ஓர் ஆந்றுள் இருவகையா மென்பதூம் உணர்த் துதல் நுதலிற்று.

இள் :—வேற்றுமை குறித்த புணர் மொழி நிலையும், வேற்றுமையது பொருஞ் மையினைக் குறித்த புணர் மொழியது நிலைமையும், வேற்றுமை அல்வழி புணர் மொழி நிலையும்-வேற்றுமையல்லாத அல்வழியிடத்துப் புணர் மொழியது நிலைமையும், எழுத்து சாரியை அ இரு பண்பின் ஒழுக்கல் வலிய-(மிக்க புணர்ச்சிக்கண்) எழுத்துமிகுதலும் சாரியையிருதலு மாகிய அவ்விரண்டு இலக்கணத்தானும் கடாத் துதைத் தமக்கு வலியர்கலந்தய, புணரும்காலீ-அவைபுணருங்காலத்து.

விளங்கோடு, மகவின்கை, விளக்குறிது, பனையின்குறை எனக்கண்டுகொள்க. 'ஒழுக்கல்வலிய' என்றதனாக, எழுந்தும் சாரியையும் உடன்பெறுதல் கொள்க. அவற்றுக்கோடு, கலத்துக்குறை எனவரும்.

அல்வழி முற்கருதது, வேற்றுமையல்லாதது அல்வழியென வேண்டலீன் என்பது முன்னே 'புணர்மொழி' என்று வைத்து, 'புணருங்காலீ' என்றதனும் புணர்ச்சிக்கண்ணே வேற்றுமை அல்வழி என இரண்டாவது, அல்லாக்கால், வேற்றுமையெலோ பழைய்மென்பது கொள்க. ஈண்டு அல்வழி யென்றது பெரும்பாள்மையும் எழுலாயின. (ப)

ாகச. ஐநூடு குதின் அ துகண் னேன்னும்
அவ்வா நென்ப வேற்றுமை யுருபே.

இது, மேல் வேற்றுமை யென்னப்பட்ட அவற்றது பெயரும், முறையும், தொகையும் உணர்த்துதல் நுதலுற்று.

எழுத்தத்திகாரம் - புணரியல்.

இன் :—இது கு இன் அது கண் என்னும்-இது கு இன் அது கண் என்று சொல்லப்படும், அது என்ப வேற்றுமை உருபு-அவ்வாறும் என்று சொல்லுவார் வேற்றுமை யுருபுகளோ.

இவ்வாறும் அல்லன வெல்லாம் அல்லயி எனப்படும். அவை எழுவாயும், விளியும், உவமத்தொகையும், உம்மைத்தொகையும், பண்புத்தொகையும், இருபெய ரொட்டுப் பண்புத்தொகையும், முற்றும், இருவகை எச்சரும், இடையும், உரியும் என இவை.

(க)

ஈக்ரு. வல்லெழுத்து முதலிய வேற்றுமை யுருபிற்
கொல்லுயி யொற்றிடை மிகுதல் வேண்டும்.

இது, நான்காவதற்கும் எழுவதற்கும் உருபியலை சொக்கிற்கோர் கருவி உணர்த துதல் துதலிற்று.

இன் :—வல்லெழுத்து முதலிய வேற்றுமை உருபிற்கு-வல்லெழுத்து முதலாகவுடைய வேற்றுமை யுருபிற்கு, ஒல்லயி ஒற்று இடை மிகுதல் வேண்டும்-பொருக்கின்னிடுத்து வல்லொற்றுயினும் மெல்லொற்றுயினும் இடைக்கண் மிகுதல் வேண்டும்.

ஊர்கு, சீர்கு, ஊர்க்கண், சீர்க்கண் என வல்லெழுத்து மிக்கன. தவகண், எங்கண் என மெல்லெழுத்து மிக்கன.

“ஒல்லயி” என்றதனால், அசர்கண், பார்ப்பார்கண் என ஒற்று மிகாதனவும் கொள்க. “மெய்பிற்தாதல்” [புணரியல்-ஏ] முதலாய காஞ்கு புணர்ச்சியும் உருபு புணர்ச்சிக்கண்ணும் எய்தலின்; மெய்பிற்தாதலை எடுத்தோதானு மிக்கதனை எடுத் தோகிய வதானு, மிக புணர்ச்சி யல்லனவும் ஈண்டே கொள்க. பொற்கு, பொற் கண், ஆங்கண், ஈங்கண், அவற்கு, இவற்கு, துக்கண், கொற்றங்கு, சாத்தற்கு எனவரும்.

அவன்கண், சாந்தன்கண் என்புயி இப்படும் இதனாலே கொள்க. (ஐ)

ஏக்க ஆம் ஆறுருபி நகரக் கிளாவி
சாரு ககரமுனைக் கெடுதல் வேண்டும்.

இஃது, ஆருவதற்குத் தொகைமரபினை நோக்கியதோர் கருவி கறுதல் நத விற்று.

இன் :—ஆறன் உருபிங் அகரக்கிளாவி-ஆறும் வேற்றுமையாகிய அது என் ஆம் சொல்லிடத்து அகரமாகிய எழுத்து, ஈறு ஆகு அகரமுனை கெடுதல் வேண்டும்- (கெடுமுதல் குறுகு) மொழியீற்று உள்தாகின்ற அகரத்தின்முன்னர்த் தான் கெடு தல் வேண்டும்.

உம். நமது, எமது, தனது, எனது, சினது எனவரும்.

மேல் சருகு அகரம் இதற்குத் தாராது, இவ்வருபகரமே ஏறி முடிய அவைத வின், அது கேடாதல் வேண்டா எனின், கெடுமுதல் குறுகி விகாப்பட்டு சின்ற மொழியாகவின் அதன்மேல் உருபகரமேறி முடியல் வேண்டா ராயினூர் போன்ற மென்பது.

ஈக்க. வேற்றிமை வழிய பெயர்ப்புணர் நிலையே.

இது, வேற்றுமையுருபு பெயர்க்கண் நிற்குமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

தோல்களப்பியம் - இளம்பூர்ணம்

இ-ன் :—வேற்றுகை பெயர் வழிய புனர் சிலை-வேற்றுகை பெயர்களின் பின் விடத்தன அவற்றை புணரும் சிலைமைக்கன்.

சாத்தனை, சாத்தனை எனவரும்.

மேல் “உருபுவிலை திரியா நீறுபெயர்க் காகும்” [வேற்றுகையியல்-அ] என் கிள்ளுரன்கரே வெளின், பெயரோடு பெய்த் முதலிய நால்வகைப் புணர்ச்சியையும் வேற்றுகை அல்லவிடையை இரண்டாக அடக்கவின், விளைவழியும் உருபு வரும்பங் பதுப்பட நின்றதாகவின் கண்டு இது கூறப்பட்டது. [வேற்றுகை-வேற்றுகையுருபு கள். ஏகாரம் ஈற்றங்கள்.] (கை)

ஈகால். உயர்தினைப் பெயரே யஃறினைப் பெயரென்

ரூபிரண் டெண்ப பெயர்க்கீல் கட்டே.

இது, வேற்றுகையொடு புணரும் பெயர்க்கட்குப் பெயரும், முறையும், தொகை யும் உணர்த்துதல் துதலிற்று.

இ-ன் :—உயர்தினைப்பெயரே அஃறினைப்பெயர் என்று அ இரண்டு எஃப்-யர்தினைப்பெயரும் அஃறினைப்பெயருமாகிய அவ்விரண்டு மென்று சொல்லுப், பெயர் சிலை கட்டுப்பெயரகிய சிலைமையது கருத்தினை.

ஆலோ, மகடே என்பன உயர்தினைப்பெயர். ஒன்று பல என்பன அஃறினைப் பெயர்.

மற்று வீரவுப்பெயர் கூரு ராயது என்னை யெளின், மற்று சாத்தன் வந்தான் வந்தது எனப் புணர்ச்சிக்கண் பெரும்பான்மையும் ஒருதினைப்பாற் படுதலின், அவ் விண்டாக அடக்கிக் கூறினு ரெங்பது.

[எ, என்று என்பன எண்ணிடைச்சொல் இரண்டாம் ஏகாரம் ஈற்றங்கள்.] (கஞ)

ஈகால். அவற்றுவழி மருங்கிற சாரியை வருமே.

இது, சாரியை வரும் இடம் கூறுதல் துதலிற்று.

இ-ன் :—அவற்றுவழி மருங்கின் சாரியை வரும்-அப்பெயர்களின் பின்னுகிய இடத்தின்கண்ணே சாரியை வரும்.

ஆலோவின் கை, பலவற்றுக் கோடு எனவரும். [‘அவற்றுவழி’ எனவும் பாடாம்.]

ஈகால். அவைதாம்

இன்னே வற்றே யத்தேத் யங்கீம

ஒன்னே யானே யக்கே பிக்கே

அங்கென் கிளவி யுளப்படப் பிறவும்

அங்கெ வென்ப சாரியை கிமாழிதீபு.

இது, சாரியைகட்குப் பெயரும் முறையும் தொகையும் உணர்த்துதல் தந் விற்று.

இ-ன் :—அவைதாம்-மேற் சாரியை யென்னப்பட்டவைதாம், இன்னே வற்றே அத்தே அம்மே ஒன்னே ஆனே அக்கே இக்கே அன் என் கிளவி உளப்பட பிற அம்-இன்னும் வற்றும் அத்தும் அம்மும் ஒன்னும் ஆனும் அக்கும் இக்கும் அன் என் ஆம் சொல்லுமாகிய அவ்வொன்பதும் உளப்படப் பிறவும், அன்ன என்ப சாரியை நொழியி-அச்சாரியையாம் தன்மைய என்று சொல்லுவார் சாரியையாகிய மொழிகளை.

எழுத்துக்காரம் - புனியல்

‘பிறவும்’ என்றதனால், தம், நம், நும், எம், கெழு, ஏ, ஐ, ஞான்று என்பனவும் கொள்க “எடுத்த நறவின் குலையலங் காங்தள்” என்புழி ‘அலம்’ என்பதோர் சாரி யையும் உண்டாலெனின், அதனை ‘அலங்கு காங்தள்’ என்பதன் விகாரமென்ப, இன்சாரியை வழக்குப் பயிற்சியானாலும் தூஷட் பலகாலும் எடுத்தோதப்படலானாலும், வாளா ஒதியவழி தானே சேற்றான்தும் முன்வைக்கப்பட்டது. அன்சாரியையும் அதுபோலச் சிறப்புடையமீன் பின் வைக்கப்பட்டது. இடை நின்றவற்றியல்லும் அரிச்துகொள்க, [முதல் எட்டு ஏகாரமும் எண்ணிடைச்சொல். ஒன்பதாம் எகாரம் ஸ்ரீநாகை.] (க)

ஈடுக. அவற்றுள்

இன்னி னிகர மாகி னிறுநி
முன்னர்க் கெடுத ஹரித்து மாகும்

இஃது அவற்றுள் இக்சாரியை முதல் திரியுமாறு க்கு கல் துதலீற்று

இ-ன்:—அவற்றுள்-மேற்குறப்பட்ட சாரியைகளுள், இன்னின் இரகம் ஆவின். இதுகிழுங்னர்-இன்சாரியையினாது இகாரம் ஆ என்னும் சொல்லி த்துருங்னர், கெடுதலும் உரித்தாகும்-கெடா-மையேயங்கிக் கெடுதலும் உரித்தாம்.

உ-ம். ஆனை, ஆவினை, ஆன்கோடு, ஆவின்கோடு எனவரும்.

‘முன்னா’ என்றதனுண், ‘அ’ என்னும் சொல்லின்முன்னும் அவ்விரு விதியும் மானை, மாவினை, மான்கோடு, மாவின்கோடு எனவரும். (க)

ஈடு-2. அளபாகு மொழி முத னினைஇய வுபிர்மிசை
வஃகன் றஃங்கா னுகிய சிலைத் தை.

இஃது, இன்னிறுதி விரியுமாறு உணர்த்துதல் துதலீற்று.

இ-ன்:—அளபாகும் மொழி முதல்-அளபுப்பெயராகும் மொழியின் முதற்கண், சிலையை உயிர்மிசை னஃகான்-சிலைபெற்ற உயிர்க்குமேலாய்கின்ற இன்சாரியைது எகாரம், றஃகான் ஆகிய சிலைத்து-தகாரமாயிய சிலைங்மத்து

பதிற்றகல், பதிற்றமுக்கு என்பழி அவ்வாறு வருதல் அறிக.

‘ஒலைத்து’ என்றதனால், பிறவுமியும் இன்னின் நகரம் நகரமாதல் கொள்க. பதிற்றேன்று, பதிற்றீழும் எனவரும். (கக)

ஈடுக. வஃகன் மெய்கெடச் சுட்டுமுத கீம்முங்
அஃகா னிற்ற லாகிய பண்டைப்.

இது, வற்று முதல் திரியுமாறு உணர்த்துதல் துதலீற்று.

இ-ன்:—சுட்டு முதல் ஜுமுங்-சுட்டுமுத்தினை முதலாகவுடைய ஜுகார யீற்றுச் சொல்லுமுன்னர், வஃகான் மெய் அஃகான் சிற்றல் ஆகிய பண்பு-வற்றுச் சாரியை நுன் வகரமாகிப்பெட்ட அகரம் சிற்றலாகிய பண்பினையுடைய.

அவையற்றை, இவையற்றை, உவையற்றை எனவும், அவையற்றுக்கோடு என அம் வரும்.

‘ஆகிய பண்பு’ என்றதனால், சுட்டு முதலாகிய ஜ என் இறதி ஜுகாரத்தோடு சில்லாதவழி, வற்றின் வகரம் அகரம் சிற்கக் கெடாது உற்றுயே சிற்றல் கொள்க. மற்றிது, “திரிச்ததன்றிரிபு பிறிது” என்னும் கூத்தாற் கெடாதே சிற்கு மாகவின்,

தோல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்.

இது கூறவேண்டா எனின், சுட்டு முதல் ஜ ஈந்துச் சொல்லின் ஒழுன் என நிதாதி, 'சுட்டு முதல் ஜம்முன்' என அச்சொல்லுங் எல்லாம் கெடுவதோல் ஜநி ஏயையின், வேண்டிற்றென்பது.

ஈடு. ஆஃகான் நாங்க அன்க அருபிற்கு.

இது, எகாவீற்றுச் சாரியை நான்கற்கும் ஈது திரிபு கறுதல் துதலிற்று.

இ-ன் :—நான்கன் உருபிற்கு னஃகான் நாங்காம்; உருபிற்கு(நகார வீற்றுச் சாரியையெல்லாம்) எகாரம் நகாரமாம்.

உ-ம். விளவிற்கு, கோஞ்கு, ஒருபாங்கு, அதற்கு எனவரும், (உக)

ஈடு. ஆனி னகரமு மதனே ரந்தே

நான்முன் வரும் வன்முதற் ரெழிற்சீக.

இஃது, ஆன்சாரியை பொருட்புணர்ச்சிக்கண் ஈது திரியுமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

இ-ன் :—நான்முன் வரும் வல் முதல் தொழிற்கு ஆளின் அகரமும்-நாட்பெயர் முன்னர் வரும் வல்லவழுத்தை முதலாகவுடைய வினைச்சொற்கண்வரும் ஆன்சாரியையின் அகரமும், அதன் ஓர் அற்று-அந்நான்கனுருபின்கண் வரும் ஆன்சாரியை யோடு ஒரு தன்மைத்தாய் எகாரம் நகாரமாம்.

'தொழிற்கு' என்பதனைத் 'தொழிற்கண்' என மயக்கமாகக் கொள்க.

உ-ம். பசுவியாற் கொண்டான் எனவரும். *

உம்கமையை இரண்டுற மொழிதலானே எதிரது தழீஇய தாக்கி, அதனை காள்ளல்வற்றுமுன் வரும் வன்முதற் ரெழிற்கண் இன்னின் னகரமும் நகாரமாய்த் திரிதல் கொள்க. பனியிற் கொண்டான் எனவரும்.

தொழிற்கண் இங்னின் னகரம் திரியுமென, பெயர்க்கண் இங்னின் னகரம் திரிதலும் திரியாறும்புடைய வென்பது ஞாபகத்தாற் கொள்ளப்படும். பற்பிற பாரி, வண்டின் கால் எனவரும். (உ.ஏ)

ஈடு. அத்தி னகர மகரமுனை யில்லை.

இஃது, அத்து முதல் திரியுமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

இ-ன் :—அத்தின் அகரம் அகரமுனை இல்லை-அத்துச்சாரியையின் அகரம் அகாவீற்றுச்சொல்லுங்னர் இல்லையாகும்.

உ-ம். மகத்துக்கை எனவரும். (உ.ஏ)

ஈடு. இக்கி னிகர மிகரமுனை யற்சீம.

இஃது, இக்குச்சாரியை முதல் திரியுமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

இ-ன் :—இக்கின் இகரம் இகரமுனை அற்று-இக்குச்சாரியையின து இகரம் இகரவீற்றுச்சொல்லுங்னர் மேற்கு-நியவாறுபோலக் கெடும்.

உ-ம். ஆடுக்குக் கொண்டான் எனவரும். (உ.ஏ)

ாடு. ஜூபின் முன்னரும் மவ்விய விகிதம்.

இதுவும் அது.

இள் :—ஜூபின் முன்னரும் அ இயல் கீலையும்-(இக்கிள் இகரம்) இகரவீற்றுச் சொல்லுமின்னன்றி ஜூகாரவீற்றுச் சொல்லுமின்னரும் மேற்கூறப்பட்ட கெடுதலியல் பிலே கிட்டுக்.

உடு. சித்திரைக்குக் கொண்டான் எனவரும். (உடு)

ாடு. எப்பெயர் முன்னரும் வல்லெலமுத்து வருவழி அக்கி னிதுதி மெய் மிசையொடுக் கெடுமே குற்றிய ஒகை முற்றத்தோன் ருது.

இல்லை, அக்கே திரியுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இள் :—எபயர்முன்னரும் வல்லெலமுத்து வரு வழி அக்கின் இறுதிக் குற்றியலுகரம் முற்ற தோன்றுது-எவ்வகைப்பட்ட பெயர்முன்னும் வல்லெலமுத்து வருமிடத்து அக்கின் இறுதிக் குற்றியலுகரம் முடியத் தோன்றுது, மெய் மிசை யொடுக் கெடுக்-அதனால் பற்றப்பட்ட வல்லெலமுத்தாகிய மெய் தனக்கு மேல்கின்ற மெய்யோடும் கெடும்.

உடு. குண்றக்கை, மன்றப்பெண்ணை, ஈமக்குடம், அரசக்கண்ணி, தமிழக் கூத்து, எனவரும்.

[‘முற்ற’ என்றதனால் வன்கணமன்ற மற்றக் கணங்கட்டும் கொள்க.] தமிழ் தால், தமிழ்யாப்பு, தமிழுவரையர் எனவரும். (உடு)

ாடு. அம்மின் னிறுதி கசதக் காலைத் தன்மெய் திரிந்து ஏஞ்சு வாரும்.

இல்லை, அம்மின் இறுதி திரியுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இள் :—அம்மின் இறுதி கசத காலை-அம்மின் இறுதியாகிய மகரவொற்று கசதகள் வருமொழியாக வந்தகாலத்து, தன் மெய் திரிந்து ஏஞ்சு ஆகும்-தன் வடிவு திரிந்து ஏஞ்சு காலாம்.

உடு. புளியங்கோடு, புளியங்கெசுகிள், புளியங்தோல் எனவரும்.

தன்மெய் என்றதனால், அம்மின் இறுதி மகரமேயன்றி, தம் கம் நும் உம் என்பனவற்றின் இறுதி மகரமும் திரியுமென்பது கொள்க.

எல்லார்தங்கையும், எல்லார்நங்கையும், எல்லார்நுங்கையும், வானவரி வில்லூங் திங்களும் எனவரும். (உடு)

ாடு. மென்மையு மிடைமையும் வருங்கங் காலைத் தின்மை வேண்டு மென்மனுர் புலவர்

இதுவும் அது.

இள் :—மென்மையும் திடைமையும் வரும் காலை-அம்மின் இறுதி மென்மை யும் இடைமையும் வருமொழியாய் வருங்காலத்து, இன்மை வேண்டும்-என்மனுர் புலவர்-இள்ளிமுடிதலை வேண்டும் என்றுசொல்லுவர் புலவர்.

தோல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்.

உ.ம். புளிய தெனி, துணி, முளி, யாழ், வட்டு எனவரும்.

உறவழிக்கோட வென்பதனால், புளிய விலை எனவும் உயிர் வருவதிக் கேடும் கொள்க. (2-2)

ஈடு. இங்கென வருவதும் வேற்றுமை யுருபிற் கிண்ணன் சாரியை பின்மை வேண்டும்.

இஃது, இன் சாரியை முழுவதும் கெடும் இடம் உணர்த்துதல் தநலிற்று.

இ-ன் :—இன் என வரும் வேற்றுமை உருபிற்கு-இன் என்றுசொல்ல வருகின்ற வேற்றுமையுருபிற்கு, இன் என் சாரியை இங்மை வேண்டும்-இன் என்னும் சாரியை தான் இன்றி முடிதல் வேண்டும்.

உ.ம். விளவின், பலாவின் எனவரும்.

“அவற்றுள் இன்னின் இரகம்” [புணரியல்-க.ஆ] என்றதன்பின் வையாததனால், சிறுபான்மை இன் சாரியை கெடாதுகிற்றல் கொள்க. பாம்பிளிற் கடிது தேன் எனவரும். (2-3)

ஈடு. பெயருங் தொழிலும் பிரிந்தொருங் கிக்கப்ப
வேற்றுமை யுருபு நிலைபெறு வழியும்
தோற்றம் வேண்டாத் தொகுதிக் கண்ணும்
ஒட்டுதெற் கொழுகிய வழக்கொடு சிவணிக்
சொற்கிதர் மருங்கின் வழிவர்து விளங்கா
திடைசின் றியலுஞ் சாரியை யீயற்கை
உடைமையு மின்மையு மொடுவயி ஜெக்கும்.

இது, சாரியைகட்டுக்கல்லாம் பொதுவாயதோர் இலக்கணம் உணர்த்துதல் தநலிற்று.

இ-ன் :—பெயரும் தொழிலும் பிரிந்து ஒருங்கு இசைப்ப-பெயர்ச்சொல்லும் விளைச்சொல்லும் பெயரும் விளையுமாய்ப் பிரிந்தும் பெயரும் பெயருமாய்க் கூடியும் இசைப்ப, வேற்றுமை உருபு நிலை பெறு வழியும்-வேற்றுமையுருபு தொகாது நிலை பெற்ற இடத்தினும், தோற்றம் வேண்டா தொகுதிக்கண்ணும்-அவை தோற்றுதல் வேண்டாத தொகுதிக்கண்ணும், ஒட்டுதெற்கு ஒழுகிய வழக்கொடு சிவணி-தாம்தாம் பொருங்குதற்கேற்ப நடந்த வழக்கோடு பொருங்கி, சொல் சிதர்மருங்கின்-சாரியை பெறும் புணர்மொழிகளைப் பிரிந்துக்காணுமிடத்து, வழி வந்து விளங்காது இடைநின்று இயலும்-அவற்றின்பின் வந்து விளங்காது அவற்றிடையே நின்று நடக்கும், சாரியை இயற்கை-சாரியையின் இயல்பு. உடைமையும் இன்மையும் ஒடுவயின் ஒங்கும்-அங்குதாம் உண்டாதலும் இல்லையாதலும் ஒடு உருபினிடத்து ஒக்கும்.

உ.ம். விளாவினைக்குறைத்தான், விளாவினைக்குறைத்தவன் எனவும், நிலாத்துக் கொண்டான், நிலாத்துக்கொண்டவன் எனவும் வரும்.

ஒட்டுதெற்கொழுகிய வழக்கண்மையின், நிலாக்கத்திர் நிலாமுற்றம் என்பன சாரியை பெருவாயினா.

எல்லாம்மையும் எனச் சாரியை ஈற்றின்கண்ணும் வருதலின், இடைநின்றியறல் பெரும்பான்மை யெனக்கொள்க.

பூவிலெலுவிரிக்தகங்தவையும், பூவொடுவிரிக்தகங்தவையும், உண்மையும் இன்மையும் ஒடுவயின் ஒத்தவாறு.

‘இயற்கை’ என்றதனுன் ஒடுவகுபின்கண் சாரியை பெறுதலும் பெருமையும் ஒழிய, ஒரோவழிப் பெற்றேவருமென்பது கொள்க. பலவற்றே எனவரும். (ந.ஏ.)

ஈ.ச. அத்தே வற்றே யாவிரு மொழிமேல்
ஒற்றுமெய் கெடுத நெற்றெறன் நற்றே
அவற்றமுன் வருடம் வல்லெழுத்து மிகுபே.

இஃதி, அத்தும் வற்றும் வருமிடத்து கீலமொழியினும் வருமொழியினும் வருஞ் செய்கை கூறுதல் நூலிற்று.

இள் :—அத்தே வற்றே அ இரு மொழிமேல் ஒற்று மெய்கெடுதல் தெற்றென் நற்று-அத்தும் வற்றுமாகிய அவ்விரு மொழிமேல்கின்ற ஒற்றுத் தன்வடிவுகெடுதல் தெளியப்பட்டது. அவற்றமுன் வரும் வல்லெழுத்து மிகும்-அவ்விருசாரியை முன் தூம் வரும் வல்லெழுத்து மிகும். [முந்திய எகாரம் இரண்டும் எண்ணிடைச்சொல்-பின்திய எகாரம் இரண்டும் ஈற்றமகை]

உ.ம. கலத்துக்குறை, அவற்றுக்கோடு எனவரும்.

கவன் என னகாரமாக நிறுத்திக்கெடுக்கவே, ‘ஒன்றினமுடித்தல்’ என்பதனால், புள்ளியிற்றவழி விகார வகையான் நின்றனவும் அவற்றின் மிசையொற்றென்று கெடுக்கப்படு மெனக்கொள்க.

அவற்றுக்கோடு எனவரும். இஃது ஜகார ஈ.து.

அண்டு வல்லெழுத்து மிகுமென்று ஈற்றுவல்லெழுத்தின்றித் திரிக்குமுடியும் னகரமும் னகரமும் வகரமும் னகரமும் என இவற்றை கோக்கி யெனவனர்க.

அத்து முற்கூறிய முறையன்றிய கற்றினான், அத்தின்மிசை யொற்றுக் கெடா துநிற்கவும் பெறும். விண்ணத்துக்கொட்டுக்கும், வெயிலத்துச்சென்றுன், இருளத்துக் கொண்டான் எனவரும்.

‘மெய்’ என்றதனால், அத்தின்அகாரம், பிறவயின்முன்னும் கெடுதல்கொள்க. அண்ணுத்தேரி எனவரும்-

‘தெற்று’ என்றதனால், அத்தின்அகாரம் கெடாது நிற்றலும் கொள்க. விளவத் துக்கண் எனவரும். (ந.க)

ஈ.ந.கி. காரமுங் காரமுங் காடுனுடு சிவணி

நேரத் தோன்று யெழுத்தின் சாரியை.

இஃது, எழுத்துச்சாரியைட்டுப் பெயரும் முறையும் தொகையும் உணர்த்து தல் நூலிற்று.

இள் :—காரமும் காரமும் காடுனுடு சிவணி-காரமும் காரமும் காடுனுடு பொரு ந்தி. நேர தோன்றும் எழுத்தின் சாரியை-எல்லா ஆசிரியரானும் உடன்படத் தோன் றும் எழுத்துச்சாரியை யாதற்கு.

‘நேரதோன்றும்’ என்றதனான், நேரதோன்றுதன ஆனம், ஒனம், என இவை. (ந.ஏ.)

ஈடு. அவற்றுள்

கரமுக் கானு நெட்டெழுத் திலவே.

இஃது, அவற்றுட் சில சாரியை சில எழுத்தோடு வாரா என எய்தியது விலக் குதல் நுதலிற்று.

இள் :—அவற்றுள் கரமுக் கானும் நெட்டெழுத்து இல-மேற் சொல்லப்பட்ட வற்றுள் கரமுக் கானும் நெட்டெழுத்திற்கு இல.

காரம் நெட்டெழுத்திற்கு உண்டு என்றவாறு. ஆகாரம், சகாரம் எனவரும். (ஈடு)

ஈடு, வரண்முறை மூன்றுக் குற்றெழுத் துகடய.

இது, நெட்டெழுத்திற்குச் சில சாரியை விலக்கினாமயின் குற்றெழுத்திற்கும் சில விலக்குவதுண்டுகொல் என்னும் ஐயம் தீர்த்தல் நுதலிற்று.

இள் :—வரல் முறை மூன்றும் குற்றெழுத்து உடைய-வரலாற்று முறைமை யையுடைய மூன்று சாரியையும் குற்றெழுத்து உடைய.

ஆகாரம், அகரம், அஃகான் எனவரும்.

'வரண்முறை' என்றதனால், அஃகான் என்புழி ஆய்தயிக்கு முடியுமென்பது கொள்க.

ஈடு-அ. ஜூகார் ஒளகாரக் காலென்டுக் தோண்றும்.

இஃது, அவற்றுள் கான் என்பதற்கு ஓர் புறங்கை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இள் :—ஜூகாரம் ஒளகாரம் காலென்டும் தோண்றும்-நெட்டெழுத்துக்களில் ஜூகாரமும் ஒளகாரமும் முன்விலக்கப்பட்ட காலென்டும் தோண்றும்.

ஐகான், ஒளகான் எனவரும்.

(ஈடு)

ஈடு. புள்ளி யீற்றமு தூயிர்தனித் தியலாது

மெய்யோடுஞ் சிவனு மல்லியல் கெடுத்தே.

இஃது, உயிர்முதல்மொழி புள்ளியீற்றமுன் வருங்காற் பிறப்பதோர் கருவி கறுதல் நுதலிற்று.

இள் :—புள்ளியீற்றமுன் உயிர் தனித்து இயலாது-புள்ளியீற்றுச்சொல்முன் உயிர் தனித்து கடவாது, மெய்யோடு சிவனும் அ இயல் கெடுத்து-அப்புள்ளியோடு கடும் தான் தனித்து அவ்வியல்பினைக் கெடுத்து.

உ-ம். ஆல் + அடை, ஆவடை எனவரும்.

"ஒன்றினமுடித்தல்" என்பதனால், இயல்பல்லாத புள்ளிமுன் உயிர்வந்தாலும் இவ்விதி கொள்க. அதனை எனவும், காடுரி எனவும் வரும்.

புள்ளியீற்றமுன் னும் என, தொகுத்துங்கந் உம்முமையை விரித்தானுளே குந் தியலுகரத்தின் மூன்னும் இவ்விதி கொள்க. நாகரிது எனவரும். (ஈடு)

ஈடு. மெய்யிர் கீங்கிற் நன்னுரு வரகும்.

இது, புணர்ச்சியிடத்து உயிர்மெய் உயிர்நீங்கியவழிப் படுவதோர் விதி கறுதல் நுதலிற்று.

இ-ன :—மெய் உயிர் நீங்கள் தன் உரு ஆகும்-மெய் தன்னாலும் கடிய உயிர் புணர்ச்சியிடத்து நீங்கியவழி தன்புள்ளி வடிவு பெறும்.

உ-ம். அதனை, அதன் + ஜ எனவரும்.

(ந.எ)

ஈக. எல்லா மொழிக்கு மூயிர்வருவதிலேயே

உடம்படு மெய்பி அருபுகொள்வ வகரயர்.

இஃது, உயிரை உயிர்முதன்மொழியோடு புணரும்வழி நிகழ்வதோர் கருவி கறுதல் தநலிற்று.

இ-ன :—எல்லா மொழிக்கும்-ஆவகைப்பட்ட மொழிக்கும், உயிர் வரு வழியிர்முதன்மொழி வரும் இடத்து, உடம்படுமெய்பின் உருபு கொள்வ வகரயர்-இடை உடம்படுமெய் வடிவு கோடலை நீக்கார்.

உ-ம். புளியங்கோடு, ஏருவங்குழி, விளவத்தக்கொட்டும் எனவரும்.

“உரையிற் கோடல்” என்பதனால், உடம்படுமெய்யாவன யகரமும் வகரமும் எனக்கொள்க. இகரவீறும் ஈகாரவீறும் ஒராகவீறும் யகரவுடம்படுமெய் கொள்வன; அல்லானவெல்லாம் வகரமெய்கொள்வன. “ஒன்றென்றாமுடித்தல்” என்பதனால், விகாரப்பட்ட மொழிக்கண்ணும் உடம்படு மெய் கொள்க. மரவடி, ஆயிருதினை எனவரும்.

‘வகரயர்’ என்றதனால், உடம்படுமெய்கோடல் ஒருதலை அன்றெண்பது கொள்ளப்படும். கிணி அரிது, முங்கா இல்லை எனவரும்.

(ந.அ)

ஈக. எழுத்தோ சன்ன பொருட்டி புணர்ச்சி

இசையிற் றிரித னிலைடுய பண்பே.

இஃது, எழுத்துக்கள் ஒன்று பலவாதல் கறுதல் தநலிற்று.

இ-ன :—எழுத்து ஓர் அன்ன பொருள் தெரி புணர்ச்சி-எழுத்து ஒரு தாவமயான பொருள் விளங்கிகிறதும் புணர்மொழிகள், இசையின் திரிதல் னிலைடுய பண்பு-ஒன்றேற்றுமையால் புணர்ச்சிவேறுபடுதல் னிலைபெற்ற பண்பு.

உ-ம். செம்பொன்பதின்ரூடி, குன்றேருமா எனவரும்.

(ந.க)

ஈக.ந. அவைதாம்

முன்னப் பொருள் புணர்ச்சி வாயின்

இன்ன வென் து மெழுத்துக்கட னிலவே.

இது, மேலதற்கு ஓர் புறங்கட கறுதல் தநலிற்று.

இ-ன :—அவைதாம்-மேற்கொல்லிய புணர்மொழிகள்தாம், முன்னப் பொருள்-முன்னத்தினால் உணரும் பெராஞ்சுமையுடைய; புணர்ச்சிவாயின் இன்ன என்னும் எழுத்து கடன் இல-அவை புணர்ச்சியிடத்து இத்தன்மைய வென்னும் எழுத்து முறைமையை உடையவல்ல.

செம்பொன்பதின்ரூடி என்றவழி, பொன்னுராய்ச்சி உளவழிப் பொன்னெனவும், செம்பாஶாய்ச்சி உளவழிச் செம்பெனவும் குறிப்பால் உணரப்பட்டது. மற்று, இதன்மேல் “இசையிற் றிரிதல் னிலைதல்” என அறியுமாறு கூறினான்ரேவெளின், ஒசை என்றுமையான் அஃது ஒவியமுழுத்திந்துகொணவும், ‘இன்னவென்னுமெழுத்துக்கடனில்’ என்றதனால் இது வரிவடிவிற்கெனவுக் கொள்க. (ஸ.ப)

நான்காவது புணரியல் முற்றிற்று.

ஜூந்தாவது - தோகைமரபு

இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோ வெளின், மேல் அகத்தோத்தினுள் இரு பத்துஊன்கு ஈற்றிலூம் விரிந்து முடிவனங்களையெல்லாம் தொகுத்தமுடித்தலின் தோகைமரபு எனப்பட்டது. மேல் புணரியலூட் ஈறிய கருவிகளாற் செய்வைக்கறும் வழி, தொக்குப்புணருஞ்செய்க்கை காலில் புணரியலோடு இயைபுடைத்தாயிற்று.

ஈசா. சுக்தப் முதலீய மொழிமேற் ரேஷன்

மெல்லெலமுத் தியற்கை சொல்லீய முறையான்
ஏ ஞ க ம வெங்கு மொத்து கும்மே
அன்ன மரபின் மொழிவழி ஞன்.

இத்தலைக்குத்திரம் என் துதலிற்கிரேக்களின். அல்வழியும் வேற்றுக்கைமுடிய இருவகைக்கண்ணும், உயிர்மயங்கியலையும் புள்ளிமயங்கியலையும் நோக்கியதோர் வருமொழிக்கருவி குறுதல் துதலிற்று.

இ-ன் :—**க ச த ப முதலீய மொழிமேல் தொன்றும் மெல்லெலமுத்து இயற்கை-உயிர்நிறிலூம் புள்ளியிற்றிலூம் இருவழியும் க ச த பக்களை முதலாகவைடைய மொழி களின்மேல் தொன்றும் மெல்லெலமுத்தினாது இயஸ்புக்காறிக், சொல்லியமுறையான் ஏ ஞ க ம என்னும் ஒன்றாகும்-மெல்லெலமுத்து மேற்சொல்லும் முறையையான் க ச த ப க்களுஞ்கு நிரனிகர வகையானே ஏ ஞ க ம வெங்கும் ஒன்றாகும், அன்ன மரபின் மொழிவயின்-ஆன்-அத்தன்மைத்தாகிய முறையையினையுடைய மொழிகளிடத்து.**

உ-ம். விளங்கோடு, செதிள், தோல், பூ எனவரும்.

தோன்றுமென்றதனால், தோன்றிநின்றனவும் அவ்வாறே திரிந்து மெல்லெலமுத்தா மென்பது. மரங்குறிது, கிறிது, தீது, பெரிது எனவரும். அன்னமரபின் மொழியன்மையின், விளங்குறுமை என்புழி மெல்லெலமுத்து மிகாதாயிற்று.

[காகம் சுற்றாச. ‘ஆன’ என்பதன் அகாம் அஸை.]

(க)

**ஈசாநி. ஞ க ம ய வ வெனு முதலாகு மொழியும்
உயிர்முதலாகிய மொழியும் முளப்பட
அன்றி யளைத்து மெல்லா வழியும்
நின்ற சொன்மு வியல்பா கும்மே.**

இஃது, இருபத்துஊன்கு ஈற்றின்முன்னும், வன்கணமொழிந்த கணங்கட்கு இருவழியும் வருமொழிமுடிபு காதுதல் துதலிற்று.

இ-ன் :—ஞ க ம ய வ எனும் முதல் ஆகுமொழியும்-ஞ க ம ய வ என்று சொல் வப்படும் முதலெலமுத்து உளவாகும் மொழியும், உயிர்முதலாகிய மொழியும் உளப்பட-உயிர்முதலாகிய மொழியமாக, அன்றி அனைத்தும் எல்லா வழியும்-அவ்வளைத்து மொழியும் அவ்வழியும் வேற்றுமையாகிய எல்லாவிடத்தும், நின்ற சொல்முன் இயல்பாகும்-இருபத்துஊன்கு ஈற்றுப்பெயராகிய சிலைமொழிமுன்னர் இயல்பாகி முடியும்.

எழுத்தத்திகாரம் - தொகைமரபு

டிக்

சண்டு உள்பட்டவன்பது ஆகவென்னாலும் பொருண்மைத்து.

உ-ம். விளா, தாழ் என நிறுத்து, ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, யாது, வலிது, அடைங்தது, ஆடிற்று, இடிந்தது, சரிற்று, உடைங்தது, வறிற்று, ஏழுங்தது, ஏறிற்று, சிது, ஒடிந்தது. ஒடிற்று, ஒளவியத்தது, நங்குதயது எனவும்; ஞாந்சி, நீட்சி, மாட்சி, யாப்பு, வலுவமை, அடைவு, ஆட்டம், இடிபு, ஸட்டம், உடைபு, வறிற்றம், ஏழு, சனி, ஜூய், ஓடுக்கம், ஓடுக்கம், ஒளவியம், நூங்குத எனவும் ஒட்டித்தொள்க.

‘எல்லாம்’ என்றதனால், ஒற்றிரட்டாலும், உடம்படு மெப்கோடாலும், உயிரேறி முடித்தலும் எனவரும் இக்கருவித்திரிபு மூன்றுதிரியும் அங்கையின் திரிபெனப்படா வென்று கொள்க. இல்து இருபத்துநான்கு நந்திற்கும், அல்வழியிலும், வேற்றுமையினும், அகத்தோத்தினுள் நாற்பத்தெட்டுச் சூத்திரத்தான் முடிவதனை, சண்டு ஒரு சூத்திரத்தான் தொகுத்து முடித்ததாயிற்று. மேலும் இவ்வாறே தொகுத்து முடிக்கின்றாவது அறிக். (ஏ)

ாசகு. அவற்றுள்

மெஸ்லெழுத் தியற்கை யுறுப்பு வரையார்
சோல்லிய தொடர்மொழி பிறகி யான்.

இது, மேற்கூறிய முடிபிற் சிலவற்றிற்கு, அம்முடிபு விலக்கிப் பிரிது விதி தூய்து வித்தல் குதவிற்று.

இ-ன் :—அவற்றுள்-மேற்கொல்லப்பட்ட மூன்றுகணத்தினும், மெஸ்லெழுத்து தீயற்கை உறுப்பினும் வரையார்-மெஸ்லெழுத்தினது இயல்பு இயல்பாலேயென்று உறுப்புக்குமுடிபினும் நீக்கார், சொல்லிய தொடர்மொழி இதுதியான்-சொல்லப்பட்ட தொடர்மொழி எந்துக்கண்.

உ-ம். கதிர்வெளி, கதிர்வெளுரி, தனி, முரி எனவரும்.

வருமொழி முந்கூறியவதனால், ஒரேருத்தொருமொழியுள்ளும், தொருமொழியுள்ளும் சிலவற்றிற்கு உறுப்புக்குமுடிபு கொள்க.

உ-ம். பூதெளி, பூஞ்செளி, தனி, முரி எனவும், காய்வெளி, காய்வெளுரி, தனி, முரி எனவும் வரும்.

‘சொல்லிய’ என்றதனால், ஒரேருத்தொருமொழியுள்ளும் சிலவற்றிற்கு மிக்கு முடிதல் கொள்க. கைஞ்செளுரித்தார், நீட்டினால், முடித்தார் எனவும், மெய்ஞ்செளு, மெய்ம்மறந்தார் எனவும் வரும். (ஏ)

ாசகு. ஞானவெண் புள்ளிமுன் யாவு ஞாவும்
வினையோ ரணைய வெண்மனூர் புலவர்.

இது, யகார ஞாந்கள் முதலாம்வழி நிகழ்வதோர் கூலியிற்று.

இ-ன் :—ஞா என் புள்ளிமுன்-ஞா என்று சொல்லப்படும் புள்ளிகளின் முன், யாவும் ஞாவும் வினை ஓர் அணைய எண்மனூர் புலவர்-யாவும் ஞாவும் வினைச் சொற்கண் முதலாதற்கு ஒருநான்மைய வெண்றுசொல்லுவர் புலவர்.

உ-ம். மண்யாத்த எனவும், பொன்யாத்த எனவும், மண்ஞாத்த எனவும், பொன்ஞாத்த எனவும் வரும்.

ஞா முற்கூருத யா முற்கூறியவதனான், யா முதன்மொழிக்கண் ஞா வருமென்றுகொள்க. (ஏ)

ஈசு. மொழிமுத வாகு மெல்லா வெழுத்தும்
வருவழி சின்ற வாயிரு புள்ளியும்
வேற்றுமை யல்வழித் திரிப்பே னிலவே.

இது, ஞகாரவீற்றிற்கும் ஞகாரவீற்றிற்கும் அல்வழிக்கண் நிலைமொழிமுடிபு கூறுதல் துதலிற்று.

இ-ன் :—மொழிமுதல் ஆகும் எல்லா எழுத்தும் வருவழி-மொழிக்கு முதலா மென்று சொல்லப்பட்ட இருபத்திரண்டெட்டமூத்தும் வருமித்து, சின்ற அ இரு புள் னியும் வேற்றுமை அல்வழி திரிபு இடன் இல-பெயர்ச்சொல்லினின்ற ண னக்களா சிய அல்விருபுள்ளியும் வேற்றுமையல்லாத அல்வழியிடத்துத் திரியும் இடம் இல.

உ-ம். மண், பொன் என நிறுத்து, கடிகு, சிறி து, தீது, பெரிது என வன்கணத் தோடு ஒட்டுக. பிற கணத் துக்கண்ணும் அல்வாழே ஒட்டுக.

வருமொழி முற்கூறியவதனால், ஞகாரத்திற்குச் சிறுபான்மை திரியும் உன் டன்க்கொள்க, அது சாட்டோல் எனவரும். [ஞகாரம் சுற்றுவச.] (ஏ)

ஈசு. வேற்றுமைக் கண்ணும் வல்லெழுத் தல்வழி
மேற்கூறியதை பாவயினான.

இஃது, அவ்விரண்டு சுற்றிற்கும் வேற்றுமைக்கண் நிலைமொழிமுடிபு கூறுதல் துதலிற்று.

இ-ன் :—வேற்றுமைக்கண்ணும்-வேற்றுமைப் பெருாட்புணர்ச்சிக்கண்ணும், வல் வெழுத்து அல் வழி-வெவ்வெழுத்து அல்லாதவிடத்து, மேல்கூறு இயற்கை அ வயின்றன்-மேற்கூறிய இயல்புமுடிபாம் அவ்விரண்டு புள்ளியிடத்தும்.

உ-ம். மண், பொன் என நிறுத்து, ஞாற்சி, நிட்சி என வன்கணம் ஒழித்து எல் வாவந்தேரோடும் ஒட்டுக. (ஏ)

ாகுட னனவென வருஷம் புள்ளி முன்னார்த்
த க வெனவரிற் ரணவா கும்தே.

இது, புள்ளியன்கியலை நோக்கியதோர் வருமொழிக்கருவி கூறுதல் துதலிற்று.

இ-ன் :—எ என வரும் புள்ளி முன்னார்-ல என்றுசொல்ல வருகின்ற புள் னிகளின்முன்னார், த க என வரின்-த க என வருமொழி வரின், நன ஆகும்-அத் தகர நகரங்கள் நிரவினிறையானே நகர னகரங்களாம்.

உ-ம். கஃதீது, கண்ணாறு, பொன்றீது, பொன்னாறு எவ்வ... (ஏ)
ாகுட. னனவென் புள்ளிமுன் டனவெனத் தோன்றுப.

இதுவும் அது.

இ-ன் :—எ என் புள்ளிகளின்-எ என் நும் புள்ளிகளின் முன்னார் (அதிகா ந்தினால் தகர நகரங்கள் வரின்), ட என எனத் தோன்றும்-அவை நிரவினிறையால் டகார ஞகாரங்களாய்த் தோன்றும்.

மண்டது, மண்ணன்று, முஃஷது, முண்ணன்று எனவரும். (அ)

ஈடு. உயிரீ ருசிய முன்னிலைக் கிளாசியும்
புள்ளி பிறுதி முன்னிலைக் கிளாசியும்
இயல்பா குஙு முற்பா குகவுமென்
ரூபி ரியல் வல்லெழுத்து வரினே.

இது, முன்னிலை வினைச்சொல் வணக்காத்துக்கண் முடியுமாறு உணர்த்துதல் தால்விற்று.

இ-ன :—யீர் ஈருசிய முன்னிலைக்கிளாசியும் புள்ளி இதுதி முன்னிலைக்கிளாவி டம்-யீர் ஈருசிய முன்னிலைச்சொற்களும் புள்ளி இதுதியையுடைய முன்னிலைச்சொற்களும், வல்லெழுத்து வரின்-வல்லெழுத்து முதல்மொழி வரின், இயல்பு ஆகுங்கும் உறுப்பு ஆகுங்கும் என்று அ ஸ் இயல்-இயல்பாவனஙும் உறுத்தியாவனஙும் என அவ்விரண்டு இயல்பினையுடைய.

யீரீது புள்ளியிறு என்றமையான், முன்னிலைவினைச்சொல் என்பதுதொள்க.

உ-ம். ஏறிகொற்று, கொனுகொற்று, சாத்தா, தேவா, பூதா எனவும், உண் கொற்று, தின்கொற்று எனவும் வரும். இவை இயல்பு.

நடகொற்று, நடக்கொற்று எனவும், ஸ்கொற்று, ஸ்க்கொற்று எனவும் வரும். இவை உறுத்திச் (ஏ)

ஈடு. ஒளவென வருட முயிரிறு சொல்லும்
ஞ க ம வ வென் தும் புள்ளி பிறுதியுக்
குற்றிய ஊகரத் திறதிபு முளப்பட
முற்றத் தோன்று முன்னிலை மொழிக்கே.

இது, மேல் முடிபு கறியவற்றுட் சிலவற்றிற்கு அம்முடிபு விலக்குதல் விற்று.

இ-ன :—ஒன் எனவரும் யீர் இறு சொல்லும்-ஒன் என வருகின்ற யீரிற்றுச் சொல்லும், ஞ க ம வ என்னும் புள்ளி இதுதியும்-ஞ க ம வ என்று சொல்லப்படும் புள்ளியிற்றுச்சொல்லும், குற்றியஊகரத்து இறுதியும் உளப்பட-குற்றியஊகரமாகிய இறுதியையுடைய சொல்லுமாகிய இவை, முன்னிலை மொழிக்கு முந்தோன்று-முன்னிலைமொழிக்குக் கூறிய இயல்பும் உறுத்வமாகிய முடிவிற்கு முந்ததோன்று.

‘முற்ற’ என்றதனுன், ஈண்டு விலக்கப்பட்டவற்றுட் குற்றியஊகரது ஒழித்து, ஒழிந்தனவெல்லாம் நிலைமொழி உகரப்பெற்று, வருகுமொழி வல்லெழுத்து உறுங்கு முடிதலும், குற்றியஊகர ஈது வருகுமொழி வல்லெழுத்து மிக்கு முடிதலும் கொள்க.

உ-ம். கெளவுகொற்று, கெளவுக்கொற்று, உரிதுகொற்று, உரிதுக்கொற்று, பொருந்தொற்று, பொருநுக்கொற்று, திருமுகொற்று திருமுக்கொற்று, தெவுகொற்று, தெவுக்கொற்று எனவும், கடுக்கொற்று, கட்டுக்கொற்று எனவும் வரும். (ஏ)

ஈடு. உயிரீ ருசிய வுயர்த்தினைப் பெயரும்
புள்ளி பிறுதி யுயர்த்தினைப் பெயரும்
எல்லா வழியு மியல்பென மொழிப.

இஃது, உயர்தினைப்பெயர் நான்கு கணத்துக்கண்ணும், இருவழியும் முடிய மாறு உணர்த்துவத் துதலிற்று.

இ-ன் :—யீர் சருகிய உயர்தினைப்பெயர்கும்-யீர் சருகிய உயர்தினைப்பெயர் கூம், புள்ளி இதுதி உயர்தினைப்பெயர்கும்-புள்ளி இதுதியையுடைய உயர்தினைப்பெயர்களும், எல்லா வழியும் இயல்பு என மொழிப-கான்குகணத்திலும் அல்வழியும் வேற்றுமையுமாகிய எல்லா விடத்தும் இயல்பாம் என்று சொல்லுவார்.

உ-ம். நம்பி எனவும் அவன் எனவும் நிறுத்து, அல்வழிக்கண குறியென், சிறியன், தீயன், பெரியன் எனவும், ஞானரூபன், நீண்டான், மாண்டான் எனவும், யாவன், வலி யன் எனவும், அடைத்தான், ஒளவியத்தான் எனவும், வேற்றுமைக்கண் கை, செலி, நலை, புறம் எனவும், ஞாநசி, நீட்சி, மாட்சி எனவும், யாப்பு, வழங்கம் எனவும், அடைபு, ஒளவியம் எனவும் ஒட்டுடு. ஒருவென் என நிறுத்து, குறியென், சிறியென் எனவும், கை, செலி, எனவும் தன்மைப்பெயர்க்கண்ணும் ஒட்டுடு.

உபரீது புள்ளியிறுதி என்றதனால், உயர்தினைப்பெயர்கள் இயல்பண்றி முடிவன வெல்லர்ம் கொள்க. பல்சான்ரூர், கபிலபரணர், இகைவரெந்துவேட்டுவர், மருத்துவ மாணிக்கர், பல்லாசர் என இவை ஈறுகெட்டு முடிந்தன.

கோவிக்கருவி, வண்ணுரப்பாடி, ஆசிவகப்பள்ளி என இவை ஈறுகெட்டு வல் வெழுத்து யிக்கன.

குமாகோட்டம், குமரக்கோட்டம், பிரமகோட்டம், பிரமக்கோட்டம் என இவை ஈறுகெட்டு வல்லவழுத்து உதழிந்தமுடிந்தன. பிறவும் அன்ன.

எல்லாம் என்றதனால், உயர்தினைச்சொல் இயல்பாடும் திரிந்தும் முடிவன கொள்க. உண்ப சான்றூர், உண்டார்சான்றூர், உண்பேஞ்சார்ப்பென் என இவை இயல்பு. உண்டனெம்சான்றேம், உண்டேகாம் என இவை திரிந்தன. பிறவும் அன்ன. (கே)

ாகிடு. அவற்றுள்

இகரசீர் தூப்பெயர் திரிப்பது துடுடைக்கேத.

இஃது, உயர்தினைப்பெயர்குட் சிலவற்றிற்கு எய்தாதது எய்துவித்தல் துத விற்று.

இ-ன் :—அவற்றுள்-மேற்சொல்லப்பட்ட உயர்தினைப்பெயர்கள், இகர ஈற்றப் பெயர் திரிபு இடன் உடைத்து-இகரசீர் இதுதியையுடைய பெயர் திரிந்தமுடியும் இடமூம் உடைத்து.

உரையிற்கோடல் என்பதனான், இது மிக்கதிரிபென்பது கொள்ளப்படும்.

உ-ம். எட்டிப்பூ, எட்டிப்புரவு, காவிதிப்பூ, காவிதிப்புரவு, கம்பிப்பூ, கம்பிப் பேறு எனவரும்.

இடதுடைத்து என்றதனான், இகர ஈற்றிப் பிற ஈறும் ஈறு திரியாது வல் வெழுத்து மிக்கு வருவன ஈண்டுக்கொள்க. தினைப்பூ, தினைப்புரவு எனவரும். (கூ)

ாகிசு. அஃறினை விரவுப்பெய ரீயல்புமா ருள்கேவ.

இது, விரவுப்பெயர்முடிபு கூறுதல் துதலிற்று.

இ-ன் :—அல்லினை விரவுப்பெயர் இயல்பும் உள்ளடயாத்தினையோடு அஃங்கீன விரவும் விரவுப்பெயர் இயல்பாய் முடிவனவும் உள்; இயல்பன்றி முடிவனவும் உள். இயல்பன்றிமுடிவன் இன்னவாறு முடியுமென, மேல் அகத்தோத்தினுட் கூறப்படும்.

உ-ம். சாத்தன்குறியன், சாத்தன்குறிது எனவும், சாத்தன்கை எனவும், இவ்வாறே அவ்வழியினும் வேற்றுமையினும் நான்கு கணத்தோடும் ஒட்டிக்கொள்க. [ஆர் அகச. ஏகாரம் சுற்றுசை.] (கஈ)

ஈ-ஞ. புள்ளி யி முதியு முபிரிது களாவியும்
வல்லெழுத்து மிகுதி சொல்லிய முறையாத்
றம்மி னுகை தொழிற்சொன் முன்வரின்
மேய்ம்மை யாகது முறைத் தோன்றலும்
அம்முறை பிரண்டு முரியவை யுள்ளேவ
வேற்றுமை மருங்கிற போற்றல் வேண்டும்.

இது, மூன்றாம் வேற்றுமைத்திரிபு உணர்த்தல் துதலிற்று.

இ-ன் :—புள்ளி இறுதியும் உயிர் இது கிளவியும்-புள்ளிலிற்றுச்சொல்லும் உயிரிற்றுச்சொல்லும், வல்லெழுத்து மிகுதி சொல்லிய முறையான்-வல்லெழுத்தினாது மிகுதிமேற்சொல்லும் முறையையான், தம்மின்ஜுகிய தொழிற்சொல் முன்வரின்-அம்மூன்றாவதன் பொருளாகிய வினைமுதற் பொருள்கள் தம்பான் உள்ளாகிய வினைச் சொற்கள்தாம் அவற்றுமென் வரின், மெய்ம்மையாகதலும் உறழத்தோன்றலும் அமுறை இரண்டும் உரியவை உள்ளியல்பாகலும் உறழத்தோன்றுதலுமாகிய அம்முறையையினையுடைய இரண்டுசெய்கையும் உரியன உள். வேற்றுமை மருங்கின் போற்றல் வேண்டும்-அவற்றை மேலே வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிமுடிபு சொல்லுமிடத்துப் போற்றியிறிதல் வேண்டும்.

உ-ம். நாய்கோட்டப்டான், புலிகோட்டப்டான், சாரப்பட்டான், தீண்டப்பட்டான், பாயப்பட்டான் என இவை இயல்பு. சூர்கோட்டப்டான், சூர்க்கோட்டப்டான், வளிகோட்டப்டான், வளிக்கோட்டப்டான் என இவை உறழ்கின்.

புள்ளியிறு உயிரீரு என்றஞ்சு, பேஸ்கோட்டப்டான், பேஸ்க்கோட்டப்டான் என்னும் உறழ்ச்சியுள் எகரப்பேறு கொள்க. உரியவையுள் என்றஞ்சு, பாம்புகோட்டப்டான், பாப்புக்கோட்டப்டான் என்னும் உறழ்ச்சியுள் நிலைமொழி பொற்றுத் திரியாமையும் திரிதலும் கொள்க. (கஈ)

ஈ-ஞ. மெல்லெழு க்கு மிகுவழி வலிப்பொடு தோன்றலும்
வல்லெழுத்து மிகுவழி மெலிப்பொடு தோன்றலும்
இயற்கை மருங்கின் மிகற்கை தோன்றலும்
உயர் மிக வருவழி புபிர்கேட வருதலுஞ்
சாரியை யுளவழி சாரியை கெடுதலுஞ்
சாரியை யுளவழி தன்னுருபு சிலையலுஞ்
சாரியை யியற்கை யுறைத் தோன்றலும்
உயர்தினை மருங்கி தெழுழியாது வருதலும்
அஃங்கீன விரவுப்பெயர்க் கல்விய னிலையலும்

மெய்சீறி தாக்டத் தியற்கை யாகலும்
அன்ன பிறவுக் தண்ணியன் மருங்கின்
மெய்பெறக் கிளங்கு பொருள்வைங் திசைக்கும்
ஜகாரவேற்றுமைத் திரிபென மொழிப.

இல்லை, இரண்டாம் வேற்றுமைத்திரிபு கூறுதல் துதலிற்று.

இன் :—மெல்லெழுத்து மிகுவழி வலிப்பொடு தோன்றலும்-மெல்லெழுத்து மிகுவழி மெல்லெழுத்து வல்லெழுத்தாதலோடு தோன்றலும் வல்லெழுத்து மிகுவழி மெல்லெழுத்தாதலோடு தோன்றுதலும், இயற்கை மருங்கின் மிகுவழி தோன்றலும்-இயற்கையிடத்து மிகுவழி தோன்றுதலும், உயிர் மிக வருவழி உயிர் கெட வருதலும்-உயிர்மிக வருமிடத்து அவ்வழிர் கெட வருதலும், சாரியை உளவழி சாரியை கெடுதலும்-சாரியை உள்ள இடத்து அச்சாரியை கெடுதலும், சாரியை உளவழி தன்குருபு நிலையலும்-சாரியை உள்ள விடத்து அச்சாரியையொடு தன்குருபு நிற்றலும், சாரியை இயற்கை உறுமத்தோன்றலும்-சாரியை பெறுவென் வழியி அச்சாரியை பெறுது இயல்பாகிய மொழிகள் வருமொழியினும் நிலைமொழியினும் மிக்கும் திரிந்தும் வருமொழியில், வெழுத்துக்கள் உறுத்திசொக்கத்தோன்றுதலும், உயர்தினை மருங்கின் ஒழியாது வருதலும்-உயர்தினைப்பெயரிடத்துத் தன்குருபு தொகாதே விரிந்து வருதலும், அஃறினை விரவுப்பெயர்க்கு அ இயல் நிலையலும்-உயர்தினையோடு அஃறினைவிரவுப் பெயர்க்கு அவ்வகுபு அவ்வியல்பிலே நிற்றலும், மெய் பிறிது ஆகு இடத்து இயற்கை ஆதலும்-மெய்ப்பிறதாய் முடியுமிடத்தில் இயல்பாய்முடிதலும், அன்ன பிறவும்-அந்தன்மையை பிறழுடிக்குள்ள, நன் இயல் மருங்கின் மெய் பெற கிளங்கு பொருள் வகரங்கு இசைக்கும்-தன்னுடைய இயல்பாகிய கூற்றால் அகத்தோத்தினுடைய பொருள் பெற எடுத்தோதப்பட்ட வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சியது பொதுமுடிவினைத் தான் வகரங்கு வேறுமூடிப்பற்றும்கின்ற ஒவிக்கும், ஜகார வேற்றுமைத் திரிபு என மொழிப-ஜகாரவேற்றுமையின்று வேறுபாட்டுப்புணர்ச்சி என்று சொல்லுவர் புலவர்.

உம். விளக்குறைத்தான் என்பது மெல்லெழுத்து மிகுவழி வல்லெழுத்து மிக்கது. மரங்குறைத்தான் என்பது வல்லெழுத்து மிகுவழி மெல்லெழுத்து மிக்கது. தாய்க்கொலை என்பது இயல்பாமிடத்து மிக்கது. பலாக்குறைத்தான் என்பது உயிர் மிக வருவழி உயிர் கெட்டது. வண்டுக்காணாங்கான் என்பது சாரியை உளவழிச் சாரியை கெட்டது. வண்டினைக்கொணாங்கான் என்பது சாரியை உளவழித் தன்குருபு நிலைபிற்று. புளிகுறைத்தான், புளிக்குறைத்தான், ஆக்குறைத்தான், ஆங்குறைத்தான் என இவை சாரியையியற்கை உறுமத்தோன்றின். நம்பியக்காணாங்கான் தான் என்பது உயர்தினைமருங்கின் ஒழியாது வந்தது. கொற்றினைக்காணாங்கான் என்பது வீரவுப்பெயர்க்கு அவ்வியல் நிலையது. மண்கொணாங்கான் என்பது மெய்ப்பிறதாகிடத்து இயற்கையாயது.

அன்ன பிறவு என்றஞ்சிகொள்ள கழிகுறைத்தான், பணையிங்காங்கான் என்ன. பிறவும் அன்ன.

ஒழியாது என்றதனால், ஒரோவழி ஒழிந்தும் வரும். அவர்க்கண்டு எனவும், “ஒன்னாக்குறைத்தெறலும்”எனவும் இவை உயர்தினையுள் ஒழிந்துவந்தன. மகற்பெற்றால் மகட்பெற்றால் என இவை வீரவுப்பெயருள் ஒழிந்துவந்தன. இவ்விலேசதன் ஞேன, இவற்றின் முடிபுவேற்றுமையும் கொள்க.

'ஒம்பெரு' என்றதனால், உறுத்தசியாய்முடிவனாவும் கொள்க. கமகைஞர்க்கான், மைக்கொண்டதான் எனவும்; வீல்கோள், விற்கோள் எனவும் வரும். இவ்வாறு திரிச்தமுடியாது, அதற்கோத்தில் பொதுமுடிபே முடிபாய்க் கடுக்குறைத்தான், செப்புக்கொண்டதான் என்றாற்போல முடிவன் அறிந்து கொள்க. இவ்வாறு வேறுபடமுடிவது பெரும்பான்மையும் இரண்டாவது வீணையோடு முடியும் வழிப்போலும். அது “தம்மி னகிய தொழிற்சொன் முன்வரின்” [தொகைமரபுக்கை] என நின்ற அகிகாரத்தாற் கொள்ளவைத்தார் போலும். “தன்னினமுடித்தல்” என்பதனால், ஏழாம்வேற்றுமை வீணையோடு முடியும்வழித்திரிபும்கொள்க. வரைபாய்வருடை, புலம்புக்கள்னே புல்வண்ற்காலை எனவரும்.

(கடு)

ாகுது. வேற்றுமை யல்வழி இ ஜூ யெண்ணும்
சந்துப்பெயர்க் கிளவி மூவகை நிலைதிய
அவைதாம்
இயல்பா குகுவும் வல்லெழுத்து மிகுகுவும்
உ-றழா குகு மெங்களூர் புலவர்.

இஃது, இகரவீற்றுப் பெயர்க்கும் ஐகாரவீற்றுப் பெயர்க்கும் அல்வழி முடிபு கூறுதல் துதலிற்று.

இள் :—வேற்றுமை அல்வழி இ ஜூ என்னும் சந்துப்பெயர்க்கிளவி மூவகை நிலைய-வேற்றுமையல்லாத அல்வழியிடத்தும் இ ஜூ என்னும் சந்தையுடைய பெயர்ச்சொற்கள் மூவகைமுடிபு நிலைமையுடைய. அவைதாம் இயல்பாகுனவும் வல்லெழுத்து மிகுகுவும் உறைாகுகுவும் என்மளூர் புலவர்-அவைதாம் இயல்பாய் முடிவனவும் வல்லெழுத்துமிகுவனாவும் உறுத்தசியாய்முடிவனாவும் இவையென்று சொல்லுவர் புலவர்.

உ-ம். பருத்தி குறிது, கரை குறிது; சிறிது, தீது, பெரிது என இவை இயல்பு அலிக்கொற்றன், புலிக்கொற்றாக் என இவை மிகுதி. கிளி குறிது, கிளிக் குறிது, தினை குறிது, தினைக் குறிது என இவை உறுத்தசி.

‘பெயர்க்கிளவி’ மூவகை நிலைய எனவே, பெயர்க்கிளவியல்லாத கிளவி மிகுதி யும் இயல்பும் என இருவகைய எனக்கொள்க. ஒல்லைக்கொண்டான் என்பது ஐகாரவீற்று வினைசொல்லிக்குதி. இகரவீற்றுமிகுதி வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

தில்லைச்சொல்லே, மன்னைச்சொல்லே என்றது ஐகாரவீற்றிடைச்சொல் மிகுதி. இவற்றியல்பு வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

கடிகா என்பது இகரவீற்று உரிச்சொல்லியல்பு. இவ்வீற்றுமிகுதி வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. பனைத்தோள் என்பது ஐகாரவீற்று உரிச்சொல்லிக்குதி. இவற்றியல்பு வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. (கக)

ாகுக. கட்டு முதலாகிய விகர விறுதியும்
ஏகரமுதல் வினாகி னிகர விறுதியுஞ்
சட்டுச்சினை கீழிய வைபை னிறுதியும்
யாவென் வினாகி னைபை னிறுதியும்
வல்லெழுத்து மிகுகுவு முதழா குகுவாஞ்
சொல்லிய மருங்கி னுளவென் மொழிப.

இஃகு, அவ்விகர வைகாரவீந்துள் ஏதாம்வேற்றுமை இடப்பொருள் உணர கின்ற இடைச்சொல்முடிபு கூறுதல் நூலிற்று.

இன் :—சட்டு முதலாகிய இகர இதுதியும்-சட்டெழுத்தினை முதலாகவுடைய இகரவீந்று இடைச்சொல்லும், எகரமுதல் வினாவின் இகர இதுதியும்-எகரமாகிய மொழிமுதல் வினாவினைடைய இகரவீந்று இடைச்சொல்லும், சட்டுத்தினை நிதிய ஜென் இதுதியும்-சட்டாகிய உறுப்பெழுத்து நீண்ட ஐகாரவீந்று இடைச்சொல்லும், யா என் வினாவின் ஜென் இதுதியும்-யா என்னும் வினாவினை முதற்கண் ஜூடைய ஜீகாரவீந்று இடைச்சொல்லும், வல்லெலமுத்து மிகுவும் உறுமாகுவும் சொல் விய மருங்கின உள் என மொழிபவ்வெலமுத்து மிக்குமுடிவனாவும் உறந்த்தியாய் முடிவனாவும் மேற்சொல்லப்பட்ட இடத்தின்கண்ணே உள் வென்று சொல்லுவர் புலவர்.

ஒ—ம். அதோனிக்கொண்டான், இதோனிக்கொண்டான், உதோனிக்கொண்டான், எதோனிக்கொண்டான்; சென்றான். நந்தான், போவினான் எனவும்: ஆண்டைக்கொண்டான். சண்டைக்கொண்டான், மஹண்டைக்கொண்டான், யாண்டைக்கொண்டான் எனவும் இவை மிக்குமுடிந்தன.

அவ்வழிகொண்டான், அவ்வழிக்கொண்டான்; இவ்வழிகொண்டான் இவ்வழிக்கொண்டான்; உவ்வழிகொண்டான், உவ்வழிக்கொண்டான்; எவ்வழிகொண்டான், எவ்வழிக்கொண்டான்; எனவும்: ஆங்கவைக்கொண்டான், ஆங்கவைக்கொண்டான்; சங்கவைக்கொண்டான், சங்கவைக்கொண்டான்; அங்கவைக்கொண்டான்; அங்குவைக்கொண்டான், அங்குவைக்கொண்டான்; யாங்கவைக்கொண்டான், யாங்கவைக்கொண்டான்; எனவும் இவை உறந்துமுடிந்தன. இவற்றுள் ஐகாரவீந்றுள் உறந்துமுடிந்தன திரிபுடையன். திரிபில்லன பெற்றவழிக் கண்டுகொள்க.

‘சொல்லியமருங்கு’ என்றதனால், பிற ஐகாரவீது மிக்குமுடிவன்கொள்க. பண்டைச்சான்றார், ஒருதின்கொக்குமுலி எனவரும்.

(க)

ாகடு. கெடியதன் முன்ன ரொற்றுமெய் கெடுதலுக் குறியதன் முன்னர்த் தன்னுரு பிரட்டலும் அறியத் தோன்றிய சேந்திய லெண்ப.

இது, புள்ளி மயக்கியலை கோக்கியதோர் சிலைமொழிக்கருவி கூறுதல் நூலிற்று.

இன் :—கெடியதன் முன்னர் ஒந்து மெய் கெடுதலும்-கெட்டெழுத்தின்முன் கின்ற ஒந்துத் தன்வடிவ கெடுதலும், குறியதன்முன்னர் தன்னுருபு இரட்டலும்-குற் றெழுத்தின் முன்னர் நின்ற ஒந்துத் தன்வடிவ இரட்டுதலும், அறிய தோன்றிய செந்தி இயல் என்பதுவை அறியும்படி தோன்றிய முறைமையான இயல்பையுடையன வென்று சொல்லுவர்.

ஒ—ம். கோநீது, கோன்று என இவை கெடியதன்முன்னர் ஒந்துக்கெட்டன. மக்ஞகல், பொன்னகல் என இவை குறியதன்முன்னர்த் தன்னுருபு இரட்டுன.

மேலைச்குத்திரத்து ஆறுஞருபிய்தூறியவுடைன், ஒந்து இசட்டுதல் பயிர்முத மொழிக்கண்ணதென்று கொள்க. குறியது பின்கூறிய முறையன்றி அக்கற்றி அல் கெடியன குறுகின்ற வழியும் குறியதன்முன்னர் ஒந்துபு இரட்டுதலும், அறியது திரிக்கு கெடியதாயவழி அதன்முன்னர் ஒந்துபுக்கெடுதலும் கொள்க.

தம்மை, நம்மை, என இவை கெடியன குறுகின்ற ஒந்து இரட்டினா. யது வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

'அறிய' என்றதனுன், கெடியதன்மூன்னர் ஒந்துக்கெடுவது தகரா காரங்கள் வந்து திரிந்தவழியென்பதாலும், ஆண்டெல்லாம் கெடாதென்பதாலும் கொள்க. தேன்றீது என்பது ஆண்டுக்கெடாதது.

'கெற்றியல்' என்றதனுற் குறியதன்மூன்னர் சின்ற ஒந்தின்திப் புணர்ச்சிபாற் பெற்றதும் இரட்டுமென வணர்க. அவ்வடை எனவரும். (க)

ாகச. ஆற ஹருபிதூ நான்க ஹருபிதூகு
கூறிய குந்தரூத்திரட்ட வில்லீ
ஈருகு புள்ளி யகரமொடு நிலையும்
கெடுமுதல் குறகு மொழிமுன் னா.

இஃது, உருபியலை நோக்கியதோர் நிலைமொழிக்கருவி கூறுதல் நுதலிற்று.

இன்:—ஆறன் உறுபிதூம் நான்கன் உறுபிதூம் சுறு ஆகு புள்ளி அகரமொடு நிலையும்-ஆறஹருபின்கண்ணும் நான்கனுருபின்கண்ணும் சுறுகு புள்ளிகள் அகரத் தொடு நிலைபெறும். கெடுமுதல் குறகும் மொழிமுன் கூறிய குந்தரூத்து இரட்டல் தில்லை-கெடிதாகிய முதலெழுத்துக் குறுகிழுடியும் மொழிக்கண் மேற்கூறிய குற்றெழுத்து இரட்டல் (ஆறஹருபின்கண்ணும் நான்கனுருபின்கண்ணும்) இல்லை.

உ-ம். தமது, தமக்கு; நமது, நமக்கு எனவரும்.

'கூறிய' என்றதனுனே கெடுமுதல் குறுகாதமொழியும் குறகுமொழியும் இவ்விருவிதியும்கொள்க. எல்லார் தமதும், எல்லார்தமக்கும் எனவரும். (க)

[கெடுமுதல் குறுகாத மொழிகள் தம், நம், நும் என்னுஞ்சாரிகைய யிடைச்சொற்கள். ஆன் என்பது இடைச்சொல். அ. என்பது அசை.]

ாகட. நும்மே னிறுதியு மக்கிலை திரியாது.

இதுவும் அது.

இன்:—நும் என இறுதியும் அ நிலை திரியாது-தும் என்னும் மகரவிதுதி மேற்கூறிய சுறுகு புள்ளி அகரமொடு நிலையறும் குந்தரூட்டிச்சட்டாகமயுமாகிய அங்கிலைமையில் திரியாது. (உ)

உ-ம். நமக்கு, நமது என வரும்.

ாகந. உகரமேடு புணரும் புள்ளி யிறுதி
யகரமு முயிரும் வருவழி யியற்கை.

இது, புள்ளிமயங்கியலை நோக்கியதோர் நிலைமொழிச்செய்க்க கூறுதல் நத விற்று.

இன்:—உகரமேடு புணரும் புள்ளி இறுதி-உகரப்பேற்றேரு புணரும் புள்ளி விறுதிகள், யகரமும் உயிரும் வருவழி இயற்கை-யகரமும் உயிரும் வருமொழியாய் வருமிடத்து அவ்வகரம் பெறுது இயல்பாய் முடியும்.

உ-ம். உரிஞ்யானு, உரிஞ் அனங்தா; பொருங் யானு, பொருங் அனங்தா; உரிஞ் ஆதா, பொருங் ஆதா என ஓட்டுக. (க)

தோல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்.

ாகச. உயிரும் புள்ளியு மிதியாகி
அளவு நிறையு மென்னுஞ் சட்டி
உளவெனப்பட்ட வெல்லாச் சொல்லுங்
தத்தங் கிளவி தம்மகப் பட்ட
முத்தை வருங் காலங் தோன்றின்
ஒத்த தென்ப வேயென் சாரியை.

இஃது, அளவுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் என்னுப்பெயரும் தமிழ் புணரு மாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ன் :—உயிரும் புள்ளியும் இறுதியாகி அளவும் நிறையும் என்னும் சட்டி உள எனப்பட்ட எல்லா சொல்லும்-உயிரும் புள்ளியும் சருப் அளவுவயும் நிறையை யும் எண்ணொடும் கருதி உளவென்று சொல்லப்பட்ட எல்லாச்சொற்களும், தம் தம் கிளவி தம் அகப்பட்ட முத்தைவரும் காலம் தோன்றின் ஏ என் சாரியை ஒத்து என்பதமக்கு இனமாகிய சொற்களாகிய தமக்கு அகப்படும் மொழியாடுள்ள தம்முங்னே வரும் காலம் தோன்றுமாயின் ஏ என்னுஞ்சாரியை பெற்று முடி தீவு பொருந்திற்று என்ப.

உ-ம். உழுக்கேயாழக்கு, கலனே பதக்கு என இவை அளவுப்பெயர். தொடி யேகங்க, கொள்ளேஸுயவி என இவை நிறைப்பெயர். காளியேழுங்கிரிகை, காலே காணி என இவை என்னுப்பெயர்.

உயிரிறு புள்ளியிறு என்றதனுளே, ஏ என்சாரியை பெருதனாவும் உளவென்று கொள்க. குறுணி நானுழி எனவரும். (25)

ாகடு. அறையென வருங் பால்வரை கிளவிக்குப்
புரை தங்குற சாரியை யியற்கை.

இஃது, எப்தியது விலக்குதல் நுதலிற்று.

இ-ன் :—அகரை என வரும் பால் வரை கிளவிக்கு புரைவது அன்று சாரியை இயற்கை-அரை என்றுசொல்ல வருகின்ற பொருட்கள்றை யுணரவின்ற சொல்லிற் குப் பொருந்துவ தன்று மேற்கூறிய ஏ என் சாரியை பெற்று இயல்பு.

உ-ம். உழுக்கரை, தொடியரை, ஒன்றறை எனவரும்.

இஃது “ஒட்டுதற் கொழுகிய வழக்கு” [புணரியல்-ஈயி] அன்று என்றபதனால் விலக்குண்ணுதோவெனில், “தம்மகப்பட்ட” என்று வருமொழியையும் வரைக்கோதுதோ மையின் இதர்க்கு அவ்விதி செல்லாதென்பது. [ஆல் என்பது அசை.] (26)

ாகக. குறையென் கிளவி முன்வரு காலை.
நிறையத் தோன்றும் வேற்றுமை யியற்கை.

இஃது, எய்தியது விலக்கிப் பிற்துவிதி உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ன் :—குறை என் கிளவிமுன் வருகாலை-குறை என்னும்சொல் அளவுமுத வியவற்றின்மூன் வருங்காலத்து, நிறைய தோன்றும் வேற்றுமை இயற்கை-நிறையத் தோன்றும் மேல் வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சி முடிபிற்குச் சொல்லும் இயல்பு.

எழுத்தத்திகாரம் - தொலைக்காரன்

உ.ம். உரிக்குறை, கலக்குறை,, தொடிக்குறை, கோட்குறை, காணிக்குறை, காந்தகுறை, எனவரும்.

'முன்' என்றதனுன், பொருட்பெயரோடு புணரும்வழியும் வேற்றுமைமுடிபு எய்துகவன்பது. கலப்பயறு எனவரும்.

'நிறைய' என்பதனுல், கூது என்பதன்கண்ணும் வேற்றுமை முடிபு எய்து மென்பது. நாழிக்கூது எனவரும். (உ.ஏ.)

ஈசு. குற்றிய ஓரகரக் கிண்ணே சாரியை.

இது, வேற்றுமைமுடிபு விலக்கி இன் வகுத்தமையின் எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி கூறுதல் துதலிற்று.

இ.ஏ. :—குற்றியலுகரத்தித்கு-குற்றுகரவிற்று அளவுப்பெயர் முதலியவற்றிற்கு, சாரியை இன்-(குறையொடுபூணரும்வழியும் வரும்) சாரியை இன்.

உ.ம். உழக்கின்குறை, கழுஞ்சின்குறை, ஒன்றின் குறை எனவரும்.

[‘குற்றியலுகரத்திற்கு’ என்பது ‘குற்றியலுகரக்கு’ என விகாரப்பட்டுள்ளின்றது. அஃது ஆகுடையர், அவ்வீற்று அளவுப்பெயர் முதலியவற்றிற்கு ஆயினங்கையின். எகாரம் அசை.] (உ.ஏ.)

ஈசு. அத்தினட வருநுட்க் கலந்மன் னள.வே.

இதுவும் அது.

இ.ஏ. :— கலம் என் அளவு இடை அத்து வரும்-கலம் என்னும் அளவுப்பெயர் (குறையொடு புணரும்வழி) இனடயில் அத்து வரும்.

உ.ம். கலத்துக்குறை எனவரும்.

இது ‘கலன்’ என்னும் னகரவிறேல், சிலமொழி ஒற்றுக்கேடும் வருமொழி ஒற்றுப்பேறும் “அத்தே வற்றே” [புணரியல்-ஈ.க] என்பதனுற் கொள்ளப்படும். ‘கல நெனனாவு’ என ஒராதது செய்யுளின்பம் நோக்கிப்போலும். சாரியை முங்கிய வதனுன், இன்சாரியை பெற்றவழி முன் மாட்டேற்றுன் எய்திய வல்லவழுத்து வீழ்க்க. (உ.ஏ.)

ஈசு. பனையெப னளவுக் காடுவ னிறையும் நினையுக் காலை யின்னெனுடு சிவஜூம்.

இதுவும் அது.

இ.ஏ. :—பனை என் அளவும் கா என் நிறையும்-பனை என்னும் அளவுப்பெயரும் கா என்னும் கிறைப்பெயரும், நினையும் காலை இன்னெனுடு சிவஜூம்-(குறை என்பத எனுடு புணருமிடத்து) ஆராயுங்காலத்து இன்சாரியையொடு பொருங்கும்.

உ.ம். பனையின்குறை, காவின்குறை எனவரும்.

‘நினையுங் காலை’ என்றதனுன்; வல்லவழுத்துப்பேறும் சிறபான்மை கொள்க. பனைக்குறை, காக்குறை எனவரும். (உ.ஏ.)

தோல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

ஈடு. அளவிற்கு நிறையிற்கு மொழிமுதலாக
உளவெனப் பட்ட வொன்பதிற் தெழுத்தீத
அவைதாம்
கசதப வென்று நமவ வென்று
அகராகரமோடாவையென மொழிப.

இல்லை, அளவுப்பெயர்க்கும் நிறைப்பெயர்க்கும் முதலாம் எழுத்திற்கு வரை காறுதல் நுதலிற்று.

இ-ன் :—அளவிற்கும் நிறையிற்கும் மொழிமுதலாக உள்ளப்பட்ட ஒன்பதிற்று எழுத்து-அளவுப்பெயர்க்கும் நிறைப்பெயர்க்கும் மொழிமுதலாய் உளவென்று சொல்லப்பட்டன ஒன்பதெழுத்து. அவைதாம்-அவை (யானவேயோவெனின்), கசதப என்று நமவ என்று அகரமொடு உகரமொடு அவை என மொழிப-கசதபக் களும் நமவ க்களும் அகரமும் உகரமும் மாகிய அவை என்று சொல்லுவார்.

உ-ஏ. கலம், சாடி, நாதை, பாளை, நாழி, மண்ணட, வட்டில், அகல், உழுக்கு எனவும்; சுடுஞ்சு, சீரகம், தொடி, பலம், நிறை, மா, வரை, அங்கை, இம்பி எனவும் வரும்.

‘உளவெனப் பட்ட’ என்றதனுண், உளவெனப்படாதனவும் அளவை உளவென்பது. ஓரடை, ஓரடை எனவரும்.

மற்று இவ்வரையறை கூறிப் பயந்தது என்னையெனின், மேல் அகத்தோத்தி ஹள் அவற்றிற்கு முடிபுக்குறும்வழி, அதிகாரத்தான் வன்கணத்தும், மேற்சொல்லாதொழில்தகணத்திலும் சேற்றஞ்சு என்பது. (உ-ஏ)

[‘அகரமொடு’ என்பது ஒடு கெட்டு நின்றது. ‘என்று’ என்பன இரண்டும், ‘ஒடு’ என்பன இரண்டும் எண்ணிடைச்சொல். ஏகாரம் சுற்றாசை.]

ாக. சுறியன் மருங்கி சிலைவிலிவற் றியல்சிபெனக்
கூறிய சிளாவிப் பல்லா தெல்லாம்
மெய்த்தலைப் பட்ட வழக்கொடு சிவணி
ஒத்தலை யுரிய புணர்மொழி சிலையே.

இல்லை, இவ்வோத்துப் புறங்கலை.

இ-ன் :—சுறு இயல் மருங்கின்-உயிரும் புள்ளியும் இதுசியானவை வருமொழி யோடு கூடி ஸடக்குமிடத்து, இவை இவற்றை இயல்பு என கூறிய சிலைப் பல் ஆது எவ்வாம்-இம்மொழிகளின் முடிபு இவற்றின் இயல்பெனக் கூறி முடிக்கப் பட்ட சொற்களினது (அவ்வாற்றுஞ் முடியாதுகின்ற) பலவகை முடிபுகளைவும், மெய் தலைப்பட்ட வழக்கொடு சிவணி ஒத்தலை உரிய புணர்மொழிசிலை-உண்மையைத்தலைப்பட்ட வழக்கொடு கூடிப் பொருங்கினங்கவ உரியவாம் புணரும் மொழிகள்சிலமைக்கண.

உ-ஏ. விள ஞான்றது என்புழி சிலைமொழிப் பெயராது இயல்பும், ஞான்ற ஞாயிறு என சிலைமொழிலினையாயவழி இருமொழி இயல்புமாகிய “ஞு நமயவ” [தொகை-உ] என்பதன் ஒழிபும், மன கடிது என்புழி வருமொழி வன்கணத்து இயல்பாகிய “மொழிமுதலாகும்” [தொகை-உ] என்பதன் ஒழிபும், கட ஞான்றா

எழுத்தத்திகாரம் - தோகைமரபு

என்னும் இயல்புகணத்து இருமொழி இயல்பும், நல்கொற்று என்புழி நில்கொற்று, நிற்கொற்று என சிலமொழிதிரிந்த உறுத்தசியும், துக்கொற்று, தஞ்சென்னளா என்னும் மிகுதியும், உரிஞ்சென்னளா என்னும் இயல்புகணத்து உரிஞ்சென்னளா என உகரப்பேறும். உரிஞ்யானு, உரிஞ் அனந்தா என்னும் இருமொழி இயல்பும், மன்னு கொற்று, மன்னுக்கொற்று, மன்னுக்கென்னளா எனவரும் ("ஒளவெள் வருடம்" [தொகை-பு] என்பதற்குள் விலக்கப்படாத) ணகர ஏகர எகர லகரமாகிய புள்ளியிறுதிகளின் சிலமொழி உகரப் பேறுமாகிய "உயிர் நியிய முன்னிலைக் கிளவி" [தொகை-கு] என்பதன் ஒழிபும், விரவுப்பெயர்த்திரிபின்மேல் எடுத்து ஒதப்படாதனவாயங்கள்குாண் என்றுறப்போவவரும் "அஃறினை விரவுப்பெயர்" [தொகை-பூ] என்பதன் ஒழிபும், காவிக்கண், குவனோக்கண் என்றுறப்போல அல்வழிமுடிபாகிய "வேற் றுமை யல்வழி" [தொகை-கூ] என்பதன் ஒழிபும், குறுணி பதங்குானழி, சீரகனர, ஒருமாவரை என்னும் "உயிரும் புள்ளியு மிறுதியாகி" [குற்றியலுகரப் புணரியல்-கை] என்பதன் ஒழிபும், பிறவற்றின் ஒழிபுமெல்லாம் சண்டேகொன்க. (உக)

ஈடு. பலர் நொன்முன் யாவ சென்னும்
பெயரிடை வகரம் கெடுதலும் மேஜை
ஒன்றறி நொன்முன் யாதென் வினாவிடை
ஒன்றிய வகரம் வருதலு. மிரண்டும்
மருவின் பாத்திரியிற் நிரியுமன் பயின்றே.

இது, மருங்முடிபு கூறுதல் நூதலிற்று.

இன் :—பலர் அறி நொல்முன் யாவர் என்னும், பெயரிடை வகரம் கெடுதலும்-பலவர அறியும் நொல்முன்னர் வருகின்ற யாவர் என்னும் பெயரிடையில் வகரம் கெடுதலும், எனை ஒன்று அறி நொல்முன் யாது என வினா இடை ஒன்றிய வகரம் வருதலும்-இழிந்த ஒன்றை அறியும் நொல்முன்னர்வரும் யாது என்னும் வினாமொழி யிடை உயிரொடு பொருந்திய வகரம் வருதலும், இரண்டும் மருவின் பாத்திரியில் பயின்று திரியும்-இரண்டும் மருங்களை முடிபினிடத்துப் பயின்று வழங்கும்.

அவர் யரர் எனவும், அதுயாவது எனவும் வரும்.

'ஒன்றிய' என்றதனுன், வகரலயிர்கைய் என்றுகொன்க. இன்னும் அதனுனே; யாரென்பதும் யாவதென்பதும் சிலமொழியையுப் பிறவருமொழியொடு புணரும் வழியும் இம்முடிபுகொன்க. "யார்யார்க்கண்டேயுவப்பார்" எனவும், "யாவதுகன் ரென ஏண்ரார்மாட்டும்" எனவும்வரும்.

'பயின்று' என்றதனுல், பலர்நிசொல்லும் ஒன்றறிநொல்லும் வருமொழியாய வழியும் இம்முடிபுகொள்ளப்படும். யாரவர், யாவதது எனவரும். (உப)

ஒந்தாவது தொகைமரபு முற்றிற்று.

ஆரூபது - உருபியல்.

திவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோ வெனின், உருபுகளொடு பெயர் புணரும் இயல்பு உணர்த்தினமையின், உருபியல் என்னும் பெயர்த்து. மெல் தொகுத்துப் புணர்த்த செய்கை ஸண்டு சின்றும் விரித்துப்புணர்க்கின்றாகவின், தொகுமையை வேடு இயைபு உடைத்தாயிற்று.

ாாா. அ ஆ உ யை ஏ ஒளை வென்னும்
அப்பா லாற விலைமாழி முன்னர்
வேற்றுமை யுருபித் திண்ணே சாரியை.

திந்தலைச்சுத்திரம் என் நுதலிற்றோவெனின் அகர ஆகார உகர ஆகார ஏகார ஓளகார சுறுகள் உருபினேடு புணருமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள் :—அ ஆ உ யை ஏ ஒளை என்னும் அப்பால் ஆறன் நிலைமொழிமுன்னர்—அ ஆ உ யை ஏ ஒளை என்ற சொல்லப்படுகின்றன அக்குற்ற ஆறனையும் சருகவடைய விலைமொழிகளின்மூன்னர், வேற்றுமை உருபித்து சாரியை இன்-வேற்றுமையுருபு-கள் வருமொழியாய் வங்க நிலைமைக்கு இடைவரும் சாரியை இன்சாரியை.

உ-ம். விளவினை, விளவிலேடு, விளவிற்கு, விளவின், விளவின து, விளவின் கண் எனவும்; பலாவினை, பலாவிலேடு எனவும்; கடுவினை, கடுவிலேடு எனவும்; கழுவினை, கழுவிலேடு எனவும்; சேவினை, சேவிலேடு எனவும்; வெளவினை வெளவிலேடு எனவும் கருவி அறிக்கு ஒட்டுக.

(க)

ாாா. பல்லவை நுதலிய வகர விதுபெயர்
வற்றெடு சிவண லெச்ச மிக்கே.

இது, மேற்கூறிய சுற்றுள் அகரவிற்றுள் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறி து விதி குறுதல் நுதலிற்று.

இ-ள் :—பல்லவை நுதலிய பெயர் இது அகரம்-பன்னமைப் பொருளைக் கருதின பெயர்களின் இறுதி அகரம், வற்றெடு சிவணல் எச்சம் இன்று-வற்றுச்சாரியையொடு பொருந்தலை ஒழிதல் இல்லை.

உ-ம். பல்லவந்தை, பல்லவந்தெருடு; உள்ளவந்தை, உள்ளவந்தெருடு; இல்ல வந்தை, இல்லவந்தெருடு; சில்லவந்தை, சில்லவந்தெருடு என ஒட்டுக.

‘எச்சமிக்கு’ என்றாலும், ஈண்டும் உருபு இன் சாரியைபெற்றே முடியுமென்று கொள்க. இன்னும் இதனாலே மேல் இன்பெற்றன பிற சாரியையும் பெறுமெனக் கொள்க. மகந்தத, நிலத்தை எனவரும்.

(ஏ)

ாாா. யாவிவங் வினாவு மாயிய நிரியாது.

இஃ-து ஆகாரவிற்றுள் ஒருமொழிக்கு எய்தியது விலக்கிப் பிற்குவிதி வருத் தல் நுதலிற்று.

புயா என் வினாவும் அ இயல் திரியாது-யா என்று சொல்லப்படும் ஆகாரவிற்று வினாப்பெயரும் மேற்குறப்பட்ட வற்றுப்பெறும் அவ்வியல்பில் திரியாது.

(ஏ)

உ-ம். யாவந்தை, யாவந்தெருடு என ஒட்டுக.

எழுத்திகாரம் - உருபியல்

ஈடுக. சுட்டுமுத ஒகர மன்னெனுடு சிவணி
ஒட்டிய மெய்யொழித் தகரங் கெடுமே.

இஃது, உகரவீற்றுட் சிலமொழிக்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் துதலிந்து.

இ-ள் :—சுட்டு முதல் உகரம் அங்கெனுடு சிவணி-சுட்டுமுத்தினை முதலாகவு கூடிய உகரவீற்றுச்சொல் அங்காரியையாடு பொருங்கி, ஒட்டிய மெய் ஒழித்து உகரம் கெடும்-தான் பொருங்கிய மெய்யை ஒழித்து உகரம் கெடும்.

உ-ம். அதனை, அதனெடு; இதனை, இதனெடு; உதனை, உதனெடு என ஒட்டுக
ஈடுக. சுட்டுமுத ளாகிய வைகிய னிறுதி
வற்றிருடு சிவணி நிற்றலு முரித்தே.

இஃது, ஒகரவீற்றுட் சிலமொழிக்கு முடியுக்குதல் துதலிந்து.

இ-ள் :—சுட்டு முதலாகிய ஜ என் இறுதி-சுட்டுமுத்தினை முதலாகவுகூடிய ஜகாரவீற்றுச்சொல், வற்றிருடு சிவணி நிற்றலும் உரித்து-வற்றுச்சாரியைபொடு பொருங்கி அங்கீற்றைகாரம் நிற்றலு முரித்து; (நிஸ்லாமையு முரித்து).

உ-ம். அவையற்றை, அவபற்றிருடு, இவையற்றை, இவையற்றிருடு; உவையற்றை, உவையற்றிருடு என ஒட்டுக.

ஒகாரம் கெட்டவழி, சின்ற வகரத்தினை வற்றின்மிகை ஒற்றென்று கெடுத்து அவற்றை, அவற்றிருடு; இவற்றை, இவற்றிருடு; உவற்றை, உவற்றிருடு என ஒட்டுக.

மற்று இம்முடிபு சுட்டுமுதல் வகர வீற்றிருடு ஒத்தகையின், ஈண்டு இது கூறல் மிகைபடக்குறவாம் பிற எனின், அஃது ஒக்கும்; இவ்வாறு கூறுவன் மேறும் உள்; இவற்றிற்கெல்லாம் ஆசிரியன் கருத்து அறிச்துகொள்ளப்படு மென்பது. (ட)

ஈடுகு, யாவென் வினாகி கீனபெ னிறுதிகிடிபும்

ஆடிட றிரியா கென்மனுா் புலவர்

ஆடாடிச் வகர மையோடுக் கெடுகீமே.

இதுவும் அது.

இ-ள் :—யா என் வினாவின் ஜ என் இறுதியும்-யா என்னும் வினாவினையுகூடிய ஜகாரவீற்றுச்சொல்லும், அ இயல் திரியாது என்மனூர் புலவர்-மேந்காரிய சுட்டுமுதல் ஜகாரம்போல வற்றுப்பெறும் அங்கியல்பில் திரியாதென்றுசொல்லுவர் புலவர்; அ வயின் வகரம் ஜபோடும் கெடும்-அங்கிடத்து வகரம் ஒகாரத்தொடுகூடக் கெடும்.

யாவற்றை, யாவற்றிருடு என ஒட்டுக.

வகரக் வற்றின்மிகை ஒற்றைச்சுறு கெவேதனை, ஈண்டுக் கேடோதியவதனால் பிற ஒகாரமுடு வற்றுப்பெறுதல் கொள்க. காரியவற்றை செய்யவற்றை எனவரும்.

ஈடுக. கீபெ கென்ருபெயர் கெடுமுதல் குறகும்
ஆவயி னகர மொற்று கும்மே.

தோல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

இல்லை: சுகாரவீற்றுள் ஒருமொழிக்கு முடிபுக்குதல் துதலிற்று.

இ-ன் :—நீ என் ஒருபெயர் கொமுதல் குறுகும்-நீ என்னும் ஒரு பெயர் கெடி தானிய முதல் குறுகும்; அ வயிச் சைகம் ஒற்றாகும்-அவ்விடத்தவரும் சைகம் ஒற்றாகும்.

உ-ம். நின்னை, நின்னெனுடு என ஒட்டுக.

'ஒரு பெயர்' என்றது, நின் என்பதும் வேற்குறு பெயர்போற்றிலை விலக்கிறது. பெயர்குறுகும் என்னுத முதல்குறுகும் என்றது, அப்பெயரின் கெட்டபெழுத்து நிலையது அக்குறுக்க மென்றந் தென்பது. கொமுதல் என்றது அம்மொழிமுதலின் சைகம் குறுகுதலை விலக்கிறது. சண்டு, உயிர்மெய்யெற்றுமைபற்றி கெடியது முதலாயிற்று. சாரியைப்பேற்றிடை எழுத்துப்பேறு கூறியது, மூன்றாம் உருபின்கண் சாரியை பெற்றே வந்த அதிகாரம் மாற்றி நின்றது. (ஏ)

ாஅம். தூகார விறுதிக் கெண்ணே சாரியை.

இல்லை, தூகாரவீறு முடியுமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

இ-ன் :—தூகார இறுதிக்கு சாரியை ஒன்-தூகாரவீற்றுக்கு இடைவரும் சாரியை ஒன் சாரியை.

கோஷை, கோஷெனுடு என ஒட்டுக. (ஏ)

ாஅக். அ ஆ வென்னு மரப்பெயர்க் களைக் கத்தோடுஞ் சிவஞு மீழ ஊருபே

இல்லை, அகர ஆகாரவீற்றுட் சிலமொழிக்கு, உருபின்கண் எய்தியதன்மேல் கிறப்புவிதி கூறுதல் துதலிற்று.

இ-ன் :—அ ஆ என்னும் மரப்பெயர்க் களைவிக்கு-அ ஆ என்ற சொல்லப்படும் மரத்தை உணரவின்ற பெயராகிய சொற்கு, அத்தோடும் சிவஞும் ஏழன் உருடு-முன் கூறிய இன்னேடன்றி அத்தோடும் பொருங்கும் ஏழாம் உருடு.

உ-ம். விளவத்துக்கண், பலாவத்துக்கண் எனவரும். (ஏ)

ாஅட். ஞ க வென் புள்ளிக் கின்னே சாரியை

இது, புள்ளியீற்றுள் ஞாரவீறும் சாரவீறும் முடியுமாறு கூறுதல் துதலிற்று.

இ-ன் :—ஞ க என் புள்ளிக்கு இன்சாரியை-ஞ க என்று சொல்லப்படுகின்ற புள்ளியீறுகட்டு வரும் சாரியை இன்சாரியை.

உ-ம். உரிஞ்சை, உரிஞ்செனுடு; பொருங்சை, பொருங்செனுடு என ஒட்டுக. [சைகாம் அஸ்.] (ஏ)

ாஅந். சட்டுமுதல் வகர கையு மெய்யும்

கெட்ட விறுதி யியற்றிரி பின்றே,

இது, வகரவீறு நான்கனுள்ளும் சட்டுமுதல் வகரவீற்றிற்கு முடிபு கூறுதல் துதலிற்று.

இ-ன :—சுட்டுமுதல் வகரம்-சுட்டெழுத்தினை முதலாகவுடைய வகரவீற்றுச் சொல், ஜூயும் மெய்யும் கெட்ட இறுதி இயல்திரிபு இன்று-ஐகாரமும் அதனாற் பற்றப்பட்ட மெய்யும் கெட்டு வற்றுப்பெற்று முடிந்த சுட்டுமுதல் ஐகாரவீற்றியல்பில் திரிபின்றி வற்றுப்பெற்று முடியும்.

உ-ம். அவற்றை, அவற்றெலூடு; இவற்றை, இவற்றெலூடு; உவற்றை, உவற்றெலூடு என ஒட்டுக். (கை)

ாஅசு. ஏனை வகர மின்னெலூடு சிவனும்,

இது, வகரவீற்றுள் ஒழிந்த வகரவீற்றிற்கு முடிவுக்குதல் துதலிற்று.

இ-ன :—எனை வகரம்; இன்னெலூடு சிவனும்-ஒழிந்த வகரவீறு இன் சாரியை யோடு பொருந்தி முடியும்.

உ-ம். தெவ்வினை, தெவ்வினெலூடு என ஒட்டுக்.

மற்று இது உரிச்சொல்லன்றேவனின், உரிச்சொல்லெயனினும் படுத்த லோசையாற் பெயராயிர்நென்கொள்க.

(கை)

ாஅநு. மங்கான் புள்ளி மு னாத்தே சாரியை.

இது, மகரவீறு முடியுமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

இ-ன :—மங்கான் புள்ளிமுன் அத்து சாரியை-மகரமாகிய புள்ளிவீற்றுச் சொல்முன் வரும்சாரியை அத்துச் சாரியை.

உ-ம். மரத்தை, மரத்தொடு எனவரும். (கந)

ாஅசு. இன்னிஸ்ட வருஷ மொழியுமா ருளவே.

இது, மகரவீற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் துதலிற்று.

இ-ன :—இன் இடைவரும் மொழியும் உள்-மகரவீறு அத்துச்சாரியை யொழிப இன்சாரியை இடைவந்து முடியும் மொழிகளும் உள்.

உ-ம். உருமினை, உருமினெலூடு என ஒட்டுக்.

[ஆர் என்பது அசை. ஏகாரம் ஈற்றசை.] (கை)

ாஅன. நும்பை னிறுதி பியற்றயொகும்.

இது, மகரவீற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் துதலிற்று.

இ-ன :—தும் என் இறுதி இயற்கை ஆரும்-தும் என்னும் மகரவீறு மேற்கூறிய அத்தும் இன்னும் பெருது இயல்பாய் முடியும்.

உ-ம். நும்மை, நும்மொடு என ஒட்டுக். (கஞ)

ாஅஅ. நாய்கா மென்னு மகர விறுதியும்

யாமை னிறுதிபு மதனே ரண்ண

ஆ எ ஆகும் யாமை னிறுதி

ஆவயின் யகரமெய் கெடுதல் வேண்டும்

எனை பிரண்டு கெடுமுதல் குறகும்.

இது, மகரவீற்றுள் முன்கூறிய முடிபு ஒவ்வாதனவற்றிற்கு முடிபு கூறுதல் நாடு விற்று.

இ-என் :—தாம் நாம் என்னும் மகர இதுதியும் யாம் என் இதுதியும் அதன் ஓர் அன்ன-தாம் நாம் என்ற சொல்லப்படும் மகரவீறும் யாம் என்னும் மகரவீறும் மேற்கூறிய நூம் என்னும் மகரவீறுபோல அத்தும் இன்னும் பெருது முடிதலையுடைய வாரம். யாம் என் இதுதி ஆக ஆகும்யாம் என்னும் மகரவீற்றுமொழி ஆகாரம் ஏகா ரமாம்; அ வயின் யகரமெய் கெடுதல் வேண்டும்-ஆவ்விடத்து யகரமாகியமெய் கெடுதல்வேண்டும். ஏனை இரண்டும் கெடுமூதல் குறுகும்-ஒழுந்த இரண்டும் கெடியவாகிய முதல் குறுகினின்ற முடியும்.

உ-ம். தம்மை, தம்மொடு; நம்மை, நம்மொடு; எம்மை, எம்மொடு என ஒட்டுக் ‘ஆவயின்மெய்’ என்றதனால், பிறவயின்மெய்யும் கெடுமெனக்கொள்க. தங்கன், ஈங்கன், எங்கன் எனவரும். (கசு)

ாஅகு. எல்லா மென்னு மிறுதி முன்னர்
வற்றிறங் சாரியை முற்றக் தோன்றும்
உம்மை நிலைபு மிறுதி யான.

இ-க, மகரவீற்றுள் ஒருமொழிக்கு எப்தியது வீலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நாடுவிற்று.

இ-என் :—எல்லாம் என்னும் இதுதிமுன்னர்-எல்லாம் என்னும் மகரவீற்றுச் சொல்லின்முன்பு, வற்று என் சாரியை முற்றதோன்றும்-மேற்கூறிய அத்தும் இன்னுமன்றி வற்று என்னும் சாரியை முடியத்தோன்றி முடியும், உம்மை நிலையம் இதுதி யான்-உம் என்னும் சாரியை நிலைபெறும் இதுதிக்கன்.

உ-ம். எல்லாவற்றையும், எல்லாவற்றேருடும் என ஒட்டுக்.

‘முற்ற’ என்றதனான், மூன்றும் உருபின்கண்ணும் காங்காம் உருபின்கண்ணும் ஆரும் உருபின்கண்ணும் உம்மின் உரக்கேடு கொள்க. [‘இதுதியான்’ என்பது வேற்றுமை மயக்கம். ஆகரம் சாரியை.] (கசு)

ாகம. உயர்தினை யாயி னம்மிடை வருமே.

இதுவும் அது.

இ-என் :—உயர்தினையாயின் நம் இடை வரும்-எல்லாம் என்னும் விரவுப்பெயர் அஃத்தினைப்பெயரன்றி உயர்தினைப்பெயாய் நிற்குமாயின், நம் இடைவரும்-நம் என்னும் சாரியை இடைவாங்கு புணரும்.

நிலைபொழியொற்றும் மேல் ‘வற்று மிசையொற்று’ என்று கெட்டுகின்ற அசிகாரத்தார் கெடுக்க. இன்னும் அதனாலே உம்முப்பெறுதலும், ஆதங்கன் உரகம் வில உருபின்கண் கெடுதலும் கொள்க.

உ-ம், எல்லாகம்மையும், எல்லாகம்மொடும் என ஒட்டுக்.

(கா)

ாகக. எல்லாரு மென்னும் படர்க்கையிறுதியும்
எல்லீரு மென் ஜுமுன்னிலை யிறுதியும்
நற்று முகரமுங் கெடுமெனா மொழிட.

இற்றல் வேண்டும் ரகசப் புள்ளி
உம்மை நினைவு மிதுதி யான
தம்மிடை வருஷம் படர்க்கை மேன
நும்மிடை வருஷ முன்னிலை மொழிக்கே.

இது, மகரவீற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விவக்கிப் பிற்துவில்வருத்தல் துதவிற்று.

இ-ன் :—எல்லாரும் என்னும் படர்க்கை இதுதியும் எல்லீரும் என்னும் முன்னிலை இதுதியும் எல்லாரும் என்றுசொல்லப்படும் படர்க்கையிடத்து மகரவீற்றுச் சொல்லும் எல்லீரும் என்றுசொல்லப்படும் முன்னிலையிடத்து மகரவீற்றுச் சொல்லும் ஜாரமும் கெடும் என மொழிப் பிலவற்றிங்கும் கரவொற்றும் அதன்முன்னிங்ற உரகமும் கெட்டுமூடியும் மென்றுசொல்லுவார். ரகசப்புள்ளி நிற்றல் வேண்டும் அவர்கள் கெடுவையும் அதனால் ஊரப்பட்ட ரகப்புள்ளி கொடாது நிற்றல்வேண்டும்; இதுதியான் உம்மை நிலையும் அவ்விருமொழிக்கும் இதுதிக்கண் உம் என்னும் சாரியை நிலைப்பறும். படர்க்கையெல் தம் இடைவருஷ்-படர்க்கையிடத்துத் தம்முச்சாரியை இடைவரும்; முன்னிலைமொழிக்கு நம் இடைவரும்-முன்னிலை மொழிக்கு நம்முச்சாரியை இடைவரும்.

உ-ம். எல்லார்தம்மையும், எல்லார்தம்மொடும்;
மொடும் என ஒட்டுக்.

‘படர்க்கை’ ‘முன்னிலை’ என்ற மிகுதியான், மகரவீற்றுத் தன்மைப் பெயரிடைக் கண் நம்முச்சாரியையும், அற்றுக்கண் உம்முச்சாரியையும் பெற்றுமுடிவன கொள்க. கரியேநம்மையும், கரியேநம்மொடும் என ஒட்டுக்.

படர்க்கைப்பெயர் முந்திரியாதனால், ரகாரவீற்றுப் படர்க்கைப்பெயரும் முன்னிலைப்பெயரும் இதுதிக்கண் உம்மொடு தம்முச்சாரியையும் நம்முச்சாரியையும் பெற்று முடிவனகொள்க. கரிபார் தம்மையும், சான்றீர் நூற்றுமையும் என ஒட்டுக். உரகமும் ஒற்றும் என்னுத முறையாற்றிக் கூற்றினான். அம்முன்று உருபின்கண் உம்மின் உரகக்கேடு எதுதோதியவற்றிற்கும் இலேசினுற் கொண்டவற்றிற்கும் கொள்க. [மேல் என்பது மேச் எனத் திரிச்து அகரச்சாரியை ஏற்றுகின்றது.] (கக)

ஈகூ. தாங்யா னென்னு மாயீ ரிதுதியும்
மேச்முப் பெயரொடும் சேறுபா டிலவே.

இது, எகரவீற்றுட் சிலவற்றிற்கு முடிபுச்சுத்தல் துதவிற்று.

இ-ன் :—தான் யான் என்னும் அ இரு இதுதியும்-தான் யான் என்று சொல்லப் படும் அங்விரண்டு எகரவீறும், மேல் முடிபெயரொடும் வேறுபாடு இல-மெல்மகர வீற்றுட்சொல்லப்பட்ட முன்று பெயரொடும் வேறுபாடின்றித் தாவென்பது கெடு முதல்குறியும் யான் என்பதக்கண் ஆகாரம் எகாரமாய் யகங்கெட்டும் முடியும்.

உ-ம். தன்னை, தன்மெலு; என்னை, என்மெலு என ஒட்டுக்.

[‘இரு’ என்பது தன்முன்னர் உயிரவந்தமையால் ‘ஈர்’ என்றுயிற்று. அகரச் சட்டு நீண்டு யகர உடும்படுமெய் பெற்றது. எகாரம் ஈற்றங்க.] (உட)

தோல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

அழுனே புழனே யாபிரு மொழிக்கும்
அந்து மின்னு முறதூத் தோன்றல்
ஒத்த தென்ப வணரு மோரே.

இதுவும் அது.

இ-ன் :—அழுன் புழன் அ இரு மொழிக்கும்-அழுன் புழன்கிய அவ்விருமொழிக் கும், அந்தும் இங்கும் உறுத் தோன்றல் ஒத்தது என்ப உணருமோர்-அந்துச்சாரியையும் இன்சாரியையும் மாறிவரத்தோன்றுதலைப் பொருந்திற்றனப் பூணருவோர்.

உ-ம். அழுந்தை, அழுத்தொடு; அழுனினே, அழுனினெடு; தொடு, புழனினே, புழனினெடு என ஓட்டுக்.

‘தோன்றல்’ என்றதனால், எவ்வள்ளும் என் என்றும் சிறுத்தி, வற்றுக்கொடுத்து வேண்டும் செய்கைசெய்து எவற்றை, எவற்றெடு எனவும், எற்றை, எற்கிறு எனவும் முடிக்க.

‘ஒத்தது’ என்றதனால், எகின் என்கிறத்தி, அந்தும் இங்கும் கொடுத்துச் செய்கைசெய்து எகினாத்தை, எகினத்தொடு எனவும், எகினினே, எகினினெடு எனவும் முடிக்க.

அந்த முற்கூறியவதனால், அத்துப் பெற்றவழி இனிது இசைக்குமெனக் கொள்க.

[அழுன்-பினாம். முஞ் காரம் இரண்டும் எண்ணினடச்சொல். பின் காரம் சுற்றகை. ‘உணருமோர்’ என்பது தோல்லைவழக்கு.] (25)

ாகசு. அன்னென் சாரியை யேழு னிறுதி

முன்னர்த் தோன்று மியற்கைத் தென்ப.

இது, முகாரவிற்கு ஒருமொழிக்கு முடிபுக்குதல் துதலிற்று.

இ-ன் :—அன் என் சாரியை ஏழன் இறுதிமுன்னர் தோன்றும் இயற்கைத்து என்ப-அன் என்கும் சாரியை ஏழுன்கும் சொல்லிறுதியின்முன்னே தோன்றும் இயல்பினை புவா-ததென்று சொல்லுவார்.

உ-ம். ஏழைன், ஏழுனெடு என ஓட்டுக்.

சாரியை முற்கூறியவதனால், பிறவும் அன்பெறுவனகொள்க. புழனை, புழு எடு; யாழினை; யாழுனெடு என ஓட்டுக். (26)

ாகடு. குற்றிய லூகரத் திறுதி முன்னர்

முற்றத் தோன்று மின்னென் சாரியை.

இது, குற்றியலுகர ஈற்றிற்கு முடிபுக்குதல் துதலிற்று.

இ-ன் :—குற்றியலுகரத்து இறுதிமுன்னர் முற்ற தோன்றும் இன் என் சாரியை. குற்றியலுகரமானிய ஈற்றின்முன்னர் முடியத்தோன்றும் இன் என்சாரியை.

உ-ம். வரகினை, வரகினெடு; நாசினை, நாசினெடு என ஓட்டுக்.

எழுத்தத்திகாரம் - உரூபியல்

'முற்ற' என்றதனால், பிரசாரியை பெறுவனவும்கொள்க. வழக்கத்தாற்பாட்டா ராய்ச்தான், கரியதனை, கரியதனை எனவரும்..

ாகூ. நெட்டெழுத் திம்ப ரொற்று மிகக் தோன்றும் அப்பான் மொழிக எல்லழி யான.

இஃது, அவற்றுட் சிலவற்றிற்கு எப்தியது விலக்குதல் துதலிற்று.

இ-ள :—நெட்டெழுத்து இம்பார் ஒற்று மிகத்தோன்றும்-நெட்டெழுத்தின்பின் ஞக (இடை) இனவொற்று மிகத்தோன்றும், அப்பால் மொழிகள் அவவ்வழியான்-அக்கற்றுமொழிகள் அல்லாத இடத்தின்கண்ணே.

அவ்வீரு இன்சாரியை பெறுவது ஆண்டாயின் பெருது.

உ-ம். யாட்டை, யாட்டொடு எனவரும்.

அப்பான் மொழிகளாவன கசதபக்கன். இவை இனவொற்றுமிகாதென்று கொள்க.

'தோன்றும்' என்றதனான், உயிர்த்தொடர்மொழியும் இன்பெருது இனவொற்று மிகுதல்கொள்க. முயிற்றை, முயிற்கெடு எனவரும். (உ-ம)

ாகூ. அவைதாம்

இயற்கைய வாகுஞ் செயற்கையவென்று.

இது, மேற் சாரியை விலக்கப்பட்டவற்றிற்கு முடிபுச்சுறுதல் துதலிற்று.

இ-ள :—அவைதாம்-மேற் சாரியை பெருவென விலக்கப்பட்ட அவைதாம், தியற்கையவாகும் செயற்கைய என்ப-இயல்பாய்முடிதலையுடையவாகும் செய்தியை ஏடைய வென்று சொல்லுவார்.

உ-ம். யாட்டை, யாட்டொடு என ஓட்டுக.

'செயற்கைய' என்றதனான், இனவொற்றுமிக்கன் சிறுபான்னம் இன்பெறுதலும் கொள்க. யாட்டினை, யாட்டினெடு; முயிற்றினை, முயிற்றினெடு எனவரும். (உ-டி)

ாகூது. எண்ணி னிருதி யண்ணெடு சிவதுமும்.

இஃது, அவ்வீற்று எண்ணுப்பெயர் முடிபு கூறுதல் துதலிற்று.

இ-ள :—எண்ணின் இறுதி அண்ணெடு சிவதும்-எண்ணுப்பெயர்களினான் குற்றகரவீறு அன்சாரியையொடு பொருந்தும்.

உ-ம். ஒன்றினை, ஒன்றெடெடு; இரண்டினை, இரண்டெடெடு என ஓட்டுக. (உ-க)

ாகூ. ஒன்று முதலாகப் பத்தார்க்கு வசூலும் எல்லா வெண்ணுஞ் சொல்லுங் காலை ஆனிடை வரிது மான மில்லை அஃதென் சிள்ளி யாவயிற் கெடுமே உய்தல் வேண்டும் பங்கான் மெய்யே.

இதிலும் அது.

தோல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

இ-ஈ:—ஒன்று முதலாக பத்து வருடங்களும் ஒன்று என்னும் எவ்வளவையாக முதலாகப் பத்து என்னும் என்னும்பெயரால் அரப்பட்டுள்ளும் எவ்வளவையாக சொல்லுகின்காலை-முடிபுசிசால்லுங்காலத்து, ஆன் இடைவரினும் எராம் இல்லை-அவ்வீற்றிற்கு மேற்கூறிய அன்னேயன்றி ஆங்சாரியை இடைவரினும் குற்றமில்லை. அவன் அஃது என் கிளவி கெடும்-அவ்வளவான் சாரியை பெற்றவழி அஃது என்னும் சொல்கெடும். பல்கான்மெய் ஆய்தல்வேண் மும்-அதுகெடுவழி அவ்வகரத்தான் ஜெப்பட்ட பகரமாகியமெய் சொடாது நிற்றல் வேண்டும்.

உ-ம. ஒருபாளை, ஒருபாளெனுடு; இருபல்லிகளை, இருபல்லிகளென ஒட்டுக்க-‘சொல்லுக்காலை’ என்றனன். ஒன்டதென்னும் என்னும்பெயரும் ஆன் பெற்று அவ்வீற்றின் அது என்னும் சொற்கெட்டு முடிதல் கொள்க. ஒன்பாளை, ஒன்பாளெனுடு என ஒட்டுக்.

உ-ஏ. யாதெனி திருதியுஞ் சட்டுமுத லாகிய
ஆய்த திருதியு மன்னெனுடு சிவனும்
ஆய்தங் கெடுத லாவழி னுன.

இதுவும் அக்குற்றுக்காலைந்துட் சிலவற்றிற்கு முடிபுசுதுதல் நுதலிற்று.

இ-ஏ:—யாதென் இறுதியும்-யாதென் வரும் குற்றகர ஈதும், சட்டுமுதலாகிய ஆய்த இறுதியும்-சட்டுடெழுத்தினை முதலாகவுடைய ஆய்தத்தொடர்மொழிக் குற்றகர ஈதும், அன் ஒடு சிவனும்-அன்சாரியையொடு பொருந்தம்; அ வயினேன் ஆய்தம் கெடுதல்-அவ்விடத்து ஆய்தம் கெடுக.

உ-ம. யாதனை, யாதனெனுடு; அதனை, அதனெனுடு; இதனை, இதனெனுடு; உதனை, உதனெனுடு என ஒட்டட்டுக்.

[அகரச்சுட்டு நீண்டு நின்றது. ‘ஆன்’ என்பது வேற்றுமை மயக்கம். ஈற்றகாம் சாரியை-]

உ-ஏக. ஏழு னுருபிற்குத் திசைப்பெயர் முன்னாக்
சாரியைக் கிளவி பியற்கையு மாகும்
ஆவழி னிறுதி மெய்யொடுக் கெடுமே.

இதுவும் குற்றகரவிந்துட் சிலவற்றிற்கு ஏழாம் உருபொடு முடிவு ஈறுதல் தடிலிற்று.

இ-ஏ:—ஏழன் உருபிற்கு-ஏழாம் வேற்றுக்கூக்கு, திசைப்பெயர்முன்னார்-திசை கை உணரவின்ற பெயர்களின் முன்னார், சாரியைக்கிளை இயற்கையும் ஆகும்-இவ்வீற்றிற்கு முன்கூறிய இன்சாரியையாகிய சொல் சின்று முடிதலேயன்றே கிள்ளாது இயல்பாடும் முடியும்; தீ வயின் இதுதி மெய்ப்பொடும் கெடும்-இயல்பாயவழிப் பெயர் இறுதிக் குற்றகரம் தன்னால் அரப்பட்ட கெய்யொடும் கெடும்.

உ-ம. வடக்கின்கண், கிழக்கின்கண், தெற்கின்கண், மேற்கின்கண் எனவும், வடக்கண், கிழக்கண், தெற்கண், மேற்கண் எனவும் வரும்.

உருபு முற்கறியலதனால், கிழசார், கிழபுடை; மேல்சார், மேல்புடை; தென்சார், தென்புடை; வடசார், வடபுடை என இவ்வாறு சாரியை பெறுது திரிக்கு முடிவன வெல்லாம் கொள்க. [அகரச்சுட்டு நீண்டு நின்றது. ஏகாசம் ஈற்றகாம்.]

(உ-க)

ஊட். புள்ளியிற்குதியு முயிரிற கிளவியும்
சொல்லிய வல்ல வேணிய சிவல்லாம்
தேருங் காலை யூருபொடு சிவணிச்
சாரியை சிலையுங் கடப்பா டில்லேவ.

இஃகு, இவ்வோத்திந்கெல்லாம் புறநடை கூறுதல் நுதலிற்று.

இஃகு:—புள்ளி இறுதியும் உயிர் இது கிளவியும் சொல்லிய அல்லவும்-புள்ளியிற்குதிச்சொல்லும் உயிரிற்குதிச்சொல்லுவீனா முடிபுசொல்லியலை அல்லாத ஒழிந்தலைவயல்லாம், தேருங் காலை-ஆராயுங்காலத்து, உருபொடு சிவணி சாரியை நிலையும் கடப்பாடு இல உருபுக்கொடூ பொருங்கி இன் சாரியை சின்று முடியும் முறைமையை யுடையவல்ல. (சின்றும் சில்லாதும் முடியும்.)

புள்ளியிற்றுள் ஒழிந்தன ஜுந்து; உயிரிற்றுள் ஒழிந்தது ஒன்று. இவையும் எடுத் தோதிய ஈற்றுள் ஒழிந்தனவுமெல்லாம் ஈண்டுக் கொள்ளப்படும்.

உடம். எண்ணினை, மண்ணை, வேயினை, வேணை, நாரை கல்லை,
கல்லை, மூல்ளைனை. முள்ளை எனவும்; கிளியினை, கிளியை எனவும்; பொன்னினை,
பொன்னை எனவும்; தாழினை, தாழை, தீயினை, தீயை, கழையினை, கழையை எனவும்

புள்ளியிற்றுள் ஒழிந்தன பலவாகவின், அது முற்கறப்பட்டது. ‘தேருங்காலை’ என்றதனுன், உருபுகள் சிலைமாழியாகவின்று நம்பொருக்கொடு புணரும்வழி முடியும் முடிபுவேற்றுமையெல்லாம் கொள்க.

மண்ணினைக்கொணர்க்கதான், நம்பியைக்கொணர்க்கதான், கொற்றினைக்கொணர்க்கதான்;
மீல்யைபொருத்து மாஸ்யைனை; மரத்தாற்புடைத்தான், மரத்துக்குப்
போனுன்; காக்கையிற்கரிது; காக்கையைபுலி; மரத்துக்கண் கட்டினுன் என ஒட்டுக்

இஃகு உரூபியலாகவான், ‘உருபொடுசிவணி’ என வேண்டாவன்றே. அதனுன்,
உருபு புணர்ச்சிக்கண் சென்ற சாரியைகளைல்லாம் ஈற்றுப்பொதுமுடிபு உள்வழிப்
பொருட்புணர்ச்சிக்கண் ஜும் செல்லுமென்பது கொள்க. இன்னும் அதனைனே, உயிரிறும் மெய்யீறும் சாரியை பெற்று இயல்பாய் முடிவன்கொள்க. நம்பியை, கொற்றினை எனவரும்.

ஆரை த உரூபியல் முற்றிற்று.

ஏழாவது - உயிர்மயங்கியல்

இங்வோத்து என்ன பெயர்த்தோவனின், உயிரீறு வன்கணத்தொடும் சிறு பான்மை பிறகணத்தொடும் மயங்கிப் புணரும் இயல்பு உணர்த்தலின் உயிர்மயங்கி யல் என்றும் பெயர்த்து. மேல் உருபு புணர்ச்சி கூறி ஈண்டுப் பொருட்புணர்ச்சி கூறு கீன்றமையின், மேலத்தே இயைபுடைத்தாயிற்று.

உாக. அகர விறுதிப் பெயர்நிலை முன்னர்
வேற்றுமை யல்வழிக் கசதபத் தோன்றின்
தந்த மொத்த சொற்றிடை மிகுமே.

இத்தலைச் சூத்திரம் என் நுதலிற்கோவனின், அகரவீற்றுப்பெயர்க்கு வன்கணத்தோடு அல்வழிமுடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

இ-என் :—அகர இதுதி பெயர்நிலை முன்னர்-அகரமானிய இறுதியைபுடைய பெயர்ச் சொல்முன்னர், வேற்றுமை அல்வழி கச தப தோன்றின்-வேற்றுமையல்வாத அல்வழிக்கண் கச தப முதல்மொழி வருமொழியாய்த் தோன்றின், தம் தம் ஒத்த ஒற்ற இடை மிகும்-தந்தமக்குப் பொருங்கின அக் கச தப க்களாகிய ஒற்ற இடைக் கண் மிகும்.

உ-ம். விளக்குறிது, மக்குறிது; சிறிது, தீது, பெரிது எனவரும்.

'ஒத்த' ஒந்தென்னுதை 'நந்தம்' என்றதனான், அகரவீற்று உரிச்சொல் வல்லெல முத்துமிகுகும் மெல்லெலமுத்துமிக்கும் முடியும் முடிபும், இடைச்சொற்களுள் எடுத் தோதாதவற்றின்முடிபும், அகரம் தன்னை உணர்ச்சின்றவழி முடியும் முடிபும்கொள்க.

தடக்கை, தவக்கொண்டான் என இவை உரிச்சொல்லவல்லெலமுத்துப்பேறு. தடஞ்செலி, தடஞ்சோன் என இவை மெல்லெலமுத்துப்பேறு. "மட வ மன்ற தடவ நீலக் கொண்றை" என்பது இடைச்சொல் முடிபு. அக்குறிது, சிறிது, தீது, பெரிது என்பது தன்னை உணர்ச்சின்றவழி வல்லெலமுத்து மிகுதி. அவ்யாது என்பது இடையெழுத்து மிகுதி. அவ்வழிது என்பது உயிர்கணத்து முடிபு. (க)

உாக. வினையெஞ்சு கிளவிபு முவமக் கிளவியும்
எனவே ஜெச்ச முஞ் சுட்டினிறதியும்
ஆங்க வெண் து முஹாயகைக் கிளவியும்
ஞாங்கர்க் கிளந்த வல்லெத்து மிகுமே.

இஃது, அகரவீற்று வினைச்சொல்முடிபும் இடைச்சொல்முடிபும் கூறுதல் நுதலிற்று.

இ-என் :—வினையெஞ்சு கிளவியும் உவமக்கிளவியும்-அகரவீற்று வினையெச்சமா கியசொல்லும் உவமக்சொல்லும், என என் எச்சமும் சுட்டின் இதுதியும்-என என்று வருகின்ற எச்சச்சொல்லும் சுட்டாகிய அகரவீறும், ஆங்க என்றும் உரையகைக் கிளவியும்-ஆங்க என்று சொல்லப்படும் உரையகையாகியசொல்லும், ஞாங்கர் கிளந்த வல்லெலமுத்து மிகும்-மேலைச்சுத்திரத்துச்சொன்ன வல்லெலமுத்து மிக்குமுடியும்.

உ-ம். உணக்கொண்டான், தீவாக்கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயி அன் என்பன வினைபெச்சம். மேவனவெல்லாம் இடைச்சொல். புலிபோலக்கொன் ரூன் என்பது உவமம். கொள்ளளக்கொண்டான் என்பது என என் எச்சம். அக்கொற்றன்; சாத்தன், தேவன், பூதன் என்பன ஈட்டின் இறதி. ஆங்கக்கொன்டான் என்பது உரையகைக்கிளவி.

(2)

ஊரு. சுட்டின் முன்னர் ஞ ந மத் தோன்றின் நுட்டிய சிவாற்றினை மிதுதல் வேண்டும்.

இது, சுட்டு மென்கணத்தொடு முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

இ-ள் :—சுட்டின்முன்னர் ஞ ந ம தோன்றின்-சுட்டின்முன்னர் ஞ ந ம க்கள் முதலாகியமொழி வருமொழியாய்த்தோன்றின், ஒட்டிய ஒற்று இடைமிகுதல் வேண்டும்-தத்தமக்குப் பொருங்கிய ஒற்று இடைக்கண்ணே மிகுதல் வேண்டும்.

உ-ம். அஞ்ஞாலம்; தால், மஹி எனவரும்.

(ங)

ஊக. யவமுன் வரினை வகர கிமாற்றுப்.

இது, சுட்டு இடைக்கணத்தொடு முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

இ-ள் :—ய முன் வரின் வகரம் ஒந்தும்-யகர வகர முதல்மொழி சுட்டின் முன்னே வரின் இடைக்கண் வகரம் ஒந்தும்.

உ-ம். அவ்யாத், அவ்வளை எனவரும்.

(ங)

ஊட. உயிர் முன் வரினு மரபிய நிரியாது.

இல்து, அச்சுட்டு உயிர்கணத்தொடு முடியுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள் :—உயிர் முன் வரினும் அ இயல் திரியாது-உயிர்முதல்மொழி சுட்டின் முன்னர் வரினும் மேற்கூறிய வகரம் மிக்குமுடியும் அவ்வியல்பில் திரியாது.

உ-ம். அவ்வடை, அவ்வாடை என ஓட்டுக்.

இடையிக்க வகரத்தினை செறியியல் என்ற இலேசினை இரட்டுதல் கறின கழயின், அது சிலமொழித்தொழி வென்பதுவே கூறப்பட்டது. ‘திரியாது’ என்ற தனுனே, மேற்கூட நீண்டவழி யகரத்தொடு கொள்க.

(ங)

ஊடு. நீட வருதல் செய்யுள்ள ஞரித்தே.

இல்து, அச்சுட்டச் செய்யுள்ள முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

இ-ள் :—நீட வருதல் செய்யுள்ள உரித்து-அச்சுட்டு நீரும்படியாக வருதல் செய்யுளிடத்து உரித்து.

உ-ம். “ஆயிரு தினையி னிசைக்குமன சொல்லே” [கிளவியாக்கம்-க] எனவரும்.

வருமொழி வரையாது கூறினமையின், இம்முடிபு வன்கணமொழிந்த கணமெல்லாவற்றூம் சென்றது. உதாரணம் பெற்றவழிக் கண்டுகொள்க.

(ங)

ஊக. சாவ வென் துஞ் செயவெ னைச்சத்
திறுதி வகரன் கெடுதலு முரித்தே.

இது, மேல் “வினையெஞ்ச கிளவியும்” [உயிர்மயங்கியல்-உ] என்ற முடிபிற்கு எய்தாதது எய்துவித்தல் நுதலிற்று.

தோல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

இ-ன் :—சாவ என்னும் செய என் எச்சத்து இறுதி வகரம் கெடுதலும் உரித்து-
சயவ என்று சொல்லப்படும் செய என் எச்சத்து இறுதிக்கண் அகரமும் அதனாற்
பற்றப்பட்ட வகரவொற்றும் கெடாதுகிற்றலேயன்றி கெட்டுமுடிதலும் உரித்து.

உ-ம். சாக்குத்தினுன், சிறினுன், தகர்த்தான், முடைத்தான் எனவரும்.

இதனை “வினையென்கிளவியும்” [உயிர்மயக்கியல்-2] என்றதன்பின் வையாத
முறையன்றிய கற்றினுன், இயல்பு கணத்தும் அங்கிலமொழிக்கேடு கொள்கா-
சாக்காங்கரு எனவரும். (எ)

உ-கம். அன்ன வென்னும் முவமக் கிளவியும்.

அண்ணம் சுட்டிய வினிசிலைக் கிளவியும்
செய்ப்பன வென்னும் தொழிலில் சொல்லும்
ஏவல் சண்னியிய சியக்கீடாட கிளவியும்
செய்த வென்னும் பேப்ராஞ்க கிளவியும்
செய்யிய வென்னும் வினிசிடெஞ்சு கிளவியும்
அப்ப வென்னும் முங்கப்பொருட் கிளவியும்
பலவற் றிறுதிப் பொயர்க்கொடை யுனப்பட
அன்றியளித்து மியல்ஸிபன் மொழிப.

இஃகு, அகரவீற்றுள் ஒருசாப்பெயர்க்கும் வினைக்கும் இடைக்கும் முன் எய்-
தியது விலக்கியும் எய்தாதது எப்தவித்தும் முடிபு கூறுதல் துதலிற்று. அன்னவென்
பதும் செய்யிவென்பதும் பலவற்றிறுதிப் பொயர்க்கொடை பென்பதும் எய்தி-
யதுவிலக்கின. மற்றென் எய்தாதது எய்தவித்தன.

இ-ன் :—அன்ன என்னும் உலமக்கிளவியும்-அன்ன என்று சொல்லப்படும்
உலம உருபாயிய இடைச்சொல்லும், அண்ணம் சுட்டிய வினிசிலைக் கிளவியும்-அன்னி
யாரைக்கருதிய வினியாயிய நிலைபொயயெயுடைய உயர்தினைப்பெயர்க்கொல்லும்,
செய்ம்மன என்னும் தொழில் இறு சொல்லும்-செய்ம்மன என்ற சொல்லப்படும்
வினைச்சொல்லாகிய அகரவீற்றுச்சொல்லும், ஏவல் கண்ணிய வியங்கோள் கிளவியும்-ஏவலைக்கருதிய வினைச்சொல்லும், செய்த என்னும் பெயரெஞ்சு
கிளவியும்-செய்த என்று சொல்லப்படும் பெயரெச்சமாகிய வினைச்சொல்லும்,
செய்யிய என்னும் வினை எஞ்சு கிளவியும்-செய்யிய என்று சொல்லப்படும் வினையெச்
சமாகிய வினைச்சொல்லும், அம்ம என்னும் உரைப்பொருள் கிளவியும்-அம்ம
என்று சொல்லப்படும் உரையசைப்பொருள்கைமயையுடைய இடைச்சொல்லும்,
பலவற்று இறுதிப் பெயர்க்கொடை உளப்பட அன்றி அனைத்தும்-பன்றைப்பொருள்
களின் அகரவீற்றுப் பலவென்னும் பெயர்க்கொல்லுமாகிய அவ்வளைத்துச்சொல்
லும், இயல்பு என மொழிப-இயல்பாய் முடியுமென்று சொல்லுவர் (ஆசிரியர்).

உ-ம். பொன் அன்ன குதிரை, செங்காய், தகர், பன்றி எனவும்; ஊரகோள்,
செல், நா, போ எனவும்; உண்மனகுதிரை, செங்காய், தகர், பன்றி எனவும்; செல்க
குதிரை, செங்காய், தகர், பன்றி எனவும்; உண்ட குதிரை, செங்காய், தகர், பன்றி
எனவும்; இதன் எதிர்மறை உண்ணுத குதிரை எனவும்; இதன்குறிப்பு கல்வகுதிரை,
செங்காய் எனவும்; உண்ணியகொண்டான், செங்கருள், தந்தான், போயினுன் என
வும்; அம்மகாற்று, சாத்தா, தேவா, பூதா எனவும்; பல குதிரை, செங்காய், தகர்,
பன்றி எனவும் வரும்.

எழுத்தத்தொரம் - உயிர்மயங்கியல்.

‘ஊர்கள்’ என்பது உயிரீரசிய உயர்த்தினப்பெயர் என்பதனுள் அடங்காதோவனின், அரண் என்பது ஈர என சுறு திரிந்தமையின் ஆண்டு அடங்காதாயிற்றென்பது.

விளிவிலைக்கிளவியாகிய பெயரைமுன்வைத்ததனால், செய்தவென்பதன் மறையன்றுச் செய்யும் என்பதற்கு மறையாகிய யெய்யாத என்பதும் அவ்வியல்புமுடிபு உடைத்தென்கொள்க. அது வராதகாற்றன் எனவரும்.

‘உரையிற்கோடல்’ என்பதனால், வியங்கோள் முன் வைக்கற்பாலதனை முன்வையாது செய்ம்மன என்பதை முன்வைத்ததனான், இவ்வியல்முடிபின்கண் செய்ம்மன என்பது சிறப்புகடத்தெனப் பெறப்பட்டது. அதனால், வாலகண்ணுத வியங்கோளும் இவ்வியல்பு முடிபு உடைத்தெனக் கொள்க. அது, “மண்ணியபெருமானி” [புறம்-க] எனவரும்.

‘பலவுற்றிதுதிப்பெயர்கொடை’ என்பதை அம்ம என்பதற்குமுன் வையாததனால், பல என்பது மேற்கூறும் செய்யுள் முடிபில் திரிந்து முடிதல் சண்டை இயல்பிற் சிறப்பின்மென்பதாலும், அகரலீற்றுள் முடிபுக்காத முற்றுவினையும் வினைக்கு நிப்பும் அவ்வியல்பினவென்பதாலும் பெறப்படும். உண்டன குதிரை என்பது முற்றுவினை. கரியகுதிரை என்பது முற்றுவினைக்குறிப்பு.

“தன்னினமுடித்தல்” [பொருள்-கக்க உரை] என்பதனால், பல என்பதின் தினமாகிய சில என்பதற்கும் அவ்வியல்புகொள்க. சிலகுதிரை எனவரும். (அ)

உக்க. வாழிய வென்றுள்ள சேயென் கிளவியில் கொடுத்து முரித்தே

இஃது, வாலகண்ணுத வியங்கோட்டகனிஸ் ஒன்றற்கு எய்திய இயல்பு விலக்கி விகாரம் கூறுதல் தூதலிற்று.

இ-ள்:—வாலிப என்னும் சேய் என் கிளவி-வாழிய என்று சொல்லப்படுகின்ற அவ்வாழுங்காலம் அண்மையதன்றி சேய்மையது என்று உணர்த்தும்சொல், இறுதி யகரம் கெடுத்தும் உரித்து-தன்னிறுதிக்கண் அகரமும் அதனுற்றறப்பட்டயகரவொற்றும் கெடாது முடிதலேயுக்கி கெட்டுமுடிதலும் உரித்து.

உ-ம். வாழிகொற்று எனவரும்.

‘சேயென்கிளவி’ என்றதனான், அம்முடிபு இல் ‘வாழிய’ என்பதற்கு வாலகண்ணுத நிலையதென்பது-வீளக்கிய சின்றகு. “ஒன்றென முடித்தல்” [பொருள்-கக்க உரை] என்பதனால், பிறகணத்துக்கண்ணும் இவ்விதிகொள்க. வாழினாள்ளா எனவரும். (க)

உக்க. உரைப்பொருட் கிளவி கீட்டமும் வரையார்.

இஃது, அம்ம என்பதற்கு எத்தாதது எய்துவித்தல் தூதலிற்று.

இ-ள் :—உரைப்பொருள் கிளவி கீட்டமும் வரையார்-உரையகைப் பொருள்மையின்புடைய அம்ம என்னும் இடைச்சொல் தன் ஈற்றகரம் அகரமாய் நிற்றலேயன்றி ஆகாரமாய் நின்றுமுடிதலையும் வரையார்.

உ-ம். அம்மாகொற்று எனவரும்.

“ஒன்றென்முடித்தல்” [பொருள்-க்கை உரை] என்பதனான், அங்கீடி இயல்யு கணத் தும்பொள்க. அம்மானால்லா எனவரும். (ஏ)

உகந். பலவற் றிறுதி கீடுமொழி யுள்ளே
செய்யுள் கண்ணிய தொடர்மொழி யான.

இது, மேற் “பலவற்றிறுதிப்பெயர்க்கொடை” [யிர்மயங்கியல்-அ] என்று ஒகியதற்குச் செய்யுள்முடிபு கூறுதல் நூலிற்று.

இ-ன் :—பலவற்று இறுதி நீடும் மொழி உள்-பல என்னும் சொல்லின் இறுதி அகரம் நீண்டு முடியும் மொழிகளும் உள். (யாண்டு உள்வெனில்) செய்யுள் கண்ணிய தொடர்மொழியான்-செய்யுளாதலைக் கருதி ஒன்றேடொன்று தொடர்ச்சிப்படும் செய்யுள்முடிபுடைய மொழிகளின் கண்ணே.

‘செய்யுள்கண்ணியமொழி’ என்னுது ‘தொடர்மொழி’ என்றதனான், இப்பல வென்பது நீரும்வழி வருமொழியாவது சிலவெங்பதே என்று கொள்ளப்படும். ‘செய்யுளான்’ என்னுது ‘செய்யுள்கண்ணிய தொடர்மொழியான்’ என்றதனால், பல என்னும் மொழியீறு நீண்டவழி கீலமொழி அகரப்பேறும் வருமொழி ஞகாரமெல்லையுத் துப்பேறும், வருமொழியீறு நீண்டவழி அகரப்பேறும் மகரமாகியமெல்லை முத்துப்பேறும் கொள்க. ‘உண்டு’ என்னுது ‘உள்’ என்றதனால், சிலவென்னும் வருமொழியிறுதி கீட்டலும் கொள்க.

உ-ம். “பலாது சிலாது மென்மனார் புலவர்” எனவரும். இதன்சொல்கிலை பலசில என்னும் சொல்வென். [அகரம் சாரியை] (கக)

உகந். தொடர விறுதி தம்முத் ரூம்வரின்
லகரம் நகரவொற் குதலு முரித்தே.

இது, பல சில என்பவற்றிற்கு இயல்பேயன்றித் திரிபும் உண்டென எய்திய தன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுதல் நூலிற்று.

இ-ன் :—தொடரால் இறுதி தம்முன் தாம்வரின்-தொடர்மொழியல்லாத சரை முத்தொருமொழியகிய பல சில என்னும் அகரவீற்றுச்சொல் தம்முன்னே தாம்வரின், லகரம் நகர ஏற்று ஆதலும் உரித்து-தம் ஈற்றில்லின்ற லகரவொற்று நகர வொற்றுய்த்திரிக்கு முடிதலும் உரித்து.

உ-ம். பற்பல்கொண்டான் எனவும். சிற்சிலவித்து எனவும் வரும்.

‘தஸ்முற்றான்’ என ஒருமையாற்கருது ‘தம்முற்றரும்வரின்’ என்றபன்மையான், மேல் பல சில என நின்ற இரண்டும் தமுவப்பட்டன. ‘தொடரவிறுதி தம்முன்வரின்’ என்னுது ‘தாம்’ என்றதனான், இம்முடிபின்கண் பலவென்பதன்மூன் பலவருக, சிலவென்பதன்மூன் சிலவருக என்பது கொள்ளப்பட்டது.

‘லகரம் நகரமாம்’ என்னுது ‘லகரம் நகரவொற்றும்’ என்ற ஞாபகத்தான், அகரம் கெடுமென்றாகக் கொள்க. அருத்தாபத்திமுகத்தால், தம்முற்றரும்வரின் லகரம் நகரவொற்றுமொலே, தம்முன் பிற வந்தவிடத்து லகரம் நகரவொற்று காது அகரம் கெடுமென்பது கொள்ளப்படும். பல்படை, பல்யானை, சில்படை, சில் கேள்வின வரும்.

எழுத்தத்திகாரம் - உயிர்மயக்கியல்

“தொடரவிறுதி” என்பது சுட்டல்து ஒரெழுத்தொருமொழி அகரமின்மை விண், ஒரெழுத்தொருமொழிமேற் செல்லாதாயிற்று. உரித்தெண்றது, அகரவீற்றிரு குமைபற்றி. [காரம் சுற்றுக்கூடு] (கட)

உக்கு. வல்லெழுத் தியற்கை யுறமுத் தோன்றும்.

இதைம், மேற்கூறிய இரண்டிற்கும் இன்னும் ஓர் முடிபு வேற்றுமை உணர்த்து தல் நுதலிற்று.

இ-ஸ் :— வல் எழுத்து இயற்கை உறம் தோன்றும்-மேற்கூறிய பலசில என் னும் இரண்டிற்கும் அகரவீற்றுப் பொதுவிதியிற் கூறிய வல்லெழுத்து மிகுதியது இயல்பு யிகழும் மிகாகமையுமாகி உறம்கு வூரத்தோன்றும்.

உ-ம். பலப்பல, சிலச்சில; பலபல, சிலசில எனவரும்.

ஈண்டும் தம்முற்கும் வருதல் கொள்க. ‘இயற்கை’ என்றதனுள், முன்கூறிய பற்பல, சிற்சில என்னும் முடிபொடு பல்பல, சிலசில என்னும் முடிபுபற்று உறம்பியாதல் கொள்க.

‘தோன்றும்’ என்றதனுள், அகரம் கெட வகரம் ஆய்தமும் மெல்லெழுத்துமாய்த் திரிது முடிதல் கொள்க.

உ-ம். பலிருளை, பன்மரம்; சிலிருழிசை, சிக்ஞால் எனவரும். (கட)

உக்கு. வேற்றுமைக் கண்ணு மதனே ரந்தே.

இஃது, அகரவீற்றுப்பெயர்க்கு வன்கணத்தொடு வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

இ-ஸ் :— வேற்றுமைக்கண்ணும் அதன் ஓர் அற்று-அகரவீற்றுப்பெயர் வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக் கண்ணும் மேற்கூறிய அல்வழியோடு ஒருதன்மைத் தாய் கச தப முதல்மொழி வந்தவழி தந்தம் ஒந்து இடையிக்குமுடியும்.

உ-ம். இருவிளக்கொற்றன், சாத்தன், தேவன், பூதன் எனவரும். விளக்கு துமை எனக் குணவேற்றுமைக்கண்ணும் கொள்க. [இருவிள-ஒளை, வேணுட்டகத்து ஓர் ஊர்.] (கந)

உக்கு. மரப்பெயர்க் கிளவி மெல்லெழுத்து மிகுமே.

இஃது, அகரவீற்று மரப்பெயர்க் கிளவிக்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறீதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

இ-ஸ் :— மரப்பெயர்க் கிளவி மெல்லெழுத்து மிகும்-அகரவீற்று மரப்பெயராகிய சொல் மெல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

உ-ம். விளங்கோடு, விளங்கச்சில்; தோல், பூ எனவரும். (கட)

உக்கு. மகப்பெயர்க் கிளவிக் கிளனே சாரினய.

இஃது, அவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறீதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

இ-ஸ் :— மரப்பெயர்க் கிளவிக்கு இன்சாரியை-அகரவீற்று மக என்னும் பெயர்க்கொல்லிற்கு வேற்றுமைப்பொருட் புணர்ச்சிக்கண் வரும் சாரியை இன்.

உ-ம். மகவின்கை, செவி, தலை, புறம் எனவரும்.

அடி

தோல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

சாரியப்பேறு வரையாது தூறியவழி நான்குகண்த்துக் கண்ணும் செல்லு மென்பதாகவின், மகவின்ஞான் என இயல்புகண்த்துக்கண்ணும் கொள்க. (கை)

உக்கு, அத்தவண் வரினும் வரை நிலை யின்டே.

இத்தும் அது.

இ-ன் :— அத்து அவன் வரினும் வரை நிலை இன்று-மேற்கூறிய இன்னேயன்றி அத்து என்னும் சாரியை இயைபுவல்லெழுத்தினேடு அம் மக என்னும் சொல்லிடத்து வங்கு முடியினும் நீக்கும் நிலைமை இன்று.

உ-ம். அத்து அவன் வரினும் வரை நிலை இன்று-மேற்கூறிய இன்னேயன்றி அத்து என்னும் சாரியை இயைபுவல்லெழுத்தினேடு அம் மக என்னும் சொல்லிடத்து வங்கு முடியினும் நீக்கும் நிலைமை இன்று.

உ-ம். மகத்துக்கை; செவி, நலை, புறம் எனச்செய்கை அறிந்துமுடிக்க.

‘அவன்’ என்றநால், மகப்பால்யாடு என வல்லெலூத்துப்பேறும், மகவின்கை என மேல் இன்சாரியைப்பற்றவழி இயைபுவல்லெழுத்து வீழ்வும், உருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்கண் வந்தவழி விளாவின்கோடு என இயைபுவல்லெழுத்து வீழ்வும் கொள்க. ‘நிலை’ என்றநாலால், மகப்பால்யாடு என மெல்லெழுத்துப் பேறும் கொள்க. (என)

உ-ம். பலவற்றி நிறுதி யுருபிய னிலையும்.

இஃது, அகரவீற்றுள் ஒன்றாகு எய்தியது விலக்கிப் பிற்துவிதி வகுத்தல் துதவிற்று.

இ-ன் :— பலவற்று இதுதி உருபுதியல் நிலையும்-பல என்னும் அகரவீற்றுச் சொல் உருபுபுனர்ச்சிக்கண் எற்றுப்பெற்றப் புனர்ந்த இயல்பின்கண்ணே சிற்கும்.

உ-ம். பலவற்றுக்கோடு; செவி, நலை, புறம் எனவரும். (கை)

உ-க். ஆகார நிறுதி யகர வியற்றீர.

இஃது, ஆகாரவீற்றுப்பெயர் அல்வழிக்கண் முடியுமாது உணர்த்ததல் துத விற்று.

இ-ன் :—ஆகார இதுதி அரை இயற்று-ஆகாரவீற்றுப்பெயர் (அல்வழிக்கண்) அகரவீற்று அல்வழியது இயல்பிற்றுய் வல்லெலழுத்தப் பெற்றமுடியும்.

உ-ம். தாராக்கடிது; சிறிது, தீது பெரிது எனவரும். (கை)

உ-க். செய்யா வென்னும் வினையெயஞ்சு கிளவியும் அவ்விய நிரியா தெண்மனூர் புலவர்.

இஃது, அவ்வீற்று வினைச்சொல் முடிபுக-துதல் நதவிற்று.

இ-ன் :—செய்ய என்னும் வினை எஞ்சு கிளவியும்-(பெயரேயேசுரி) செய்யா என்ற சொல்லப்படும் ஆகாரவீற்று வினையெயச்சுச்சொல்லும், அதுயல் திரியாது என்மனூர் புலவர் - வல்லெலழுத்து மிக்குமுடியும் அவ்வியல்பில் திரியாதென்று சொல்லுவர் புலவர்.

உ-ம். உண்ணுக்கொண்டான்; சென்றுன், தங்தான், போயினுன் எனவரும்.

‘திரியாது’ என்றநால், ‘செய்யா’ என்னும் பெயரெச்சுமும் அவ்வாது முடியும் மெனக்கொள்க. உண்ணுக்கொற்றான் எனவரும். (உய)

ஒந உழைச்சு பெஞ்சிய விருப்பெயர்த் தொகைமாழி
மெய்ம்மை ப்ராக வகர மிகுமே.

இஃது, அவ்வீற்று அவ்வழிக்கண் உம்மைத்தொகைமூடிவு கூறுதல் நூலிற்று.

இன் :— உம்மை எஞ்சிய இருபெயர்த்தொகைமாழி-உம்மைதொக்க இருபெயராகிய தொகைச்சொல், மெய்ம்மையாக அகரம் மிகும்-மெய்யாக சிலைமாழியீற்று அகரம் மிக்குமூடியும்.

ஒ-ம். உவாதுப்பதினான்கு.

'மெய்ம்மையாக என்றதனும் வல்லவிழுத்துக்கொடுக்க 'உம்மைதொக்க' என்னது 'ஏஞ்சிய' என்ற வாய்பாட்டு வேற்றுமையான், இம்மூடிபு இருபெயராட்டுப் பண்புத்தொகைக்கும் கொள்க. அராதுப்பாட்டு எனவரும்.

இன்னும் அதனால், ஏழுவர்யமூடிபிற்கும் பெயரெச்சத்திற்கும் அகரப்பேறு கொள்க. உவாதுக்கொடிது, உவாதுக்காக்கக் கொள்க. அவாதுப்பாட்டு எனவரும்.

சிலைமாழி எழுத்துப்பேறு வருமாழிவரையாது கூறினவழி நான்குகணத்துக்கண்ணும் செல்லுமாகவின், இய்வுபுகணத்துக்கண்ணும் அகரப்பேறுகொள்க. இரு அவழுதுணங்காய் எனவரும்.

(ஒக)

ஒ-ஶ. ஆவு மாவு சிளிப்பெயர்க் கிளவியும்
யாவென் வினாவும் பலவற் றிதுவியும்
ஏவல் குறித்த உரையசை மிபாவும்
தன்செருதி இரைக்கும் வினாகின் கிளவியோ
தன்றி யனைத்து மிபல்பென மொழிப

இஃது, அவ்வீற்றிற் சிலவற்றிற்கு இயல்புக்கறி எப்தியது விலக்குதலும் எய்தாதது எய்துவித்தலும் நூலிற்று.

இன் :— ஆவும் மாவும் விளிப்பெயரக்களவியும்- ஆ என்னும் பெயர்ச்சொல்லும் மா என்னும் பெயர்ச்சொல்லும் விளித்தலையுடைய பெயராகிய உயர்த்தினைச்சொல் லும், மா என் வினாவும் பலவற்று இறுதியும்-யா என்னும் வினாப்பெயரும் அஃதினைப் பள்ளமைப்பொருளை உணர்த்தும் ஆகாரவீற்று முற்றுவினைச்சொல்லும், ஏவல் குறித்த உரையசை மியாவும் - முன்னினையில் ஏவல் வினைச்சொல்லைக்குறித்துவரும் உரையசையாகிய மியா என்னும் ஆகாரவீற்று இடைச்சொல்லும், தன்தொழில் உரைக்கும் வினாவின் கிளவியோடு அன்றி அனைத்தும்-தனது தொழில்வினைச் சொல்லும் சூகாரவினாவினையுடைய வினைச்சொல்லுமாகிய அவ்வினைத்தும், இயல்பு எனமொழிப்பியல்பாய் முடியும் என்ற சொல்லுவர் புலவர்.

ஒ-ம். ஆகுறிது, சிறிது, தீது பெரிது, எனவும்; மாகுறிது, சிறிது, தீது, பெரிது எனவும்; ஊராகொள், செல், தா, போ எனவரும்; யாகுறிய, சிறிய, தீய, பெரிய எனவும்; உண்ணாகுதியை, செங்காய், தகர், பன்றி எனவும்; கேண்மியாகொற்று, சாத்தா, தேவா, பூதா, எனவும் வரும்.

விளிப்பெயர்க்கிளவியும், பலவற்றிறுதியும், ஏவல்குறித்த உரையசைமியாவும், தன்செருதிலுரைக்கும் வினாவும் எய்தாதது எய்துவிக்கப்பட்டன. ஊராகொள் எனபது உயிரீருகிய உயர்த்தினைப்பெயரென்பதனுள் அடங்காதோவனின், முன் [உயிர் மயங்கியல்-அ] கூறிற்கேற கூறுக.

(ஒக)

உடு. வேற்றுமைக் கண்ணு மதனே சம்ரே.

இஃது, அவ்வீற்று வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் துதலிற்று.

இ-ன :— வேற்றுமைக்கண்ணும் அதன் ஓர் அற்றுச் சூகாரவீற்றுப்பெயர் அல் வழிக்கண்ணேயென்று) வேற்றுமைக்கண்ணும் அகரவீற்று அல்வழியோடு ஒருதல் மைத்தாய் வல்லெழுத்து வந்தவழி வல்லெழுத்து மிக்குமுடியும்.

உ-ம். தராக்கால், சிறகு, தலை, புறம் எனவரும்.

(எ.ஏ.)

உ-க. குறியதன் முன்னரு மோரமுத்து மொழிக்கும் அறியத் தோன்று மரக்கொலி.

இஃது, அவ்வீற்றிற் சிலவற்றிற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுத விற்று.

இ-ன :— குறியதன்முன்னரும் ஓர் எழுத்து மொழிக்கும்-குறியதறுத்தின்முன் கிஞ்ச ஆகாரவீற்றிற்கும் ஒரெழுத்தொருமொழி ஆகாரவீற்றிற்கும், அகரக்களவி அறிய தோன்றும்-(கிளமொழிக்கண்) அகரமாகிய எழுத்து அறியத்தோன்றும்.

உ-ம். பலாதுக்கோடு, செகிள், தோல், பூ என்னவும்; அக்குறை, செய்கை, தலை, புறம் என்னவும் வரும்.

ஒரெழுத்தொருமொழி முங்கூருதவதனால், அதன்கண் அகரப்போது சிறுபான் கமையனக் கொள்க. ‘அறிய’ என்றதனால் அவ்விருவழியும் அகம் பொருங்கிய வழியே வருதலூம், அவ்வீற்றுவேற்றுமையுள் எடுத்தோதாதவற்றின்முடிபும், இவ்வீற்றுள் உருபிற்குச் சென்றசாரியை பொருட்கை சென்றவழி இனயெயுவல்லெழுத்து வீழ்வும், இவ்வழிர்றால் வரும் உருபிற்றுச்செய்கையும்கொள்க.

உ-ட். அண்ணுாத்துக்குளம், உவாஅத்துளூன்றுகொண்டான், உவாஅத்தாற் கொண்டாங், யாவந்துக்கோடு என இவை பிறமுடிபு. முங்காவின்கேள்வு என்பது இனயெயுவல்லெழுத்து வீழ்வு. இடாவினுட்டகொண்டான் என்பது உருவீற்றுச் செய்கை.

(எ.ஏ.)

உ-ஏ. இராவென் கிளவிக் கர மிக்கீ.

இஃது, அவ்வகரப்பீற்றிற்கு ஒருவழி எய்தியது விலக்குதல் துதலிற்று.

இ-ன :— இரா என் கிளவிக்கு அகரம் இல்லை-இரா என்னும் ஆகாரவீற்றுச் சொல்லிற்கு முங்கூறிய அகரப்போது இல்லை.

உ-ம். இராக்கொண்டான் எனவரும்.

(எ.ஏ.)

உ-ஆ. நிலாவென் கிளவி யத்தொடு சிவனும்.

இஃது, அவ்வீற்றுள் ஒருமொழிவழி அகரம் விலக்கி அத்துவதித்தல் நுதலிற்று.

இ-ன :— நிலா என் கிளவி அத்தொடு சிவனும்-நிலா என்னும் சொல் அத்துச் சாரியையாடு பொருங்கிமுடியும்.

உ-ம். நிலாத்துக்கொண்டான், சென்றுள், நந்தான், போயினுள் எனவரும்.

நிலமொழித்தொழில் வருமொழித்தொழிலை விலக்குமாகவின், அத்து வகுப்பை அகரம் வீழ்க்கத்து.

(எ.ஏ.)

உக. யாமரக் கிளவியும் பிடாவும் தளாவும்
ஆமுப் பெயரு செல்லமுத்து மிகுமே.

இஃது, அவ்வீற்றிற் சிலவற்றிற்கு வல்லமுத்து விவக்கி மெல்லலமுத்து விதித் தல் துதலிற்று.

இ-ன :— யா மரக்கிளவியும் பிடாவும் தளாவும் அ முப் பெயரும்-யா என்னும் மரத்தை உணரவின்ற சொல்லும் பிடா எந்த சொல்லும் தளா என்னும் சொல்லுமா கிய அம்முன்றுபெயரும், மெல்லலமுத்து மிகும் வல்லமுத்து மிகாது மெல்லலமுத்து மிக்கு முடியும்.

உ-ம். யாஅங்கோடு, பிடாஅங்கோடு, தளாஅங்கோடு;

ஒ என
வரும்.

மெல்லலமுத்துப்பேறு வருமொழித்தொழிலாதவின், வருமொழி வல்லமுத்தை விவக்கிற்று. (உ)

உ-டு. வல்லலமுத்து மிகிது மான மில்லை.

இது, மேலஙவற்றிற்கு வல்லமுத்தும் சிறுபான்கை மிக்குமுடியும் என இறங்து காத்தல் துதலிற்று.

இ-ன :— வல்லலமுத்து மிகிதும் மானம் இல்லை-மேற்கூறிய மூன்றுபெயரும் மெல்லலமுத்தேயன்றி வல்லலமுத்து மிக்கு முடியிதும் குற்றம் இல்லை.

உ-ம். காஅங்கோடு, பிடாஅங்கோடு, தளாஅங்கோடு; செதின், தோல், ஒ என
வரும்.

‘மானமில்லை’ எந்ததனால், யா முதலிய மூன்றற்கும் உருபிற்குச் சென்ற சாரி கய பொருட்கண் சென்றவழி, இயைபுவல்லமுத்து வீழ்க்க.

உ-ம். யாஅவிங்கோடு, பிடாஅவிங்கோடு, தளாஅவிங்கோடு எனவரும்.

இன்னும் அதனாலே, யாஅத்துக்கோடு எனச் சிறுபாக்கை அத்துப்பேறங்கேடே ஆம் கொள்க, அவ்வகப்பேற்றேரூடு வல்லமுத்துப்பெறுதலின். “யாமரக்கிளவி” என்பதனைக் “குறியதன்முன்னரும்” என்பதன்பின்வையாதவிதனால், இராவிற் கொண்டான், நிலாவிற்கொண்டான் என உருபிற்குச்சென்ற சாரிகய பொருட்கண் சென்றவழி இயைபுவல்லமுத்துவீழ்க்க. நிலாவிற்கொண்டான் என்பதற்கு நிலா துக்கொண்டான் என்பது ஈற்றுப்பொதுமுடிபாயினவாறு அறிக. (உ)

உ-க. மாமரக் கிளவியு மாவு மாவும்

ஆமுப் பெயரு மவற்றே சண்ண

அகரம் வல்லலமுத் தகவயயவை னிலையா

அகர மொற்று மாவு மாவும்.

இஃது, அவ்வீற்றிற் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விவக்கிப் பிறிதுவிதி கூறுதல் துதலிற்று.

இ-ன :— மாமரக்கிளவியும் ஆவும் மாவும் அ முப்பெயரும் அவற்று ஓர் அன்ன-மாமரமாகியசொல்லும் ஆ என்னும்சொல்லும் மா என்னும்சொல்லுமாகிய அம்

மூன்றுபெயர்ச்சொல்லும் மேற்கூறிய 'யா' முதலிய மூன்றினுடைம் ஒருதன்மையவாய் வல்லெழுத்துப்பெற்று முடித்தலுமையை. ஆவும் மாவும் அகரம் வல்லெழுத்து அவைஅவை சிலையா எகரம் ஒற்றும்-அவற்றுள் ஆவும் மாவும் மூன்பெற்றுகின்ற அகரமும் வல்லெழுத்துமாகிய அவை அவ்விடத்து சிலைபெறுவாய் எகரமொற்றுக்குப் பெற்றதற்கும்.

உ.ம். மாதுங்கோடு, செதிள், தோல், பூ எனவும்; ஆண்கோடு, மாண்கோடு, செவி, தலை, புறம் எனவும் வரும்.

“அறிய” [உயிர்மயங்கியல்-ஸ] என்றதனால், சிறுபான்மை மாங்கோடு என அகரமின்றியும் வரும். இனி ‘அவன்’ என்றதனால், காயாங்கோடு, ஆனாங்கோடு, குனாங்கோடு என்றுந்தோல்ப் பிறவும் பிறவும் மெல்லெழுத்துப் பெறுதலும்; அங்காக் கொண்டான், இங்காக்கொண்டான், ‘உங்காக்கொண்டான்’, என்காக்கொண்டான் என இவ்வீற்று ஏழாம் வேற்றனமை இடுத்துப்பொருள் உணர்கின்ற இடைச்சொற்கள் வல்லெழுத்துப்பெறுதலும்; ஆவ்வாங்கோடு, மாவின்கோடு எனச் சிறுபான்மை இன் பெறுதலும், பெற்றவழி வல்லெழுத்து வீஞ்வும் கொள்க. ‘அவற்கூரன்’ என்ற மாட்டேற்றால் பெற்றுகின்றது மெல்லெழுத்தாகவின், ‘அகரம் வல்லெழுத்தவையை வணிலையா’ என்று ஒதற்பாலதன்றெளிந், மேல் “ஆவென் மெருபெய ராவோடு சிவதறும்” [உயிர்மயங்கியல்-கள்] என்றவழி, அம்மாட்டேற்றானே அதன்வல்லெழுத்து வீஞ்வும் கொள்வேண்டித் “திரிந்ததாக்கிரிபது” என்னும் நயத்தானே மெல்லெழுத்தை வல்லெழுத்தாக ஒதினுணைக்கொள்க.

(உ)

உ.ட. ஆடிகுற் றகரமொடு சிக்கியிட துடுடுத்தே.

இல்து, அவ்வீற்றுள் ஆ என்றதற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுதல் துதலிற்று.

இல் :— ஆன் ஒற்று அகரமொடும் சிலை இடன் உடைத்து முன்புபெற்றுகின்ற ஆன் என்னும் சொல்லினது எகரவொற்று அகரத்தொடும் நிற்கும் இடதுநடைத்து.

‘இடதுநடைத்து’ என்றதனான், யன்கணம் ஒழிந்தகணத்து இம்முடிபெனக் கொள்க.

உ.ம். “ஆனதெய்தெளித்து நான் நிலி” எனவரும்.

‘அகரமொடும்’ என்ற உம்மையான், அகரமின்றி வருதலே பெரும்பான்மை எனக்கொள்க.

(உ)

உ.ந. ஆண்முன் வருட மீகார பகங்

தான்மிகத் தோன்றிக் குறுகலு முரித்தே.

இல்து, இன்னும் ஆ என்பதற்கு எய்தியதவிலக்கிப் பிறிதவிதி கூறுதல் துதலிற்று.

இல் :— ஆண்முன் வரும் காரபகங்-ஆன் என்னும் சொல்முன்னர் வருமொழியாய்வருகின்ற சகாரத்தொடுக்குய பகரமாகியமொழி, தான்மிக தோன்றி குறுகலும் உரித்து-அப்பகரமாகிய தான் மிகத் தோன்றி அவ்விகாரம் இகரமாகக்குறுக்குடிதலையும் உடைத்து.

‘தோன்றி’ என்றதனால், சிலைமொழிப்பேருகியனகரவொற்றின் கேடுகொள்க.

உ.ம். ஆப்பி எனவரும்

உம்மையாள், ஆண்பி என்பதெப்பெரும்பான்மை யெனக் கொள்க. (நட)

உ.ச. குறியத னிறதிச் சினைகெட வகரம்

அறிப வருதல் செய்யுளு ஞரிததே.

இஃது, அவ்வீற்றிற் சிலவற்றிற்குச் செய்யுள்முடிபு கூறுதல் துதலிற்று.

இ.ங் :—குறியதக் இறுதிச்சினை கெட உகரம் அறிய வருதல் செய்யுளுள் உரித்து-குறியதன் இறுதிக்கண் நின்ற ஆகாரத்தினால் சினையாகிய அகார மாத்திரை கெட ஆண்டு உகரம் அறியவருதல் செய்யுளிட்டு உரித்த.

உ.ம். “இறவுப்புறத்தன்ன பின்புடி தடவமுதல்” எனவரும்.

‘அறிய’ என்றதனை, உகரம்பெருத சினைகெடுதலும் கொள்க. அரவணி கொடி எனவரும்.

பின்வாய் முடுக்கிய என்றாற்போல வரும் அவ்வழிமுடிபு [குற்றியலுகப்புணரியல்-ள] என்னும் புறங்கையதெனக்கொள்க.

உ.ஏ.நி. இகர விறுதிப் பெயர்ச்சிலை முன்னர்

வேற்றுமை யாபின் வல்லமுத்து மிகுமே.

இஃது, இகரவீற்றுப்பெயர்க்கு அவ்வழிமுடிபு தொகைமரபிலுட் கூறின் றமயின் அதன்வேற்றுமைமுடிபு கூறுதல் துதலிற்று.

இ.ங் :—இகர இறுதிப் பெயர்ச்சிலைமுன்னர் வேற்றுமையாபின் வல்லமுத்து மிகும்-இகரவீற்றுப் பெயர்ச்சொல்முன்னர் அதிகாரத்தாற் கசதப முதல்மொழி வங்கவழி வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சியாயின் தமக்குப் பொருக்கின வல்லமுத்து மிக்குமுடியும்.

உ.ம். கிளிக்காஸ், சிறகு, தலை, புறம் எனவரும். (நட)

உ.ஏ.க இனி பனி யென்னும் காலைபு மிடனும்

சினை யென்கு கிளியியுஞ் சட்டு மன்ன.

இஃது, இவ்வீற்றுள் சில இடைச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும் முடியுமாறு கூறுதல் துதலிற்று.

இ.ங் :—இனி அனி என்னும் காலையும் இடனும் வினையெஞ்சுகிளவியும் சட்டும் அனன்-இனி என்றும் அனி என்றும் சொல்லப்படுகின்ற காலத்தையும் இடத் தையும் உணர்சின்ற இடைச்சொல்லும் இவ்விகாவீற்று வினையெச்சமாகிய சொல் லும் இவ்வீற்றுச் சட்டாகிய இடைச்சொல்லும் மேற்கூறியவாறே வல்லமுத்து மிக்கு முடியும் தன்மைய.

உ.ம். இனிக்கொண்டான், அனிக்கொண்டான்; சென்றுன், தந்தான், போயி அன் எனவும்; தேடிக்கொண்டான்; சென்றுன், தந்தான் போயினுன் எனவும்; இக்கொற்றன்; சாத்தன், தேவன், பூதன் எனவும் வரும். (நட)

உ.ஏ.க. இங்ற யென்னும் வினையென்கு சிறுதி

நின்ற விகர முகர மாதல்

தொன்றியன் மருங்கிற செய்யுளு ஞரிததே.

இஃது, இவ்வீற்றுள் வினையெச்சக்குறிப்பிலுள் ஒன்றற்குச் செய்யுள் முடிபு கூறுதல் துவலிற்று.

இு-ள் :—இன்றி என்னும் வினையென்கு இறுதி சின்ற இகரம் உகரம் ஆதல்-இன்றி என்றுசொல்லப்படும் வினையெச்சத்து இறுதிக்கண் சின்ற இகரம் உகரமாய்த் திரிச்தமுடிதல் பழக நடந்த கூற்றையுடைய செய்யுட்களிடத்து உரித்து.

உ-ம். “உப்பின்று புற்கை யுண்கமா கொற்கையோனே” எனவரும்,

‘சின்ற’ என்றதனால், முன் பெற்றுநிற்ற வல்லெழுத்து வீழ்க்க. ‘தோன்றியன் மருங்கு’ என்றதனால், அன்றி என்பதும் செய்யுளுள் இம்முடிபிற்றுதல் கொள்க. “நான்று போகிப் புள்ளியைத் தட்ப” எனவரும். (ந.ஞ.)

உ-ஏ. சுட்டு ஸியிந்கை முற்களைச் தற்கீற.

இஃது, இவ்வீற்றுச் சுட்டுப்பெயர் இயல்புகணத்தொடு முடியுமாறு கூறுதல் நாலவிற்று.

இு-ள் :—சுட்டின இயற்கை முன் கிளங்க அற்று-இகரவீற்றுச் சுட்டினது இயல்பு இயல்புகணம் வரும்வழியும் உயிர்க்கணம்வரும் வழியும் முன் அகவீற்றுச் சுட்டிற குச் சொல்லப்பட்ட தன்மைத்தாம்.

என்றது மெண்கணம் வரும்வழி அம்மெல்லெழுத்து மிக்கும் [உயிர்மயக்கி யல்ல-கு] இடைக்கணம் வரும்வழியும் உயிர்க்கணம்வரும்வழியும் சிலைமொழி வகரம் பெற்றும் [உயிர்மயக்கியல்-ச, டி,] செய்யுட்கண் வகரம்கெட்டுச் சுட்டுநீண்டும் [உயிர்மயக்கியல்-கு] முடியும் என்றவாறு.

உ-ம். இந்தானம், இந்தால், இம்மணி எனவும்; இவ்யாழ், இவ்வட்டு எனவும்; இவ்வடை, இவ்வடை, இவ்வெளவியம் எனவும்; ஈவினை எனவும் வரும். (ந.ஞ.)

உ-கூ. பதக்குமுன் வரினே தூணிக் கிளவி.

முதற்கிளங்க தெடுத்த தீவற்றுமை யியற்கீற.

இஃது, இவ்வீற்று அவ்வழிகளில் அளவுப்பெயருள் ஒன்றற்கு மேல்தொகை மரபிலுள் [குத்தூ] எய்திய ஏ என்சாரியை விவக்கி வேதமுடிபு கூறுதல் நால் விற்று.

இு-ள் :—பதக்கு முன் வரின் தூணிக்கிளவி முதல் கிளங்கு எடுத்த வேற்றுமை இயற்று-பதக்கு என்னும்சொல் தன்முன்வரின் தூணி என்னும் சொல்லளவு முன்பு விதங்கெடுத்த வேற்றுமைமுடிபின் இயல்பிற்றுய் வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

உ-ம். தூணிப்பதக்கு எனவரும்.

வருமொழி முற்கூறியவதனால், இருதூணிப்பதக்கு என அடையடுத்துவங்த வழியும் இவ்விதி கொள்க. ‘கிளங்கெடுத்த’ என்றதனால், தூணிமுன்னர்ப் பிறபெரு குட்பெயர்வங்கவழியும் ஆண்டு சிலைமொழியடையடுத்துவங்கவழியும் தன்முன்னர்த் தாள் வந்தவழியும் இம்முடிபுகொள்க. இன்னும் அதனாலே, தன்முன்னர்த்தாள்வங்க வழியி இக்குச்சாரியைப்பேறும் கொள்க.

உ-ம். தூணிக்கொள், தூணிச்சாலம் எனவும்; இருதூணிக்கொள் எனவும்; தூணித்தூணி எனவும், துணிக்குத்துணி எனவும் வரும். (ந.ஞ.)

உ-ச. உரிவரு சாலை நாழிக் களை
இதுதி சிகர் மெய்யொடுக் கெடுமே
டகார மொற்று மாவடி ஞன.

இதுவும் அது.

இ-ன் :—உரி வரு காலை நாழிக்கிழவி இஶுதி இகரம் மெய்யொடும் கெடும்-உரி-என்னும்கொல் வருமொழியாப் வந்தகாலத்து நாழி என்னும் சொல் தன் ஈற்றில் நின்ற இகரம் தான் அரச்குதுநின்ற மெய்யொடும் கெடும். அ வயின் டகாரம் ஒந்தும்-அவ்விடத்து டகரம் ஒன்றும்வரும்.

உ-ம். காடுரி எனவரும்.

வருமொழிமுற்கூறியவதனான், நிலைமொழி அடையெடுத்து இருக்காடுரி என்ற வழியும் இம்முடிபுகொள்க. ‘இகரம்’ என்னுது ‘இறுதியிகரம்’ என்றநன்றல் ஈண்டை நிலைமொழியும் வருமொழியும் நிலைமொழிகளாப் நின்ற பீறபொருட்பெய்ரொடு வல்லெலமுத்துமிக்குமுடிதலும் கொள்க. நாழிக்காயம், உரிக்காயம் எனவரும். (உ)

உ-க. பனிவியன வருஞ் கால வேற்றுமைக்
கத்து மின்னுஞ் சாரியை மாகும்.

இஃது, இவ்வீற்று வேற்றுமையுள் ஒன்றாக வல்லெலமுத்தினேஞ் சாரியை பெறு மென எய்தியதன்மேற் திறப்புவிதி கூதுதல் நுதலிற்று-

இ-ன் :—பனி என வரும் காலவேற்றுமைக்கு அத்தும் இன்னும் சாரியை ஆகும்-பனி என்று சொல்ல வருகின்ற பனிக்காலத்தை உணரங்னிற வேற்றுமை முடிபுடைய பெயர்க்கு வரும் சாரியை அத்தும் இன்னும் ஆகும்,

உ-ம். பனியத்துக்கொண்டான், பனிவிற்கொண்டான்; சென்றுன், தந்தான், போயினுன் எனவரும்.

‘வேற்றுமை’ என்றநன்றன், இக்கெற்றதழி இயைபு வல்லெலமுத்தை வீழ்க்க. ()

உ-உ. வளிவியன வருஞம் பூதக் களையியும்
அவ்விய னிலையல் செவ்வி தென்ப.

இதுவும் அது.

இ-ன் :—வளி என வரும் பூதக்கிளவியும் அ இயல் நிலையல் செவ்வி து என்ப-வளி என்றுசொல்ல வருகின்ற இடக்கரவ்ளாத ஓம்பேரும் பூதங்களில் ஒன்றை உணரங்னிற சொல்லும் மேற்கூறிய அத்தும் இன்னும் பெறும் அங்கியல்பின்கண் நிற்றல் செவ்விதென்று சொல்லுவர் புலவர்.

உ-ம். வளியத்துக்கொண்டான், வளிவிற்கொண்டான்; சென்றுன், தந்தான், போயினுன் எனவரும்.

‘செவ்வி து’ என்றநன்றல், இதுபெற்றதழி இயைபு வல்லெலமுத்து வீழ்க்க. (ஸ)

உ-க. உதிமரக் கிளவி மெல்லெலமுத்து மிகும்-உதி என்னும் மரத்தினை உணர் நின்றசொல் வல்லெலமுத்து மிகாது மெல்லெலமுத்து மிக்கு முடியும்.

இ-ன் :—உதிமரக்கிளவிமெல்லெலமுத்து மிகும்-உதி என்னும் மரத்தினை உணர் நின்றசொல் வல்லெலமுத்து மிகாது மெல்லெலமுத்து மிக்கு முடியும்.

அனு

எழுத்தத்திகாரம் - உயிரிமயக்கியல்

உ.ம. உதின்கோடு; செதிள், தோல், பூ எனவுரும்.

(சக)

உ.சக. புளிமரக் கிளவிக் கம்மே சாரியை.

இஃது, இவ்வீற்றுமரப்பெயர் ஒன்றாக மேல் எய்தியவல்லெழுத்து விவக்கிச் சாரியை விதிந்தல் துதலிற்று.

இ.உ.உ.ம.:—புளிமரக்கிளவிக்கு சாரியை அம்-புளி என்னும் மரத்தினை உணரவின்ற சொல்லிற்கு வரும் சாரியை அம்முச்சாரியை.

புளியங்கோடு, செதிள், தோல், பூ எனவுரும்.

சாரியைப்பேற்றினாட எழுத்தப்பேறு கூறியவதனால், அம்முப்பெசற்றவழி நிறையுவல்லெழுத்து வீழ்க்க.

உ.கு. எனைப் புளிப்பெடர் மேல்லெழுத்து மிகுமே.

இஃது, அம்மரப்பெயரல்லாத புளிப்பெயர்க்கு வேறுமுடிபு கூறுதல் துத விற்று.

இ.உ.உ.ம.:—வனை புளிப்பெயர் மெல்லெழுத்து மிகும்-அம்மரப்பெயரன்றி ஓழிந்த சுவைப்புளி உணரவின்ற பெயர் வல்லெழுத்துமிகாது மெல்லெழுத்து மிக்குமுடியும்.

புளிங்கும்: சோறு, தயிர்; பாளிதம் எனவுரும். (சா)

உ.சக. வல்லெழுத்து மிகினு மான மில்லை

ஒல்வழி யறிதல் வழக்கத் தான்.

இது, மேலதற்கு வல்லெழுத்து மிகுமென எப்புதியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுதல் துதலிற்று.

இ.உ.உ.ம.:—வல்லெழுத்து மிகினும் மானம் இல்லை-வனைப்புளிப்பெயர்முன் எய்திய மெல்லெழுத்தேயன்றி வல்லெழுத்து மிக்குமுடியினும் குற்றம் இல்லை. ஒல்வழி அறிதல் வழக்கத்தான்-பொருங்கும் இடமறிக வழக்கிடத்து.

உ.ம. புளிங்கும்: சோறு, தயிர், பாளிதம் எனவுரும்.

'ஒல்வழியறிதல்' என்றதனால், புளிச்சோறு என்றதுபோல மற்றையவை வழக்குப்பயிற்சி இவென்பதும் கொள்க. 'வழக்கத்தான்' என்றதனான், இவ்வீற்றுள் எடுத்தோத்தும் இலேசும் இல்லாதவைவற்றின் முடிபுலேற்றுமையெல்லாம் கொள்க. கூதானங்கோடு எனவும், கணவிரக்கோடு எனவும், அனியத்துக்கொண்டான் எனவும், பருத்திக்குச்சென்றான் எனவும், கப்பிதங்கை கப்பிச்சைத் தொலை, கட்டி அகல் கட்டகல் எனவும், குளிகுறுமை குளிக்குறுமை எனவும், இன்னினிக்கொண்டான் அண்ணனிக்கொண்டான் எனவும், புளியங்கைய் எனவும் வரும்.

இன்னும் அதனுனே, இவ்வீற்றுள் உருபிந்குச்சென்றசாரியை பொருட்கண் சென்றவழி-நிறையுவல்லெழுத்து வீழ்தலும்கொள்க. கிளியின்கால் எனவுரும். (சா)

உ.சா. காண்முற் ரேஞ்சுந் தொழினினிக் கிளவிக் கானிடை வருத கீய மின்டே.

இஃது, இவ்வீற்றுட் சிலவற்றிற்குச் சாரியைவிழித்தல் துதலிற்று.

இ-ன் :—நான் முன் தேவன்றும் தொழில்சிலைக்கிளவக்கு-இராவீற்று காட்பெயர் களின்முன்னர் தோன்றும் வினைச்சொல்லிற்கு, ஆன்துடை வருதல் ஐயம் இன்றை-ஆண்சாரியை இடை வந்துமுடிதல் ஐயம்தில்லை.

உ-ம். பரணியாற்கொண்டான்; சென்றுன், தந்தான், போயினுன் எனவரும்.

‘ஐயமின்று’ என்றதனான், இயைபு வல்லெழுத்து வீட்டுக்க. (ஈடு)

உ-சுஅ. திங்கள் முன்வரி னிக்கே சாரியை.

இதவும் அது.

இ-ன் :—திங்கள்முன் வரின் சாரியை இட்கு-திங்களோட்டூர னின்ற இராவீற்றுப் பெயரமுன்னர் தொழில்சிலைக்கிளவி வரின் வரும் சாரியை இட்குச்சாரியை.

உ-ம். ஆடிக்குக்கொண்டான்; சென்றுன், தந்தான், போயினுன் எனவரும். (ஈடு)

உ-சுகூ. ஈகார விறுதி யாகார அியற்றீர.

இஃது, ஈகாரவீற்றுப்பெயர் அல்வழியின்கண் முடியுமாது கூறுதல் தூதவிற்று.

இ-ன் :— ஈகார இறுதி ஆகார இயற்று-ஈகாரவீற்றுப்பெயர் அல்வழிக்கண் ஆகார வீற்று அல்வழியின் இயல்பித்தூர் வல்லெழுத்து வரும்வழி வல்லெழுத்து மிக்குமுடியும்.

உ-ம். தீக்கட்டு; சிறிது, தீது, பெரிது எனவரும். (ஈடு)

உ-ஞுடி. நீகீயண் பெயரு மிடர்க்கப் பெயரும்

மீபெயன் மீறிய சிட்டவ்வர ஜெவியும்

ஆவபீன் வல்லெழுத் தியற்கை யாகும்.

இஃது, இவ்வீற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்திபது விலக்கிப் பிறிதமுடிபு கூறுதல் தூதவிற்று.

இ-ன் :—நீ என் பெயரும் இடர்க்கப்பெயரும் மீ என மீறிய இடம்வரை கிளை வியும்— என்னும் பெயரும் இடக்கப்பெயராகிய பீ என்னும் ஈகாரவீற்றுப்பெயரும் மீ என்ற சொல்ல வருமாய் மருவாய் வழங்கின ஓர் இடத்தினை வரைந்துணர்த்தும் சொல்லும், அ வியின் வல்லெழுத்து இயற்கை ஆகும் - மேல் இவ்வீற்றுட்கூறிய வல்லெழுத்துப் பெருது இயல்பாய் முடியும்.

உ-ம். நீ குறியை; சிறையை, தீயை பெரியை எனவும்: பீகுறிது; சிறிது, தீது, பெரிது எனவும்: மீகண்; செவி, தலை, புறம் எனவும் வரும்.

‘நீ குறியை’ என்பது மேல் “அஃற்றை விரவுப்பெயு ரியல்டுமா ருளவே” [தொகை மரபு-கூ] என்றவழி அடங்காதோலெனின், மேல் வேற்றுறையைக்கண் ஸின்னக எனத் திரிக்குமுடிதவின் அடங்காதாயிற்றெனாச. மீகண என்பது அல்வழி முடிபங்கெனி ழும் இயல்பாதல்கோக்கி உடன்கூறப்பட்டது. (ஈடு)

உ-ஞுடி. இடம்வரை ஜெவியுன் வல்லெழுத்து மிகுலம் உடாங்கி மொழியு மூளைவன மொழிப.

இது, மேற்கூறியவற்றுள் மீ என்பதற்கு வேலேரு முடிபுக்குதல் தூதவிற்று.

இ-ன் :— இடம்வரை ஜெவியுன் வல்லெழுத்து மிகும்கூடன் ஸிலைமொழியும் உள என மொழிப-இடத்தினை வரைந்துணர்த்தும் மீ என்னும் சொல்முன் இயல்பாய் முடிதலேயன் நி வல்லெழுத்து மிக்குமுடியும் தம்பில்லையென்று ஸிற்றலையுடைய மொழி கனும் உளவென்று சொல்லுவர்.

தோல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

உ-ம். மீக்கோள், மீப்பல் எனவரும்.

‘உடனிலை’ என்றதால், மீங்குழி, மீக்கோல் என மெல்லெழுத்துப்பெற்று
முடிவளவும் கொள்க.

உஞ்சு வேற்றுமைக்கண்ணும் மத்தேனுரத்தே.

இஃது, அவ்வீற்றுப்பெயர் வேற்றுமைக்கண் முடியுமாறு கூறுதல் துதலிற்று.

இ-ன் :— வேற்றுமைக்கண்ணும் அதன் ஓர் அற்று-க்காரலீற்றுப்பெயர் வேற்று
மைப் பொருட்பூர்ச்சிக்கண்ணும் ஆகாரவீற்று அல்வழியோடு ஒருதன்மைத்தாய்
வல்லெழுத்து வந்தவழி வல்லெழுத்துப்பெற்றமுடியும்.

உ-ம். ஈக்கால், சிறகு, தலை, புறம் எனவரும்.

உஞ்சு. நீனை நெனுருபைய ருகுபிய னிளையும்

ஆவயின் வல்லெழுத்து தியற்கை யாகும்.

இஃது, அவ்வீற்று வேற்றுமை முடிபினுள் ஒன்றத்து வேறு முடிடு கூறுதல்
துதலிற்று.

இ-ன் :— நீ என் ஒருபெயர் உருபுதியல் நிலையும்-தீ என கிண்ற ஒருபெயர் உருபு
புனர்ச்சிக்கண் கெடுமுதல் குறுகி எக்கவொற்றுப்பெற்று முடிந்த இயல்பின்கண்ணே
கிண்றமுடியும்; அ வயின் வல்லெழுத்து இயற்கை ஆகும் - அவ்வாறு முடிந்தவிடத் து
இயைபுல்லெழுத்து யிகாது.

உ-ம். நின்கை; செலி, தலை, புறம் எனவரும்.

(இக)

உஞ்சு. உகர விதுதி யகர வியற்றே.

இஃது, உகரவீற்றுப்பெயர் அல்வழிக்கண் முடியுமாறு கூறுதல் துதலிற்று.

இ-ன் :— உகர இதுதி அகர இயற்று - உகரவீற்றுப்பெயர் அல்வழிக்கண் அகர
வீற்று அல்வழியின் இயல்பிற்றுய் வல்லெழுத்து வந்தவழி வல்லெழுத்து மிக்கு
முடியும்.

உ-ம். குடுக்குறிது; சிறிது, தீது, பெரிது எனவரும்.

உஞ்சு. சுட்டின் முன்னரு மத்தோழிற் ரூகும்.

இஃது, இவ்வீற்றுச்சுட்டு வன்கணத்தொடு கடிமுடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

இ-ன் :— சுட்டின் முன்னரும் அ தொழிற் துகும்-உகரவீற்றுச் சுட்டின்முன்
னரும் வல்லெழுத்து வரும்வழி அவ்வகாலீற்று அல்வழியின் தொழிற்றுய் வல்லெழு
த்து யிக்குமுடியும்.

உ-ம். உக்கொற்றச்; சாத்தன், தேவன், பூதன் எனவரும்.

(இங)

உஞ்சு. ஏவைவ வரினே மேனினை வியல்பே,

இஃது, அவ்வீற்றுச்சுட்டு ஒழிந்த கணத்தொடு முடியுமாறு கூறுதல் துதலிற்று.

இ-ன் :— ஏவைவ வரின் மேல் நிலை இயல்பு-உகரவீற்றுச் சுட்டின்முன் ஒழிந்த
கணம் வருமொழியாக வரின் மேல் அகரவீற்றுச்சுட்டு முடிந்துகின்ற நிலைமையின்
இயல்பையுடையவாய் முடியும்.

உ-ம். உஞ்சான், உந்தால், உம்மணி எனவும்; உவ்யாற், உவ்வட்டு எனவும்;
உலவடை, உவ்வாஜட, உவ்வெளவியய் எனவும்; ஆவயினே எனவும் வரும். (இங)

எழுத்தத்திகாரம் - உயர்மயங்கியல்

உடோ. சட்டமுதலிறகி யியல்பா கும்பே.

இஃது, இவ்வீற்றுட் சிலவற்றிற்கு வல்லெழுத்து விளக்கி இயல்பு கூறுதல் நூலிற்று.

இ-ன் :—சட்டமுதல் இறகி இயல்பாகும்-சட்டமுத்தினை முதலாகவுடைய உரை எற்றுப்பெயர் மேற்கூறிய வல்லெழுத்து மிகாது இயல்பாய் முடியும்.

உ-ம். அதுகுறிது, இதகுறிது, உதகுறிது; சிறிது, தீது, பெரிது எணவரும்.(இது)

உடோ. அன்றவருகாலை யரவா குதலும்

ஐவருகாலை நெய்வரைக்கு கெடுதலும்

செய்யுண் மருங்கி ஆரித்தென மொழிப்.

இஃது, இவ்வீற்றுச் சட்டமுதற்பெயர்க்கு ஓர் செய்யுள்முடிபு கூறுதல் நூலிற்று.

இ-ன் :—அன்று வருகாலை ஆ ஆகுதலும்-அதிகாரத்தான் சின்ற சட்டமுதல்காலீற்றுப்பெயர் அன்று என்னும்சொல் வருமொழியாய் வருங்காலத்து அவ்வகரம் ஆகாரமாகித் திரிந்தமுடிதலும், ஏ வருகாலை மெய் வரைக்கு கெடுதலும்- ஏ என்னும் சாரியை இடைவெங்கு முடியுங்காலத்து அவ்வகரம் தான் ஊர்ந்த மெய்யை ஒழித்துக் கெட்டுமுடிதலும், செய்யுள் மருங்கின் உரித்து என மொழிப-அவ்விருமுடிபும் செய்யுட்கண் உரித்தென்று சொல்லுவார்.

உ-ம் அதான்றம், இதான்றம், உதா அன்றம் எனவும்; அஷத மற்றம், இதைமற்றம், உதைமற்றம் எனவும் வரும். (இசு)

உடோ. வேற்றுமைக் கண்ணு மத்தீரை ரத்தீரை.

இஃது, இவ்வீற்றுப்பெயர் வேற்றுமைக்கண் முடியுமாறு கூறுதல் நூலிற்று.

இ-ன் :—வேற்றுமைக்கண்ணும் அதன் ஓர் அற்று - உரைவீற்றுப்பெயர் வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சிக்கண்ணும் அவ்வகரவிற்று அவ்வழியோடு ஒருதன்மைத்தாய் வல்லெழுத்து வந்தவழி வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

உ-ம். கடுக்காய்; செதிள், தோல், பூ எனவரும். (இசு)

உடோ. எருவுஞ் செருவு மம்மொடு சிவணித்

திரிப்பு ஆடைய தெரியுங் காலை

அம்மின் மகரஞ் செருவயிற் கெழுமே

தம்மொற்று மிகூலம் வல்லெழுத் தியற்கை.

இஃது, இவ்வீற்றள் ஒன்றங்கு வல்லெழுத்து விளங்க சாரியை விதியும் ஒன்றங்கு வல்லெழுத்தினெடு சாரியை விதியும் கூறுதல் நூலிற்று.

இ-ன் :—எருவும் செருவும் அம்மொடு சிவணி திரிபு இடன் உடைய தெரியும் காலை - ஏரு என்னும் சொல்லும் செரு என்னும் சொல்லும் அம்முச்சாரியையொடு பொருங்கி மூன் சொன்ன வேற்றுமைப் பொதுவிதியின் வேறுபட்டு முடியும் இடனுடைய ஆராயுங்காலத்து; அம்மின் மகரம் செருவயின் கெழும் - அவ்வம்முச்சாரியைது சுற்றின் மகரம்செரு என்னும் சொல்லிடத்துக்கெட்டு முடியும்; வல்லெழுத்து இயற்கை தமது ஒற்று மிக்கு முடியும்.

சேனை, தாணை -

உ.ம். எருவங்குழி; சேஹ, தாத, பூதி எனவும்:

மறை எனவும் வரும்.

'தெரியுங்காலை' என்றதனால், ஏரு என்பதற்குப் பெரும்பான்னமை மெல்லெழுத் துப்பேறும் சிறுபான்னமை வல்லெழுத்துப்பேறும், செரு என்பதற்குச் சிறுபான்னமை வல்லெழுத்துப்பேறும் கொள்க. எருங்குழி, எருங்குழி, செருக்களம் எனவரும்.

'வல்லெழுத்தியற்கை' என்றதனான், உருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்கண் சென்றவழி அல்லிருமொழிக்கும் அதிகார வல்லெழுத்துவீட்டுவும் கொள்க. எருவின் கடுயை, செருவின்கடுயை எனவரும்.

இன்னும் அதனாலே, 'அம்மொடு சிவனித் திஸ்பிட துவடை' என வல்லெழுத் தின்கண்ணதாக வரைந்து கூறினமையின், அம்முச்சாரியை இயல்புகணத்துக்கண் பெறுவன கொள்க. எருவஞாற்கி, செருவஞாற்கி எனவரும். (ஆ)

உக. முகர சீடிட துவடைத்தீ
உகம் வருத ஸாயா னுன.

இல்த, இவ்வீற்றிற் சிலவற்றிற்குச் செய்யுள்ள எப்தியதன்மேற் சிறப்பு விதி துதல் நுதலிற்று.

இ-ன் :—முகர உகம் நீடு இடன் உடைத்து - இவ்வீற்று மொழிகளுள் முகரத் தொடுகடிய உகரவீற்றுமொழி அவ்வுகரம் ஜகாரமாய் நீண்டு மூடியும் இடன் உடைத்து; அ வயின் உகம் வருதல் - அவ்விடத்து உகம் வந்துமூடிக.

'இடனுவடைத்து' என்றதனான், இது செய்யுளிடத்தெனக்கொள்க.

உ.ம். "பழுஷப்பல் வன்ன பருஷிர்ப் பாவடி" எனவரும். (இக)

உக. ஒடுமகக் கிளசி யுகிமர வியற்தே.

இல்த, இவ்வீற்று மரப்பெயருள் ஓன்றற்கு வல்லெழுத்து விலக்கி மெல்லெழுத்து விதித்தல் நுதலிற்று.

இ-ன் :—ஒடு மரக்களவி உகிமர இயற்று-ஒடு என்னும் மரத்தினை உணரவின்ற சோல் உதி என்னும் மரத்தின் இயல்பிற்றுய் மெல்லெழுத்துப் பெற்றுமூடியும்.

உ.ம். ஒங்கோடு; செதிள், தோல், பூ எனவரும். (கம)

உக. சட்டுமுத வீதுதி யுபிய னிலையும்

ஒற்றிடை மிகாறு வல்லெழுத்தியற்கை.

இல்த, இவ்வீற்றுட் சிலவற்றிற்கு வல்லெழுத்து விலக்கிச் சாரியை வகுத்தல் நுதலிற்று.

இ-ன் :—சட்டு முதல் இறுதி உருபு இயஸ் னிலையும் - சட்டுமுத்தினை முதலாக வடைய உகரவீற்றுச் சொற்கள் உருபுணர்ச்சியிற்கொன்ன இயல்பினா னின்று அன் சாரியை பெற்று உகம் கெட்டு மூடியும்; வல்லெழுத்து இயற்கை ஒற்று இடையிகா-அவ்விடத்து வல்லெழுத்து இயற்கையாகிய ஒற்று இடைக்கண் மிகா.

உ.ம். அதன்கோடு, இதன்கோடு, உதன்கோடு; செதிள், தோல், பூ எனவரும்.

'ஒற்று இடையிகா' என்றதனால், சாரியை வகுப்ப வல்லெழுத்து மிகாதென்பது பெற்றும். 'வல்லெழுத்தியற்கை' என்றதனால், இவ்வீற்றுள் உருபிற்குச் சென்ற சாரி

யை பொருட்கண் சென்றவழி இயைபுல்லெழுத்து வீட்டுக்க. கடுவின்குறை, ஒவேன் புறம் எனவரும். (கூ)

உச்ச. ஊகார விறுதி யாகார வியற்றே.

இஃது, ஊகாரவீற்றுப்பெயர் அல்வழிக்கண் முடியுமாறு கூறுதல் நூதலிற்று.

இ-ன் :— ஊகார இதுதி ஆகார இயற்று-ஊகாரவீற்றுப்பெயர் அல்வழிக்கண் ஆகாரவீற்று அல்வழியின்கண் இயல்பிற்குப் பல்வெழுத்து வந்தவழி வல்வெழுத்து மிக்குமுடியும்.

உ-ம். கொண்முக்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது எனவரும். (கூ)

உச்சு. வினையெஞ்சு கெளவிக்கு முன்னிலை மொழிக்கும் வினையெஞ்சு கெளவிலை பல்வகை வகையார்

இஃது, இவ்தீர்த்து வினைச்சொல் முடியுமாறு கூறுதல் நூதலிற்று.

இ-ன் :—வினையெஞ்சு கெளவிக்கும் முன்னிலை மொழிக்கும்-ஊகாரவீற்று வினையெஞ்சமாகிய சொல்லிற்கும் முன்னிலைமொழியாகிய வினைச்சொல்லிற்கும், வினையும் காலை அவ்வகை வகையார்-ஆராயுங்காலத்து அவ்வல்லெழுத்து மிக்குமுடியும் கற் றினை நிக்கார்.

உ-ம். உண்ணுக்கொன்டா சென்றுன், தந்தான், போயினுன் எனவும்: கைதுக்கொற்று; சாத்தா தேவா, பூதா எனவும் வரும்.

'வினையுங்காலை' என்றதனால், இவ்வீற்று உயர்தினைப்பெயர் அல்வழிக்கண் வல் வெழுத்து மிக்கு முடிவன்கொள்க. ஆடூக்குறியன், மகடூக்குறியன் எனவரும். (கூ)

உச்ச வேற்றுமைக் கண்ணு மதனே ஏற்றே.

இஃது, ஊகாரவீறு வேற்றுமைக்கண் முடியுமாறு கூறுதல் நூதலிற்று.

இ-ன் :—வேற்றுமைக்கண்ணும் அதன் ஓர் அற்று-ஊகாரவீறு வேற்றுமைப் பொருட்புலவர்க்கிக்கண்ணும் அவ்வகாரவீற்று அல்வழியோடு ஒத்த இயல்பிற்குப் பல்லை முத்து வந்தவழி வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

உ-ம். கொண்முக்குநூய்; செலவு, தோற்றம், பறைவு எனவரும். (கூ)

உச்ச. குற்றெழுத் திம்பரு மேரெழுத்து மொழிக்கும் சிற்றல் வேண்டும் வேண்டும் குற்றெழுத்தின்பின் நிற்ற ஊகாரவீற்றுமொழிக்கும் ஒரெழுத்தொரு மொழியாகிய ஊகாரவீற்றுமொழிக்கும் உரைமாகிய எழுத்து சிற்றல் வேண்டும்.

உ-ம் உடூக்குறை, ஆடக்குறை; செய்கை, தலை, புறம் எனவரும்.

'சிற்றல்' என்றதனால் இவ்வீற்று உயர்தினைப்பெயர் வேற்றுமைக்கண் வல்லெழுத்து மிக்கு முடிவனவென்பது. ஆடூக்கை, மகடூக்கை; செவி, தலை, புறம் எனவரும்.

உச்சு. பூவெனுருபெய ராபியல் பின்றே
ஆவயின் வல்லெழுத்து மிகுதலு முரித்தே.

இஃது, அவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு உரைமுல்லெலமுத்தும் விலக்கிப் பெரும்பான்கை மெல்லெலமுத்தும் சிறுபான்கை வல்லெலமுத்தும் பெறுமென எய்தியது விலக்கிப் பிரிது விதிவகுத்தல் நதவிற்று.

இ-ன் :— பூ. என் ஒரு பெயர் அ இயல்பு இன்று - பூ என்னும் ஊகாரவீற்றை யுடைய ஒரு பெயர் மேற்கொண்டு உரைமுல் வல்லெலமுத்தும் பெற்று முடியும் அந்த இயல்பில்லாமலையை உடைத்து. எனவே, வேறு ஓர் இயல்பிழ்ஞாம் மெல்லெலமுத்து யிக்குமுடியும்.

அ வயின் வல்லெலமுத்து மிகுதலும் உரித்து-அவ்விடத்து அம்மெல்லெலமுத்தே யன்றி வல்லெலமுத்து யிர்கு முடிதலும் உரித்து.

மெல்லெலமுத்துப் பெறுமென்றது, உரையில் கோடலாற் கொள்ளப்பட்டது.

உ-ம். பூக்கொடி, பூக்கொடி; செய்கை, தாமம், பங்கு எனவரும். (கூகு)

உக்கு, ஊவெ நெறுபெய ராவொடு சிவதூப்.

இஃது, இன்னும் அவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு உரைமுல் வல்லெலமுத்தும் விலக்கி நிலை மொழி னகரம் பெறுமென எய்தியது விலக்கிப் பிரிதுவிகி வகுத்தல் நதவிற்று.

இ-ன் :— ஆ என் ஒரு பெயர் ஆவொடு சிவதூப்பாலை என்று சொல்லப்படும் ஊகாரவீற்றையை ஒரு பெயர் ஆகாரவீற்றில் ஆ என்னும் சொல்லொடு பொருந்தி உரைமுல் வல்லெலமுத்தும் பெருது நிலைமொழி னகரவொற்றுப் பெற்று முடியும்.

உ-ம். ஊன்குறை; செய்கை தலை, புறம் எனவரும். (கள)

உடரி. அக்கிகன் சாரியை பெறுதலு முரித்தே
தக்கவழி யறிதல் வழக்கத் தான்.

இஃது, இன்னும் அதற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிகி கூறுதல் நதவிற்று.

இ-ன் :— அக்கு என் சாரியை பெறுதலும் உரித்து - அதிகாரத்தான் நின்ற ஜை என்னும் பெயர் மேற்கூறிய னகரத்தோடு அக்கு என்னும் சாரியை பெற்று முடிதலும் உரித்து; வழக்கத்தான் தக்கவழி அறிதல்-வழக்கிடத்து அம்முடிபு தக்க இடம் அறிக.

‘தக்க வழியறிதல்’ என்றதனால், சாரியை பெற்றவழி நிலைமொழி னகரம் விலக்குன்னுது கிற்றலும் முன் மாட்டேற்றால் விலக்குண்ட வல்லெலமுத்துக் கெடாதுகிற்ற ஆம் கொள்க.

உ-ம். ஊன்குறை; செய்கை, தலை, புறம் எனவரும்.

‘வழக்கத்தான்’ என்றதனால், இவ்வீற்று ஒருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்கள் சென்றவழி இயையுல்லெலமுத்து வீழ்க்க. கொண்ணுவின் குழாம் எனவரும். (கஈ)

உடக. ஆலூ மகலூ வாயிரு பெயர்க்கும்

இன்னிடை வரினு மரன மில்லை.

இஃது, அவ்வீற்று உயர்தினைப்பெயர்க்கு முன்எய்திய வல்லெலமுத்தேயன்றி, சாரியையும் பெறுமென எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிகி கூறுதல் நதவிற்று.

இ-ன் :— ஆலூ மகலூ அ இரு பெயர்க்கும்-ஆலூ மகலூவாகிய அவ்விரண்டு பெயர்க்கும், இன் இடைவரினும் மானம் இல்லை-மேல் “குற்றெழுத்திம்பரும்” [யீர் மயங்கியல்-கடு] என்னும் சூத்திரத்தின் “நிற்றல்” என்பதனால் வந்த வல்லெலமுத்தேயன்றி இன்சாரியை இடைவரினும் குற்றம் இல்லை.

உ-ம். ஆலோவின்கை, மகடோவின்கை; செனி, தலை, புறம் என வரும்.

'மாணவில்லை' என்றதனான், இன் பெற்றவழி மேல் இலேசினுணைய்திய வல்லெல முத்து வீட்டுக். (கக)

உாட எகர வொகரம் பெயர்க்கீ ருகா
முன்னிலை மொழிய வெண்மனுர் புலவர்
தேற்றமுன் சிறப்பு மல்வழி யான்.

இஃது, எகரவீற்றிற்கும் ஒகரவீற்றிற்கும் ஈருகாத நிலையில் வேதுபாடு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

இ-ன் :—ஏகரம் ஒகரம் பெயர்க்கு ஈறு ஆகா-ஏகரமும் ஒகரமும் பெயர்க்கொற்கு சது ஆகா; முன்னிலை மொழிய எண்மனுர் புலவர் - வினைச்சொல்லுள் முன்னிலை மொழியிடத்தனவென்று சொல்லுவர் புலவர்; தேற்றமும் சிறப்பும் அல்வழியான்-தேற்றப்பொருண்ணமயில் வரும் இடைச்சொல் எகரவீற்றும் சிறப்புப்பொருண்ணமயின் வரும் இடைச்சொல் ஒகரவீற்றும் அல்லாதவிடத்து.

உ-ம். ஏன் எனவும், ஒடு எனவும் வரும். இவை முன்னிலைவினை.

ஏ கொண்டான், ஒடு கொண்டான் இவை இடைச்சொல் (எப)

உாட. தேற்ற வெகரமுன் சிறப்பி ஜென்னும்

மேற்கூ றியற்கை வல்லெலமுத் துமிகா.

இது, முன் ஈரும் என்னப்பட்ட ஏகர ஒகர ஈற்று இடைச்சொற்கும் அவவீற்று முன்னிலைவினைச்சொற்கும் முடிபு கூறுதல் துதலிற்று.

இ-ன் :—தேற்ற ஏகரமும் சிறப்பின் ஒவ்வும் - தேற்றப்பொருண்ணமயில் வரும் ஏகரவீற்று இடைச்சொல்லும் சிறப்புப்பொருண்ணமயில் வரும் ஒகரவீற்று இடைச்சொல்லும், மேல் கூறு இயற்கை வல்லெலமுத்து மிகா-மேலை முன்னிலை வினைச்சொற்குக் கூறப்படும் இயல்புடைய வல்லெலமுத்து மிகாவாய் இயல்பாய் முடியும்.

'மேற் கூறியற்கை வல்லெலமுத்து மிகா' என்றதனால், "வந்தது கண்டு வராதது உணர்க" என்னும் தங்கிரவுத்திவகையான் வல்லெலமுத்து மிகு மென்பது கூறப்பட்டதாயிற்று.

உ-ம். யானேள கொண்டேன், நியேள கொண்டாப், அவனேள கொண்டான் எனவும்; ஒந்தொண்டேன், ஒந்தொண்டாப், ஒடு கொண்டான் எனவும் வரும். இவை இடைச்சொல்.

எக்கொற்று, ஒக்கொற்று; சாத்தா, தேவா, பூதா எனவும் வரும். இவை முன்னிலைவினை. 'இயற்கை' என்றதனான், அம்முன்னிலைவினைகளை அளவெடு யாக சிறிஇக்கொள்க.

உாச. ஏகர விறுதி பூகார வியற்றே.

இஃது, ஏகாரவீற்று அல்வழி முடிபு கூறுதல் துதலிற்று.

இ-ன் :—ஏகாரஇறுதி ஏகார இயற்று - வகரவீற்றுப்பெயர் அல்வழிக்கண் ஏகாரவீற்று அல்வழியின் இயல்பிற்கும் வல்லெலமுத்து வந்தவழி வல்லெலமுத்து மிக்கு முடியும்.

உ-ம். சேக்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது எனவரும்.

(எக)

தோல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

உடனு. மாறுகொ ளைச்சுமும் வினாவு மெண்துறும் கூறிய வல்லெழுத் தியற்கை யாகும்.

இஃது, அவ்வீற்று இடைச்சொற்கு முடிபு கூறுதல் நூலிற்று.

இ-ள்:—மாறுகொள் எச்சுமும் வினாவும் எண்ணும் — மாறுபாடுகோட்டையுடைய எச்சப்பொருண்மைக்கண் வரும் எகாரணிற்று இடைச்சொல்லும் வினாப்பொருண்மைக்கண்வரும் எகாரணிற்று இடைச்சொல்லும் எண்ணுப்பொருண்மைக்கண் வரும் எகாரணிற்று இடைச்சொல்லும், கூறிய வல்லெழுத்து இயற்கை ஆகும் — மேற்கூறிய வல்லை மூத்தப் பெருது இயல்பாய் முடியும்.

உ-ம். யானே கொண்டேன்; சென்றேன், தங்தேன், போயினேன் எனவும்; நியே கொண்டாய்; சென்றாய், தங்தாய், போயினுய் எனவும்: கொற்றனே சாத்தனே தேவனே பூதனே எனவும் வரும்.

‘கூறிய’ என்றனால், பிரிநிலைப்பொருண்மைக்கண்ணும் ஈற்றுக்கண்ணும் கூறுக்கண்ணும் வரும் எகாரண்களின் இயல்புமுடிபு கொள்க.

அவனே கொண்டான் என்பது பிரிநிலை. கடலே பாடி-முங் தொலிக்கும் என்பது ஈற்றகை. (எசு)

உ-கு. வேற்றுமைக் கண்ணு மதனே ஏற்றே

இஃது, இவ்வீற்று வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நூலிற்று.

இ-ள்:—வேற்றுமைக்கண்ணும் அதன் ஓர் அற்று — எகாரணிற்று வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண்ணும் அங்குகாரணிற்று அவ்வழியோடு ஒருதன்மைத்தாய் வல்லெழுத்து வந்தவழி வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

உ-ம். வேக்குடம்; சாடி, நாத, பானை எனவரும். (எசு)

உ-ார். ஏடிய விழுதிக் கெகரம் வருமே.

இஃது, அவ்வீற்றிற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுதல் நூலிற்று.

இ-ள்:—ஏ என் இறுதிக்கு எகரம் வரும் — அவ்வேற்றுமைக்கண் ஏ எண்ணும் இறுதிக்கு எகரம் வரும்.

உ-ம். ஏக்கொட்டில்; சாலை, தோளை, புழை எனவரும்.

‘உகரயிற்கோடல்’ என்பதனான், அவ்வகரப்பேது பொருந்தினவழிக் கொள்க. (எடு)

உ-ஆ. சேவைன் மரப்பெய சொடுமர சிப்ற்றே

இஃது, அவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு வல்லெழுத்து விலக்கி மெல்லெழுத்து விதித் தல் அந்திற்று.

இ-ள்:—சே என் மரப்பெயர் ஒடு மர இயற்று — சே எண்ணும் மாத்தினை உணர்கின்ற பெயர் ஒடுபூரத்தின் இயல்பிற்குய் மெல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

சேங்கோடு; செதிள், தோல், பூ எனவரும். (எசு)

உ-கூ. பெற்ற மரபின் மூற்றலின் வேண்டும்.

இஃது, அம்மரப்பெயரல்லாத சே என்பதற்கு வேறுமுடிபு கூறுதல் நூலிற்று.

இ-ன :— பெற்றம் ஆயின் முற்ற இன் வேண்டும் - மேற்கூறிய சே என்பது பெற்றத்தினை உணரசின்ற பொழுதாயின் முடிய இன்சாரிகய பெற்று முடியவேண்டும்.

உ-ம். சேவின்கோடு; செலி, தலை, புறம் எனவரும்.

'முற்ற' என்றதனான் இச் சே என்பது எடுத்தோத்தான் இன் பெற்றவழியும், அதுவே மரப்பெயராய் உருபித்து எய்திய சாரியைஇன் பெற்றவழியும், பிறசொல் அவ்வாறு இங் பெற்றவழியும் இடையெல்லாமுத்து வீழ்க்க.

உ-ம். சேவின்கோடு; செலி, தலை, புறம் எனவும்: சேவின்கோடு; செதிள், தோல், பூ எனவும்: ஏவின்கடுமை; சிதுமை, தீமை, பெருமை எனவும் வரும். (என)

உ-அ. ஐங்கார விறுதிப் பெயர்களில் முன்னர்

வேற்றுமை யாபின் வல்லைமுந்த மிகுமே.

இஃது, ஐங்காரவீற்று அல்வழிமுடிபு தொகைமரவினுட் கூறின்றமையின் அதன் வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் துதவிற்று.

இ-ன :—ஐங்கார இறுதிப் பெயர்களில்லமுன்னர் - ஐங்காரவீற்றுப் பெயர்க்கொல்லமுன் னர், வேற்றுகை ஆயின் வல்லைமுத்து மிகும் - அதிகாரத்தாற் கசதப் முதல் மொழி வந்தவழி வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சியில் தமக்குப்பொருங்கின வல்லைமுத்து மிக்கு முடியும்.

உ-ம். யானைக்கோடு; செலி, தலை, புறம் எனவரும். (எஅ)

உ-அ. சட்டுமுத விறுதி யுருபிய னிலையும்.

இஃது, இவ்வீற்றுட் சட்டுமுதந்பெயர்க்கு வல்லைமுத்தொடு வற்று வகுத்தல் ததலிற்று.

இ-ன :—சட்டு முதல் இறுதி உருபு இயல் னிலையும்-சட்டுமுத்தினை முதலாக வகைய ஐங்காரவீற்றுப்பெயர் உருபுபுணர்ச்சியிற் கூறிய இயல்பின்கண்ணே னின்று ஐங்காரம் கெடாதும் கெட்டும் வற்றுப்பெற்று முடியும். [உருபியல் குத் - டு பார்க்க]

உ-ம். அவையற்றுக்கோடு, இவையற்றுக்கோடு, உவையற்றுக்கோடு; செலி, தலை, புறம் எனவும்: அவற்றுக்கோடு, இவற்றுக்கோடு, உவற்றுக்கோடு; செலி, தலை, புறம் எனவும் வரும்.

உ-அ. விகைமாரக் கிளாவிபு ஞிஞமையு நகையைம்

அவை முப் பெயருஞ் சேமர வியல்.

இஃது, இவ்வீற்றுள் மரப்பெயர் சிலவற்றிக்கு வேறு முடிபு கூறுதல் துதவிற்று.

இ-ன :—விகை மரக்கிளாவியும் ஞுமையும் நகையும் அவை முப்பெயரும் - விகை என்னும் மரத்தினை உணரசின்ற சொல்லும் ஞுமை என்னும் மரத்தினை உண சின்ற சொல்லும் நகை என்னும் மரத்தினை உணரசின்ற சொல்லும் ஆகிய அம் மூன்று பெயரும், சேமர இயல்-மேற்கூறிய வல்லைமுத்துமிகாது சே என்னும் மரத்தினது இயல்பினவாய் மெல்லைமுத்து மிக்கு முடியும்.

உ-ம். விகைக்கோடு, ஞுமைக்கோடு, நகைமங்கோடு; செதிள், தோல், பூ என (அப்)

தோல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

உ.அ.ச. பனையு மரையு மாவினரக் கொவியும்
நினையுக் காலை யம்ஹொடு சிவதும்
ஸ்ரீ வீறுதி யரைவரந்து கெட்டுமே
மெய்யல ஜெழிய வென்மனூர் புலவர்.

இதுவும் அது.

இ-ள :— பனையும் அரையும் ஆவிரைக்கிளவியும்-பனை என்னும் சொல்லும் அரை என்னும் சொல்லும் ஆவிரை என்னும் சொல்லும் நினையுங்காலை அம்மொடு சிவதும்-ஆராயுங்காலத்து மேற்கூறிய வல்லெழுத்து மிகாது அம் என்னும் சாரியையொடு பொருந்தி முடியும். ஒ என் இதுதி அரை வரைந்துகெடும்-அவ்விடத்து ஒ என்னும் ஈறு அரை என்னும் சொல்லை நீக்கிக்கொடும், மெய் அவண் ஒழிய என்மனூர் புலவர் - தன்னுஞரப்பட்ட மெய் அச்சொல்லிடத்தே ஒழியவேண்டு சொல்லுவர் புலவர்.

உ.ம். பஞக்காய்; செதிள், தோல், பூ எனவும்: அரையங்கோடு; செதிள், தோல், பூ எனவும்: ஆவிரங்கோடு; செதிள், தோல், பூ எனவும் வரும்.

'நினையுங்காலை' என்றதனால், பிறவும் தாதுணை, வழுதுணை, தில்லை, ஓலை எனவரு வனவற்றிற்கும் அம்முக்கெக்கடுத்து ஒகாரம்கடுத்துத் தாதுணக்காய், வழுதுணக்காய் தில்லங்காய், ஓலம்போடு என்று முடிக்க. (அ)

உ.அ.நி. பனையின் முன்ன ரட்டுவரு காலை
நிலையின் குரு மையை அயிரே
ஆகாரம் வருத ஸாவயி அன.

இதுவும் அது.

இ-ள :— பனையின்முன்னர் அட்டு வருகாலை - மேற்கூறிய வழியேயுன்றி பனை என்னும் சொல்லின்முன்னர் அட்டு என்னும் சொல் வருமொழியாய் வருங்காலத்து, நிலை இன்றாகும் ஒ என் உயிர்-சிற்றல் இன்றாகும் ஒ என்னும் உயிர்; அ வயின் ஆகாரம் வருதல் - அவ்விடத்து ஆகாரம் வந்து அம்மெய்மேல் ஏற்முடிக.

உ.ம். பனுஅட்டு எனவரும்.

'ஆயின்' என்றதனால், விச்சாவாதி எங்குறபோல்வனவற்றது வேற்றுமை முடிபுகொள்க. (ஆ)

உ.அ.க. கொடிமுன் வரினே ணயயவ ணிற்பக்
கடிநிலை யின்றே வல்லெழுத்து மிகுதி.

இதுவும் அது.

இ-ள :— கொடி முன் வரின்-கொடி என்னும் சொல் பனை என்னும் சொல்முன் னாவரின், ஒ அவண் நிறப வல்லெழுத்து மிகுதி கடிநிலை இன்று - மேற் கெடும் எனப் பட்ட ஒகாரம் ஆண்டுக் கெடாதே நிறப வல்லெழுத்துயிகுதி நீக்கும் நிலைமையின்று..

உ.ம். பனைக்கொடி எனவரும்.

'கடிநிலை' என்றதனான், இவ்வீற்றுள் எடுத்தோத்தாலும் இலேசின்னும் அம்முச் சாரியையும் பிரசாரியையும் பெற்றவழி இயையுவல்லெழுத்து வீழ்க்க. இன்னும் இதனாலே, உருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்குச் சென்றவழியும் இயையுவல் வெழுத்து வீழ்க்க. பனையின்காய், அரையின்கோடு, ஆவிரையின்கோடு எனவும்; விச-

யின்கோடு, சென்னையின்கோடு, நக்கமலையின்கோடு எனவும்; தாதுகையின்கோடு, வழுதுகையின்கோடு, வழுதுகையின்கோடு எனவும் வரும். ‘அவண்’ என்றதனால், பின்தத்திரள் என வல்லவழுத்துப்பேறும்கொள்க. (அஷ)

2. அடா. திங்களூ நாளு முந்துகிளங்க தன்ன.

இஃது, இயைபுவல்லெழுத்தினெலூடு சாரியைப்பேறும் வல்லவழுத்துவிலக்கிச் சாரியைப்பேறும் கூறுகின்றமையின் எதியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் எதியதுவிலக் கிப் பிறிதவிதியும் வகுத்தல் நுதலிற்று.

இ-ஸ்:—திங்களும் நாளும் முந்து கிளங்க அன்ன - ஜகாரவீற்றுத் திங்களை உணர்கின்ற பெயரும் அவவீற்று காளை உணர்கின்ற பெயரும் முன் இகரவீற்றுத் திங்களும் நாளும் கிளங்க தன்மையாவாய் இக்கும் ஆனும் பெற்று முடியும்.

உ-ம். சித்திரைக்குக் கொண்டான், கேட்டையாற் கொண்டான்; சென்றுன் தந்தான், போயினுன் எனவரும்.

நான் முன்கூருது திங்கள் முன்கூறியவதனால், கரியவற்றுக்கோடு எனவும்; அனவயத் துக்கொண்டான் எனவும்; வழுங்கோடு, வழுங்கோடு எனவும்; கலைக்கோடு எனவும் இவவீற்று முடியாதன வெல்லாம் கொள்க. (அஷ)

உ-அழு. மழைபென் கிளாகி வளியிய னிலையும்.

இஃது, இயைபுவல்லெழுத்தினெலூடு அத்துப்பேறும் வல்லவழுத்து விலக்கி இன்னும் வகுக்கின்றமையின் எதியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் எதியதுவிலக்கிப் பிறிதவிதியும் கூறுதல் நுதலிற்று.

இ-ஸ்:—மழை என் கிழவி வளி இயல் நிலையும்-மழை என்னும் ஜகாரவீற்றுச் சொல் இகரவீற்று வளி என்னும் சொல் அத்தும் இன்னும் பெற்று முடிந்த இயல்பின் கண்ணே நின்று முடியும்.

உ-ம். மழையத்துக் கொண்டான், மழையிற்கொண்டான்; சென்றுன், தந்தான் போயினுன் எனவரும். (அதி)

உ-ஆகு. செய்யுன் மருங்கின் வேட்கை பென் னும்

ஜூடிய னிறுதி யவாமுன் வரினே
மெய்யொடுக் கெடுத வெள்மனூர் புலவர்-
தகார ணகார மாதல் வேண்டும்.

இஃது, இவவீற்றான் ஒன்றஞ்சு அல்வழிக்கண் செய்யுள் முடிபுக்குதல் நுதலிற்று.

இ-ஸ்:—செய்யுள் மருங்கின் வேட்கை என்னும் ஜூ என் இதுதி - செய்யுளிடத்து அல்வழிக்கண் வேட்கை என்னும் ஜகாரவீற்றுச் சொல், அவா முன்வரின்-அவா என் னும் சொல் தனக்கு முன்னர் வரின், மெய்யொடுக் கெடுதல் என்மனூர் புலவர்-அவ்வைகாரம் தான் ஊர்ந்த மெய்யொடுக்கடக் கெடுதலென்று சொல்லுவர் புலவர்; டாரம் ணகாரம் ஆதல் வேண்டும்-அவ்விடத்து நின்ற தகாரவொற்று ணகாரவொற்றுய்த் திரிந்துமுடிதல் வேண்டும்.

உ-ம் “வேணவா நலிய வெய்ய யிரா” எனவரும். இதனை உம்மைத் தொகையாக்கொள்க அவாவென்பது அவ்வேட்கையின் பிரதி.

தோல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

இவ்வல்லுமியை வேற்றுக்கை முடிபிற்கு முன் கூறுத்தனால் விச்சாலாதி என்றால் போல வரும் உம்மைத்தொகை அல்லுமி முடிபும், பாறங்கல் என இருபெயரொட்டு அல்லுமி முடிபும் கொள்க.

உகூல். ஒகார விதுதி யேகார வியற்சீத.

இஃது, ஒகாரவீற்று அல்லுமி முடிபு கூறுதல் நூதலிற்று.

இ - ஸ் :—ஒகார இதுதி ஏகார இயற்று-ஒகாரவீற்று அல்லுமிப்பெயர்ச்சொல் எகாரவீற்று அல்லுமி இயல்பிற்றும் எல்லெழுத்து வந்தவுமி வல்லெழுத்து மீக்கு முடியும்.

உ - ம். ஒக்ஷது; சிறிது, தீது, பெரிது எனவரும். (அர)

உகூச் மாறுகொள்க்கமும் வினாவு மையமும்

கூறிய வல்லெழுத் தியற்கை யா தும்.

இஃது, இவ்வீற்று இடைச்சொல் முடிபு கூறுதல் நூதலிற்று.

இ - ஸ் :—மாறுகொள் எச்சமும் வினாவும் ஜூயமும்-மாறுபாட்டினைக்கொண்ட எச்சப்பொருண்ணமையினையுடைய ஒகாரமும், வினாப்பொருண்ணமையையுடைய ஒகாரமும்- ஜூயப்பொருண்ணமையினையுடைய ஒகாரமும், கூறிய வல்லெழுத்து இயற்கை ஆகும்-முன் பெயர்க்குக் கூறிய வல்லெழுத்தின் இயல்பாய் முடியும்.

உ-ம். யானேகொண்டேன் எனவும், நீயோகொண்டாய் எனவும், பத்தோபதி கென்றே எனவும் வரும்.

'கநிய' என்றதனால், பிரிசிலையும் தெரிசிலையும் சிறப்பும் எண்ணும் ஈற்றசையும்- இயல்பாய் முடிதல் கொள்க. அவ்வெலைகொண்டான் எனவும், கண்றே தோவன்று எனவும், ஒந் கொண்டான் எனவும், "குன்றுதழுந்த கனிநென்கோ கொய்யுளோய் மாவென்கோ" எனவும், யானேதேநேன் எனவும் வரும். (அச)

உகூல். ஒழிந்தத னிலையு மொழிந்தவற் றியற்றே.

இதுவும் அது.

இ - ஸ் :—ஒழிந்ததன் னிலையும் ஒழிந்தவற்று இயற்று-ஒழியிசை ஒகாரத்தினது னிலையும் மேற்சொல்லியோழிந்த ஒகாரங்களின் இயல்பிற்றும் இயல்பாய்முடியும்.

உ-ம். கொள்ளோகொண்டான் எனவரும். (அக)

உகூச். வேற்றுக்கைக்கண்ணும் மத்தை சந்தே ஒகரம் வருத எவ்வயி னுண.

இஃது, அவ்வீற்று வேற்றுக்கை முடிபுகூறுதல் நூதலிற்று.

இ - ஸ் :—வேற்றுக்கைகண்ணும் அதன் ஓங் அற்று-ஒகாரவீற்று வேற்றுக்கைக்கண்ணும் அவ்வோகாரவீற்று அல்லுமியோடொத்து வல்லெழுத்தப்பெற்றப் புணரும். அ வயின் ஒகரம் வருதல்-அவ்விடத்து ஒகரம் வருக.

உ-ம். ஒடிடுக்குறை; சிறுமை, தீங்கம், பெருமை எனவரும்.

உகூச். இல்லைத் தெனப்பு னியற்கை யாகும்.

இஃது, எய்தியது ஒருமருங்கு மறுத்தல் நூதலிற்று.

இ - ஸ் :—இல்லைத் தெனப்பு னியற்கை ஆகும்-ஒகாரவீற்றுக் கோ எண்ணும் மொழியினை இல் எண்ணும் வருமொழியோடு சொல்லின் ஒகாரம் மிகாது இயல்பாய் முடியும்.

எழுத்தத்திகாரம் - உயர்மயங்கியல்

உ-ம். கோயில் எனவரும்.

நிலைமொழி இகரவெழுத்தப்பெறும் வகரயாத் கூற்னவழி நான்கு கணத்தக்கண் ஆம் செல்லுமென்பதனுற் பெற்றார். கோவன்றது உயர்த்தினைப்பெயரன்றே வெளின், கோவந்ததன அஃதினையாய் முடிதலின் அஃதினைப்பாற் பட்டது போன்றும். (க)

உகந்து. உருபிய னிலையு மொழியுமா ருளவே
ஆவமின் வல்லெழுக் திபற்கை யாகும்.

இஃது, அவலீற்றிற் லெவற்றிற்கு வல்லெழுத்து விலக்கிச் சாரியை வகுத்தமை யின் எய்தியது விலக்கிப் பிறி துவிதி கூறுதல் நூதவிற்று.

இ-ன :— உருபு இயல் நிலையும்-மொழியும் உள்-அல்லீற்றுட் லெ உருபுபணர்ச்சி யது இயல்பிலே கின்ற ஒன்சாரியை பெற்றுமுடியும் மொழிகளும் உள்; அ வயின் வல் வெழுத்து இயற்கை ஆகும்-அவ்விடத்து வல்லெழுத்தின்றி இயல்பாய் முடியும்.

உ-ம். கோஞ்சை; செலி, தலை, புறம் எனவரும்.

இதனாலும்பெற்றார், சாரியைப்பேறு வருமொழி வல்லெழுத்து விலக்காமை.(க)

உகந்து ஒளகார விறதிப் பெயர்களை முன்னர்
அவ்வழி யா ஆம் வேற்றுமைக் கண்ணும்
வல்லெழுத்து மிகுதல் வரைக்கை யின்றே
அவ்விரு வீற்றும் உகரம் வருதல்
செவ்வி தென்ப சிறந்தினி னேரே.

இஃது, ஒளகாரவீது அவ்வழிக்கண் ஜூம் வேற்றுமைக்கண் ஆம் முடியுமாறு கூறுதல் நூதவிற்று.

இ-ன :—ஒளகார இறுதி பெயர்களை முன்னர் அவ்வழியாலும் வேற்றுமைக் கண்ணும் வல்லெழுத்து மிகுதல் வரைக்கை இன்று-ஒளகாரவீற்றுப் பெயர்ச்சொல் முன்னர் வல்லெழுத்துமூத்தமொழி வரின் அவை அவ்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக் கண்ணும் வல்லெழுத்து மிக்குருட்டல் நீக்கும் நிலையின்றும். அ இரு ஈந்தும் உகரம் வகுதல் செவ்வி து என்ப சிறந்தினேரு-அவ்விருக்கற்று முடிபின்கண்ணும் நிலைமொழிக் கண் உகரம் வங்குமுடிதல் செவ்விதென்று சொல்லுவர் சிறந்தோர்.

உ-ம். கெளவுக்கட்டு; சிறிது, தீது, பெரிது எனவும்; கெளவுக்கடுமை; தீமை, பெருமை எனவும் வரும்.

'செவ்விது' என்றதனுன், மென்கணத்துக்கண்ணும் இடைக்கணத்துக்கண்ணும் இருவழியும் உகரப்பேறுகொள்க. கெளவுஞர்தது, கெளவுஞர்சி எனவும்; கெளவுவிது, கெளவு வலிமை எனவும்வரும்.

'நிலை' என்றதனால், கொவின்கடுமை என உருபிற்குச்சென்றசாரியை பொருட்கண் சென்றவழி, இயைபுல்லெழுத்து வீழ்வுகொள்க. (க) ஏழாவது-உயர்மயங்கியல் முற்றிற்று.

எட்டாவது - புள்ளிமயக்கியல்.

இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோவனின், புள்ளியீறு வன்கணத்தோடும் சிறு பான்மை பிறகணத்தோடும் மயக்கிப்புணரும்இயல்பு உணர்த்தினமயயின் புள்ளிமயக்கியல் என்னும் பெயர்த்து.

உகா. ஞகாரர யொற்றிய தொழிற்பெயர் முன்னர் அல்லது கிளப்பினுட்க் வேற்றுமைக் கண்ணும் வல்லெலமுத் தியையி னவ்வெலமுத்து மிகுமே உகரம் வருத லரவயி னுன.

இத்தலைச்சூத்திராம் என் தாலிந்றோவனின், ஞகாரவீறு வன்கணத்தோடு இரு இருவழிக்கண்ணும் புணருமாறு கூறுதல் துதலிற்று.

இ-ன் :—ஞகாரர ஒற்றிய தொழிற்பெயர் முன்னர்-ஞகாரம் ஈற்றின்கண் ஒற்ற ரூக்கின்ற தொழிற்பெயரின்முன்னர், அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமைக்கண்ணும்-அல்லவழியைச் சொல்லுவிட்டதும் வேற்றுமைக்கண்ணும், வல்லெலமுத்து இயையின் அவ்வெலமுத்து மிகும்- வல்லெலமுத்துமுதல்மொழி வருமொழியாய் இயையின் வல்லெலமுத்துவருமொழிக்கண் விக்குமுடியும். அ வயின் உகரம் வருதல்-ஆண்டு நிலைமொழிக்கண் உகரம் வருக.

உ-ம். உரினுக்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது எனவும்: உரினுக்கடுமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை எனவும் வரும். (க)

உகாஹ. ஞகமவ வியையினு முகர நிலையும்.

இல்து, அல்வீறு மென்கணத்தோடும் இடைக்கணத்துவகாத்தோடும் முடியுமாறு கூறுதல் துதலிற்று.

இ-ன் :— ஞ ச ம வ இயையினும் உகரம் நிலையும்-அங்க ஞகாரவீறு வன்கணமன்றி ஞ ச ம வ முதன்மொழி வருமொழியாய் இயையினும் நிலைமொழிக்கண் உகரம் நிலை பெற்று முடியும்.

உ-ம். உரினுஞான்று; நீண்டது, மாண்டது எனவும்: உரினுஞாந்சி; நீட்சி, மாட்சி எனவும்: உரினுவல்து; வலிமை எனவும் வரும்.

இடைக்கணத்து யகரத்தோடும் உயிசோடும் புணருமாறு தொகைமாபினுள்“உகரமொடு புணரும் புள்ளி யிறுதி” [குத-உக] என்பதனுட் கூறப்பட்டது. (எ)

உகாகி. உகர விறுதியு மதனே ரற்றே.

இது, உகரவீறு மேற்க-றிய கணங்களோடு ஒருவழிமுடியுமாறு கூறுதல் துதலிற்று.

இ-ன் :—ககாஇறுதியும் அதன் ஓர் அற்று - உகரவீற்றுப்பெயரும் மேற்க-றிய கணங்களோடு புணரும் வழி அஞ்சுகாரவீற்றோடு ஓர் இயல்பிற்றுய் முடியும்.

எழுத்தத்திகாரம் - உயிர்மயங்கியல்

உ-ம். பொருதுக்கட்டு; சிறிது, தீது, பெரிது எனவும்; பொருது ஞானரது; நீண்டது; மாண்டது எனவும் : பொருதுவலிது எனவும் ஒட்டுக. (ந)

நா. வேற்றுமைக் குக்கிடக் கார சிலையும்.

இஃது, அவ்வீற்றுவேற்றுமைக்கண் சிலைமாழிமுடிபு வேரூப் முடியமாறு கூறுதல் தூதலிற்று.

இ-ஸ :—வேற்றுமைக்கு உ கெட அகரம் சிலையும்-அங்கரவீறு வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண் எய்திய சிலை மொழி உகரம் கெட அகரம் சிலைபெற்று முடியும்.

உ-ம். பொருங்கக்குமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை எனவும்; பொருஞாற்சி; நீட்சி, மாட்சி எனவும்; பொருங்வழுமை எனவும் வரும்.

‘அகரம்சிலையும்’ என்னுது ‘உகரங்கெட’ என்றாலும், அவ்விருவீற்றின் உருபிற் குச்சென் நசாரியை பொருட்கண்சென்றவழிஇலையுல்லை. முத்து வீழ்வும் சிறுபானமை உகரப்பேறும் கொள்க. பொருங்குகுறை, உரிணின்குறை எனவும்; “உயவல் யானை பொருத்தசென் நன்ன” [அகம்-குடு] எனவும் வரும். (ஏ)

நாக. வெரினா னிறுதி முழுதுங் கெடுவழி

வருமிட ஆடைத்தே மெல்லிமுத் தியற்காக.

இஃது, அங்கரவீற்று ஒருமொழிக்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி ஸகுத்தல் தூதலிற்று.

இ-ஸ :—வெரின் என்றுதி முழுதும் கெடுவழி-வெரின் என்று சொல்லப்படும் காலீற்றுமொழி தன் ஈற்றுக்கரம் முன்பெற்ற அகரத்தோடு எஞ்சாமற்கெட்டவிடத்து, மெல்லெலமுத்து இபற்கை வரும் இடன் உடைத்து – மெல்லெலமுத்துப் பெறும் இயல்பு வங்கமுடியும் இடங்கூடத்து.

உ-ம். வெரிங்குறை; செய்கை, தலை, புறம் எனவரும். (ஏ)

நால். ஆவயின் வல்லெலமுத்து மிகுதலு முரித்தே.

இஃது, இன்னும் அம்மொழிக்கு எய்தியதோர் முடிபு கூறுதல் தூதலிற்று.

இ-ஸ :—அ வயின் வல்லெலமுத்து மிகுதலும் உரித்து-அவ்வெரின் என்னும்சொல் அவ்வாறு ஈறி கெட்டுசின்றவிடத்து மெல்லெலமுத்தேயன்றி வல்லெலமுத்து மிக்கு முடிதலும் உரித்து.

உ-ம். வெரிங்குறை; செய்கை; தலை, புறம் எனவரும்.

ஞகாரவீற்றெலூடு ஞகாரவீறு ஒத்தமுடிபிற் குதலின் உடன்சுறப்பட்டத. (ஏ)

நாந. ஞகார விறுதி வல்லெலமுத் தியையின்

டகார மாரும் வேற்றுமைப் போருட்கே.

இது, ஞகாரவீறு வேற்றுமைப்பொருட்கண் புணருமாறு உணர்த்துதல் தூதலிற்று.

இ-ஸ :—ஜாகரே இறுதி வல்லெலமுத்து இயையின்-ஞகாரவீற்றுப்பெயர் வல்லெலமுத்துமுதன்மொழி இயையின், டகாரம் ஆகும் வேற்றுமைப் பொருட்கு-டகாரமாய் முடியும் வேற்றுமைப்பொருட் புணர்ச்சிக்கண்.

உ-ம். மட்குடம்; சாடி, தாகத, பானை எனவரும். (ஏ)

நாச. ஆனும் பெண்ணு மஃநீணை பியற்கை.

தோல்காப்பியும் - இளம்பூரணம்

இஃது, அவ்வீற்றுவிரவுப்பெயருட் சிலவற்றிற்கு எய்தியதவிலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

இ-ன் :—ஆஜூம் பெண்ணும் அஃதினை இயற்கை-ஆண் என்னும்பெயரும் பெண் என்னும் பெயரும் மேல் தொகைமரபினுள் “மொழிமுத வாகும்” [குத்திரம்-ன்] என் பதன்கண் அஃறினைப்பெயர் முடிந்த இயல்புபோல் தாம் வேற்றுமைக்கண் இயல்பாய் முடியும்.

உ-ம். ஆண்கை, பெண்கை; செஹி, தலை, புறம் எனவரும்.

மந்தித தொகைமரபினுள் “அஃறினை விரவுப்பெயர்” [குத்திரம்-நா] என்பதற்குள் இயல்பாய் முடிந்ததன்க்கு வெளின், இவை ஆண்டுமுடிக்கணபோலத் தத்தம் மரபின் வினையாற் பாலறியப்படுவளவன்றி, இருதினைக்கண்ணும் அஃறினையாய் முடிதலின் அவ்வகையினைப்பெயரது இயல்போடு மாட்டெட்டிந்து முடிந்தான் என்கொள்க. இவ்வாருதலின், ஆண்கடிது பெண்கடிது என்னும் அவ்வழியும் “மொழிமுத வாகும்” [தொகைமரபு-ன்] என்பதற்குட் கொள்ளப்படும். (அ)

நாடு. ஆண்மரக் கிளாசி யரையர வியற்கேற்

இது, திரிபுவிலக்கிச் சாரியை வகுத்தமையின் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

இ-ன் :—ஆண் மரக் கிளாவி அஸர மர இயற்று— ஆண் என்னும் மரத்தை உணர்தின்ற பெயர்ச்சொல் அஸர மரம் அம்முப்பெறும் இபல்பிழ்றுயுத் தானும் அம்முப் பெற்று முடியும்.

உ-ம். ஆணங்கோடு; செதின், தோல், பூ எனவரும். (க)

நாக. விண்ணெனன் வருடங் காயப் பெயர்வபின்

உண்மையு முரித்தேயத்தென் சாரியை

செய்யுண் மருங்கித் ரூழில்வரு காலை.

இது, செய்யுளுள் திரிபு விலக்கிச் சாரியை வகுத்தல் நுதலிற்று.

இ-ன் :—விண் என வரும் காயப் பெயர்வபின்— விண் என்று சொல்லவருகின்ற ஆகாயத்தை உணரவின்ற பெயர்க்கண், அத்து என்னும் சாரியை உண்மையும் உரித்து—அத்து என்னும் சாரியை உண்டாதலும் உரித்து இல்லையாதலும் உரித்து, செய்யுள் மருங்கின் தொழில் வரு காலை-செய்யுளிடத்து வினை வரும் காலத்து.

உ-ம். விண்ணந்ததுக் கொட்டும் எனவும், “விண்குத்து நீள்வரை!” [நாலடி-உடா] எனவும் வரும்.

நாரா. தொழிற்பெய ரெல்லாங் தொழிற்பெயரில். (ஐ)

இஃது, இவ்வீற்றுட் சிலவற்றிற்குத் திரிபு விலக்கி உகரும் வல்லெழுத்தும் வகுத்தல் நுதலிற்று.

இ-ன் :—தொழிற் பெயரெல்லாம் தொழிற் பெயர் இயல்-ணகாரவீற்றுத் தொழிற் பெயரெல்லாம் அவ்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக்கண்ணும் ஞகாரவீற்றுத் தொழிற் பெயரது இயல்பாய் வண்கணம் வந்தவழி வல்லெழுத்தும் உகரப்பேறும் மென்கணமும் இடைக்கணத்துவர்களும் வந்தவழி உகரும் பெற்றுமுடியும்.

உ.-ம். மண்ணுக்கடிது எனவும்; மண்ணுக்கடுமை எனவும்; மண்ணுதான்று, மண்ணுதாற்சி எனவும்; மண்ணுவலிது, மண்ணுவலிமை எனவும் இருவழியும் ஒட்டுக்.

‘எல்லாம்’ என்றதனுண், தொழிற்பெயரல்லனவும் உகரமும் வல்லவழுத்தும் பெறுவன கொள்க. வெண்ணுக்கரை, எண்ணுப்பாறு, மண்ணுச்சோறு எனவரும். (இட)

நானு கிளைப்பெய ரெல்லாக் கொத்திரி பேலவே,

இஃது, இவ்வீற்றுட் சிலவற்றிற்குத் திரிபு விலக்கி இப்பு கறுதல் நுதலிற்று.

இ-ன் :—கீளைப் பெப்பரல்லாம் கொள திரிபு இபு-ஞகரவீற்றுள் ஓர்இனாத்தை உணரவின்ற பெப்பரல்லாம் திரிபுக்கூபவச்சு கருதுப்படியாகத் திரிதலுக்குடைய வன்றி இயல்பாய் முடியும்.

உ.-ம். உமண்ணுடி; சேரி, தோட்டம், பாடி எனவரும்.

‘எல்லாம்’ என்றதனுண், இவ்வீற்றுச் சாரிகைப் பெற்று முடிவனவும் இப்பல்பாய் முடிவனவும் கொள்க. மண்ணுக்கடி, எண்ணுகோலை எனவும்; பரண்கால், கவண்கால் எனவும் வரும்.

‘கொள்’ என்றதனுண், இவ்வீற்று ஏழாம் வேற்றுமைப்பொருண்மை உணர்தின்ற இடுடைச்சொல் திரிக்கு முடிவன்கொள்க. அங்கட்கொண்டான், இங்கட்கொண்டான், உங்கட்கொண்டான் எனவும்; ஆங்கட்கொண்டான் ஈங்கட்கொண்டான், அங்கட்கொண்டான் எனவும்; அவட்கொண்டான், இவட்கொண்டான், உவட்கொண்டான் எனவும் ஒட்டுகே.

[‘மண்ணுக்கடி’ என்பதில் அக்குச்சாரியப்பும் ‘எண்ணுகோலை’ என்பதில் அம்முச்சாரியையும் வந்தன.] (இட)

நாக வேற்றுக்கை யல்வறி பெண்ணை துண்ணுப்பிரபர்.

வேற்றுமை பிபற்கை நிலைப்புலு முரித்தே.

இஃது, அவ்வீற்றுள் ஒன்று அவ்வழிபுன் வேற்றுமைமுடிபுபோலத் திரிக்குமுடிவது கறுதல் நுதலிற்று.

இ-ன் :—வேற்றுமை அல்வழி – வேற்றுமையல்லாதவிடத்து, என் என் உணவுப் பெயர் – என்று சொல்லப்படுகின்ற உணவினையுணர்த்தும் பெயர், வேற்றுமை இயற்கை நிலையையும் உரித்து – வேற்றுமைப்பது திரிக்குமுடியும் இயல்பு நிற்றும் உரித்து.

உ.-ம். எட்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது எனவரும்.

உம்மையால், எண்கடிது என்று இப்பல்பாதலே பெரும்பான்மை. (இட)

நாடு முரகண்ண் கீழிற்பெயர் முதலிய னிலைபும்.

இஃது, இவ்வீற்றுத் தொழிற்பெயருள் ஒன்றந்துத் தொழிற்பெயர்முடிபு விலக்கி இவ்வீற்று அல்வழி முடிபும் வேற்றுமை முடிபும் கறுதல் நுதலிற்று.

இ-ன் :—முரண் என் தொழிற்பெயர் முதல் இயல் நிலையும்-முரண் என்று கறுப்படும் தொழிற்பெயர் இவ்வீற்றிற்கு இருவழியும் முன்கூறிய இயல்பும் திரிபுமாகிய இயல்வின்கணனே நின்று முடியும்.

உ.-ம். முரண்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிதுஎனவும்: முரட்குழிமை, சேனை, நாளை பறை எனவும் வரும்.

தொல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

இதனைத் “தொழிற்பெயரல்லாம்” [குத்திரம்-டக] என்பதன்பின் வையாத முறையன்றிய கூற்றினால், முரண்கடுமை என்னும் இயல்பும், அரண்சுடுமை, அரட்டுமை என்னும் உறுத்தியிடும் கொள்க.

(பி)

நடக். மகர விறுதி வேற்றுமை யாயின்
துவரக் கூட்டு வல்லெலமுத்து மிகுமே.

இது, மகரவீற்றிற்கு மேற்கூறிய ணகரவீற்று வேற்றுமை முடிபோடு இயை வேற்றுமைமுடிபு கூறுதல் நூதலிற்று.

இ-ன் :—மகர இறுதி வேற்றுமையாயின்-மகரவீற்றுப் பெயர்ச்சொல் வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண் னுயின், துவரக் கெட்டு வல்லெலமுத்து மிகும்-அம்மகரம் முற்றக்கெட்டு வருமொழி வல்லெலமுத்து மிக்குமுடியிடும்.

உ-ம். மங்கோடு; செதிள், தோல், பூ எனவரும்.

‘துவர’ என்றதனான், இயல்புகணத்துக்கண்ணும் யூர்தினைப்பெயர்க்கண்ணும் விரவுப்பெயர்க்கண்ணும் மகரக்கேடு கொள்க-மரஞாண், — தூல், மணி, யாழ், வட்டு, அிடை, ஆஸ்த எனவும்; நங்கை; எங்கை-செவி, தல், புறம் எனவும்: நங்கை, தங்கை எனவும் வரும்.

(பி)

நடில. அகர ஆகாரம் வருடங் காலை
ஈற்றுமிசை யகர் சீடலு முரித்தே.

இஃது, அவ்வீற்றுமுடிபு வேற்றுமையுடையன கூறுதல் நூதலிற்று.

இ-ன் :—அகரம் ஆகாரம் வருங்காலை — அகரமுதல்மொழியும் ஆகாரமுதல்மொழியும் வருமொழியாய் வருங்காலை, சுற்றுமிசை அகரம் நீடலும் உரித்து — சிலைமொழிக்கண் சுற்றின்மேல்தின்ற அகரம் நீளாது நிற்பதேயன்றி நீண்டமுடிதலும் உரித்து.

உ-ம். மாாதி, குளாஅம்பல் எனவும்; மங்கி, குளாவாம்பல் எனவும் வரும்.

வருமொழி முங்கீயவதனான், இவ்வீற்றுட் பிறவும் வேறுபாட்டின் முடிபு கொள்க. கோனுகோணம், கோனுவட்டம் எனவரும்.

முன்னர் “செல்வழியிறிதல்” [குத்யின] என்பதற்கும், குளாஅம்பல் என்புழி வருமொழி ஆகாரக்குறுக்கமும், கோனுகோணம் என்புழி வருமொழி வல்லெலமுத்துக் கேடும் கொள்க.

[கோனுகோணம், கோனுவட்டம் என்பனவற்றுள் கோணத்துட்கோணம் கோணத்துள் வட்டம் வன எழுதுகுறுவிரிக்க.]

(பி)

நடிக. மெல்லெலமுத் துறழு மொழியுமா ருளவே
செல்வழி யறிதல் வழங்கத் தான்.

இஃது, இவ்வீற்றுடிலெவற்றிற்கு வேது முடிபு கூறுதல் நூதலிற்று.

இ-ன் :—மெல்லெலமுத்து உறழும் மொழியும் உள்ள-மெல்லெலமுத்தோடு உறழ்ந்து முடியும் மொழிகளும் உள்; வழக்கத்தான் செல்வழி அறிதல்-வழக்கின்கண் அவைவழுங்கும் இடம் அறிக.

உ-ம். குளக்கரை, குளக்கரை; சேது, தாது, பூழி எனவரும்.

எழுத்தத்திகாரம் - புள்ளிமயங்கியல்

‘செல்வழியிறிதல்’ என்றதனுள், குளக்கனர், குளக்கனரை என்றதுபோல, அவ்வள ஒத்த உறத்சியல்ல வென்பதுகொள்க. ‘வழக்கத்தான்’ என்றதனுள், இவ்வீற்று வேற்றுமைக்கண் முடியாதனவெல்லாம் முடித்துக்கொள்க. இலவங்கோடு எனவும், புலம்புக்கண்னே எனவும், நிலத்துக்கடத்தான் எனவும் வரும். (க)

இல்ல மரப்பெயர் விகையர வியற்றே.

இஃது, இவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு வல்லெலமுத்தலிலைக்கி மெல்லெலமுத்து விகிததல் நுதலிற்று,

இ-ன் :—இல்லம் மரப் பெயர் விகை மர இயற்று-இல்லம் என்னும் மரத்தினை உணரசின்றபெயர் விகையென்னும் மரத்தின் இயல்பிற்றுய மெல்லெலமுத்து மிக்கு முடியும்.

உ-ம். இலவங்கோடு; செதிள், தோல், தூ எனவரும்.

இதன்கண் மகரக்கோடு முன்னர் “ (குத்திரம் - கக) என்பதனும் கொள்க. (ப)

அல்வழி யெல்லா மெல்லெலமுத் தாகும்.

இஃது, அவ்வீற்று அல்வழி முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

இ-ன் :— அல்வழி எல்லாம் மெல்லெலமுத்து ஆகும்-மகரவீறு அல்வழிக்கணைல் வாம் மெல்லெலமுத்தாய்த் திரிக்கு முடியும்.

உ-ம். மரங்குறிது; சிறிது, தீது, பெரிது எனவரும்.

‘எல்லாம்’ என்றதனுன், இவ்வீற்று- அல்வழிமுடிபில் முடியாதனவெல்லாம் கொள்க. மரஞான்று; நீண்டது, மாண்டது எனவும்: வட்டத்தழு, வட்டப் பவைக எனவும்: கலக்கொள், கலகெல் எனவும்: நிலக்கண், பவளவாய் எனவும்: நிலீர் எனவும்: கொல்லுங்கொற்றன், பறக்குநாரை எனவும் வரும். (யக)

அகமென் கிளவிக்குக் கைமுன் வரினே
முதனிலை யொழிய முன்னவை கெடுதலும்
வரைநிலை பின்றே யாசிரி யர்க்க
மெல்லெலமுத்து மிகுத னவயி னுன.

இஃது, இவ்வீற்றுள் மரூட முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

இ-ன் :—அகம் என் கிளவிக்குக் கை முன்வரின்-அகம் என்னும் சொல்லிற்கு கை என்னும் சொல் முன்வரின், முதல்ஸ்திலை ஒழிய முன்னவை கெடுதலும்-முன் “மகர விறுதி” [குத்திரம்-கு] என்றதனுன் மகரம் கெட்டுகின்ற நிலைமொழி முதல்களின்ற அகம் ஒழிய அதன்முன்னின்ற அகரமும் அகரத்தாற்றப்பட்ட கரமெய்யும் கெட்டு முடிதலும் அகவெடொதுங்கிற முடிதலும், வரைநிலை இங்கு ஆசிரியர்க்கு-நீக்கும் நிலைமையின்ற ஆசிரியர்க்கு; அ வயின் மெல்லெலமுத்து மிகுதல்-அவ்விரண்டுத்தும் மெல்லெலமுத்து மிக்குமுடிக.

உ-ம். அங்கை, அகங்கை எனவரும். [ஒழிய-தவிர] (ப)

இலமென் கிளவிக்குப் படுவரு காலை
நிலையலு முரிததே செய்ய ஓரள.

இஃது,அவ்வீற்று உரிச்சொல்லுள் ஒன்றற்குச்செய்யுள்முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

இ-ன :—இலம் என் கிளவிக்கு படு வருகாலை-இலம் என்னும் சொல்லிந்துப் படு என்னும் சொல் வருமொழியாய் வருங்காலத்து, நிலையதும் உரித்து செய்யுளான் - முன் “மகரவிறதி” [குத்திரம்-கடு] என்பதனுற் கெட்ட ஸுதகொதாது நீஞ்ற முடித் தும் உரித்துச் செய்யுட்கண்.

உ-ம். “இலம்படு புலவ ரேற்றகை நிறைய” எனவரும்.

உரிச்சொல்வால்களான் உருபுவிரியாதெனினும் இலத்தாற் பற்றப்படும் புலக்கரை என்னும் பொருள் உணர் கிற்றவின், வேற்றுமை முடிபாயிற்று. உம்மை மகரவீறு என்னும் சாதியாருணம் பற்றிவந்த ஏதிர்மறை.

அத்தொடு சிவது மாயிரத் திறுதி

ஏத்த வெண்ணும் முன்வரு காலை.

இஃது, இவ்வீற்று என்னுப்பெயருள் ஒன்றற்குத் தொகைமரபினுள் எய்திய ஏ என்சாரியை விலக்கி அத்த வகுத்தல் குதலிற்று.

இ-ன :—ஆயிரத்து இறுதி-ஆயிரம் என்னும் எண்ணுப்பெயரின் மகரமெய், ஒத்த எண் முன் வருகாலை - நனக்கு அகப்படுமொழியாய்ப் பொருங்கின எண்ணுப்பெயர் நன்முன் வருங்காலத்து, அத்தொடு சிவதும்-தொகைமரபிற்கறிய ஏ என் சாரியை ஒழித்து அத்துச்சாரியை பொருங்கிமுடியும்.

உ-ம். ஆயிரத்தொன்று, ஆயிரத்திரண்டு; மூன்று, நான்கு என ஓட்டுக்.

நிலைமொழி முந்கூருது சாரியை முந்கூறியவதனுண், இதன்முன்னர்க் குறை-க்குறு, முதல் என்பன வந்தவழியும் இம்முடிபுகொள்க. ஆயிரத்துக்குறை-க்குறு, முதல் என ஓட்டுக்.

அடையொடு தோன்றினு மத்தீனு ரத்தீம்.

இஃது, அவ்வெண்ணுப்பெயர் அடையடுத்தவழி முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று-

இ-ன :—அடையொடு தோன்றினும் அதன் ஓர் அற்று-அவ்வாயிரம் என்னும் எண்ணுப்பெயர் அடையடுத்த மொழியொடு தோன்றினும் மேற்சொன்னதனேடு ஒரு நன்மைத்தாய் அத்துப்பெற்று முடியும்.

உ-ம். பதினுயிரத்தொன்று;-இரண்டு என ஓட்டுக்.

மேல் இலேசினுன் வந்தனவும் அடையடுத்து ஓட்டுக்.பதினுயிரத்துக்குறை-க்குறு, முதல் எனவரும்.

(22)

அளவு நிறையும் வேற்றுமை பியல்.

இஃது, அவ்வெண்ணின் முன்னர் அளவுப்பெயர் நிறைப்பெயர் வந்தால் முடியு மாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

இ-ன :—அளவும் நிறையும் வேற்றுமை இப்பல - ஆயிரத்துமுன் அளவும் நிறையும் வந்தால் இல்லீற்று வேற்றுமை இயல்பாய் மகரப்பெட்டு வல்லவழுத்து மிக்குமுடியும்.

உ-ம். ஆயிரக்கலம்; - சாடி, தூநை, பானை எனவும்: ஆயிரக்கூடஞ்ச; - தொடி, பலம் எனவும் ஓட்டுக்.

இம்மாட்டேற்றுனே, மேல் “துவர” [குத்திரம்-கடு] என்ற இலேசினுன், இயல்புகண்ததுக்கட்டு எய்திய மகரம் ஈண்டுக் கெடுத்துக்கொள்க. ஆயிராழி;வட்டி,அகல் எனவரும்.

பதினுயிரக்கலம் என்குற்போல அடையடுத்து வந்த வழியும் ஓட்டுக்.

(23)

படர்க்கைப் பெயரூ முன்னிலைப் பெயரூம்
தொடக்கங் குறுகும் பெயர்க்கிலைக் கிளவியும்
வேற்றுமை யாயி ஹருபிய விலையும்
மெல்லெழுத்து மிகுத ஸாவயி னுன்.

இஃது, இவ்வீற்றுட்ட சில உயர்த்தினைப்பெயரூம் விரலைப்பெயரூம் வேற்றுமைக்கண் உருபுணர்ச்சி முடிபெய்தி முடிந்தவாறே பொருட்புணர்ச்சிக்கண் முடிதலுமுடைய வென்பது உணர்த்துதல் நூலிற்று.

இ-ன் :— படர்க்கைப்பெயரூம் முன்னிலைப்பெயரூம் தொடக்கம் குறுகும் பெயர் கிலைக்கிளவியும்-எல்லாரும் என்னும் படர்க்கைப்பெயரூம் எல்லீரும் என்னும் முன் னிலைப்பெயரூம் கிளைத்தொடர்ச்சிப் பொருளாய் கெடுமுதல் குறுகிமுடியும் தாம் நாம் யாம் என்னும் பொயரூம், வேற்றுமையாயின் உருபு இயல் நிலையும் - வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண் னூயின் உருபுணர்ச்சிக்கண் சொன்ன இயல்பின்கண்ணே கின்று, சாரியைப்பெறுவன் ஈறுகெட்டு இடையும் ஈறும் சாரியைப்பெற்றும், கெடுமுதல் குறுகுவன் கெடுமுதல் குறுகியும் முடியும். அ வயின் மெல்லெழுத்து மிகுதல் னு-அங் கெடுமுதல் குறுகுமொழிக்கண் மெல்லெழுத்து மிகும்.

உ-ஏ். எவ்வார்தங்கையும், எவ்வீர்நங்கையும்; - செவியும், தலையும், புறமும் எனவும்: நங்கை, நங்கை; - செவி, தலை, புறம், எனவும் ஓட்டுக்.

‘வேற்றுமையாயின்’ எஃதனுல், படர்க்கைப்பெயர்க்கும் முன்னிலைப்பெயர்க்கும் இயல்புகளும் தூக்கண் ஞகரமும் நகரமும் வந்தவழி-தம்முச்சாரியையும் தம்முச்சாரியையும் ஈறு ஈறு கெடுதல் கொள்க.

‘ஆவயினை’ என்றதனுல், படர்க்கைப்பெயர்க்கும் முன்னிலைப்பெயர்க்கும் ஞகரமும் கங்குமும் வந்துழி அவை மிகுதலுப், தொடக்கம் குறுகும் பெயர்க்கு ஞகரமும் நகரமும் வந்துழி மகரங்கெட்டு அவை மிகுதலும் கொள்க. எவ்வார்: தன்னுஞும், எவ்வீர்நஞ்னுஞும்; - நாலும் எனவும்: தஞ்னாண், சஞ்னாண், எஞ்னாண்; - நால் எனவும் வரும்.

இன்னும் ‘ஆவயினை’ என்றதனுல், படர்க்கைப்பெயரூம் முன்னிலைப்பெயரூம் சாரியைப்பெறுது இதுசி உமருப்பிப்பததும் கொள்க. எவ்வார்கையும், எவ்வீர்கையும்; செவியும், தலையும், புறமும் எனவரும்.இது னும் அதனுனே, உருபீற்றுச் செய்கை யெல்லாம் கொள்க. தமகாணம் எனவரும். [இஃது அகரவுருப்பெற்று முடிந்தவாறு காண்க.]

அவ்வது கொட்டி னியத்தை யாகும்.

இது, மேலனவற்றிற்கு அல்வழி முடிபுக்குதல் நூலிற்று.

இ-ன் :— அவ்வது கிளப்பின் இயற்கை ஆகும்-மேற்கூறிய படர்க்கைப்பெயரூம் முன்னிலைப்பெயரூம் தொடக்கம் குறுகும் பெயர்க்கிளவியும் அல்வழியைச் சொல் அமிடத்து இயல்பாய் முடியும்.

ஈண்டு இயல்பென்பது சாரியை பெறுமை நோக்கி, இவற்றின் ஈறு திரிதல் “அல்வழியெல்லாம்” (அுத்திரம்-பக) என்றதனுள் “எவ்வாம்” என்னும் இலேசினற் கொள்க.

உ-ம். எவ்வாருக் குறியர்;- சிறியர், தீயர், பெரியர் எனவும்: எவ்வீருங்குறியர்;- சிறியீர், தீயீர், பெரியீர் எனவும்: தாம் குறியர்;- சிறியர், தீயர், பெரியர் எனவும்: நாங் குறியம்;- சிறியம், தீயம், பெரியம் எனவும்: யாங்குறியேம்; சிறியேம், தீயேம், பெரியேம் எனவும் வரும்.

தோல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

இன்னும் “எல்லாம்” என்னும் இலேசினுளை, இவ்வீற்றுக்கண் மென்கணத்து மகரம் ஒழிக்கன வந்தவழி மகரம் அவ்வொற்றுய்த் திரிதலும் கொள்க, எல்லாருஞ் சூன்றுர்;-நீண்டார் எனவும்: எல்லீருஞ்சூன்றீர்;- நீண்ஹர் எனவும்: தாஞ்சூன்றூர்;-நீண்டார் எனவும்: நாஞ்சூன்றும்;- நீண்டாம் எனவும்: யாஞ்சூன்றேம்; நீண்டேம் எனவும் கொள்க. (ஏ)

அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமைக்கண்ணும்
எல்லா மெதும்பெய ரூருபை விளையும்
வேற்றுமை யல்வழிச் சாரியை விளையாது.

இஃது, அவ்வீற்று விரவுப்பெயருள் ஒன்றங்கு அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக்கண்ணும் உருபியலோடு மாட்டெறிந்து முடிபுக்குதல் நுதலிற்று.

இ-எ :—அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமைக்கண்ணும் - அல்வழியைச் சொல்லுமிடத்தும் வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சியிடத்தும், எல்லாம் எனும் பெயர் உருபு இயல் விளையும். எல்லாம் என்னும் விரவுப்பெயர் உருபுணர்ச்சியின் இயல்பிலே சிங்கு வற்றுச்சாரியையும் இதுதி உம்முக்சாரியையும் பெற்றுமுடியும். வேற்றுமை அல்வழி சாரியை விளையாது-அப்பெயர் வேற்றுமையல்லாத இடத்து சாரியைப்பறுதல் விளையாதாயே முடியும்.

மாட்டேது எல்லாத அல்வழியினையும் உருபியலோடு மாட்டெறிந்துவிலக்கிய மிகு தியான், அல்வழிக்கண் வன்கணத்திற்கு உம்முப்பேறும் விளைமொழி மகரக்கேடும் வருமொழி வல்லெலமுத்துப்பேறும், மென்கணத்து மகரக்கேடும் பண்புத்தொகைக்கண் மகரக்கேட்டோடு இதுதி உம்முப்பேறும் கொள்க.

உ-ம். எல்லாக்குறியையும்; - சிறியவும், தீயவும், பெரியவும் எனவும்: எல்லாவற்றுக் கொடும்;-செவியும், தீவியும், புறமும் எனவும்: எல்லாஞ்சூன்றன;- நீண்டன, மாண்டன எனவுப்: எல்லாஞ்சூனும்;- தூலும், மணியும், யாப்பும், வலிமையும், அடைவும், ஆட்டமும் எனவும்: எல்லாவற்றுஞ்சூனும்;- தூலும், மணியும், யாப்பும், வலிமையும், அடையும், ஆட்டமும் எனவும் வரும்.

எல்லாக் குறியரும்; சிறியரும், தீயரும், பெரியரும் என உயர்தினைக்கண்ணும் ஓட்டுக.

சண்டுச் சாரியை பெற்றவழி, மகரக்கேடு வற்றின்மிலை ஒற்றுய்க் கெட்டத்துது விரவுப்பெயராகவின், சந்துப் பொதுமுடிவிற்கு எலாதென்று சாரியை வல்லெலமுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. (உ)

மெஸ்லெலமுத்து மிகிஜூ மான மில்லை.

இது, மேற்கூறிய எல்லாம் என்பதற்கு அல்வழிக்கண் எய்தியதன்மேற் சிறப்பு விதி கூறுதல் துதலிற்று.

இ-எ :— மெஸ்லெலமுத்து மிகிஜூம் மானம் இல்லை-அவ்வெல்லாமென்பது அவ்வழிக்கண் மேல் இலேசினுற் கூறிய வல்லெலமுத்தேயன்றி மெஸ்லெலமுத்து மிக்கு முடியி ஜூம் குற்றம் இல்லை.

மேற்கூறிய செய்கைமேலே இது கறினமையின், மகரக்கேடும் இதுதி உம்முப் பேறுங் கொள்க.

எழுத்தத்தினாரம் - புள்ளிமியங்கியல்

உ-ம். எல்லாங்குறியவும்;-சிறியவும், தீயவும், பெரியவும் எனவும்: எல்லாங்குறிய கும்;- சிறியரும், தீயரும், பெரியரும் எனவும் ஒட்டுக.

இனி உறைபிற்கோடல் என்பதனால், இதுதி உம்மின்றி எல்லாங்குறிய, எல்லா குங்குறியர் எனவும் வரும்.

மேல் இலேசிக்குறிசின்ற வக்லெழுத்தினேடு மெல்லெழுத்துவருத்தமையின், இஃது அல்வழியாயிற்று. (உ-அ)

யயர்கிணை யாயி ஆவு நுபிய னிலையும்.

இது, மேலதற்கு உயர்த்தினை முடிபு கூறுதல் துதலிற்று.

இ-ன் :—உயர்த்தினையாயின் உருபு இயல் ஸிலையும்— அவ்வெல்லாமென்பது அஃறி கைப்பெயராயன்றி உயர்த்தினைப்பெயராய் ஸின்ற ஸிலைக்கமயாயின் உருபுபுணர்ச்சியின் இயல்பிலே நின்று ஆண்டுக்கூறிய நம்முச்சாரியை பெற்று முடியும்.

வற்றுவகுத்து செப்கை மேல் வகுத்தமையின், மகரக்கேடு கொள்க. இதுதி உம்மையும் அச்செப்பகை மேலே வகுத்தமையிற் கொள்க.

உ-ம். எல்லாங்க்கையும்;- செவியும், தலையும், புறமும் எனவரும்.

மேல் “மானவில்லை” [குத்திரம்-உ-அ] என்றதனால், அல்வழிக்கண் வன்கணத்து மகரம் கெட்டு வல்லெழுத்து மிக்கு இறுதி உம்முப்பெற்று முடிததலும், இயல்புகணத் துக்கண் மகரம் கெட்டு இறுதி உம்முப்பெற்று முடிததலும் கொள்க. எல்லாங்க்கொல் வரும்; மணியகாரர்? சேவகரும், தச்சரும், புவவரும் எனவும் : எல்லாஞாயிறும்;- நாயகரும், மணியகாரும், வணிகரும், அரசரும் எனவும் வரும். (உ-க)

தும்மை நென்றுபெயர் மெல்லெழுத்து மிகுமே.

இதுவும், அவ்வீற்று விரவுப்பெயருள் ஒன்றற்கு வேற்றுமைமுடிபு கூறுதல் துதலிற்று.

இ-ன் :—தும் என் ஒரு பெயர் மெல்லெழுத்து மிகும் — தும் என்று சொல்லப் படுகின்ற ஓர் விரவுப்பெயர் வேற்றுமைக்கண் மெல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

உ-ம். நங்கை;-செவி, தலை; புறம் எனவரும்.

மகரம் “துவர” (குத்திரம் - கடு) என்ற இலேசினந்தெட்டது. ‘ஒரு பெயர்’ என்றதனால்,ஞாகர காரங்கள்வந்த இடத்தும் அவ்வொற்றுயிகுதல் கொள்க. தஞ்ஞான், தாந்துல் என வரும்.

‘ஒன்றினின்றுமிடத்தல்’ என்பதனால், உங்கை என உம் என்பதன்முடிபும் இவ்வீற்றுக்க் கொள்க. (ந-ப)

அல்லதன் மருங்கிற் சேரல்லுக் காலை
உக்கீட ஸின்ற மெய்வயி னீவர
இதை. நிலைது யீறுடெ ரகம்
ஸிற்றல் வேண்டும் புள்ளியொடு புணர்க்கே
அப்பான் மொழியயி னியற்கை யாகும்.

இது, மேலதற்கு அல்வழி முடிபுக்குதல் துதலிற்று.

தோல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

இ-ன். அல்லதன் மருங்கள் சொல்லும் காலை-அங் தும் என் ஒரு பெயர் தன்னை அல்வழியிடத்துச் சொல்லுவங்களை, உடெட சின்ற மெய்யின் ஈ வர இடு இடை-சிலை இதற்கெட்டராம் புள்ளியோடு புணர்ந்து சிற்றல்வேண்டும்-ஈகாரத்து உகரங்கெட்ட அங் சின்ற மெய்யிடத்து ஈகாரம் வர, ஓர் இகரம் இடையிலே பெற மகரம் கெட அவ்விடத்து ஒரு ரகரம்புள்ளியோடு பொருக்கி சிற்றல்வேண்டும். அப்பால் மொழிவின் இயற்கையாகும்-வருமொழியிடத்து அம்மொழிதான் இவ்வாறு திரியாது இயல்பாடு வேண்டும்.

உ-ம். தீயிர்குறியீர்; சிறியீர், தீயீர், பெரியீர் எனவரும்.

ஞான்நீர், நீண்மீர், மாண்மீர் என இயல்புகணத்தோடும் ஓட்டுக. (நட)

தொழிற்பெய செல்லாங் தொழிற்பெய ரியல்.

இஃா, இவ்வீற்றுத் தொழிற்பெயர்க்கண் அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக்கண்ணும் முடிபு வேற்றுமை கூறுதல் நூலிற்று.

இ-ன் :—தொழிற்பெயரெல்லாம் தொழிற்பெயர் இயல்-மகரவீற்றுத்தொழிற்பெயரெல்லாம் அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக்கண்ணும் ஞாரவீற்றுத் தொழிற்பெயர் இயல்பினவாய் வன்கணத்து உகரமும் வல்லவழுத்தும் பெற்றும் இயல்புகணத்து உகரம் பெற்றும் வரும்.

உ-ம். செம்முக்கடிது;- சிறிது, தீது பெரிது எனவும்; செம்மு ஞான்நது ;நீண்டது, மாண்டது, வலிது எனவும் : செம்முக்கடுமை;- சிறுமை, தீமை, பெருமை எனவும் : செம்முஞாற்சி ;நீட்சி, மாட்சி, வலிமை எனவும் வரும்.

‘எல்லாம்’ என்றான்து, உகரம்பெறுது அல்வழிக்கண் நாட்டங்கடிது என மெல்லவழுத்தாய்த் திரிவனவும், வேற்றுமைக்கண் நாட்டங்கடுமை என மகரங்கெட்டு வல்லவழுத்து மிக்கு வருவனவுங் கொள்க. (நம)

ச முங் கம்மு முருவெமன் கிளாவிடும்

ஆ முப் பெயரு மலத்தீரு ரண்ன.

இது, பொருட்பெயருட் சில அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக்கண்ணும் தொழிற்பெயரோடு ஒத்து முடியுமெனக் கூறுதல் நூலிற்று.

இ-ன் :—ச-மும் கம்மும் உரும் என் கிளாவிடும் அ முப் பெயரும்-ஈம் என்னும் சொல்லும் கம் என்னும்சொல்லும் உரும் என்னும் சொல்லுமாகிய அம் மூன்று பெயரும்; அவற்று ஒர் அண்ண-அல்வழிக்க அன்னும் வேற்றுமைக்கண்ணும் அத்தொழிற்பெயரோடு ஒருதன்மையவாய் வன்கணம் வந்தவழி உகரமும் வல்லவழுத்தும் பெற்றும் இயல்புகணத்து உகரம்பெற்றும் முடியும்.

உ-: ச-புக்கடிது, கம்முக்கடிது, உருமுக்கடிது;- சிறிது, தீது,பெரிது எனவும்: ச-முஞாந்தது, கம் சுஞாந்தது, உரு முஞாந்தது;நீண்டது, மாண்-து, வலிது எனவும்; ச-முக்கடுமை, கம்முக்கடுமை, உருமுக்கடுமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை எனவும்; ச-முஞாந்சி, கம் முஞாந்சி, உருமுஞாந்சி;- நீட்சி, மாட்சி, வலிமை எனவும் வரும்.

[ச-ம்-இடுகாடு, கம்-கம்மியாதுதொழில், உரும்-இடு].

வேற்றுமை யாழி ஜெனை பிரண்டும்

தோற்றும் வேண்டு மக்கென் சாரினய.

எழுத்ததிகாரம் - புள்ளிமயங்கியல்

இது, மேல் முடிபு கூறிய ஆன்றனுள் இரண்டிற்கு வேற்றுமைக்கண் வேறு ஓர் முடிபு கூறுதல் நூலிற்று.

இ-ஈ :—வேற்றுமை ஆயின் வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சியாயின், எனை இரண்டும் அக்கு என் சாரியை தோற்றம் வேண்டும்-இதுதி ஒரும் ஒழித் திரண்டும் அக்கு என்னும் சாரியை தோற்றி முடிதல் வேண்டும்.

‘தோற்றம்’ என்றதனுள் உகரம் கீக்குதல் வேண்டுமென்க.

உ-ம். சமக்குடம், கம்மக்குடம்; சாடி, நாதை, பாஜீன் எனவரும்.

மேல் வேற்றுமை கூறிய முடிபுகுணவேற்றுமைக்கண்ணதென்றும், ஈண்டுக்கூறிய முடிபு பொருட்பெயர்க்கண்ணதென்றும் கொள்க. (நட)

உ-க. வகார மிகையு மகாரங் குறைகும்.

இது, பருஞ்சு விழுக்காடாய் “அஹர யா பு குறுகல்” [துன்மரபு-குத்திரம் கூ] என்பதற்கு ஓர் புறநகட கூறுகின்றது.

இ-ஈ :—வகாரம் மிகையும் மகாரம் குறைகும்-மேல் ஒரு மொழிக்கண் கூறிய “ஞகாகர முன்னரே” [மொழிமரபு-குத்திரம் கூ] அன்றி ஈண்டுப் புணர்மொழிக்கண் வகரத்தின்மேலும் மகாரம் குறைகும்.

உ-ம். சிலம் வலிது எனவரும். (நடு)

நாட்டிப்பெயர்க் கிளவி மேற்கொங்க தண்ண
அத்து மான்மிகை வகாரங்கீலை யின்றே
நூற்றுமைய் கெடுத வெண்மனுர் புலவர்.

இஃது, இவ்வீற்று நாட்பெயர்க்கு வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நூலிற்று.

இ-ஈ :—நாள்பெயர்க் கிளவி மேல் கிளங்குது அன்ன - மகாவீற்று நாட்பெயர்க் கொல்மேல் இரகாவீற்று நாட்பெயரிற் கிளங்குத தன்மையாய் ஆன் பெற்ற முடியும்; அத்து ஆங்மிகையும் வகாரங்கீலை இன்று - அத்துச்சாரியை அவ்வான்சாரியை மேற்றும் பிரசாரியை மேலோம் கீக்கும் சிலைமையின்றும்; ஒற்று மெப் கெடுதல் எண்மனுர் புலவர்-அவ்விடத்து மகாவீற்றுத் தம் வடிவு கெடிகவெங்கு சொல்லுவர் புலவர்.

உ-ம். மகத்தாற் கொண்டான்; மகத்துஞ்சுன் தொண்டான்; சென்றூன், தங்கான், போயினூன் எனவரும்.

‘ஒற்று’ என்னது ‘மெய்’ என்றதனை, நாட்பெயங்களாத பொருட்பெயர்க்கண் னும் அம்முடிபு கொள்க. மரத்தாற் கொண்டான்; சென்றூன், தங்கான், போயினூன் எனவரும். [ஞான்று என்பது சாரியை.] (நட)

ந-ஈ. கொர விறுதி வல்லெழுத் தினயாசின்
மகார மாகும் பேர்க்கே.

இது, கொர வீற்று வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நூலிற்று.

இ-ஈ :—கொர இறுதி வல்லெழுத்து இயையின்-கொரவீற்றப்பெயர் வல்லெழுத்து முதன்மொழி வருமாழியாய் வந்து இயையின், மகாரம் ஆகும் வேற்றுமைப் பொருட்கு-தகாரம் ஆகும் வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண்.

உ-ம். பொற்குடம்; சாடி, நாதை, பாஜீன் எனவரும். (நட)

தொல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

மன்னுஞ் சின்னு மானு மீனும்
பின்னு முன்னும் வினையெஞ்சு கிளவிடும்
அன்ன வியல் வென்யனூர் புலவர்.

இஃது, அவ்வீற்று அசைநிலை இடைச்சொல்லும் ஏழாம் வேற்றுமை இடப் பொருள் உணர்வின்ற இடைச்சொற்களும் வினையெஞ்சமும் முடியுமாறு கூறுதல் துதலிற்று.

இ-ன் :—மன்னும் சின்னும் ஆனும் ஈனும் பின்னும் முன்னும் வினையெஞ்சு கிளவிடும் - மன் என்னும்சொல்லும் சின் என்னும் சொல்லும் ஆன் என்னும் சொல்லும் ஈன் என்னும் சொல்லும் பின் என்னும் சொல்லும் முன் என்னும் சொல்லும் வினையெஞ்சமாகிய சொல்லும், அன்ன இயல் என்மனூர் புலவர் - மேற்கூறிய இயல்பினாலாய் ஊரம் நகரமாய் முடியும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.

உ-ம். அதுமற் கொண்கண் மேரே, காப் பும் பூண்டிசிந் கண்டியும் போகல் என அம் : ஆற்கொண்டான், ஈற்கொண்டான், பிற்கொண்டான்; முற்கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினுன் எனவும்: வரிற்கொள்ளும்: செல்லும், தரும், போம் எனவும் வரும்.

பெயராங் தங்கமயவாகிய ஆள், ஈன் என்பதைவற்றை முற்கூறுத்தனன், ஆன் கொண்டான், ஓன்கொண்டான் எனத் திரியாது முடித்தலும் கொள்க.

பின், முன் என்பன பெயர்நிலையும் வினையெஞ்சநிலையும் உருபுசிலையும் படும். அவற்றுள் வினையெஞ்சநிலை எண்டுவினையெஞ்சுக்கிளவிடும் என்பதனால் முடியும். உருபுநிலை உருபியலுள் முடியும். ஈண்டுப் பெயர் கூறுகின்றது. அப்பெயரை முன்கூறுத்தனல், பின்கொண்டான், முங்கொண்டான் எனத் திரியாமையும் கொள்க.

‘இயல்’ என்றதனால், ஊன் என்னும் கூட்டு ஊன்கொண்டான் என இயல்பாய் முடிதல் கொள்க. (ஈடு)

கட்டு முதல் வயினு மெகரமுதல் வயினும்
அப்பண்பு நிலையும் மியற்கைய வென்ப.

இஃது, இவ்வீற்றுள் ஒருசார் ஏழாம் வேற்றுமை இடப்பொருள் உணர்த்தினின்ற இடைச்சொல்லிற்கு முடிபுக்குதல் நுதலிற்று.

இ-ன் :—கட்டுமுதல் வயினும் ஏகரமுதல் வயினு :—கட்டுடெழுத்தினை முதலாக விடைய வயின் என்னும் சொல்லும் ஏகரமாகிய முதலையுடைய வயின் என்னும் சொல்லும், அப்பண்பு நிலையும் இயற்கைய எண்ப-மேல் நகரமாய் முடியுமென்ற அப்பண்பு நிலைப்பற்றுமுடியும் இயற்கையுடைய என்று சொல்லுவர்.

உ-ம். அவ்வயிற்கொண்டான், இவ்வயிற்கொண்டான், உவ்வயிற்கொண்டான் எவ்வயிற்கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினுன் எனவரும்.

‘இயற்கைய’ என்றதனால், திரியாது இயல்பாய் முடிவனாலும் கொள்க. கான்கோழி எனவரும். (ஈடு)

ந-ந.க. குழினேன் கிளவி வியற்கை யாகும்.

இஃது, இவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிற்குவிதி கூறுதல் துதலிற்று

இ-ன் :—குபின் என் கிளவி இயற்கையாகும் — குபின் என்னும் சொல் திரியா, கியல்பாய் முடியும்.

உ-ம். குபின்குழாம்; செலவு, தோற்றும், பறைவு எனவரும். குபின் என்பது (சம்)

நந்த. எகின்மர மாயி ஞங்மர சிபற்றீர்.

இது, திரிபு விவக்கி அம்மு வகுத்தல் நதலிற்று.

இ-ன் :—எகின் மரம் ஆயின் ஆண்மர இயற்று — எகின் என்னும் சொல் மரப் பெயராயின் ஆண்மரத்தினாது இப்பிற்கும் அம்முப் பெற்று முடியும்.

உ-ம். எகினங்கோடு; செதில், தோல், பூ எனவரும். (ஈக)

நந்து. வணை பெக்னே யகரம் வருமே

வல்லெழுந் திபற்கை முதுதல் வேண்டும்.

இதுவும் அது.

இ-ன் :—வணை எகின் அகரம் வரும் — ஒழிந்த மரமல்லா எகின் கிலவமொழிக்கண் அகரம் வர்து முடியும்; வல்லெழுந்து இயற்கை மிகுதல் வேண்டும் — அவ்விடத்து வரு மொழி வல்லெழுந்து இப்பு மிக்கு முடிதல் வேண்டும்.

உ-ம். எகினக்கால்; செவி, தலை, புறம் எனவரும்.

மேலைச் சூத்திரத்தோடு இதனை ஒன்றை ஒதாதனை, இயல்புகணத்துக்கண் ஜூம் அகரப்பேறு கொள்க. எகினங்காற்சி; யாப்பு, அடைவு எனவரும்.

‘இயற்கை’ என்றதனுட், அகரப்பேற்றேரு மெல்லெழுத்துப்பேறும் கொள்க. எகின்கால்; செவி, தலை, புறம் எனவரும். (ஈக)

நந்து. கிளைப்பெய செல்லாந் கிளைப்பெயரில்.

இல்து, இவ்வீற்றிற் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விவக்கிப் பிற்கு விதி வகுத்தல் நதலிற்று.

இ-ன் :—கிளைப்பெயர் எல்லாம் கிளைப்பெயர் இயல ஒகரவீற்றுக் கிளைப்பெய செல்லாம் ஓகாவீற்றுக் கிளைப்பெயர்போலத் திரியாது இயல்பாய் முடியும்.

எயின்குடி; சேரி, தோட்டம், பாடி எனவரும்.

‘எல்லாம்’என்றதனுட், அக்குச்சாரியையும் வல்லெழுத்தும் பெற்று எயினக் கண்ணி என முடிதலும், பார்ப்பாக்கண்ணி என கிலவமொழியீரு திரிந்து அக்கும் வல்லெழுத்தும் பெறுதலும், இனிச் சாரியை பெறுத ஈது திரிந்து வேளாண்குமரி, வேளாண் வாழ்க்கைனா முடிதலும் கொள்க. (ஈந்)

நந்து. மீனைன் கிளவி வல்லெழுத் துறள்வே.

இதுவும். அவற்றுள் ஒன்றற்கு வேறுமுடிபு கூறுதல் நதலிற்று.

இ-ன் :—மீன் என் கிளவி வல்லெழுத்து உறழ்வு. மீன் என்னும் சொல்தன் திரிபு வல்லெழுத்தினேரு உறழ்து முடியும்.

உ-ம். மீன்கண், மீற்கண்; சினை, தலை, புறம் எனவரும். (ஈந்)

தோல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

தேவைன் கிளாவி வல்லெலமுத் தினயயின்
மேனிலை யொத்த லூம் வல்லெலமுத்து மிகுதலும்
ஆழுறை யிரண்டு முரிமையு முடைத்தீத
வல்லெலமுத்து மிகுவழி சிறுதி யில்லை.

இதைம் அது-

இ-ன் :—தேன் என் கிளாவி வல்லெலமுத்து இனயயின்-தேன் என்னும் சொல் வள்ளலமுத்து முதன்மொழியாய் வந்து பொருங்கின், மேல்லை ஒத்தலும் வல்லெலமுத்து மிகுதலும் அ முறை இரண்டும் உரிமையும் உடைத்து - மேல் மீன் என்னும் சொல்லிற்குச் சொன்ன திரிபுறந்தச்சியுன் நிலைமையை யெருத்துமுடிதலும் வருமொழி வல்லெலமுத்து மிக்கு முடிதலுமாகிய அம்முறையுடைய இரண்டினையும் உரித்தாதலையும் உடைத்து; வல்லெலமுத்து மிகுவழி இறுதி இல்லை - வல்லெலமுத்து மிகுமிடத்து நிலைமொழியிலும் னகரவோற்று நிலையின்றிக் கெடும்.

‘உரிமையும்’ என்ற வழக்கமை “மெல்லெலமுத்து மிகினும்” [குத்-ஈசு] என மேல் வருகின்ற முடிவினை கொக்கி நின்றது.

உ-ம். தேன்குடம், தேற்குடம்; நானை, பானை எனவும்; சாடி, பானை எனவும் வரும்.

ஈசு. மெல்லெலமுத்து மிகினு மான மில்லை. (ஈடு)

இது, மேலதற்கு எய்தியனமேற் கிறப்பு விதி யுணர்த்துதல் துதலிந்து.

இ-ன் :—மெல்லெலமுத்து மிகினும் மானம் இல்லை..—தேன் என் கிளாவி வல்லெலமுத்து வந்தால் வல்லெலமுத்து மிகுதலேயன்றி மெல்லெலமுத்து மிக்கு முடியினும் குற்றம் இல்லை.

னகரக் கேடு அதிகாரத்தாற் கொள்க

உ-ம் ;—தீந்குடம்; சாடி, நானை, பானை எனவரும். (ஈசு)

ஈசு. மெல்லெலமுத்து தினயயினி னிறுதிபோ உறமும்.

இது, மேலதற்கு மென்கணத்துக்கண் தொகைமாபிற் கூறிய முடிபு ஒழிய வேறு முடிபு கூறுதல் துதலிந்து.

இ-ன் :—மெல்லெலமுத்து இனயயின் இறுதியேரு உறமும் — அத்தேன் என் கிளாவி மெல்லெலமுத்து முதல்மொழி வந்து இனயயின் நிலைமொழியிலுதி னகரவோற்றுக்கெடுதலும் கொடாக்கையுபாகிய உறந்தச்சியாய் முடியும்.

உ-ம். தேன்குரி, தேனுரி; நனி முரி எனக்கொள்க.

மேல் “மான நில்லை” [குத்திரம் சுக] என்றதனுன், இறுதியேரு உறமும் என்று ஈறுகெட்டு வருமொழி மெல்லெலமுத்து மிக்கும் பிகாதும் உறுதற்கும், வருமொழி மிகாது இறுதி கெட்டும் கெடாதும் உறுதற்கும், அவ்விண்ணதற்கும் உரித்தாய்ச் சென்றதனை வில்க்கி வருமொழி மிகாதே நிற்ப அவ்வீறே கெட்டும் கெடாதும் நின்று உறமுமென்பது கொள்ளப்பட்டது.

அதன்மேல் “ஆழுறை” [குத்திரம் சுக] என்பதனுன், சிறுபான்மை ஈறு கெட்டத் தேன்குரி; நனி, முரி என மெல்லெலமுத்து மிகுதலும் கொள்க. (என)

எழுத்திகாரம் - பள்ளிமயங்கியல்

நசை இருந்த ரேற்ற மியற்கை யாகும்.

இஃது, இன்னும் அதற்கு உயர்கணத்து ஒரு மொழிக்கண் முடியும் வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

இ-ன :— இருஅல் தோற்றம்-தேன் என்னும் சொல் இருல் என்னும் வருமொழி யது தோற்றத்துக்கண், இயற்கை ஆகும் - நிலமொழி ஓகாரங்கெடாதே நின்று இயல்பாய் முடியும்.

உ-ம். தேவிருல் எனவரும்.

(ஏ.ஏ.)

நசாநி. ஒற்றமிகு தசமொடு நிறைது முரித்தே.

இதும், அதற்கு எத்தியதன்மேற் சிலப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

இ-ன :—ஒந்து மிகு தகரமொடு கிற்றலும் உசித்து - அத்தேன் என்பது இருல் என்னும் வருமொழிக்கண் பிற்கும் ஓர் தகரவாற்று உடன்மிகு தகரத்தோடு நின்று முடிதலும் உரித்து.

மேல் “வல்லமுத்து மிகுவழி யிறுதி யில்லை” [குத்சாடு] என்றதனால் நிலை மொழி யிறு கெடுக்க. ‘தகரமிகும்’ என்னுது, ‘ஒந்துமிகு தகரம்’ என்றதனால் சர்வாற் ரூக்குக.

உ-ம். தேத்திருல் எனவரும்.

மேலைச் சூத்திரத்தோடு இதை ஒன்றாக ஒதாததனால், பிற வருமொழிக்கண் ஜூம் இம்முடிபு கொள்க. தேத்தமை, தேத்தி எனவரும்.

‘தோற்றம்’ என்றதனால், தேனைடை, தேனீ என்னும் இயல்பும் கொள்க. (ஏ.க)

நசாக. மின்னும் பின்னும் பண்ணுங் கண்ணும்

அங்காற் சொல்லுங் தொழிற்பெயர் ரியல்.

இஃது, அவற்றுட் சிலவற்றிற்கு வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

இ-ன :—மின்னும் பின்னும் பண்ணும் கண்ணும் அ கால் சொல்லும்-மீன் என்னும் சொல்லும் பின் என்னும் சொல்லும் பன் என்னும் சொல்லும் கன் என்னும் சொல் துமாகிய அங்காங்கு சொல்லும், தொழிற்பெயர் இயல-வேற்றுமைக்கண்ணும் அல்ல பூக்கண்ணும் ஞகரவிற்று தொழிற்பெயர்போல வன்கணம் வந்தவழி உகாமும் வல் வெழுத்தும் பெற்றும் மென்கணத்துக்கண்ணும் இடைக்கணத்துக்கண்ணும் உகரம் பெற்றும் முடியும்.

உ-ம். பின்னுக்கடிது, பின்னுக்கடிது, பண்ணுக்கடிது, கண்ணுக்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, வலிது, யாது எனவும்: மின்னுக்கடுமை, பின்னுக்கடுமை, பண்ணுக்கடுமை, கண்ணுக்கடுமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை, ஞாற்சி, தீட்சி, மாட்சி, வலிமை, யாப்பு எனவும் வரும்.

‘தொழிற்பெயரெல்லாங் தொழிற்பெயர் ரியல்’ என்ற ஒதாது இவ்வாறு எடுத் தோழியவதனால், இம்முடிபினைத் தொழிற்பெயர்க்கும் பொருட்பெயர்க்கும் உடன் கொள்க. மின் என்பது ஓர் தொழிலுமின்டு; பொருள் முன்டு. பிறவும் அன்ன (ஐ)

நசார. வேற்றுமை யாபி ஜெனை பெகினேடு

தோற்ற போக்குங் கண்ணை கிளவி.

இது, மேல் முடிபு ஈழியவற்றுள் ஒன்றஞ்சு வேறு ஓர் முடிபு கூறுதல் துதலிற்று.

இ-என் :—கன் என் கிளவி வேற்றுமையையின்-கன் என்னும்சொல் வேற்றுமைப் பொருட் புணர்ச்சியாயின், வீளை விடினாலே தோற்றம் ஒக்கும்-ஒழிந்த மரமல்லா எனி வெனுட தோற்றம் எத்த அகரமும் வல்லவெழுத்தும் பெற்றமுடியும்.

உ-ம்- கன்னக்குடம்; சாடி, தாநத, பாளை, ஞாநசி, நீட்சி, மாட்சி, வலிமை எனவரும்.

சிறுபான்மை கன்னக்குடுமை எனக் குணவேற்றுமைக்கண் ஜூம் இம்முடிபுகளாள்க 'தோற்றம்' என்றதனால், அல்லவுமிக்கண் அகரமும், வன்கணத்துக்கண் மெல்லவ மூத்தும் கொள்க. கன்னங்கடிது; சிரிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது, சீண்டது, மாண்டது, யாது, வலிது எனவரும்.

இங்ஜூம் 'தோற்றம்' என்றதனால், சிறுபான்மை கன்னக்குடுமை; சிறுமை தீக்கை, பெருமை என்ற குணவேற்றுமைக்கண் ஜூம் அகரமும் மெல்லவெழுத்தும் கொள்க.

இக் 'கன்' என்பது வேற்றுமை முடிபிற்கு மேற்கூறியது குணவேற்றுமைக்கு எனவும், சண்டுக்கநியது பொருட்பெயர்க்கு எனவும் கொள்க. (இக)

உ-ச-ஆ. இயற்பெயர் முன்னர்த் தங்காத முறைவரின் முதற்கண் மெய்க்கெட வகர சிலையும் மெய்க்கெட வகர சிலையும் மெய்வையுமித் தண்டிகெடு மல்வையும்.

இஃது, இவ்வீற்று விரவுப்பெயருள் இயற்பெயர்க்குத் தொகை மரபினுள் எய்தி யது விலக்கிப் பிறித்துக் கூறுதல் துதலிற்று.

இ-என் :— இயற்பெயர் முன்னர் தங்கை முறைவரின்-அகாரவீற்று இயற்பெயர் முன்னர்த் தங்கை என்னும் முறைப்பெயர் வருமொழியாய் வரின், முதற்கண் மெய்க்கெட அகரம் சிலையும்-முதற்கண் மெய்க்கெட அதன்மேல் ஏறின்ற அகரம் கெடாத சிலைபெறும். அ இயற்பெயர் மெய் ஒழித்து அன் கெடும்-சிலைமொழியாகிய இயற்பெயர் அவ் அங் என்னும் சொல்லில் அகரம் ஏறின்ற மெய்யை ஒழித்து அவ் அந்தான் கெட்டு:முடியும்.

உ-ம். சாத்தங்கை, கொற்றங்கை எனவரும்.

'முதற்கண் மெய்' என்றதனால், சாத்தன்றங்கை, கொற்றன்றங்கை என்னும் இயல்பு:முடிபுக் கொள்க. (இந்)

உ-ச-க-ா. ஆதனும் பூதனுக் கூறிய வியல்போடு பெய்ரோற் றகரங் துவரக் கெடுபோ.

இது, மேலதஞ்சு எய்தியதன்மேற் சிறப்பிகி கூறுதல்-துதலிற்று.

இ-என் :—ஆதனும் பூதனும்-மேற்கூறிய இயற்பெயருள் ஆதனும் பூதனும் என் ஜூம் இயற்பெயர்கள், கூறிய இயல்போடு பெயர் ஒற்று அகரம் துவரகெடும்-மேற்கூறிய செய்கையோடு சிலைமொழிப்பெயருள் அன்கெட்டின்ற ஒற்றும் வருமொழியுள் ஒற்றுக் கெட்டின்ற அகரமும் முற்றக்கெட்டு முடியும்.

உ-ம். ஆக்கத, பூக்கத எனவரும்.

இயல்பு என்றதனால், பெயரொற்றும் அகரமும் கெடாதேசின் நூ முடிந்தவாறே முடிதலும் கொள்க. ஆதந்தை, பூதந்தை எனவரும்.

'துவர்'என்றதனால், அழாள், புழான் என விருத்திப் பொருங்கின செய்கை செப்பு அழாங்கத புழாங்கத என முடிக்க. (இட)

உ-நி. சிறப்பொடு வருவழி வியற்கை யாகும்.

இஃது, எய்தியது ஒருவழி விலக்கிப் பிறிது விது வகுத்தல் நதலிற்று.

இ-ன் :—சிறப்பொடு வருவழி இயற்கை ஆகும் — அவ் வியற்பெயர் பண்படுத்துவருவழி முங்கூறிய இருமொழிச் செய்கைகயும் தவிக்கு இயல்பாய் முடியும்.

உ-ம். பெருஞ்சாத்தனங்கை, பெருங்கொற்றன் நக்கத எனவரும். (இட)

உ-நி. அப்பெயர் மெய்யொழித் தங்கெடு வறியே.

நிற்றலு முரித்தே யம்மைன் சாரியை

மக்கண் முறைதொகூடு மருங்கி னன்.

இது, மேலதற்கு வேது ஓர் வருமொழிக்கண் எய்தாதது எப்புவித்தது.

இ-ன் :—அ பெயர் மக்கள் முறை தொகும் மருங்கின் னன் மெய் ஒழித்து அன் கெடுவழி — அவ்வியற்பெயர் மக்கள் என்னும் முறைப்பெயர் வர்துகூடும் இடத்தின் கண்ணும் பிறித்தீதும், தான் ஏறிய மெய்கை ஒழித்து அன்கெடு மல்வழி, அம் என் சாரியை சிற்றலும் உரித்து-அம் என்னும் சாரியை சிற்றலும் உரித்து.

உ-ம் சாத்தங்கொற்றன், கொற்றங்கொற்றன் எனவும்; சாத்தங்குடி, கொற்றங்குடி எனவும் வரும். (இட)

உ-நி. தானும் பேனுங் கோனு மென்னும்

ஆமுறை யியற்பெயர் திரிப்ப விலைவே

இது, மேலதற்கு ஒருவழி எய்திபது விலக்கிப் பிரிதுவிதி கூறுதல் துதலிற்று.

இ-ன் :—தானும் பேனும் கோனும் என்னும் அ முறை இயர்பெயர் — அவ்வியற் பெயருள் தானும் பேனும் கோனும் என்னும் முறைமையினையுடைய இயற்பெயர்கள் தங்கைகள் மக்கள் என்னும் முறைப்பெயரோடு புணரும்வழி, திரிபு இடன் இல-மேற் கூறிய திரிபுகள் இன்றி இயல்பாய் முடியும்.

உ-ம். தான்றங்கை, பேன்றங்கை, கோன்றங்கை எனவும்; தான்கொற்றன் பேன்கொற்றன், கோன்கொற்றன் எனவும் வரும். (இட)

உ-நி. தான்யா னென்னும்பெய ரூருபிய னிலையும்.

இது, வீரவுப்பெயருள் தான் என்பதற்கும் உயர்தினைப்பெயருள் யான் என்பதற்கும் வேற்றுமைக்கண் தொகைமரபினுள் எய்தியது விலக்கிப் பிரிதுவிதி கூறுதல் துதலிற்ற.

இ-ன் :—தான் யான் என்னும் பெயர் உருபு இயல் விலையும் — தான் என்னும் வீரவுப்பெயரும் யான் என்னும் உயர்தினைப்பெயரும் மேல்தொகைமரபினுட்ட கூறிய இயல்பு

தோல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

கள் ஒழித்து உருபுபுனர்ச்சியிற் கூறிய இயல்பிக்கண்ணே நிலைபெற்றத் தான் என் பது செடுமுதல் குதுகித்தன் என்றாலும் யான் என்பது யகம்பெட்டு ஆகாரம் காரமாய் என் என்றாலும் முடியும்.

உ-ம். தன்கை, என்கை; செலி, தலை, புறம் எனவும்; தன்னான், என்னான்; தூல், மக்கி, யாழ், வட்டு, அவட, ஆடை எனவும் வரும். (இன)

உந்தச். வேற்றுமையல்வழிக் குறுக்குங் திரிதலும்

தோற்ற மில்லை பெண்மனூர் புலவர்.

இது, மேலவற்றிற்கு அல்வழி முடிபுச்-தால் நுதலிற்று.

இ-ன :—வேற்றுமை அல்வழி — மேற்கூறிய தான் யான் என்னும் பெயர்கள் வேற்றுமைப்புணர்ச்சி யல்லாத விடத்து, குறகுலும் திரிதலும் தோற்றம் இல்லை என் மனூர் புலவர்-தான் என்பது செடுமுதல் குறகுலும் யான் என்பது அவ்வாறு திரிதலும் தோற்ற மின்றி இயல்பாய் முடியும்.

உ-ம். தான்குறியென்; சிறியென், தீயென், பெரியென், குான்றூஞ், நீண்டான், மாண்டான் எனவும்; யான்குறியென்; சிந்மேன்; தீபேன், பெரியேன், குான்றேன், நீண்டேன், மாண்டேன் எனவும் வரும்.

‘தோற்றம்’ என்றதனேன், வேற்றுமைக்கண் அவ்வாறன்றித் திரிதலும் கொள்க.

உ-ம். தற்புகழ், தற்பகை எனவும்; ஏற்பறை, ஏற்பாடு எனவும் வரும். (இங)

உந்து. அழுகெனன் னி ரதிகெட வல்லெலழுத்து மிகுமே.

இல்லது, இவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு எப்பியதுவிலக்கிப் பிற்குலிக்குத்தல் நுதலிற்று.

இ-ன :—அழுன் என் இதுதி கெட வல்லெலழுத்து மிகும்—அழுன் என்னும் சொல் அழுன் என்னும் னகரவீரு கெட வருமொழிவில்லெலழுத்து மிக்கு முடியும்.

உ-ம். அழுக்குடம், சாடி..ஆந்த, பானை எனவரும், அழுகெனன்பது பினம். (இங)

உந்து. முன்னென் கிளாவி முன்னர்த் தோன்றும்

இல்லென் கிளாவியிசை நகர மொற்றல்

தொல்லியன் மருங்கின் மரீதீய மரபே.

இல்லது, இவ்வீற்றுள் இலக்கணத்தோடு பொருங்கிய மருங்க்களுள் ஒன்றற்கு வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

இ-ன :—முன் என் கிளாவிமுன்னர்த் தோன்றும் இல் என் கிளாவியிசை நகரம் ஒற்றல்— முன் என்னும் சொல்லின்முன்னர்த் தோன்றும் இல் என்னும் சொல்லின் மேல் நகரவொற்று வர்து முடிதல், தொல் இபல் மருங்கின் மரீதீய மரபு. பழையதா சிய இயல்பினையுடைய விடத்து மருவிவந்த இலக்கணமுடிபு.

உ-ம். முன்றல் எனவரும்.

இது கடைக்கண் என்றாற்போவருஷம் மருங் முடிபுபோ என்றி முன்னில் என் ஒற்றிரட்டி முடியற்பாலது இருமொழிக்கும் இயல்பிலதோர் ஒற்று மிக்கு முடிந்த-மருங்முடிபு. (கட)

எழுத்துக்காரம் - புள்ளிமயங்கியல்

ஈடுந. பொன்னென் கிளவி யீறுகெட முறையின் முன்னர்த் தோன்றும் வகர மகாரம் செய்யுண் மருங்கிற ரூபரிய லான.

இஃது, இவ்வீற்றுள் ஒன்றற்குச் செய்யுள்முடிபு கூறுதல் நூதலிற்று.

இள் :—பொன் என் கிளவி ஈறு கெட முன்னர் முறையின் வகரம் மகாரம் தோன்றும் பொன் என்னும் சொல் பகரமுதன்மொழி வந்தலிடத்துத் தன் ஈற்றின் வகரம் கெட அதன்முன்னர் முறையானே பகரமும் மகரமும் தோன்றிமுடியும்; செய்யுள் மருங்கின் தொடர் இயலான்-(யான்டெனில்,) செய்யுளிடத்துச் சொற்கள் தமிழில் தொடர்ச்சிப்படும் இயல்பின்கண்.

‘முறையின்’ என்றதனால், வகரம் உயிர்மெய்யாகவும் மகரம் தனிமெய்யாகவும் கொள்க.

உ-ம. “பொலம்படை பொலிஸ்த கொய்சுவற் புரவி” எனவரும்.

‘தொடரியலான்’ என்றதனால், பகரம் அல்லாத வன்கணத்துக்கண்ணும் கிறுபான்மை ஈறுகெட்டு வகரமும் வல்லெழுத்திற் கேற்ற மெல்லெழுத்தும் மிக்குமுடிதல் கொள்க. பொலங்கலம், பொலஞ்சுடர், பொலங்தேர் எனவரும்.

‘ஒன்றெனுமுடித்தல்’ என்பதனால், பொலாதுங்கெரியல், பொலமலராவினர என் ருந்போல வரும் பிந்கணத்து முடிபும் கொ (க)

ஈடுஞு. யகர கிறுதி வேற்றுமைப் பொருள்வயின் வல்லெழுத் தியையி னவ்வெழுத்து மிகுமே.

இது, யகர வீற்றிற்கு வேற்றுமைமுடிபு கூறுதல் நூதலிற்று.

இள் :—யகர இறுதி வேற்றுமைப் பொருள்வயின் - யகரவீற்றுப் பெயர் வேற்றுமைப் பொருட்பணர்ச்சிக்கண், வல்லெழுத்து இயையின் அ எழுத்து மிகும்- வல்லெழுத்து முதன்மொழி வந்து இயையின் அவ்வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

உ-ய. நாய்க்காம்; செலி, தலை, புறம் எனவரும். (க.2)

ஈடுகு. தாபென் கிளவி யியற்கை யாகும்.

இஃது, இவ்வீற்று வீரவுப்பெயருள் ஒன்றற்கு வேறுமுடிபு கூறுதல் நூதலிற்று.

இள் :—தாய் என் கிளவி இயற்கையாகும் - தாய் என்னும் சொல் வல்லெழுத்து மிகாது இயல்பாய் முடியும்.

உ-ம. தாய்கை; செலி, தலை, புறம் எனவரும்.

இங்வியல்பு மேல் இன்னவழி மிகும் என்கின்றமையின், அஃறீனை வீரவுப்பெயர் என்பதனுள் அடங்காதாயிற்று. (க.3)

ஈடுகு. மகன்விசை கிளப்பின் முதனிலை

இது, மேலதற்கு அடையாடுத்து வந்தவழி இன்னவாறு முடியுமென எப்தாதது எப்துவித்தல் நூதலிற்று.

தோல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

இ-ன் :—மகன் வினா கிளப்பின் முதல் நிலை இயற்று - அத்தாய் என்னும் சொல் மகனது வினாவைச் கிளங்கு சொல்லுவிட்டது இவ்வீற்று முதற்கண் கூறிய நிலைமையின் இயல்பிற்றுய் வல்லெழுத்து மிக்குமுடியும்.

உ-ம். மகன்ரூய்க்கலாம்; செரு, தார், படை எனவரும்.

‘மகன்வினா’ என்றது மகற்குத்தாயாய்ப் பயன்படும் நிலைமையன்றி, அவனேனுடு பகைத்த நிலைமையை. (கூ)

ந-க. மெல்லெழுத் தூற்று மொழியுமா ருளவே.

இஃது, இவ்வீற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தாதது எய்துவித்தல் நுதலிற்று.

இ-ன் :—மெல்லெழுத்து உறமும் மொழியும் உள் - மேற்கூறிய வல்லெழுத்தி கலோடு மெல்லெழுத்து மிக்கும் உறந்தும் முடியும் மொழிகளும் உள்.

உ-ம். வேய்க்குறை; வேய்க்குறை; சிறை, நலை, புறம் எனவரும். (கு)

ந-க. அல்வழி யெல்லா மியல்டெண் மொழிப.

இஃது, இவ்வீற்று அல்வழி முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

இ-ன் :—அல்வழி எல்லாம் இயல்பு என மொழிப் யகரவீற்று அல்வழியெல்லாம் இயல்பாய் முடியும் என்று சொல்லுவார் புலவர்.

உ-ம். நாயகடிது; சிறிது, தீது, பெரிது எனவரும்.

‘எல்லாம்’ என்றதனால், இவ்வீற்று உருபு வாராது, உருபின் பொருள்பட வந்த இடைச்சொல் முடிபும், வினையெச்சுமுடியும், இருபெயராட்டுப்பண்புத்தொகைமுடிபும், அல்வழியறுத்திச்சிருமுடிபும் கொள்க: அவ்வாய்க்கொண்டான், இவ்வாய்க்கொண்டான், உவ்வாய்க்கொண்டான், எவ்வாய்க்கொண்டான்: சென்றான், தந்தான், போயினான் எனவும்: தாய்க்கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் எனவும்: பொய்ச் சொல், மெய்ச்சொல் எனவும்: வேய்க்கடிது, வேய்க்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது எனவும் வரும். (கூ)

ந-க. ரகார விறுதி யகார வியற்றே,

இது, ரகாரவீற்று வேற்றுகைமுடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

இ-ன் :—ரகார இறுதி யகார இயற்று-ரகாரவீற்றுப் பெயர் வேற்றுகைப் பொருட் புணர்ச்சிக்கண் யகாரவீற்று இயல்பிற்றுய் வல்லெழுத்து வந்தவழி மிக்கு முடியும்.

உ-ம். தேர்க்கால்; செய்கை, நலை, புறம் எனவரும். (கன)

ந-க. ஆரும் வெதிரூஞ் சாரும் பீரும்

மெல்லெழுத்து மிகுதன் மெய்கிப்ரத் தோன்றும்.

இஃது, இவ்வீற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

இ-ன் :—ஆரும் வெதிரூஞ் சாரும் பீரும்-ஆர் என்னும் சொல்லும்-வெதிர் என்னும் சொல்லும் சார் என்னும் சொல்லும் பீர் என்னும் சொல்லும், மெல்லெழுத்து மிகுதல் மெய்க்கை தோன்றும் - மெல்லெழுத்து மிக்குமுடிதல் மெய்க்கைப்பெறத் தோன்றும்.

உ-ம். ஆர்க்கோடு, வெதிர்க்கோடு, சார்க்கோடு, பீர்க்கோடு; செதிள், தோல், பூ எனவரும்.

'மெப்பெற' என்றதனால், பிறவும் மெல்லெழுத்து மிகுதல் கொள்க. குதிர்க்கோடு தூவர்க்கோடு ; செதிள், தோல், பூ எனவரும்.

இன்னும் அதனாலே, பீர் என்பது மேல் அம்முப்பெற்றவழி இப்பெயி வல்லெழுத்துவீட்டும் கொள்க. (ஆ)

நகாரி. சாரென் கிளாசி காழ்வின் வசீக்குடும்.

இது, மேலனவற்றுட் சார் என்பதற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுதல் துதவிற்று.

இ-ன் :—சார் என்கிளாவி காட்டுவின் வலிக்கும் — சார் என்னும் சொல் காட்ட என்னும் சொல்லவாடு புணருமிடத்து வல்லெழுத்து மிக்குப் புணரும்.

உ-ம். சார்க்காழ் எனவரும். (கக)

நகாரி. பிரேரன் கிளாசி யம்மொட்டுஞ் சிவனும்.

இஃது, அவற்றுட் பீர் என்பதற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுதல் துதவிற்று.

இ-ன் :—பீர் என் கிளாவி அம்மொடும் சிவனும்- பீர் என்னும் சொல் மெல்லெழுத்தெயன்றி அம்முச்சாரியையும் பெற்றுவங்கமுடியும்.

உ-ம். பீங்கோடு; செதிள், தோல், பூ எனவரும். (எம்)

நகாரி. வகார விறுதி னகார வியற்கேற்.

இது, வகாரவீற்றிற்கு னகாரவீற்று வேற்றுமையோடு இயைய வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் துதவிற்று.

இ-ன் :—வகார இறுதி னகார இயற்று- வகாரவீற்றுப்பெயர் வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண் வல்லெழுத்து முதன்மொழி வரின் னகாரவீற்றின் இயல் பிற்றுய் லதாரம் நகாரமாய்த் திரிந்துமுடியும்.

உ-ம். கற்குறை; சிறை, நலை, புறம் எனவரும். (எக)

நகாரி. மெல்லெழுத் தியை னகார மாரும்.

இஃது, அவ்வீறு மென்கண்தொடு முடியுமாறு கூறுதல் துதவிற்று.

இ-ன் :—மெல்லெழுத் து இயையின் னகாரம் ஆகும்- அவ்வீறு மென்கணம் வந்து இயையின் லகாரம் னகாரமாய்த் திரிந்துமுடியும்.

உ-ம். கண்ணுரி; நனி, முறி எனவரும்.

இச்சுத்திரத்தினை வேற்றுமையது நற்றுக்கண் அல்வழியது எடுத்துக்கோடற்கண் கிக்கநோக்காக வைத்தமையான், அல்வழிக்கும் இம்முடிபு கொள்க. கண்ணுரிந்தது; நீண்டது, மாண்டது எனவரும். (எடு)

நகாரி. அல்வழி யெல்லா முதழை மொழிப.

இஃது, அவ்வீற்றிற்கு அல்வழிமுடிபு கூறுதல் துதவிற்று.

இ-ன் :—அல்வழி எல்லாம் உறுத் என மொழிப- அவ்வீறு அல்வழிக்கணல் வாம் தந்திரிபு வல்லெழுத்தினேடு உறுத்து முடியும்.

உ-ம். கல்குறிது, கற்குறிது; சிறிது தீது, பெரிது எனவரும்.

தோல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

'எவ்வாம்' என்றதனால், கல்குறுகை, கற்குறுகை எனக் குணம்பற்றி வந்த வேற்று மொக்கு இவ்வழங்கி கொள்க.

இன்னும் அதனாலே, இவ்வீற்று வினாச்சொல்லீரு திரிந்தனவும் கொள்க-வந்தானாந்கொற்றன் எனவரும்.

இன்னும் அதனாலே, அக்காற்கொண்டான், இக்காற்கொண்டான், உக்காற் கொண்டான், எக்காற்கொண்டான்; சென்றுன், தந்தான்; போயினுன் என உருபு வாராது உருபின் பொருள்பட வந்தவற்றின் முடிபும் ஈண்டே கொள்க

இதனால் பிறவும் உள்ளவாறு அறிந்து ஒட்டிக்கொள்க.

(எக.)

நால். தகரம் வரும்வழி யரட்ட நிலையதும்

புகரின் நென்மனுர் புலமை யோரே.

இது, மேவதனுள் ஒருக்கற்றின்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுதல் நூதலிற்று.

இ-ள் :—தகரம் வரும் வழி-அவ்வாறு நகாரமாய்த்திரிந்த லகாரம் தகரமுதன் மொழி வருமொழியாய் வந்தவழி, ஆய்தம் ஸிலையலும் புகர் இன்று என்மனுர் புலவர்-அவ்வாறு நகாரமாய்த் திரிதலேயன்றி ஆய்தமாய்த்திரிக்கு திற்றலும் குத்தமின்றன்று சொல்லுவர் தூசிரியர்.

உ-ம். கஃபீது, கற்றீரு எனவரும்.

'புகரின்று' என்றதனால், "கெடியத னிறுதி" [குத் - எடு] என்பதனுள் வேறீது, வேற்றீது உறுப்புச்சிருதிபு கொக்க

நாக். கெடியத னிறுதி பிபல்புமா ருளவே.

இது, மேவதந்கு ஒருவழி எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி கூறுதல் நூதலிற்று.

இ-ள் :—கெடியதன் இறுதி இயல்பும் உள் — கெடியதன் இறுதிக்கண் நின்ற லகாரவீரு குறியதன் இறுதிக்கண் நின்ற லகாரம் போலத் திரிந்து உறுதலேயன்றி இயல்பாய் முடிலனவும் உள்ளன.

உ-ம். பால்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது எனவரும்.

இயல்பாகாது திரிந்தன வேல்கடிது வேற்கடிது என்றாற்போல்வன.

(எடு)

நால். கெல்லுஞ் செல்லுஞ் கொல்லுஞ் சொல்லும்

அல்லது கிளப்பேறும் மேற்றுமை யியல்.

இஃது, இவ்வீற்று அவ்வழியிட்ட சிலவற்றிற்கு வேறுமுடிபு கூறுதல் தூதலிற்று.

இ-ள் :—கெல்லும் செல்லும் கொல்லும் சொல்லும்-கெல் என்னும் சொல்லும் செஸ் என்னும் செல்லும் கொற்றும் என்னும் செல்லும் சொல்லும் ஆகைய இவ்வான்னாகு சொல்லும், அவ்விடு கிளப்பேறும் வேற்றுமை இயல்வழியைச் சொல்லுக் கிடத்தும் தம் வேற்றுமை முடிபின் இயல்பிற்கும் லகாரம் நகாரமாய்த் திரிந்து முடியும்.

உ-ம். கெற்கடிது, செற்கடிது, கொற்கடிது, சொற்கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது எனவரும்.

(எக.)

நாக். இவ்வின்கை கிளப்பேறும் செப்பின்

வல்லெழுத்து மிகுதலு மையிகை வருதலுப்.

இப்பைக் யாதலு மாகாரம் வருதலும்
கொள்க்கரு மரபி ஞக்ட அடைத்தீத

இஃது, இவ்வீற்று வினைக்குறிப்புச் சொல் ஒன்றாகு வேறு முடிபு கூறுதல் நூத் விற்று.

இ-ன :—வ என் கிளவி இன்மை செப்பின் - இவ் என்னும் சொல் புக்குறையும் இல்லை உணர்த்தாத ஒரு பொருளைது இல்லாமையை உணர்த்துமிடத்து, வல்லெலமுத்து மிகுதலும் ஓ இடை வருதலும் இயற்கை ஆகாரம் வருதலும் - அல்வழி வல்லெலமுத்து மிகுதலும் ஓ இடை வருதலும் இயல்பாதலும் ஆகாரம்-மிக்குமுடிதலும் ஆகிய இம்முடிபு நான்கும், கொள்த்தகும் மரபின் ஆகு இடன் உடைத்து - இச்சொல்லிற்கு முடிபாகக் கொள்த்தகும் மரபானே இதன் முடிபு ஆகும் இடன் உடைத்து.

'கொள்த்தகு மரபு' என்றனான், வல்லெலமுத்து மிக்கவழி ஓகாரம் வருதலும், ஆகாரம் மிக்கவழி வல்லெலமுத்து மிகுதலும் கொள்க. இயல்பு முந்கூரத ஒழிந்ததினால், வல்லெலமுத்துமிகுதி ஆகாரம் வந்தவழி மிக்கே முடிதலின் சிறப்புடைத்தாதலும், ஓகாரம் வந்தவழி மிகுதலும் மிகாமையிழுமையின் சிறப்பின்ருதலும் கொள்க.

உ-ம். இல்லைக்கல், இல்லைகல்; இல்லகல், இல்லாக்கல்; சனை, தடி, பறை என வரும்.

இல்லைக்கல், இல்லைகல் என்பன இல்லை என்னும் ஓகாவீற்றுச் சொல் முடிபன்றோவென்றும், இல்லாக்கல் என்பது உள்ள என்னும் பெயரெச்சத்து எதிர் மறையாகிய அகாரவீற்றுச் சொல்லது முடிபன்றோ வென்றும், இல்லகல் என்பது பண்புத் தொகைமுடிபன்றோ வென்றும் கூறின் அம்முடிபுகளோடு இம்முடிபுகள் எழுத் தொப்புக்கமயன்றி, இவை ஒசைவேற்றுமையுடைய வென்பது போதும் கருத்து. அவ் வோகை வேற்றுமையாவன, ஓகார ஓரூயவழி அவ்வகாரத்துமேல் ஒலியூன்றியும், வகாரவீற்றுய வழி அந்த லகாரவொற்றின்மேல் ஒலியூன்றியும், அந்த லகாரவீறு இயல்பு முடிபாய வழிப் பண்புத்தொகைபோல ஒரு திரண்மையாக ஒலியாது இடையற்ற வகாத்துமேல் ஒலியூன்றியும், ஆண்டு லகாரவீறுவழி ஒரு திரண்மையாய் அவ்வகாரத்துமேல் ஒலி ழூன்றியும், ஆண்டு லகாரவீறுவழி ஒரு திரண்மையாக ஒலியாது அந்த லகாத்துமேல் ஒலியூன்றியும் வரும் வேறுபாடுகள் போதும்.

இல் என்பது எதிர்மறை வினைக்குறிப்புமுற்று விரவவீனை.

(என)

நடச. வல்லெண் கிளவி தொழிற்பெய ரியந்தே,

இதுவும், இவ்வீற்றுள் ஒன்றாகு அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக்கண்ணும் எய்தி யது விவக்கிப் பிறிதவிதி வகுத்தல் நூதவிற்று.

இ-ன :—வல் என் கிளவி தொழிற்பெயர் இயற்று - வல் என்னும் சொல் அல் வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக்கண்ணும் ஓகாவீற்றுத் தொழிற்பெயர் இயல்பித்திருப் பண்கணத்து உகரமும் வல்லெலமுத்தும் பெற்றும், மென்கணத்தும் இடைக்கணத்து வகரத்தும் உகரம் பெற்றும் முடியும்.

உ-ம். வல்லுக்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது, நான்றது, நீண்டது, மாண்டது, வல்லு எனவும்; வல்லுக்கடுமை; சிறமை, தீமை, பெருமை, நூற்சி, நீட்சி, மாட்சி, வலிமை எனவும் வரும்.

(என)

தோல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

நடாகி. நாயும் பலகையும் வருஷங் காலை
ஆவயி தூகரங் கெடுதலு முரித்தே
உகரம் கெடுவழி யகர நிலையும்.

இது, மேலதற்கு எய்தியது சுருமருங்கு மதுத்தப்பிறிதுவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

இ-ன் :—நாயும் பலகையும் வருஷம் காலை மேல்கின்ற வல் என்பதன்மூன் நாய் என்னும் சொல்லும் பலகை என்னும் சொல்லும் வருமொழியாய் வருகாலத்து, அ வயின் உகரம் கெடுதலும் உரித்து-அவ்விடத்து உகரம் கெடாதே நின்று முடிதலே யன்றிக் கெட்டு முடியவும் பெறும். உகரம் கெடுவழி அகரம் நிலையும் - அங்குகரம் கெடு மிடத்து அகரம் நிலைபெற்று முடியும்.

உ-ம். வல்லநாய், வல்லப்பவகை எனவரும்.

'அகரம் நிலையும்' என்னுது 'உகரம்கெடும்' என்றதனுல், பிற வருமொழிக்கண் ஆலும் அவ் அகரப்பேறு கொள்க.

உ-ம். வல்லக்குடுமை; சிறுகை, தீகை, பெருகை எனவரும்.

(அக)

பூல்வேல் வென்று வாலென் கொவிபோரா
டாமுப் பெயர்க்கு மம்மிடை வருமே.

இதுவும், அவற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

இ-ன் :—பூல் வேல் ஆல் எக் கொவிபோரா அ முப்பெயர்க்கும் - பூல் என்னும் சொல்லும் வேல் என்னும் சொல்லும் ஆல் என்னும் சொல்லும் ஆசிய அம்மூன்று பெயர்க்கும், அம் இடை வரும் - வேற்றுமைக்கண் திரிபின்றி அம்முச்சாரியை இடை வந்து முடியும்.

உ-ம். பூலங்கோடு, வேலங்கோடு, ஆலங்கோடு, செதிள், தோல், பூ எனவரும்.
[என்று என்பது என்னிடைச் சொல்.] (அப்)

நடாக. தொழிற்பெய ரெல்லாக் தொழிற்பெய ரீயல்.

இஃது, இவ்வீற்றுத் தொழிற்பெயர்க்கு அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக்கண் ஆலும் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

இ-ன் :— தொழிற்பெயர் எல்லாம் தொழிற்பெயர் இயல் - வகாரவீற்றுத் தொழிற்பெயரல்லாம் ஞாகாரவீற்றுத் தொழிற்பெயரின் இயல்பினாவாய் அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக்கண்ணும் வன்கணத்து உகரமும் வல்லவழுத்தும் பெற்றும் மென்கணத்தும் இடைக்கணத்து வகரத்தும் உகரம் பெற்றும் முடியும்.

உ-ம். கல்லுக்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது, கீண்டது, மாண்டது, வலிது எனவும்; கல்லுக்கடுமை, சிறுகை, தீகை, பெருகை, ஞாந்சி. தீட்சி, மாட்சி, வலிகை எனவும் வரும்.

'எல்லாம்' என்றதனுல், இவ்வாறு முடியாது பிறவாறு முடிவனவும் கொள்க. பின்னால் கடிது, தூண்கடிது; பின்னாற்கடுமை, துண்ணற்கடுமை எனவரும்.

இன்னும் அதனுளே, மென்கணம் வந்தவழி பின்னான்னான்றது; பின்னான்னாந்சி என மெல்லவழுத்தாய்த் திரிக்கு முடிவனவும் கொள்க. (அக)

நாடு. வெயிலென் கௌவி பழையினி கீழும்.

இதுவும், எய்தியது விவக்கிப் பிறிது விதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

இ-ன :—வெயில் என் கௌவி மழை இயல் கீலையும் — வெயில் என்னும் கௌவி மழை என்னும் சொல்லியல்பின் கண்ணே கீலைபெற்று அத்தும் இன்னும் பெற்று முடியும்.

உ-ம். வெயிலத்துக்கொண்டான் ; வெயிலிற்கொண்டான் ; சென்றான், தந்தான், போயிருஞ் எனவரும். (அ)

ந-க. சட்டுமுத லாகிப வகர கிழகி
முற்படக் கொந்த வுருசிய. னிலையும்.

இது, வகரவீற்றுப் பெயர் நான்கினும் சட்டுமுதவு வகரம் மூன்றாற்கும் வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

இ-ன :—சட்டு முதலாகிய வகர இதுகி - சட்டெடுத்தத முதலாகவுடைய வகரா வீற்றுச்சொல், முற்பட கொந்த உருபு இயல் கீலையும் - வேற்றுமைக்கண் முற்படச் சொன்ன உருபுணர்ச்சியின் இயல்பு கீலைபெற்று வற்றுப் பெற்றுப்புணரும்.

உ-ம். அவற்றுக்கோடு, இவற்றுக்கோடு, உவற்றுக்கோடு, செவி, தலை, புறம் எனவரும்.

'முற்படக்கொந்த' என்றதனுன், வற்றினேடு இன்னும் பெறுதல்கொள்க அவற்றின்கோடு, இவற்றின்கோடு, உவற்றின்கோடு செவி, தலை, புறம் எனவரும். (அ)

ந-ஆம். வேற்றுமை யல்வழி யாய்த மாகும்.

இது, மேலவற்றிற்கு அல்வழிமுடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

இ-ன :—வேற்றுமை அல்வழி ஆய்தம் ஆகும் - அச்சட்டுமுதலாகிய வகரவீறு வள்கணம் வந்தால் வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சியல்லாத அல்வழிக்கண் அவ் வகரம் ஆய்தமாய்த திரிக்குமுடியும்.

உ-ம். அஃகடிய, இஃகடிய, உஃகடிய; சிறிய, தீய, பெரிய எனவரும். (அ)

ந-ஆக. மெஸ்லெழுத் தியை னவ்வெழுத் தாகும்.

இது, மேலளவற்றிற்கு மென்கணத்து முடிபு-றுதல் நுதலிற்று.

இ-ன :—மெஸ்லெழுத்து இயையின் அ எழுத்து ஆகும்- அச்சட்டு முதலாகிய வகரவீறு மென்கணம் வந்து இயைந்தவிடத்து அவ்வகரம் அம்மெஸ்லெழுத்தாய்த் திரிக்கு முடியும்.

உ-ம். அஞ்ஞான், இஞ்ஞான், உஞ்ஞான்; நூல், மனி எனவரும். (அ)

ந-ஆ. ஏன்னவ புணரி னியல்பெண மொழிப.

இது, மேலவற்றிற்கு இடைக்கணத்தும் உயிர்க்கணத்தும் முடிபு கூறுகின்றது.

இ-ன :—ஏன்னவ புணரின் இயல்பு என மொழிப அச்சட்டு முதலாகிய வகரவீறு ஒழிந்த இடைக்கணமும் உயிர்க்கணமும் வந்து புணரின் அவ்வகரம் திரியாது இயல்பாய் முடியும்.

அவ்யாழ், இவ்யாழ், உவ்யாழ்; வட்டு, அடை, ஆடை என ஓட்டுக. (அ)

ந-அ. ஏனை வகரங் தொழிற்பெயர் சியற்றே.

இ-இ-து, இவ்வீற்றுள் ஒழிந்த ஒன்றற்கும் அல்லதுக்கண்ணாலும் வேற்றுமைக்கண் ஆகும் முடிடு காற்றின்றது.

இ-இ-ன் :— ஏனை வகரம் தொழிற்பெயர் இயற்று-ஒழிந்த வகரவீறு கூரவீற்றுத் தொழிற்பெயர் இயல்பிற்றிருப் பன்கண்ணது உரமும் வல்லெலமுத்தும் பெற்றும் அல்லன வற்றுக்கண் உரமே பெற்றும் முடிடும்.

உ-ம். தெவ்வுக்கடிடு; சிறிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, வலிது எனவும்; தெவ்வுக்கடுமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை, ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, வலிமை எனவும் வரும்.

(அ)

ந-அ-சு. முகார விறுதி ரகார சியற்றே

இது, முகாரவீற்று வேற்றுமை முடிடு காற்றல் நதல்த்து.

இ-இ-ன் :— முகார இறுதி ரகார இயற்று-முகாரவீற்றுப்பெயர் வன்கணம் - வந்தால் வேற்றுமைக்கண் ரகாரவீற்று இயல்பிற்றிருப் பல்லெலமுத்து மிக்குமுடிடும்.

உ-ம். பூங்கால்; சிறு, தலை, புறம் எனவரும்.

(அ)

ந-அ-ஞு. தாழைஞ் கிளவி கோலோடு புணரின்
அக்கிடை யநுத ஓரித்து மாரும்.

இ-இ-து, இவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிடி காற்றல் நதல்த்து-

இ-இ-ன் :— தாழ் என் கிளவி கோலோடு புணரின்- தாழ் என்னும் சொல் கோல் கோல் என்னும் சொல்லோடு புணரும் இடத்து, அங்கு இடை வருதலும் உரித்து - வல்லெலமுத்து மிகுதலேயன்றி அக்குச்சாரியை இடை வந்து முடிதலும் உரித்து.

தாழக்கோல் எனவரும்.

ந-அ-சு. தமிழேன் கிளவிபு மத்தீனு ரற்றே.

இதுவும் அது.

இ-இ-ன் :— தமிழ் என் கிளவியும் அதன் ஓர் அற்று- தமிழ் என்னும் சொல்லும். அதனேனுடைகு தன்மைத்தாய் வல்லெலமுத்து மிகுதலேயன்றி அங்குப் பெற்றும் முடிடும்.

உ-ம். தமிழ்க்கூத்து; சேரி, தோட்டம், பள்ளி எனவரும்.

(க)

ந-அ-ஞ. குழிசெந் கிளவி மரப்பெயர் ராயின்
பிரேண் கிளவியோ டோரீயத் ரூகும்.

அவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியது லிங்கிப் பிற்குவிதி வகுத்தல்

இ-இ-ன் :— கும்ப் என் கிளவி மரப்பெயர் ஆயின் - கும்ப் என்னும் சொல் குமிடுத் தல் என்னும் தொழிலன்றி மரப்பெயராயின், பீர் என் கிளவியோடு ஓர் இயற்று ஆகும் - பீர் என் கிளவியோடு ஓர் இயல்பிற்றிருப் பெல்லெலமுத்தும் அம்முச்சாரியையும் பெற்று முடிடும்.

உ-ம். குழிசெந்கோடு; செதிள், தொல், பூ எனவரும்.

'ஓ-இயற்று' என்றதனுல், பிறவற்றிற்கும் இம்முடிடுக்காள்க. மகிழுங்கோடு எனவரும்.

(க)

ஈ-அதி. பாழூண் கிளாசி மெல்லெழுத் துறத்தேவ.

இதவும், அவ்வீற்றாள் ஒன்றற்கு எய்திபதன்மேல் சிறப்புள்ளி கூறுதல் துதல்விற்று.

இ-ள் :—பாழ் என் கிளாவி மெல்லெழுத்து உறழ்வு-பாழ் என்னும் சொல் வல்லெழுத்தோடு மெல்லெழுத்து உறழ்வுத்து முடியும்.

உ-ம். பாழ்க்கிணறு, பாழ்க்கிணறு; சேரி, தோட்டம், பாழ் எனவரும்.

[‘ஏகாரம்’ சுற்றகை.]

(கூ)

ஈ-ஆகு. ஏழூண் கிளா சி யுருபிய னிலீ:

இஃதீ, இவ்வீற்று எண்ணும் எண்ணுப்பெயர்க்கு எய்தியது விவக்கிப் பிறிது விதி கூறுதல் துதல்விற்று.

இ-ள் :—வழ் என் கிளாவி—வழ் என்னும் எண்ணுப்பெயரது இறுதி, உருபு இயல் நிலையும்—உருபுணர்ச்சிக்கண் சொன்ன இயல்பின்கண்ணே நிலைபெற்று (அன்பெற்று) முடியும்.

உ-ம். ஏழன் காயம்; சக்கு, தோரை, பயறு எனவரும்.

இயல்பு வல்லெழுத்து இவ்வோத்தின் புறன்கடையான் வீழ்க்க. [‘கிளாவி’ ஆகு பெயர்.]

உ-கூடி. அளவு ஸ்ரைபு மேண்ணும் வருவழி
கெடுமுதல் குறுகலு முகங் வருதலும்
கடிநிலை யின்றே யாசிரி யர்க்க-

இது, மேலதற்கு எய்தாதது எய்துவித்தல் துதல்விற்று.

இ-ள் :—அளவும் ஸ்ரைபும் எண்ணும் வருவழி—(அவ் ஏழ் என்னும் எண்ணுப்பெயர்) அனவுப்பெயர்கும் ஸ்ரைப்பெயர்கும் எண்ணுப்பெயர்கும் (வருமொழியாப்) அருமிடத்து, கெடுமுதல் குறுகலும் உகரம் வருதலும் ஆசிரியர்க்கு கடிநிலை இன்று—கெடுமுதல் குறுகுதலும் (ஆண்டு) உகரம் வருதலும் ஆசிரியர்க்கு நீக்கும் நிலைமை இன்று.

உ-ம். ஏழுகலம்; சாழி, தாதை, பலம் எனவும்: ஏழுழுன்ற, ஏழுநான்கு எனவும்

‘நிலையின்று’ என்றதனுன், வன்கணத்துப் பொருட்பெயர்க்கும் இம்முடிபு கொள்க.

உ-ம். ஏழுகல்; சிலை, திசை, பிறப்பு எனவரும்.

[‘ஏகாரம்’ அசை. ‘ஆசிரியர்க்கு’ என்பது ‘ஆசிரியர்க்க’ என்றுயிற்று.]

(கூ)

பத்தென் கிளாசி யோற்றினை கெடுவழி
ஸ்ரைல் வேண்டு மாய்தப் புள்ளி.

இது, மேலதற்கு ஒருவழி எய்தியதன்மேல் சிறப்பு விதி கூறுதல் துதல்விற்று.

இ-ள் :—பத்து என் கிளாவி இடைஞ்சு கெடுவழி ஆய்தப்புள்ளி ஸ்ரைல் வேண்டும்—(அவ்) என் என்பதனேடு பத்து என்பது (புணரும் இடத்து அப்பத்து என்னும்]

இனவில்[யின்] திடை ஒற்றுக் கெடுவழி ஆய்தமாகிய புள்ளி சிற்றல் வேண்டும்.

உ.ம். எழுபல்து எனவரும்.

(கடு)

நகந. ஆயிரம் வருவதி யுகரங் செடுமேம்.

இது, மேலதற்கு எய்தியது ஒருமருக்கு மறுத்தல் தூதலிற்று.

இ.ள் :—ஆயிரம் வருவதி உரம் கெடும்—(அவ் ஏத் என்பது) ஆயிரம் என்பது வருமிடத்து (முன் பெற்ற) உரம் பெருத முடியும்.

உ.ம். ஏழாயிரம் எனவரும். [‘காரம்’ ஈற்றசை.]

நகந. நூறார்க்கு வருஷ மாயிரக் கிளவிக்குக் கூறிய கெடுமுதல் குறுக்க மின்றே.

இதுவும், மேலதற்கு ஒருவழி எய்தியது முடிவதும் விலக்குகின்றது.

இ.ள் :—நூறு சூர்க்குவரும் ஆயிரக்கிளவிக்கு - (அவ் ஏழ் என்றும் சொல் சூர்க்கு வருகின்ற ஆயிரக்கிளவியாகிய தூருயிரம் என்பதற்கு, கூறிய கெடுமுதல் குறுக்கம் இன்று—(முன்) கூறிய கெடுமுதல் குறுகி உரம் பெறுதல் இன்று.

உ.ம். ஏழ் தூருயிரம் எனவரும்.

‘கூறிய’ என்றதனால், கெடுமுதல் குறுகி உரம் பெற்ற எழுதுருயிரம் என்றும் ஆம்.

இங்கிலீனிலே ஏழாயிரம் என்றும் ஆம்.

இன்றும் அதனாலே, இயல்புகணத்து முடிவு கொள்க. எழுதுருயிர, எழுநாள் எனவரும். [‘காரம்’ ஈற்றசை.] (கள)

நகந. ஜைம் பல்லிவன் வருஷ மிறுதி அல்லபடி ரேண்டு மாயிய னிலையும்.

இதுவும், மேலதற்கு ஒருங்கிலீய்தியது முழுவதும் விலக்குகின்றது.

இ.ள் :—ஐ அம் பல் என வரும் இதுதி அல் பெயர் என்றும்—(அவ் ஏழ் என்றும் எண்தான்) ஐ என்றும் அம் என்றும் பல் என்றும் வருகின்ற இதுதிகளையுடைய (பொருட்டெயர்) அல்லாத எண்ணுப்பெயராகிய தாமரை வெள்ளம் ஆம்பல் என்பன ஏம் (வந்தால்), அ இயல் நிலையும்—(கெடுமுதல் குறுக்கம் இன்றி உரம் பெருதி) அவ் இயல்பின் கண்ணே, நின்று முடியும்.

உ.ம். ஏழ்தாமரை, ஏழ்வெள்ளம், ஏழாப் பல் எனவரும். [‘ஆகாரம்’ செய்யுள் விகாரம்.]

நகநி. உயிர்முன் வரிது மாயிய நிரியாது.

இதுவும், மேலதற்கு எய்தியது ஒருவழி விலக்கிப் பிறி தூவிதி வகுக்கின்றது.

இ.ள் :—உயிர் முன் வரிதும்—(அவ் ஏழ் என்பது அளவு முதலிய பெயர்களுள்) உயிர் முதல்மொழி[முன்] வரிதும், அ இயல் திரியாது—(கெடுமுதல் குறுகி உரம் வராது முடியும்) அவ் இயல்பில் திரியாது முடியும்.

உ.ம். ஏழகல், ஏழழக்கு, ஏழூங்கு, ஏழிரண்டு எனவரும். [‘ஆகாரம்’ செய்யுள் விகாரம்.] (கக)

எழுத்தத்திகாரம் - புள்ளிமயங்கியல்

ஈகூர். கீழென் கிளசி யுறுதுத் தோன்றும்,

இஃது, இவ் ஈற்றுள் ஒன்றாக வேற்றுமைக்கண் வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

இ-ன :—கீழ் என் கிளவி உறுதுத் தோன்றும்— கீழ் என்னும் சொல் உறுத்தியாகத் தோன்றி முடியும்.

உ-ம். கீழ் குழம், கீழ்க்குழம் எனவரும்.

'தோன்றும்' என்றான், நெடுமூதல் குறுகாது உகரம் வருதலும் கொள்க [ஆக்கு] இயைபு லல்லெழுத்து இவ்வோத்தின் புறனடையான் வீழ்க்க.

உ-ம். கீழுகுளம்; சேரி, தோட்டம், பாடி எனவரும். (ஈ)

ஈகூர். ஓகார் விறுதி னாகார விடியற்றீர்.

இது, னாகார சுற்றிற்கு னாகார ஈற்று வேற்றுமைமுடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

இ-ன :—னாகார இறுதி னாகார இயற்று-னாகார (சுற்றுப்பெயர் வேற்றுமைமுடிபு கூறுதல் நுதலிற்று) னாகார ஈற்று இயல்பிற்றுப் (வன்கணம் வந்தால் னாகாரம் டகாரமாய்த் திரிந்து) முடியும்.

உ-ம். முட்குறை; சிறை, நலை, புறம் எனவரும். ['னாகாரம்' சுற்றுசை.] (ஈக)

ஈகூரு. மெல்லெழுதுத் தியையின் னாகாரமாகும்.

இது, மேலதற்கு மெங்கண்தது முடிபு கூறுகின்றது.

இ-ன :—மெல்லெழுதுத் தி இயையின் னாகாரம் ஆகும்—(னாகார ஈற்று) மெல்லெழுத்து (வருமொழியாய் வந்து) இயையின் னாகாரமாய் (திரிந்து) முடியும்.

உ-ம். முன் ஞெரி, நனி, முறி எனவரும். இதனை வேற்றுமை இறுதிக் கண் அல்வழியது எடுத்துக் கோட்டறகண் சிங்க நோக்காக வைத்தவின், அல்வழிக்கும் இம்முடிபு கொள்க.

உ-ம். முன் ஞெரிந்தது; நீண்டது, மாண்டது எனவரும். (ஈப)

அல்வழி யெல்லா முறமென சொல்லிப்.

இது, மேலதற்கு அல்வழி முடிபுக்கூறுதல் நுதலிற்று.

இ-ன :—அல்வழி எல்லாம் உற்ற என மொழிப—(னாகார ஈற்று) அல்வழிக்களை வாய் (திரிந்தும் திரியாதும்) உற்றுத்து முடிபும் என்று சொல்லுவர் (புலவர்).

முன் கடிது, முட்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது எனவரும்.

'எல்லாம்' என்றதற்கு, குணவேற்றுமைக்கண்ணும் இல் வறுத்தி கொள்க.

உ-ம். முன் குறுமை, முட்குறுமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை எனவும்: கோள்கடுமை, கோட்கடுமை எனவும் வரும்.

இன்னும் அதனுணை, உருபுவாராது உருபின் பொருள்பட வந்தவற்றின் முடிபும் கொள்க.

உ-ம். அதோட் கொண்டான், இதோட் கொண்டான், உதோட் கொண்டான்; சென்றுள், தந்தான், போயினுள் எனவரும். (ஈங)

தோல்காப்பியம் · இளம்பூரணம்

ஆய்த நிலையிலும் வரைகிலை சின்றே.
தகரம் வருஷம் காலை யான.

இது, மேலதற்கு எப்தியது விலக்கிப் பிற்து விதி வகுத்தல் துதவிற்று.

இ—ள் :—ஆய்தம் நிலையலும் வரை சிலை இன்று—(ஊகரம் டகாராமே திரியாது) ஆய்தமாய் (திதிரிக்கு) சிற்றும் வகையும் நிலையை இன்று, தகரம் வருஷம் காலை-தகர முதல்மொழி வருஷம் காலத்து.

உ—ம். முல்லைது, முட்டைது எனவரும். [‘ஏகாரம்’ சுற்றுச்சொ. உகரந்த்டம் செய்யுள் விகாரம். ‘ஆன்’ இடைச்சொல், ‘அகரம்’ சாரியை. வரைகிலைமை-கடியும் நிலையைம். (ஈம)]

சாக. நெடியத னிறுதி யிப்பா குகவும்
வேற்றுமை யல்வழி வேற்றுமை நிலையலும்
போற்றல் வேண்டு மொழியுமா ருளவே.

இது, மேலதற்கு எப்தியது விலக்கிப் பிற்துவிதி வகுத்தல் துதவிற்று:

இ—ள் :—நெடியதன் இறுதி இயல்பாகுங்கவும்—(ஊகரம்) நெடியதன் இறுதி திரியாது இயல்பாய் முடிவனவற்றையும், வேற்றுமை அல்லழி வேற்றுமை நிலையலும்—வேற்றுமை அல்லாத அல்லழியிடத்து வேற்றுமை (யின் தியல்புகையைவாய்த்திரிக்கு); முடிதலையும், போற்றல் வேண்டும் மொழியும் உள-போற்றுதல் வேண்டும் மொழி கரும் உள்.

உ—ம். வாள்கடிது, கோள்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது எனவும்; நாட்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது எனவும் வரும்.

‘போற்றல் வேண்டும்’ என்றதனால், உதனங்காய்; செதின், ஈல் பூ என அம்-முப்பெற்று முடிவன கொள்க

[‘ஆர்,’ ‘ஏ’ அசைகள். அம்மு-அம் சாரியை.]

(ஈம)

சாலை. தொழிற்பெயர் ரெல்லாங் தொழிற்பெரியல்.

இப்பது, இல்லீற்றுத் தொழிற்பெயர்க்கு வேற்றுமைக்கண்ணாலும் அல்லழிக்கண் ஆலும் எப்தியது விலக்கிப் பிற்து விதி வகுத்தல் துதவிற்று.

இ—ள் :—தொழிற்பெயர் எவ்வாறு தொழிற்பெயர் இயல்—(ஊகர் சுற்றுத்) தொழிற்பெயரெல்லாம் (வேற்றுமைக்கண்ணாலும் அல்லழிக்கண்ணாலும் ஞாகார சுற்றுத் தொழிற்பெயர் இயல்பிற்குய் (வன்கணம் வந்தவழி வல்லவழுத் தும் உகரமும் பெற்றும் மெங்கணமும் இடைக்கணத்து வகரமும் வந்தவழி உகரம் பெற்றும்) முடியும்.

உ—ம். தள்ளுக் கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது: ஞான்று, நீண்டது, மாண்டது, வலிது எனவும்; துள்ளுக் கடுமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை; ஞாந்தி நீட்சி, மாட்சி, வலிமை எனவும் வரும்.

‘எவ்வாம்’ என்றதனால், தொழிற்பெயர்கள் இருவழியும் இவ்வாறாற்றிப் பிறவாறு முடிவனவும் கொள்க.

உ—ம். கோள் கடிது, கோட் கடிது; வாள்கடிது, வாட்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது எனவும்; கோள் கடுமை; கோட் கடுமை; வாள் கடுமை, வாட் கடுமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை எனவரும்.

ஈஸ்டு, வாள் என்றது கொல்லுதலை.

(ஈம)

சாக. இருளென் கிளாவி வெயிலிய னினையும்.

இதுவும், அவ்வீற்றுள் ஒன்றாக எய்தியது விலக்கிப் பிற்கு விதி வகுத்தல் நடவிற்று.

இ-ன் :—இருள் என் கிளாவி வெயில். இயல் னினையும் - இருள் என்னும் சொல் (வேற்றுமைப் பொருட் புணர்ச்சிக்கன்) வெயில் என்னும் சொல்லின் இயல்பிலே (நின்று அத்தும் இன்னும் பெற்று) முடியும்.

உ-ம். இருளத்துக் கொண்டான், இருளிற் கொண்டான்; சென்றூன், தந்தான், போயினுன் எனவரும். (ான)

சாக. புள்ளும் வள்ளுங் தொழிற்பெயர் ரியல்.

இதுவும், அவ்வீற்றுள் கிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிற்கு விதி வகுத்தல் நடவிற்று.

இ-ன் :—புள்ளும் வள்ளும் தொழிற்பெயர் இயல் - புள் என்னும் சொல்லும் வள் என்னும் சொல்லும் (வேற்றுமைக்கண்ணும் அவ்வழிக்கண்ணும் ஞாகா ஈற்றுத்) தொழிற்பெயர் இயல்பிற்றாய் (வள்கணத்து உரமும் வல்லமுத்தும் பெற்றும் மென்கணத்தும் இடைகணத்து வகரத்தும் உரம் பெற்றும்) முடியும்.

உ-ம். புள்ளுக்கடிது, வள்ளுக்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது; ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, வலிது எனவும்: புள்ளுக்கடுமை, வள்ளுக்கடுமை; சிறுமை, தீமை பெருமை; ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, வலிமை எனவும் வரும்.

இதனைத் “தொழிற்பெயரெல்லாம்” என்றதன் பின் வையாத முறையன்றிய கூற்றினால், இருவழியும் வேற்றுமைத்திரிபு எய்தி முடிவனவும் கொள்க.

உ-ம். புட்கடிது, வட்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது; ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, வலிது எனவும்: புட்கடுமை, வட்கடுமை; சிறுமை, தீமை பெருமை; ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, வலிமை எனவும் வரும்.

இன்னும் அதனுளே, பள் என்பதன் கண்ணும், கள் என்பதன் கண்ணும் இரு வழியும் இவ் விரு முடிபு பெற்றவழிக் கொள்க.

பள்ளுக்கடிது, கள்ளுக்கடிது; பள்ளுக்கடுமை, கள்ளுக்கடுமை எனவும்: பட்டுடிது; கட்கடிது; பட்கடுமை, கட்கடுமை எனவும் ஓட்டுக. (ாஶ)

சாகு. மக்க ளேன்னும் பெயர்கிளைக் கிளாவி

தக்கவழி யறிந்து வலித்தலு முரித்தே.

இது, மக்கள் என்னும் யயர்தினைப்பெயர்க்கு “யயிர்குசிய யயர்தினைப்பெயர்கும்” [தொகை மரபு - ஞானிகரம் பிக] என்பதனுள் எய்தியது விலக்கிப் பிற்கு விதி வகுத்தல் நடவிற்று.

இ-ன் :—மக்கள் என்னும் பெயர்கிளை கிளாவி - மக்கள் என்னும் பெயர்க் கொல்லின் இறுதி, தக்கவழி அறிந்து வலித்தலும் உரித்து-இயல்பேண்றித்) நக்க இடம் அறிந்து வல்லார்க்குய் (த்திரித்து) முடிதலும் ஆம்.

‘தக்கவழி’ என்றாலும், அம்மக்கள் உடம்பு யயிர்க்கிய காலத்து இம்முடிபு எனக்கொள்க.

தோல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

உ.ம். மக்கட்கை; செவி, தலை, புறம் என வரும்.

[‘கிளவி’ ஆகுபெயர். ‘ஏகாரம்’ ஈற்றசை.]

(ஈக)

ஈாகு, உணரக் கூறிய புணரியன் மருங்கின்
கண்டுகெயற குரியவை கண்ணினர் கேளவே.

இஃது இவ்வோத்தின்குப் புறங்கை உணர்த்துதல் நூலிற்று.

இஃன்:—உணரக் கூறிய-உணரக் கூறப்பட்ட புள்ளியூது[கள்],புணர் இயல் மருங்கின்-(வருமொழியோடு) புணரும் இயல்பிடத்து, கண்டு செயற்கு உரியவை கண்ணி னர் கொள்ள- (மேல் முடித்த முடிபுகளேயன்றி வழக்கினுள்) கண்டு முடித்தத்திருமிய பிற முடிபுகளைக் கருதிக் கொண்டு முடிக.

உ.ம். விழுன் குளம்; சேறு, தழை, பழுனம் என இவை, ஈகார ஈற்று வேற்றுமைக்கண் திரியாது இயல்பாய் முடிந்தன.

பொன்னப்பத்தம் என்பது அவ்வீறு அக்குப்பெற்று முடிந்தது.

நீர் குறிது; சிறிது, தீடு, பெரிது என்பது ரகார ஈற்று அல்வழி முடிபு.

வேர் குறிது; வேர்க்குறிது [என்பது] அவ்வீற்று அல்வழி உறழ்ச்சி.

அம்பர்க்கொண்டான், இம்பர்க்கொண்டான், உம்பர்க்கொண்டான், எம்பர்க்கொண்டான்; சென்றான், நந்தான், போயினான் என்பன அவ்வீற்றுள் உருபு வாராது உருபின் பொருள்பட வந்தவற்றின் முடிபு.

தகர்க்குட்டி என்பது அவ்வீற்று இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையாகிய அல்வழி முடிபு.

வடசார்க்கை, தென்சார்க்கை என்பன அவ்வீற்று இலக்ஞைத்தோடு பொருத்திய மருங் முடிபு.

உசிலங்கோடு, எவியாவங்கோடு என்பன லகார ஈற்று அம்முப்பேறு.

கல்லம்பாறை என்பது அவ்வீற்று அல்வழி அம்முப்பேறு.

ஆழலத்துக்கொண்டான் என்பது அவ்வீற்று அத்துப்பேறு.

அழுக்கற்போர் என்பது அவ்வீற்று அவ்வழித்திரிபு.

யாழ்குறிது; சிறிது, பெரிது என்பன முகார ஈற்று அல்வழி முடிபு.

வீழ்குறிது, வீழ்க்குறிது என்பன அவ்வீற்று அல்வழி உறழ்ச்சி.

நாழப்பானவை என்பது அவ்வீற்று அல்வழி அக்குப்பேறு.

இனி “உணரக்கூறிய” என்றதனால், குளத்தின்புறம், மரத்தின்புறம் என உருபிற்கு எய்திய அத்தோடு இன்பெறுதலும் கொள்க.

இனிக் “கண்ணினர்” என்றதனால், ஒருநாளைக் குழவி என ஈகர ஈறு கூட என் ஆம் சாரியையும் வல்லவழுத்தும் பெற்று முடிந்தன கொள்க.

பிறவும், இவ்வோத்தின் வேறுபட வருவன வெல்லாம் இதன் அகத்து முடித் துக்கொள்க.

(ஸம்)

எட்டாவது புள்ளியைக்கியல் முற்றிற்று.

ஓன் பதாவது-குற்றியலுகரப் புணரியல்.

இல்லோத்து என்ன பெயர்த்தோ எனின், குற்றியலுகர ஈது வருமொழியோடு புணரும் இயல்பு உண்டினமையின் குற்றியலுகரப் புணரியல் எனப்பட்டது.

சார். ஈசெழுத் தொருமொழி யூபிர்த்தெக்காட் ரிடைத்தொடர் ஆய்தத் தொடர்மொழி வன்றெருடர் மென்றெருடர் ஆயிரு முன்றே யுகரங் குறுகிடன்.

இத்தலைக்குத்திரம் என் நுதலிற்கிரு எனின், இக்குற்றியலுகரம் வரும் இடத் திற்குப் பெயரும் முறையும் தொகையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இள்—ஈர் எழுத்து ஒரு மொழி—இரண்டு எழுத்தாதாகிய ஒரு மொழியும், உயிர்த்தொடர்—யூயிர்த்தொடர்மொழியும், இடைத்தொடர்—இடைத்தொடர்மொழியும், ஆய்தத்தொடர்—ஆய்தத்தொடர்மொழியும், வன்தொடர்—வன்தொடர்மொழியும், மென்தொடர்—மென்தொடர்மொழியும், அ இரு மூன்று (ஆகிய) அவ் ஆறு (என்று சொல்லப்படும்), உகரம் குறுகு இடன்—உகரம் குறுகி வரும் இடன்.

உ—ம் :—நாகு, வரது, தென்கு, எஃகு, சொக்கு, குருகு என வரும்.

[நாகு—இளமரம். தென்கு—ஒரு பூச்சி எஃகு—வேல். ‘தொடர்’ கான்கும் ஆகு பெயர். சுட்டிள் நீட்டமும் வகர உடம்படுமெய் யகர உடம்படுமெய்யான தும் செய்யுள் விகாரம். ‘ஏகாமர்’ தேற்றேநகாரம். கண்ணுலார் போல இக்குலார் வல்லொற்றின் மீது ஏறிய உகரமே குறுகும் என்று கூறுகிற காண்க.] (க)

சாரு. அவற்றுள்,
�சொற்றுத் தொடர்மொழி பிடைத்தெட ராகா..

இஃகு, அவ் ஆறனுள் ஓர் ஈற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

இள் :—அவற்றுள் ஈர் ஒற்று தொடர்மொழி—அவற்றுள் ஈர் ஒற்றுத்தொடர் மொழி[களில்], இடைத்தொடர் ஆகா—இடைத்தொடர் ஆகா, (வன்றெருடர் மொழி யும் மென்றெருடர் மொழியும் ஆம்.)

உ—ம். ஈர்க்கு; மொய்ம்பு எனவரும்.

[(இடையில்) இரண்டு ஒற்றெழுத்துக்கள் தொடர்ந்து வரும் (ஸுவகை) மொழி களில் இடைத்தொடர் மொழிகள் உகரம் குறுகும் இடன் ஆகா என்பதே நேர் உரை.

உ—ம் :—வெய்யது எனவரும். இவ்விடைத்தொடர்மொழிகள் “அவர்பெய்யது ஆராயிப்பினு மென்னெடு, மலர்கொய்து ஆடு மகிழ்ச்சு” என்றது போன்ற செய்யுளின் கண்ணே சிகழும். இரண்டொற்று இடைவிடாமையைக் குறித்து சின்றது.]

தோல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

சாக. அவ்வது சினப்பிலூம் வேற்றுமைக் கண்ணும் எல்லா விதியியுமாக நிர்வாயம்.

இஃது, எய்தியது ஒரு மருங்கு மறுத்தல் துதலிற்று.

இ-ன் :—அவ்வது சினப்பிலூம் — அவ்வழியைச் சொல்லும் இடத்தும், வேற்றுமைக்கண்ணும் — வேற்றுமைப்பொருட்பொருச்சிக்கண்ணும், எல்லா இதுதி உரைமும் நிறையும் — ஆறு ஈந்துக் குற்றியலுகரமும் நிறைந்தே நிற்கும்.

உ-ம். நாகு கடிது; நாகு கடுமை : வரகு கடிது; வரகு கடுமை என வரும்.

[‘கிளையும்’ என்ற பாடங்கொண்டு, அவ்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக்கண்ணும் (ஏற்றுக்கள் இரண்டு தொடர்ந்துவரும் இடைத்தொடர்மொழிகள் அல்லாத) அதுவகை மொழிகளின் இறுதிக்கண்ணும் குற்றியலுகரம் நிற்கும் என்று உரைத்ததே பொருத்தம் உடைத்து.] (ஈ.)

சாயி. வல்லைற்றுத் தொடர்மொழி வல்லைமுத்து வருவதிலையை மொழியிட தொல்லை யியற்கை கிளையலு முரித்தே.

இஃது, எய்தியது ஒரு மருங்கு மறுக்கின்றது.

இ-ன் :—வல்லைற்றுத் தொடர்மொழி (அல் ஈற்றுள்ளும்) வல்லைற்றுத் தொடர்மொழி, வல்லைமுத்து வருவதிலையை முதல்மொழி வருமொழியாய்). வரும் இடத்து, தொல்லை இயற்கை கிளையலும் உரித்து — முன் (கூறிய) இயற்கை நிற்றலும் உரித்து.

உ-ம் :—கொக்குக் கடிது; கொக்குக் கடுமை எனவரும்.

[‘காரம்’ ஈற்றுகை. ‘தொல்லை இயற்கை’ என்பதற்கு ஈண்டுக் கூறும் உரைம் (அதாவது குற்றியலுகரம்) தனது முந்திய தன்மையில் (அதாவது முற்றுகரமாக) நிற்றலும் உரித்து, வில்லாமையும் உரித்து என்று உரைத்தலே பொருத்தம் உடைத்து.

உ-ம் :—கொக்கு கடிது; கொக்கு கடுமை என்பவற்றில் முற்றுகரம் ஓலித்தலும், கொக்குக்கடிது; கொக்குக்கடுமை என்பவற்றில் குற்றுகரம் ஓலித்தலும் காணக.] (ச)

சகக. யகரம் வருவதியிகரக் குறுகும்
உரைச் சொலி துவரத்தோன் ருது.

இது, குற்றியலிகரம் புணர்மொழியின் வருமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று. [இது, குற்றியலுகரம் குற்றியிலிகரம் ஆம் இடம் உணர்த்துதல் துதலிற்று என்று கூறுதல், மிகப்பொருத்தம் உடைத்து.]

இ-ன் :—யகரம் வருவதியிகரக் குறுகும் துவரதோன்றுது—யகர முதல்மொழி வரும் இத்தக் கிளைமொழி உரைம் முற்றத்தோன்றுது; இரகம் குறுகும் — [ஆண்டு] ஓர் இரகம் (வந்து) குறுகும்.

உ-ம் :—நாகியாது, வரகியாது, தென்கியாது, எஃகியாது, கொக்கியாது, குரங்கியாது எனவரும்.

இதனாலே, ஆகார ஈறு அகரம் பெற்றுற் (உயிர் மய்க்கியல் — குத்திரம் (ஈ) போல ஆறு ஈற்றுக் குற்றியலுகரமும் இரகம் பெற்று யகர முதல்மொழியோடு புணர்மாறு கூறிற்றுவிற்று. (இ)

எழுத்திகாரம் - குற்றியலுகரப் புணரியல்.

சரைமுத்து மொழியு மூயிர்த்தொடர் மொழியும்
வேற்றுமை யாசி ஞோற்றிடை யினமிகத்
தோற்றம் வேண்டும் வல்லெழுத்து மிகுதி.

இது, மேற்கூறிய ஆறினுள்ளும் முன்னிற இரண்டிற்கும் வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சி முடிபு கூறுகின்றது.

இ-ன் :—ஸர் எழுத்து மொழியும் உயிர்த்தொடர் மொழியும் - ஸர் எழுத்து ஒரு மொழிக் குற்றியலுகர ஈறும் உயிர்த்தொடர்மொழிக் குற்றியலுகர ஈறும், வேற்றுமை ஆயின் - வேற்றுமைப் பொருட் புணர்ச்சியாயின், இன ஒற்று இடைமிக வல்லெழுத்து மிகுதி தோற்றம் வேண்டும் - இன.மாசிய ஒற்று இடையிலே மிக வல்லெழுத்துமிகுதி தோற்றி முடிதல் வேண்டும்.

உ-ம். யாட்டுக்கால்; செவி, தலை, புறம் எனவும்: முயிற்றுக்கால்; சினை, தலை, புறம் எனவும் வரும்.

‘தோற்றம்’ என்றதனால், இங்கிரண்டிற்கும் [எனைக்கணத்து] இயல்பு கணத்து முடிபு கொள்க.

உ-ம். யாட்டுக்கால், முயிற்றுக்கால்; நீட்சி, மாட் அடைவு,
ட்டம் எனவரும். [மொழி இரண்டும் ஆகுபெயர்.] (க)

ஒத்திடை யினமிகா மொழியுமா ரூனேவே
அத்திறத் தில்லை வல்லெழுத்து மிகலே.

இஃது, எய்தியது ஒரு மருங்கு மறுத்தல் துதலிற்று.

இ-ன் :—இன ஒற்று இடை மிகா மொழியும் உள் இன ஒற்று இடை [யில்] மிக்கு முடியாத மொழிகளும் உள்; வல்லெழுத்து மிகல் அ திறத்து இல்லை - வல்லெழுத்து மிக்கு முடிதல் அக்கூற்றுள் இல்லை.

உ-ம். நாகுகால்; சினை, தலை, புறம் எனவும்: வரகு கதிர்; சினை, தலை, புறம் எனவும் வரும்.

‘அத்திறம்’ என்றதனால், உருபிற்கு எய்திய சாரியை பொருட்கு எய்தியவழி இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்க்க. யாட்டுங்கால், முயிற்றின்கால், நாகிங்கால், வர சின்கால் எனவரும்.

[‘ஆர்’ அசை. ஏகாரம் இரண்டும் ஈற்றுக்கை.] (க)

சகச. இடையொற்றுத் தொடரு மாய்தத் தொடரும்
நடையா யியல் வெண்மனூர் புலவர்.

இஃது, இடை நின்ற இரண்டிற்கும் முடிபு கூறுகின்றது.

இ-ன் :—இடை ஒற்றுத்தொடரும் ஆய்தத்தொடரும் நடை - இடை ஒற்றுத் தொடர்மொழிக் குற்றியலுகர ஈறும் ஆய்தத்தொடர்மொழிக் குற்றியலுகர ஈறும் நடக்கும் இடத்து, அ இயல் என்மனூர் புலவர் - மேற்கூறிய இயல்பு முடிபினை உடைய என்று சொல்லுவர் புலவர்.

உ-ம். தென்குகாஸ்; சிறை, தலை, புறம் எனவும்: எஃகுகாஸ்; சிறை, நலை, புறம் எனவும் வரும். [சுட்டின் நீட்டம் செய்யுள் விகாரம்.] (அ)

சக்ரி. வன்றெருடர் மொழியும் மன்றெருடர் மொழியும்
வந்த வல்லெலமுத் தொற்றிடை மிகுடை
மெல்லெலாற்றுத் தொடர்மொழி மெல்லெலாற்றெல்லாம்
வல்லெலாற் நிறுதி கிளையொற் ரூகும்.

இது, பின் நின்ற இரண்டிற்கும் முடிபு கூறுதல் துதலிற்று.

இ-ன் :—வன்றெருடர் மொழியும் மென்றெருடர் மொழியும் - வன்றெருடர்மொழிக் குற்றியலுகர ஈறும் மென்றெருடர்மொழிக் குற்றியலுகர ஈறும், வந்த வல்லெலமுத்து ஒற்று இடை மிகும்-(வருமொழியாப்)வந்த வல்லெலாற்று இடையிலே மிக்கு முடியும்; மெல்லெலாற்று தொடர்மொழி மெல்லெலாற்று எல்லாம் - (அவ்விரண்டு குற்றினுள்ள)மெல்லெலாற்றுத் தொடர்மொழி (க்கண் நின்ற) மெல்லெலாற்றெல்லாம், இறுதி வல்லெலாற்று கிளை ஒற்று ஆகும் - இறுதி வல்லெலாற்றும் கிளைவல்லெலாற்றும் ஆய்முடியும்.

உ-ம். கொக்குக் கால்; சிறகு, தலை, புறம் எனவும்: எட்டுக்குட்டி;
தலை, புறம் எனவும் வரும்.

'வந்த' என்றதனால், இவ்விரண்டிற்கும் உருபிற்குச்சென்ற சாரியை பொருட்டு எய்தியலுமி இயைபு வல்லெலமுத்து வீழ்க்க. கொக்கின்கால், குரங்கின்கால் எனவரும்.

'எல்லாம்' என்றதனால், பறக்கிற்பாரி என்னும் போல்வன யெல்லெலாற்றுத் திரியாமையும் கொள்க.

'ஒற்று' என்ற மிகுதியாக, இயல்புகணத்துக்கண்ணும் குரக்குளுாற்சி; நீட்சி, மாட்சி, யாப்பு, வலிகை, அடைவு, ஆட்டம் என மெல்லெலாற்றுத் திரிதலும் கொள்க.

[ஏகாரம் ஈற்றலை. 'மெரழியும்' என்ற இரண்டும் ஆகுபெயர்-] (க)

சக்க. மரப்பெயர்க் கிளவிக் கம்மே சாரியை.

இஃது, அவ்வீற்று இரண்டிற்கும் எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி கூறுதல் துதலிற்று.

இ-ன் :—மரப்பெயர் கிளவிக்கு சாரியை அம் - (வன்றெருடரின்கண்ணும் மென்றெருடரின்கண்ணும்) மரப்பெயராகிய சொல்லிற்கு(வரும்)சாரியை அம்(முச்சாரியை).

உ-ம். குருங்தங்கோடு; செதிள், தோல், பூ எனவும்: வேப்பங்கோடு; செதிள், தோல், பூ எனவும் வரும். (ஐ)

சகர. மெல்லெலாற்று வலியா மரப்பெயர்கு முளவே.

இது, மென்றெருடர் மொழிக்கு எய்தியது ஒரு மருங்கு மறுக்கின்றது.

இ-ன் :—மெல்லெலாற்று வலியா மரப்பெயரும் உள் - மெல்லெலாற்று வல்லெலாற் ரூய்த்திரியாது முடியும் மரப்பெயரும் உள்.

உ-ம். குருங்தங்கோடு; செதிள், தோல், பூ எனவும்: புன்கங்கோடு; செதிள், தோல், பூ எனவும் வரும்.

எழுத்தத்திகாரம் - குறியலுகாப் புணரியல்.

மற்று, இது நிலைமொழித்தொழிலை நிலைமொழி விலக்குமாதவின் சாரியை வசூப் பலே முடியும் பிற எனின், இது நிலைமொழியின் உள்தொழிலாகவின் அவ்வாறு விலக் குண்ணு தென்பது கருத்து. [ஏகாரம் சுற்றாசை.] (கக)

சகா. ஈரெழுத்து மொழியும் வல்லெற்றுத் தொடரும்
அம்மிகை வரற்கு முரியை யுள்ளே
அம்மர சிபாமுகு மொழியவி னு.

இஃது, ஈரெழுத்து ஒருமொழிக்கும் வன்றோடர்மொழிக்கும் எய்தாதது எய்து வித்தல் நுதலிற்று.

இ-ன் :—ஸர் எழுத்து மொழியும் வல்லொற்றுத்தொடரும் - ஈரெழுத்து ஒரு மொழிக் குற்றியலுகாரமும் வன்றோடர்மொழிக் குற்றியலுகாரமும், அம் இடை வரற்கும் உரியை உள் - (முன் முடித்துப்போங்த முடிபுகளன்றி) அம் முச்சாரியை இடை வந்து முடிதற்கு உரியைவும் உள். (யாண்டெனின்,) அம்மரபு ஒழுகும் மொழியவின் - அவ் இலக்கணம் நடக்கும் மொழியிடத்து.

உ-ம். ஏறக்கோள், வட்டம்போர் எனவரும்.

'உள்' என்றதனால், தெங்கங்காய், பயிற்றங்காய் என வன்றோடர் அல்லனவற் றிந்கு அம் (மூப்) பேறு கொள்க.

'அம்மரபொழுகும்' என்றதனால், அரசக்கண்ணி, முரசக்கடிப்பு என அக்குப்பேறும் கொள்க.

இன்னும் அதனாலே, இருட்டத்துக்கொண்டாக் என்னும் அத்துப் பேறும் கொள்க.

இன்னும் அதனாலே, கரியதன் கோடு என அன் பேறும் கொள்க.

[ஏகாரம் சுற்றாசை. 'ஆன்' இடைச்சொல்; அகரம் சாரியை. 'மொழியும்' 'தொடரும்' ஆகுபெயர். 'அம்' சாரியையை 'அம்மு'ச்சாரியையெனக்கூறுவது வழக்கு.] (கக)

சகா. ஒற்றுநிலை திரியா தக்கொடு வருஷம்
அக்கிளை மொழியுப் பூனவென மொழிப்.

இது, மென்றோடர் மொழியுள் சிலவற்றிந்கு எய்தியது விலக்குதலும் எய்திய தன்மேல் சிறப்பும் கூறுகின்றது.

இ-ன் :—ஒற்று நிலை திரியாது அக்கொடு வரும் அ கிளை மொழியும் உள் என மொழிப-ஒற்று(முன் நின்ற)நிலை திரியாது அக்குச்சாரியையோடு(ம் பிறசாரியை யோடும்) வரும் அக் கிளையெழுத்து மொழியும் உள் என்று சொல்லுவர்(ஆசிரியர்.)

உ-ம். குன்றக் கூகை, மன்றம் பெண்ணை என வரும்.

'உம்'கையால், கொங்கத்துழவு, வங்கத்து வாணிகம் என அத்துப் பெற்றன.

'கிலை' என்றதனால், ஒற்று நிலை திரியா அதிகாரத்துக்கண் இனைபு வல்லமுத்து விலக்குக்.

தோல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

'அக்கினொமொழி' என்றதனால், பார்ப்பனக்கன்னி, பார்ப்பனச்சேரி என அன்னும் அச்சும் வந்தன கொள்க.

[உரக நீட்டம் செய்யுள் விகாரம். 'அக்கினொ' ஆகுபெயர்.]

சுட. என்னுப் பெயர்க்களை முருபிய னிலையும்

இது, குற்றகர ஈற்று என்னுப்பெயரோடு பொருட்பெயர் முடிகின்றது.

இ-ன :—என்னுப் பெயர் கிளவி உருபு இயல் னிலையும் - என்னுப் பெயராகிப் பொற்கள் உருபுபுணர்ச்சியின் இயல்பின்கண்ணே நின்று (அன்பெற்று) முடியும்.

உ-ம். ஒன்றங்காயம், இரண்டங்காயம்; சக்கு, தோரை, பயது எனவரும். (கை)

சுடக. வண்டும் பெண்டு மின்னெலுடு சிவதும்.

இது, மென்றோட்ரமொழியுள் கிலவற்றிற்குப் பிறமுடிபு கூறுகின்றது.

இ-ன :—வண்டும் பெண்டும் இன் ஒடு சிவதும் - வண்டு என்னும் சொல்லும் பெண்டு என்னும் சொல்லும் இன்சாரிகயோடு பொருங்கி முடியும்.

உ-ம். வண்டின் கால் பெண்டின் கால் எனவரும்.

சுட. பெண்டின் கிளவிக் கண்ணும் வரையர்.

இது, மேற்கூறியவற்றுள் ஒன்றற்கு எப்பியதன்மேல் சிறப்புவிதி கூறுதல் நூத விற்று.

இ-ன :—பெண்டு என் கிளவிக்கு அன்னும் வரையர் - பெண்டு என்னும் செரல் விற்கு (இன்னேயன்றி) அன்சாரிகயையும் வரையர் [ஆஜிரியர்]. (கை)

உ-ம் :—பெண்டங்கை எனவரும்.

யாதெ னிறதியுஞ் சட்டு முதலாகிய
ஆய்த விறதியு முருபிய னிலையும்.

இஃது, ஈரெழுத்து ஒருமொழியுள் ஒன்றற்கும் சட்டுமுதல் ஆய்தத் தொடர் மொழிக்கும் வேது முடிபு கூறுதல் துவிற்று.

இ-ன :—யாது என் இறதியும் சட்டு முதல் ஆகிய ஆய்த இறதியும் - யாது என் ஆம் ஈறும் சட்டு முதலாகிய ஆய்தத் தொடர்மொழிக் குற்றியலூகர ஈறும், உருபு இயல் னிலையும் - உருபு புணர்ச்சிபின் இயல்பின் (கண்ணே) நின்று சட்டு முதல் மொழிகள் அன்பெற்றும் ஆப்தம் கெட்டும் முடியும்.

உ-:—யாதன் கோடு, அதன் கோடு, இதன் கோடு, உதன் கோடு எனவரும்.

சுட. முன்னுபிர் வருமிடத் தாய்தப் புள்ளி
மன்னல் வேண்டு மல்வழி யான.

இது, மேற்கூறிய ஈற்றுள் சட்டு முதல் ஈற்று உரகத்திற்கு ஒருவழி அல்வழி முடிபு கூறுகின்றது.

இ-ன ;—முன் உயிர் வரும் இடத்து - (அவற்றுள் சட்டு முதல் ஆய்தத் தொடர் மொழி உரக ஈறு தன்) முன்னே உயிர் வரும் இடத்து, ஆய்தப்புள்ளி மன்னல் வேண்

எழுத்தத்திகாரம் - குற்றியலுகரப் புணியல்.

மே - ஆய்தப்புள்ளி (முன்பு போலக் கெட்டாது). நிலைபெற்று முடிதல் வேண்டும், அல்லவழியான் - அல்லவழியின்கண்.

உ-ம். அஃத்தடை, இஃத்தடை, உஃத்தடை; ஆடை, இலை என் ஓட்டுக்..

'முன்' என்றதனான், வேற்றுமைக்கண்ணும் உயிர் முதல் மொழி வந்த இடத்து அஃத்தடைபு, அஃதாட்டம் என ஆய்சிம் கெடாமும் கொள்க.

[‘ஆன்’ என்பது வேற்றுமை மயக்கம். ஆகரம் சாரியை.]

(கஷ)

சுட்டு. ஏனைமுன் வரிடை தானிலை யின் கீற

இது, மேலாவற்றிற்குப் பிறகணத்தோடு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

இ-ன :—எனை முன்வரின் தான் நிலையின்று - (அச்சுட்டுமுதல் உகர ஈறு உயிர்க்கணம் ஒழிந்த) பிற கணங்கள் முன்வரியை அவ் ஆய்தம் நிலையின்றி முடியும்.

உ-ம். அது கடிது, இது கடிது, உது கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது; ஞான்றது, நின்றது, மாண்றது; யாது, வல்து எனவரும். [முன்?னைய ஏகாரம் அகை. பின்னையது சுற்றங்கை.]

சுட்டு அல்லது கிளப்பி னெல்லா மொழியும்
சொல்லிய பண்பி ரியற்கை யாகும்.

இஃது, ஆறு ஈற்றங்கு குற்றியலுகரத்திற்கு அல்வழி முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

இ-ன :—அல்லது கிளப்பின் - அல்வழியைச் சொல்லும் இடத்து, எல்லா மொழி யும் - ஆறு ஈற்றங்குத்தியலுகரமும், சொல்லிய பண்பின் இயற்கை ஆகும் - மேற் சொல்லிய பண்பினையுடைய இயல்பாய் முடியும்.

உ-ம். காகு கடிது, வரகு கடிது, தென்கு கடிது, எஃகு கடிது, குரங்கு கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது எனவரும்.

‘எல்லா மொழியும்’ என்றதனால், வினைச்சொல்லும் வினைக்குறிப்புச்சொல்லும் இயல்பாய் முடிக்கன கொள்க. கிடங்குது குதிரை, கரிது குதிரை எனவரும்.

‘சொல்லிய’ என்றதனான், இருபெயராட்டுப் பண்புத்தொகை முடிபு கொள்க. காட்டுக்கானம், குருட்டெருது எனவரும்.

‘பண்பின்’ என்றதனான், ஒ என்னும் சாரியை பெற்று வரும் அல்வழி முடிபும் கொள்க. அங்கைக்குத்தங், பண்டைச் சாங்கர், ஓர் யாட்டை யானை, மற்றையானை எனவரும்.

(ஐ)

சுட்டா. வல்லொற்றுத் தொடர்மொழி வல்லெலமுத்து மிகுமே.

இஃது, அவ் ஈற்றங்களும் ஒன்றங்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

இ-ன :—வல்லெலந்றுத்தொடர்மொழி - வல்லொற்றுத்தொடர்மொழிக் குற்றிய ஆகரம், வல்லெலமுத்து மிகும் - (வல்லெலமுத்து வருவழி):வல்லெலமுத்து மிக்கு-முடியும்.

உ-ம்.—கொக்குக்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது எனவரும்.

[‘வல்லொற்றுத்தொடர்மொழி’ என்பது ஆகுபெயர். ‘ஏகாரம்’ சுற்றங்கை.] (உக)

சுதூ, சுட்டுச்சினை சீடிய மென்றோடர் மொழியும்
யானானு முதலிய மென்றோடர் மொழியும்
ஆயிய நிரியர் வல்லெழுத் தியற்கை.

இதுவும், அவ் ஈற்றுள் ஒன்றன்கண் ஏழாம் வேற்றுமை இடப்பொருள் உணர்நின்ற இடைச்சொற்கு முடிபு கூறுவின்றது.

இ-ள் :—சுட்டு சினை நீடிய மென்றோடர்மொழியும் — சுட்டாகிய சினையெழுத் தங்கட மென்றோடர்மொழிக் குற்றியலுகர ஈறும், யா வினா முதலிய மென்றோடர் மொழியும் — யா என்னும் வினா முதலாகிய மென்றோடர்மொழிக் குற்றியலுகர ஈறும், வல்லெழுத்து இயற்கை அ) இயல் திரிபா— (மேற்க-நிய) வல்லெழுத்து இயற்கையாகிய அல் இயல்பில் திரியா (து முடியும்).

உ-ம :—ஆங்குக்கொண்டான்; ஸங்குக்கொண்டான், அங்குக்கொண்டான், யங்குக்கொண்டான்; சென்றுன், தந்தான், போயினுன் எனவரும்.

‘இயற்கை’ என்றதனான், அங்குற்றுகர ஈற்று வினையெச்ச முடிபு கொள்க. செத் துக்கிடந்தான், இருக்குதொண்டான் எனவரும்.

[‘தெழன்றோடர்மொழி’ என்ற இரண்டும் ஆகுபெயர். அகர நிட்டம் செய்யுள் விகாரம்.]

ஞாகாங் பாளினு மொழியே பியல்பு மார்கும்.

இது, மேலவற்றுள் ஒன்றன்மேல் சிறப்புவிகி கூறுதல் நுதலிற்று.

இ-ள் :—யா வினா மொழி இயல்பும் ஆகும் -(அவற்றுள்,) யா வினா மொழி (மேற்க-நிய விகாரமேயன்றி) இயல்பாயும் முடியும்.

:—யாங்குக் கொண்டான்; சென்றுன், தந்தான், போயினுன் எனவரும். ()

காந்தி. அங்கான் மொழியுங் தங்கிலை திரியா.

இது, மேலவற்றிற்கு கிளைமொழிச் செய்கை கூறுகின்றது.

இ-ள் :—அ நாஸ் மொழியும் (சுட்டுமுதல் மூன்-துழ்-யா-முதல் மொழியுமாகிய) அங்காங்கு மொழியும், தம் கிளை திரியா-தம் மெல்லோ-ந்து கிளை திரிந்து வல்லவாற்று சீகாது முடியும்.

‘தங்கிலை’ என்றதனால், மெல்லாற்றுத்திரியாது மிக்கு முடிவன பிறவும் கொள்க

உ-ம :—அங்குக் கொண்டான், இங்குக்கொண்டான், உங்குக் கொண்டான், எங்குக் கொண்டான்; சென்றுன், தந்தான், போயினுன் எனவரும்.

‘யாமொழி’ என்னுது ‘வீனா’ என்றதனால், பிற இயல்பாய் முடிவனாலும் கொள்க. முங்கு கொண்டான், பண்டு கொண்டான், இன்று கொண்டான், அன்று கொண்டான் எனவரும். [‘காரம்’ அகச.]

எழுத்தத்திகாரம் - குற்றியலுகரப் புணரியல்.

சங்க, உண்ணென் கிளவி யுண்மை செப்பின்
முங்கை யிறுதி மெய்யொடுங் கெடுதலும்
மேனிலை யொற்றீ எகார மாதலும்
ஆழைத யிரண்டு முரினையு முடைத்தே
வல்லவெழுத்து வருஷங் காலை யான.

இது, மென்றூர் மொழியுள் ஒரு வினைக்குறிப்பு மொழிக்கு வேறு முடிபு கூறு தல் துதலிற்று.

இ-ன :—உண்டு என் கிளவி உண்மை செப்பின் - உண்டு என்னும் சொல் (உண்டு என்னும் தொழில் ஒழிப்) உண்மை என்னும் பண்டு உணர சிற்கும் இடத்து, முங்கை இறுதி மெய்யொடும் கெடுதலும் மேல் கிலை ஒற்று எகாரம் ஆதலும் - முற்பட்ட ஈற் துக்குற்றியலுகரம் (தான் ஏறி சின்ற) மெய்யோடும் கெடுதலும் அதற்கு மேல் சின்ற எகார ஒற்று எகாரம் ஆதலுமாகிய, அ முறை இரண்டும் உரிமையும் உடைத்து - அம் மூற்றுமறையுடைய இரண்டுணையும் உரித்தாதலும் உடைத்து, வல்லவெழுத்து வரும் காலை - வல்லவெழுத்து முதல்மொழி வருங்காலத்து.

வல்லவெழுத்தத்திகாரம் வாரா சிற்ப, ('வல்லவெழுத்து வருங்காலை' என்றதனுள்) இவ் இருமுடிபும் உள்ளது பகு முதல்மொழி வந்தால், மற்றை மூன்று எழுத்தின் கண்ணும் சுறு கெடாதே சிங்கு முடியும் என்று கொள்க.

இன்னும் அதனாலே, இயல்பு கண்டது இறுதி கெடாதே முடிதல் கொள்க.

உ-ம் :—உள் பொருள், உண்டு பொருள் எனவும்: உண்டு காணம், உண்டு சாக்காடு, உண்டு தாமரை எனவும்: உண்டுஞான்; தல், மணி, யாழ், வட்டு, அடை, ஆடை - எனவும் வரும்.

'உள்பொருள்' என்பது பண்புத்தொகை முடிபு அன்றே எனின், அஃது ஒரை ஒற்றுமைப்படச்சொல்லும் வழியது; இல்து, ஒரை இடையறவுப்படச்சொல்லும் வழியது போலும்.

[உண்மைப்பண்பாவது, ஒரு பொருள் தோண்றுக்கால் தோண்றி அது கெள்க துணையும் உண்டாய்சின்றதன்மை. 'ஏகாரம்' அசை. அகரா.சீட்டு.மும்.உகர.சீட்டு மும் செய்யுள் விகாரம். 'ஆன்' இடைச்சொல்; அகரம் சாரியை.] (உடு)

இது, குற்றுகர ஈற்றுத்திசைப் பெயர்க்கு அல்வழிக்கண் வேறு முடிபு கூறு கொள்றது.

இ-ன:—இருதிசை புணரின் ஏ இடை வரும்-இரண்டு பெருங்திசைகள் (தம் யிற்) புணரின் ஏ என்னும் சாரியை இடை வர்து புணரும்.

உ-ம்:—வடக்கே தெற்கு, கிழக்கே மேற்கு எனவரும், ['ஏகாரம்' ஈற்றசை].(உடு)

சங்க. திரிபுவேறு கிளப்பி நெற்று மிறதியும்
கெடுதல் வேண்டு மென்மனுச் சுலவர்
ஒற்றுமெய் திரிச்து எகார மாகும்
தெற்கொடு புணருக் காலை யான.

தோல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

இஃது, அப்பெருந்திசையோடு கோணத்திசைகளோடு கோணத்திசைகளை வெருகப் புணர்க்கும் இடத்து, ஒற்றும் இறுதியும் கெடுதல் வேண்டும் என்மலூர் புலவர் - (அவ் உரம் ஏறி நின்ற) ஒற்றும் அவ் ஏற்று உரகரும் கெட்டு முடிதல் வேண்டுமென்று சொல்லுவர் புலவர்; தெற்கொடு புணரும் காலை - தெற்கு என்னும் திசையோடு புணரும் காலத்து, ஒற்று மெய் திரிந்து னகாரம் ஆகும் - (அதன்கண் நின்ற) நகார ஒற்று (தன் வடிவு) திரிந்து னகாரமாய் முடியும்.

'திரிந்து' என்றதனான், வடக்கு என்பதன்கண் இடை நின்ற கர ஒற்றுக் கெடுக்க.

ஏ-ம் :—வட சிழக்கு, வடமேற்கு: தென் சிழக்கு, தென் மேற்கு எனவரும்.

'வேறு' என்றதனால், திசைப்பெயரோடு பொருட்பெயருக்கும் இவ்விதி கொள்க. வட கடல், வட வரை எனவரும்.

'மெய்' என்றதனான், அத்திசைப்பெயரோடு பொருட்பெயர் புணருமிடத்து இறுதியும் முதலும் திரிந்து முடிவனவெல்லாம் கொள்க. சீழ் கூரை, மேல் கூரை எனவரும்.

(25)

ஸ்ரீ. ஒன்று முதலாக வெட்ட விறுதி

எல்லா வெண்ணும் பத்தன் முன்வரின்

குற்றிய ஹகர மெய்யொடுக் கெடுமே

முற்றசின் வருட மின்னடலங் கண்டேய.

இஃது, இவ்விற்று எண்ணுப்பெயரோடு எண்ணுப்பெயருக்கு முடிபு கறுகின்றது.

இ-ன் :—ஒன்று முதலாக எட்டு என் இறுதி எல்லா எண்ணும் — ஒன்று என்னும் சொல் முதலாக எட்டு எண்ணும் கொல் இறுதியாகவள்ள எல்லா எண்ணுப்பெயரும், பத்தன் முன்வரின் — பத்து எண்ணும் எண்ணுப்பெயர் முன்வரின், குற்றியலுகரம் மெய்யோடும் கெடும் — (அப் பத்து எண்ணும் சொல்லிற்) குற்றியலுகரம் (தான் ஏறி நின்ற) மெய்யோடும் கெட்டு முடியும்; இரண்டு அலம் கடை முற்ற இன் வரும் — இரண்டாகிய எண்ணுப்பெயர் அல்லாத எண்ணுப்பெயரிடத்து முடிய இன் வஞ்சு புணரும்.

ஏ-ம் :—பதினெண்று, பதின்மூன்று, பதினான்கு, பதினைந்து, பதினாறு, பதி னேழு, பதினெட்டு எனவரும்.

ஷ்லீமாழி முற்கருததனால்; பிறமாழியும் அவ் இன்பெறு கொள்க. ஒன்பதின்பால், ஒன்பதிலைக்குறு எனவரும்.

'முற்ற' என்றதனான், மேல் எடுத்தோத்தானும் இலேசானும் இன்பெறவழி பதிந்மெருள்று, பதிந்றியண்டு என்றாற்போல் முடிபுகள் வேறுபட வருவனவெல்லாம் கொள்க.

[‘னகாரம்’ இரண்டும் சுற்றங்கூட, உகர நீட்டும் செய்யுள் விகாரம்.]

(26)

எழுத்தத்திகாரம் - குறியிலுகரப் புணரியல்.

ஈசுடு

சாக்டு. பத்தினெடும் ருக்கிட னகார மிரட்டல்.

இத்த தென்ப சிரண்டுவரு காலை.

இது, மேல் இன் பெருதென்று விலக்கிய அதற்குப் பிற்கு விதி வகுத்தல் விற்கு.

இ-என :—பத்தன் ஒற்று கெட னகாரம் இரட்டல் — பத்து என்னும் சொல்லின் நின்ற தகர ஒற்றுக் கெட னகர ஒற்று வந்து இரட்டுதல் ஒத்தது எக்ப—பொருங்கிற்று என்று சொல்லுப [புவவா], இரண்டு வரு காலை — இரண்டு என்னும் எண் வரும் காலத்து.

உ-ம் :—பன்னிரண்டு எணவரும்.

(உக)

ஆயிரம் வரிது மாயிய நிரியாது.

இதுவும், எண்ணுப் பெயர்க்கு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

இ-என :—ஆயிரம் உரினும்-(மேற்கூறிய பத்து என்னும் எண்ணுப்பெயர் முன்னர் ஒன்று முதலாகிய எண்ணுப் பெயரேயன்றி) ஆயிரம் எண்ணும் எண்ணுப் பெயர் வந்தா ஆகும், அ இயல் திரியாது — மேல் ஈறு கெட்டு இன் பெற்ற இயல்பில் திரியாதே முடியும்.

உ-ம் :—பதின்னுயிரம் எணவரும். [அகர ஸ்டெடம் செய்யுள்ளிகாரம்]

(உம)

நினைவுபு மாவும் வஞ்சலங் காலையும்

குறைபா தாகு மின்னெண் காரியை

இஃது, எண்ணுப் பெயரோடு சிறைப் பெயரும் அளவுப் பெயரும் புணர்க்கின்றது.

இ-என :—சிறையும் அளவும் வரும் காலத்தும், இன் என் சாரியை குறையாது ஆகும் — (அங்) இன் எண்ணும் சாரியை குறையாது வந்து முடியும்.

உ-ம் :—பதின்கடஞ்சு; தொடி, பலம் எணவும்: , தாநை, பாளை, காழி, மண்ணட, வட்டி, அகல், உடுக்கு எணவும் வரும்.

‘குறையாதாகும்’ என்றதனால், பத்து என்பதன் முன்னர்ப் பொருட்பெயர்க்கு முடிபும் கொள்க. பதின்றிங்கள், பதின்று மூளம், பதின்று வேடு, பதின்றிதழ் எணவரும்.

சாந்தி. ஒன்றுமுத வௌண்பா விறுதி முன்னர்
நின்ற பத்த நெற்றுக்கெட வாய்தம்
வந்திடை சினையு மியற்கைத் தென்ப
கூறிய வியற்கைக் குற்றிய துகரம்
ஆற விறுதி நல்வழி யான.

இஃது, எண்ணுப் பெயரோடு எண்ணுப் பெயர்க்கு முடிபு கூறுகின்றது.

இ-என :—ஒன்று முதல் ஒன்பான் இதுதி முன்னர் ஒன்ற பத்தன் ஒற்று கெட ஆய்தம் வந்து இடை சிலைபும் இயற்கைத்து என்பா— ஒன்று முதலாக ஒன்பது ஈருக்க சொல்லப்படுகின்ற எண்ணுப் பெயர்களின் முன்னர் (வருமொழியாய் வந்து) நின்ற

தோல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

பத்து என்னும் சொல்லினது நகர ஒற்றுக் கெட ஆய்தமானது வக்து இடை[யில்] சிலை பெறும் இயல்கைப்படிடத்தென்று சொல்லுவார் [புலவர்]. ஆறன் இறுதி அல்லவும் குற் றியலுகரம் கூறிய இயற்கை - (அவற்றுள்) ஆறு என்னும் ஈறு அவ்லாத இடத்து குற்றியலுகரம் மேற்கூறிய இயற்கை (யாய் மெய்யோடும் கெட்டு முடியும்).

உ-ம் :—ஒருபங்கு, இருபங்கு என ஒட்டுக.

'வந்து' என்றதனுள், ஆய்தமாய்த் திரியாது கெட்டு ஒருபது என்றுமாம் ['ஆன்' இடைச்சொல், அகரம் சாரியை.] (நக)

தாஷ்கி. முதலீ ரெண்ணி னெற்றாகர மாகும்
உகரம் வருத ஸலவயி னுன்.

இது, மேற்கூறிய முடிபிற்கு உரிப்பதான்று உணர்த்துதல் நுதலிற்று,

இ-ன் :—முதல் ஈர் எண்ணின் ஒற்று ரகம் ஆகும்-(அவற்றுள்) முதற்கண் சின்ற இரண்டு எண்ணின் ஒற்று நகார ஒற்றூம், அவயின் உகரம் .வருதல் - அவ்விடத்து உகரம் வருக.

உ-ம் :—ஒருபங்கு எனவரும். ['ஆன்' இடைச்சொல். அகரம் சாரியை.] (நக)

சகடி. இடைச்சிலை ரகர மிரண்டே ஜெண்ணிற்கும்
நடைமருங் கிண்டே பொருள்வயி னுன்.

இதுவும் அது.

இ-ன் :—இரண்டு என் எண்ணிற்கும் இடைநிலை ரகம் பொருள்வயின் நடை மருங்கு இன்று-அவ் இரண்டு என்னும் எண்ணிற்கும் இடை கிண்ற ரகாரம் அம்மொழி பொருளாமிடத்து நடக்கும் இடம் இன்றிக் கொடும்.

உ-ம் :—இருபங்கு எனவரும். ['ஏகாரம்' அசை. 'ஆன்' என்பதனை மேற்கூறி யாங்குக் கொள்க.] (நக)

மூன்று மாறு கீழமுதல் குழுகும்
மூன்ற னெற்கே பகாரமாகும்.

இதுவும் அது.

இ-ன் :—மூன்றும் ஆறும் கெடு முதல் குறுகும் - மூன்றும் என்னும் எண்ணும் ஆறு என்னும் எண்ணும் கெடு முதல் குறுகி முடியும். மூன்றன் ஒற்று பகாரம் ஆகும் மூன்று எண்ணும் எண்ணின்கண் சின்ற னகர ஒற்றுப் பகர ஒற்றூய் முடியும்.

உ-ம் :—முப்பங்கு [அறுபங்கு] எனவரும். [ஏகாரம் அசை.] (நக)

இதுவும் அது.

சகடி. நான்க னெற்கே நகார மாகும்.

இ-ன் :—நான்கன் ஒற்று நகாரம் ஆகும் - நான்கு எண்ணும் எண்ணின்கண் சின்ற னகார ஒற்று நகர ஒற்றூய் முடியும்.

உ-ம் :—நாற்பங்கு எனவரும். [ஏகாரம் அசை.] (நக)

ஜூக்க ஜெந்தே மகாரம் ஆகும்.

இதுவும் அது.

இ-ன் :—ஷந்தன் ஒற்று மகாரம் ஆகும் — ஜூக்கு என்னும் எண்ணின் கண் சின்ற நகார ஒற்று மகார ஒற்றுய் முடியும்.

உ-ம் :—ஷும்பங்கு எணவரும்.

ஆறன் ஜெநு முதல் குறுகியவாறே சின்று அறுபங்கு எணவரும். ‘கழு’ குற்றுகர ஈறு அன்றாரும். (ந.எ)

இதுவும் அது.

இ-ன் :—ஏட்டாக் ஒற்று ஞகாரம் ஆகும் — ஏட்டு என்னும் எண்ணின் கண் சின்ற டார ஒற்று ஞகார ஒற்றுய் முடியும்.

—எண்பங்கு எணவரும். [ஏகாரம் அகை.]

(ஏ.அ)

ச-நி. ஜன்பா ஜெந்கரபிகசத் தகர மொற்றும்
முக்கை யெற்றே ஞகார மிரட்டும்
பத்தென் கிளவி யாய்த பகரங்கெட
நிற்றல் வேண்டு முகாரக் கிளவி
ஒற்றிய தகரம் நகார மாகும்.

இ-ன் :—ஒன்பாங் ஒகர மிலர தகரம் ஒற்றும்—(சில மொழியாகிய) ஒன்பது என்னும் சொல்லின் ஒகரத்திற்கு மேலாகத் தகரம் ஒற்றுய் மிக்கு வரும். முங்கை ஒற்று ஞகாரம் இரட்டும்- முன் சொன்ன ஒகரத்தின் மூன்னர் ஞகர ஒற்று இரண்டு ஞகார ஒற்றுய் மிக்கு வரும். பத்து என் கிளவி பகரம் ஆய்தம் கெட ஞகாரக் கிளவி நிற்றல் வேண்டும்— (வருமொழியாகிய பத்து என்னும் சொல் தங்கண் பகரமும் ஆய்தமும் கெட) (சிலமொழியில் இரட்டிய ஞகரத்தின் பின்னர்) உகாரமாகிய எழுத்து நிற்றல் வேண்டும்; ஒற்றிய தகரம் நகாரம் ஆகும்— (வருமொழியாகிய பத்து என்பதன் ஈற்ற தன்மேல் ஏறிய உகரம் கெடாது பிரிக்கு நிற்ப) ஒற்றுய் சின்ற தகரம் நகார ஒற்றுகும்.

இல்து, ஒன்பதும் பத்தும் என சின்றுல் முடியற்பால் [இன்ன] வென்பது. பகர ஆய்தம் என்னுட முறையன்றிய கூற்றினுள், சிலமொழிக்கண் பகரக்கேடும் கொள்க. குற்றியலுகரமும் அஃது ஏறிய மெப்பும் முன்னர் மாட்டேற்றாற் கெட்டன. [‘ஏகாரம்’ அகை. [இச்சுத்திரம் “இலக்கியம் கஷ்டத்தந்கு இலக்கணம் இயம்பல்” ஆம்.]

—தோண்ணுறுது எணவரும்.

(ந.க)

அளங்கந்தறி கிளவிய சிறையென் கிளவியும்
கிளங்க வியல தோண்றும் காலை.

இது: மேற்கூறிய ஒன்று முதல் ஒன்பாங்களோடு அளவுப்பெயரும் சிறைப் பெயரும் முடியுமாறு கூறுகின்றது.

இ-ன :—அளந்து அறி கிளவியும் நிறை என் கிளவியும் தோன்றும் காலை—(மேற்கூறிய ஒன்று முதல் ஒன்பான்னின் முன்னர்) அளந்து அறியப்படும் அளவுப் பெயர்ச் சொல்லும் நிறை என்னும் பெயர்ச் சொல்லும் தோன்றுக்காலத்து, கிளங்க இயல—அவ் ஒன்று முதல் ஒன்பான்கள் மேல் பத்து ஒன்பத்தினாலும் புணரும் வழி கிளங்க இயல் பின்னால் முடியும்.

உ-ம :—ஒரு கலம், இரு கலம்; சாடி, தாதை, பாளை, நாழி, மண்ணை, வட்டி, எனவும்; கழஞ்சி, தொடி, பலம் எனவும் வரும்.

‘தோன்றுக்காலை’ என்றதனால், அவ்வெண்களின் முன் எடுத்தோத்தானும் இலே சாலூம் முடியாது நின்ற எண்ணுப்பெயரை யெல்லாம் இவ்விதியும் பிறவிதியும் எய்து வித்து முடித்துக்கொள்க.

ஒவரான்று, ஓரிரண்டு; சமீரான்று, அரிரண்டு; ஒரு முங்கிரிகை, இரு முங்கிரிகை; ஓராரைக்கால், சராரைக்கால்; ஒரு கால், இரு கால்; ஓராரை, சராரை; ஒரு முக்கால், இரு முக்கால் என ஒட்டிட்க்கொள்க. (சுப்)

சாசு. மூன்று கெனுத்தே வந்த தொக்குப்.

இது, மாட் டேது எப்தாததற்கு வேறு முடிபு கூறுதல் துதவிற்று.

இ-ன :—மூன்றன் ஒற்று வந்தது ஒங்கும் — மூன்றும் எண்ணின்கண் நின்ற னகார ஒற்று வருகுமொழியாய் வந்த அளவுப்பெயர் நிறைப்பெயரின் முத[லி]ல் வந்த ஒற்றேஒ ஒத்த ஒற்றுய முடியும்.

உ-ம ;—முக்கலம்; சாடி, தாதை, பாளை எனவும்; கழஞ்சி, தொடி. பலம் எனவும் வரும். [வகாரம் அசை.] (சுக)

சாசு. ஐங்க கெனுத்தே மெஸ்லெழுத் தாகும்.

இதுவும் அது.

இ-ன :—ஐங்கான் ஒற்று மெஸ்லெழுத்து ஆகும் — ஐங்காவதன்னை நின்ற நகர ஒற்று (மேல் வருகின்ற வருகுமொழி முதல் வல்லெழுத்திற்கு ஏற்ற) மெஸ்லெழுத்தாய் முடியும்.

உ-ம ;—ஐங்கலம்; சாடி, தாதை, பாளை எனவும்; ஐங்கழஞ்சி, தொடி, பலம் எனவும் வரும். [வகாரம் அசை.] (சுக)

சுக. காது! முதங்கொழி வருஷங் காலை.

இது, போற்கூறிய மூன்றற்கும் ஐங்கந்தும் வருகுமொழி வரையறாக்கின்றது.

இ-ன :—க ச த ப முதல் மொழி வரும் காலை — (மூன்றன் ஒற்று வந்தது ஒப்ப தூஷம் ஐங்கான் ஒற்று மெஸ்லெழுத்தாவதாயும் அவ்வளவுப்பெயர் நிறைப்பெயர் ஒன்பதின்னும் வண்கணமாடிய) க ச த ப முதல் மொழிகள் வந்த இடத்து.

மேன் மாட்டேந்றுனே, அறுகலம்; சாடி, தாதை, பாளை எனவும்; அறுகழஞ்சி; தொடி பலம் எனவும் வரும்.

ஏழு குற்றுக்காரம் என்றும் மாட்டேறு எலாதாயிற்று. [முந்தொ இரண்டு குத்திரமும் இதுவும் ஒரு குத்திரமாயிருந்து கால அளவில் மூன்றாயின போலும். (எங்க)

சுடும் சமை வென்று மூச்செருஷ வெளி
அதரம் வரிது மெட்டன் மூ னியல்பே.

இது, வேண்டா கூறி வேண்டியது முடித்தல் துதலிற்று.

இ-ன் :—ந ம வ எண்ணும் மூன்றோடு சிவாசி அகரம் வரிதும் — (ஆளவுப்பெயர் நிறைப்பெயர்களில் மென்கண்தது இரண்டும் இடைக்கண்தது ஒன்றுமாகிய) ந ம வ எண்ணும் மூன்றோடும் பொருந்தி (பூரிக்கண்தது) அகர முதல்மொழி வரிதும் (உம் கையால் அங்குமிருக்கண்தது ஒத்திந்த உகரமும் கூறுதல் வெல்லமுத்துக்களும் வரிதும்), எட்டன் மூன் இயல்பு — எட்டெடன்பதன் முன் (மேற்கூறி விண்ற விகாரமே விகாரமாக வேலேரு விகாரமின்றி) இப்பொய் முடியும்.

உ-ம் :—எண்கலம்; சாடி, நாதை, பாஜீ, நாழி, மண்ணடை, வட்டி, முக்கு எனவும்; எண்கழுஞ்சி; தொடி; பலம் எனவும் வரும்.

இவ் வேண்டா கூறலான், எண்ணகல் எனத் தொடர்மொழிக்கண் ஒற்றிரட்டுதல் கொள்ளப்பட்டது. [‘காரம்’ ஈற்றகை.] (எங்க)

சுடுக. ஜூங்து மூன்று மைவருள் காலை
வந்த தொக்கு ஸ்டாற் றிய னிலையே.

இதுவும், மேல்மாட்டேற்கிருஷ் ஒவ்வா வேறு முடியு கூறுதல் துதலிற்று.

இ-ன் :—ஜூங்தும் மூன்றும் ந ம வரும் காலை—ஜூங்து எண்ணும் எண்ணும் மூன்று எண்ணும் எண்ணும் கர முதல்மொழியும் மகர முதல்மொழியும் வருங்காலத்து, ஒற்று இயல் கிலை வந்தது. ஒங்கும் — தங்கண்சின்ற ஒற்று நடக்கும் கிலைமை(சொல்லின்) அவ் வருமொழிமுத [வி]ல் வந்த ஒரேரூடு ஒத்த ஒத்துய் முடியும்.

உ-ம் :—மூங்காழி, மூம்மண்ணடை எனவரும்.

மூன்றும் ஜூங்தும் எண்ணாத முறையன்றிய கூற்றினான், நானாழி எண்ணும் முடியின் கண் விகாரமாகிய ஏகரத்தின் மூன்னார் வருமொழிகரத்திரிபும், அது காரணமாக கிலைமொழி ஓகரக் கேழும் கொள்ளப்பட்டன. [‘காரம்’ ஈற்றகை.] (எங்க)

சுடுக. மூங்ர னேற்றே வகாரம் வரும்வழித்,
தோன்றிய வகாரத் துருவா கும்மே.

இதுவும் அது.

இ-ன் :—மூன்றன் ஒற்று வகாரம் வரும் வழி — மூன்றும் எண்ணின்கண் தின்ற எகர ஒற்று வகர வருமொழி வரும் இடத்து, தோன்றிய வகாரத்து உருவு ஆகும்—வரு மொழியாய வகரத்து உருவாய் முடியும்.

உ-ம் :—முவ்வட்டி எனவரும்.

‘தோன்றிய’ என்றனன், முதல் நீண்டு வகர ஒற்றின்றி மூவ்வட்டி என்றுமாம்.

இன்னும் அதனுனே, முதல் நீளாது ஒற்றின்றி மூவ்வட்டி என்றுமாம். [மகர ஒற்று மிகுதி செய்யுள் விகாரம். ஏகாரம் ஈற்றகை.] (எங்க)

தோல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

சுருஷ. நான்க னெற்றீர வகார மாகும்.

இதுவும் அது.

இ-ன் :—நான்கன் ஒற்று வகாரம் ஆதும்— நான்காம் எண்ணின்கண் சின்ற வகார ஒற்று (வகரம் வந்தால்) வகர ஒற்றூட்டத் திரிந்துமுடியும்.

உ-ம் :—நால் வட்டி எனவரும். [‘வகாரம்’ அசை.]

(ஏ)

சுருஷ. ஐஞ்ச னெற்றீர முக்கைபது கெடுமே.

இதுவும் அது.

இ-ன் :—ஐஞ்சன் ஒற்று முக்கைபது கெடும்— ஐஞ்சாம் எண்ணின்கண் சின்ற வகர ஒற்று (வகரம் வந்தால்) முன் சின்ற ஸ்திவு கெட்டு முடியும்.

உ-ம் :—ஐ வட்டி எனவரும்.

‘முக்கை’ என்றதனால், வகர ஒற்றுக் கெடாது அவ்வகரமாய்த் திரிந்து ஐங்வட்டி என்றும் ஆம். [முதல் வகாரம் அசை. இரண்டாம் வகாரம் ஈற்றசை.]

(ஏ)

சுருநி. முதலீ ரெண்ணின் முன் ஆயிர்வரு காலை
தவலென மொழிப வுகரக் கிளவி
முதனிலை நீட வையி னுன்.

இதுவும் அது.

இ-ன் :—முதல் சர் எண்ணின்முன் உயிர் வரு காலை— முற்பட்ட இரண்டு எண்ணின்முன் உயிர் முதல்மொழி வருங்காலத்து, உகரக் கிளவி தவல் என மொழிப— உகரமாகிய எழுத்துக் கெடுகி எங்று சொல்லுவார் [புலவர்.] முதல் கிலை அ வயின் நீடல்— (அவ்வெண்ணின்) முதற்கண் சின்ற எழுத்துக்கள் அவ்விடத்து நீண்டு முடிக.

உ-ம் :—ஒரகல், சரகல், ஒருமுக்கு, சருமுக்கு எனவரும். [‘ஆன்’ இடைச்சொல் அகரம் சாரியை.]

(ஏ)

சுருஷ. மூன்று நான்கு மைந்தன் கிளவியும்
தோண்றிய வகரத் தியற்கை யா.

இதுவும் அது.

இ-ன் :—ஆன்றும் நான்கும் ஒந்து என் கிளவியும்— மூன்று என்னும் என்னும் நான்கு என்னும் என்னும் ஐஞ்சு என்னும் என்னிச்சொல்லும், தோண்றிய வகரத்து இயற்கையாகும்—(மேல்) தோண்றி முடிந்த வகரத்து இயற்கையாய் மூன்றன்கண் வகர ஒற்றூட்டும் நான்கின்கண் வகர ஒற்றூட்டும் ஐஞ்சன்கண் ஒற்றுக் கெட்டும் முடியும்.

உ-ம் :—மூல்வகல், மூல்வழக்கு எனவும்; நாலகல், நாலுழக்கு எனவும்; ஜயழக்கு எனவும் வரும்.

‘தோண்றிய’ என்றதனான், மேல் மூன்று என்பது முதல் நீண்ட இடத்து கிலை மொழி னகர ஒற்றுக் கெடுத்துக்கொள்க.

(இ)

சுனூ. முன்றன் முதனிலே சீட்டு முரித்தே
உழக்கன் கிளவி வழக்கத் தான்.

இதுவும் அது.

இ-ன்:—முன்றன் முதல் கிலை உழக்கு என் கிளவி வழக்கத் தான்-முன்று என்னும் எண்ணின்கண் முத[லி]ல் நின்ற எழுத்து உழக்கு என்னும் கிளவியது வழக்கிட்டது, சீட்டும் உரித்து - குதைகளும் முடிதலும் உரித்து.

உ-ம் :—மூலஉழக்கு எனவரும்.

‘வழக்கத் தான்’ என்றதனான், அகல் என்பதன்கண்ணும் இச்செய்கை கொள்க.

ஆவகல் எனவரும். [ஏகாரம் சுற்றங்கை. ‘வழக்கத் தான்’ வேற்றுகை மயக்கம். அகரம் சாரியை.] (ஒதுக்க)

சுடியு. ஆற்றன் கிளவி முதனீ டும்பிம்.

இதுவும் அது.

இ-ன் :—ஆறு என் கிளவி முதல் கீடும்— ஆறு என்னும் சொல் (யீர் முதல் மொழி வங்கால் முன் குறுகி நின்ற) முதலெழுத்து நின்று முடியும்.

உ-ம் :—ஆறுகல், ஆறுழக்கு எனவரும். [மகர ஒற்று மிகுஞ் செய்யுள் விகாரம். ஏகாரம் சுற்றங்கை.] (இரு)

சுடுக. ஒன்பா விறுதி யுருபுநிலை திரியை
திண்பெறல் வேண்டுஞ் சாரியை மொழியே.

இதுவும் அது.

இ-ன் :—ஒன்பான் இறுதி உருபு நிலை திரியாது சாரியை மொழி இன் பெறல் வேண்டும்— ஒன்பது என்னும் எண்ணின் இறுதி தன் வடிவ நிலை திரியாது சாரியை மொழியாகிய இன் பெற்று முடிதல் வேண்டும்.

உ-ம் :—ஒன்பதின்கலம்; சாடி, தாதை, பாகீன, நாழி, மண்ணட, உழக்கு எனவும்; கழஞ்ச, தொடி, பலம் எனவும் வரும்.

‘உருபு’ என்றதனான், ஒன்பதிற்கலல் என்பழி இரட்டிய ரகரமாக்கொள்க. [ஏகாரம் சுற்றங்கை.] (ஒதுக்க)

சுகு. தாறு முன் வரினுங்கூறிய வியல்பே.

இல்து, ஒன்று முதல் ஒன்பான்களோடு தாறு என்பதன் முடிபு கூறுகின்றது.

இ-ன் :—தாறு முன் வரினும் கூறிய இயல்பு — தாறு என்பது (ஒந்து முதல் ஒன்பான்கண்) முன் வரினும் (மேல்பதிதென்பட்டு புணரும் வழி) கூறிய இயல்பு என்கி முடியும்.

உ-ம் :—ஒரு தாறு, இரு தாறு, அது தாறு, என் ஜாறு எனவரும். இவை மாட்டேற்றுகே முடிந்தன. (இரு)

சுகக. முன்ற தெற்றே கார மாகும்.

இது, மாட்டேற்றே ஒவ்வாததற்கு வேறு முடிபு கூறுதல் நதவிற்று.

தொல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

இ-என் :—மூன்றன் ஒற்று நகரம் ஆகும் — மூன்றும் என்னின்கண் நின்ற நகர ஒற்று நகர ஒற்றாகும்.

உ-ம் :—முந்தூறு எனவரும். [‘நகரம்’ அசை] (டி.டி.)

சு-ஈ. நான்கு மைங்கு பொற்றுமெய் திரியா.

இதுவும் அது.

இ-என் :—நான்கும் ஐங்கும் ஒற்று மெய் திரியா — நான்கு என்னும் எங்கும் ஒங்கும் என்னும் தம் ஒற்றுக்கள் நிலை திரியாது முடியும்.

உ-ம் :—நாஞ்சூறு, ஐங்கும் எனவரும்.

‘‘மெய்’ என்றதனால், நாஞ்சூறு என்பழி வருமொழி ஒற்றுக்கிய நகரக்கேடு கொள்க இன்னும் அதனானே, ஒந்தின்தி ஐங்கும் முடியும் கொள்க. [முந்திய இரண்டு ஆத்திரங்களும் இதுவும் ஒன்றுமிகுந்து கால அளவில் மூன்றாயின போதும்.] (குக)

சு-ஈ. ஒன்பான் முதலிலை முந்துகிளாங் தற்றே
முந்தை யெற்றிதீ நகர மிரட்டும்
நாதென் கிளாங் நகர மெய்கிட
ஷா ஆ வாகு மியற்றகைத் தெண்ப
ஆயிகை வாத லீகார ரகாரம்
சுறுமெய் கெடுக்கு மகார மொற்றம்.

இதுவும் அது.’

இ-என் :—ஒன்பான் முதல் நிலை முந்து கிளங்கத அற்று — ஒன்பது என்னும் சொல் வின் முதல் நின்ற ஒரகரம் மேஸ் (பத்தெண்படேஞ்சுடு புனரும் வழிக்) கூறியவாறு போல ஒரைமிகைத் தகர ஒற்று மிகும். முந்தை ஒற்று நகரம் இரட்டும் — அவ்வொகரத்தின் மூன்னின்ற (நகர) ஒற்று இரண்டு நகர ஒற்றாக். தூறு என்கிளாவி நகர மெய் கெட வை ஆ ஆகும் இப்பற்றகைத்து என்ப —(வருமொழியகிய, தூறு என்னும் சொல்லும் நகர மாயிய மெய் கெ—) (அதன் மேல் ஏறிய)யகாரம் ஆகார ஆக் இப்பல்லபையுடைத்து என்பர் (புலவர்). அ இடை இகாரம் ரகாரம் வருதல் — அம்மொழியகை ஓரிகரமும் ரகாரமும் வருக. ஈறு மெய் கெடுத்து மகாரம் ஒற்றும் — இதற்கு ஈருகிய குற்றியறுகரத்தினையும் அல்லது ஏறி நின்ற நகர ஒற்றினையும் கெடுத்து ஓர் மகாரம் ஒற்றாய் வந்து முடியும்.

‘‘மெய்’ என்றதனான், நிலைமொழிக்கண் நின்ற பகரம் கெடுக்க.

:—தொள்ளாயிரம் எனவரும். [‘‘அகரம்’ செய்யுள் லிகாரத்தாற் கெட்டது எகாரங்கள் அசைகள். அசரச்சுட்டின் நீட்டம் செய்யுள் லிகாரம். [‘‘இச்குத்திரமும் ‘‘இலச்சியம் கண்டதற்கு இலக்கணம் இயம்பல்’’ ஆம்.] (கு)

சு-ஈ. ஆயிரக் கிளாவி வங்குத்தி கிளை

(முதலீடு ரெண்ணி ஆசாங் கெடுமே.

இல்து, அவ்வாண்று முதல் ஒன்பான்கள்முன் ஆயிரம் என்பது வருங்கால முடிபு கூறுகின்றது.

இ-என் :—ஆயிரன் கிளாவி வரும் காலை முதல் ஈர் எண்ணின் உகரம் கெடும் - ஆயிரம் என்னும் சொல் (ஒன்று முதல் ஒன்பான்கள்) மூன் வருங்காலத்து முதல் ஈர் எண்கண் பெற்று நின்ற உகரம் கெட்டு முடியும்.

உ-ம் :—ஓராயிரம், இராயிரம் எனவரும். [‘ஏகாசம்’ ஈற்றசை. முதல் ஈர்-முதல் இரண்டு. அவையாவன ஒரு, இரு என்பன.] (இஅ)

சக்டி. முதனிலை சீதினு மான மில்லை.

இஃது, எப்தியதன் மேல் சிறப்பு விதி கூறுதல் நுதலிற்று.

இ-என் :—முதல் சிலை நீதினும் மானம் இல்லை— அம்முதல் ஈர் எண்ணின் முதற் கண் சின்ற ஒரா இருக்கள் சின்டு முடியினும் குற்றம் இல்லை.

உ-ம் :—ஓராயிரம், ஈராயிரம் எனவரும். (சக)

சக்க. மூன்று மென்றீரை வகாரமாகும்.

இதுவும் மாட்டேற்றிரூடு ஒவ்வா முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

இ-என் :—மூன்றன் ஒற்று வகாரம் ஆகும்— மூன்றும் எண்ணின்கண் சின்ற னாகா ஒற்று வகர ஒற்றுய முடியும்.

உ-ம் :—முவ்வாயிரம் எனவரும்.

‘முதனிலை’ என்றதனுண், முதல் சின்டு வகர ஒற்றுக்கெட்டு மூவாயிரம் என்றும் வரும். [‘ஏகாசம் அகை.’] (சுல)

ஈகா. நான்கு மென்றீரை வகார மாகும்.

இதுவும் அது.

இ-என் :—ஊன்கண் ஒற்று வகாரம் ஆகும்— நான்காம் எண்ணின்கண் சின்ற னாகர ஒற்று வகர ஒற்றுய முடியும்.

உ-ம் :—நாலாயிரம் எனவரும். [‘ஏகாசம் அகை.’] (சக)

சக்க. ஐந்து மென்றீரை யகார மாகும்.

இதுவும் அது.

இ-என் :—ஒந்தன் ஒற்று யகாசம் ஆகும்— ஐந்தாம் எண்ணின்கண், சின்ற நகர ஒற்று யகர ஒற்றுய முடியும்.

உ-ம் :—ஐயாயிரம் எனவரும். முன்னர் இவ்வாறு ஒதாமையான், ஜயகல், ஜயதாகு [என்பவை] உடம்படு மெய் பெற்றது. [‘ஏகாசம் அகை.’] (சுல)

சக்க. ஆறன் மருங்கற் குற்றிய லுகரம் அறுமெய் பொழியக் கெடுதல் வேண்டும்.

இதுவும் அது.

இ-என் :—ஆறன் மருங்கின் குற்றியலுகரம் ஈது மெய் ஒழிய கெடுதல் வேண்டும்— ஆரூம் எண்ணின்கண் சின்ற குற்றியலுகரம் (தான் ஏறிய) மெய்யாகிய நகர ஒற்றுக் கெடாது சிற்ப: (உரமாகிய அவ்வீது தானே) கெட்டு முடிதல் வேண்டும்.

உ-ம் :—அரூயிரம் எனவரும்.

திரிச்தநன் திரிபது என்னும் நயத்தான், ஆறன் மருங்கின் என்று ஒதப்பட்டது. ஆது எங்பது அது எனக்குற்றியலுகரம் முற்றியலுகரமாக ஒதப்பட்டு சின்றமையின், அவ்வகரக்கேடு ஒதப்பட்டது.

சுறு எனவும் மெய் என அம் அவ்வுயிர் மெய்க்கைப் பிரித்துச் செய்கை ஒதினாகையான், அவ்வுயிர் மெய்ப்பை ஒற்றுமை நயத்தாற் குற்றியலுகரம் என்று ஒதினாகக் கெள்ளக்.

தோல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

ஆறன் மருக்கின் ஈறு மெய்யொழியக் கெடும் என்னது குற்றியலுகரம் என்றாலும் தினங்கையான், கெடுமுதல் குதுகாதே சிக்ரு ஆரூயிரம் என்றும் ஆம்.

இன்னும் அதனுடே “ஆரூகுவதே” [சொல்லதிகாரம் - வேற்றுக்கையியல் - குத்திரம் கசு.] என்றால் போலப் பொருட்டபெர்க்கண் வருமுடிபும் கொள்க.

மேல் மாட்டேற்றுனே எண்ணுயிரம் என முடிந்தது.

(கந.)

சாரி. ஒன்பாளிருத்திருபுசிலை திரியா
தின்பெறல் வேண்டிஞ் சாரியை மாடே.

இதுவும் அது.

இந் : - ஒன்பாள் இறதி உருபு சிலை. திரியாது சாரியை மாடு இன்பெறல் வேண்டும் - ஒன்பது எண்ணும் எண்ணின். இறதிக் குற்றியலுகரம் தன் வடிவு சிலை திரிந்து கெடாது சாரியையாகிய மாபினையுடைய இன்பெற்று முடிதல் வேண்டும்.

ஏ-ம் : - ஒன்பதினுயிரம் எனவரும்.

உருபு என்றும், சிலை என்றும், சாரியை மாடு என்றும் கூறிய மிகுதியான், ஆயிர மல்லாத பிற எண்ணின்கண்ணும் பொருட்டபெரிடத்தும், இன்னும் உரமும் வல்லவ முத்தும் பெற்று முடியும் முடிபும் கொள்க.

ஒன்பதின்றுக்கோடி, ஒன்பதின்ரெண்று, ஒன்பதின்றுத்தடக்கு, ஒன்பதின்றை முத்து என வரும்.

இன்னும் அவ்விலேசானே, மேல் எண்ணுயிரம் என்ற வழி ஒற்றிரட்டுக் கொள்க. [காரம் சுற்றங்க.]

சாரி. நாரூ பிரமுன் வருடங் காலை
நாற வரியற்கை முதனிலைக் கிளாவி.

இஃது, ஒன்று முதல் ஒன்பாள்களோடு நூறு எண்ணும் அடையடுத்து ஆயிரம் என்பது முடியுமாறு கூறுகின்றது.

இந் : - தூரூயிரம் முன் வரு காலை முதல் சிலைக்கிளவி நூறு என் இயற்கை - தூரூயிரம் எண்ணும் அடையடுத்த மொழி (ஒன்று முதல் ஒன்பாள்கள்) முன்வருங் காலத்து முதனிலைக்கிளவியாகிய ஒன்று எண்ணும் எண் (மேல் ஒன்று முதல் ஒன்பாள் களோடு முடிந்த) நூறு எண்ணும் கொல் அவ்வொள்றனேயே முடிந்த விகார இயற்கை எய்தி முடியும்.

வழிசிலைக்கிளவியாகிய இரண்டு முதல் எண்கள் விகாரம் எய்தியும் எய்தாததும் இயல்பாடும் முடியும்.

வழிசிலைக்கிளவியாகிய இரண்டு முதல் எண்கள் விகாரம் எய்தியும் எய்தாததும் இயல்பாடும் முடியும்.

ஏ-ம் : - ஒரு தூரூயிரம் எனவரும். இரு தூரூயிரம், இரண்டு தூரூயிரம்; மூங் தூரூயிரம், மூங்று தூரூயிரம்; நா தூரூயிரம்; காள்கு தூரூயிரம்; ஓங் தூரூயிரம், ஓங்று தூரூயிரம்; அதுதூரூயிரம், ஆது தூரூயிரம்; எண் தூரூயிரம், எட்டு தூரூயிரம், ஒன்பது தூரூயிரம் எனவரும்.

உரையிற் கோடல் என்பதனால், தொள்ளையிரம் என்ற முடிபினேடு மாட்டேற சென்றதேதனும் அவ்வாறு முடியாதென்ற கொள்க.

‘முன்’ என்பதனால் இன்சாரியைபெற்று ஒன்பதினூரூயிரம் என்றும் ஆம்.

‘சிலை’ என்றதனால், மூங்றும் ஆறும் இயல்பாய் முடியும் முடிபின்கண் கெடு முதல் குதுகாலை கண்டு கொள்க. இன்னும் அதனுடே நாலூரூயிரம் எண்புழி உருமொழி கரக்கேடு கொள்க. (கந.)

எழுத்தத்திகாரம் - தூற்றியலுகரப் புணரியல்.

ஏடுகள்

சால். நூற்றன் சிலாவி யொன்று முதல் சொல்லப்பாற் கீறுகின்னே யொழிய வினாவைபது மிகுபோ.

இது, தாறு என்பதனேடு ஒன்று முதல் ஒன்பாண்களைப் புணர்க்கின்றது.

இள் :—தாறு என்கிளாவி ஒன்று முதல் ஒன்பாற்கு காறு சினை ஒழிய இன ஒற்று மிகும்— தாறு என்றும் சொல் ஒன்று முதல் ஒன்பாண்களைடு புணருமிடத்து காறுகிய குற்றியலுகரமும் அவ்வுகரம் ஏற்றிய மெப்பாகிய சினையும் கெடாது நிற்ப (சினைக்கு) இனமாகிய இன ஒற்று மிக்குமுடியும்.

உம் :—தூற்றெருள்ரது; இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐங்கு, ஆறு, ஏழு, எட்டு, ஒன்பது எனவரும்.

‘காறுசினை’ என்ற ஒதிய மிகையானே, தாறு என்பதனேடு பிற எண்ணும் பிற பொருட்பெயரும் இவ்விதியும் பிறவிதியும் முடியுமாறு கொள்க. தூற்றுக்கொடு, தூற்றுப்பத்து, தூற்றுத்தொன்றுநாறு எனவும்; தூற்றுக்குறை, தூற்றுக்கு எனவும் வரும். ‘ஏகாரம்’ அற்றகை.]

சால். அவைவழுர் பத்திலு மத்தொழிற் குகும்.

இஃது, அந்தாறு என்பதனேடு ஒன்று முதல் ஒன்பாண்கள் அடையடுத்தவழிப் புணருமாறு காறுகின்றது.

இள் :—அவை ஊர்பத்திலும் அத்தொழிற்று குகும்— (அந்தாறு என்பது) ஒன்று முதல் ஒன்பாண்களான் ஊரப்பட்ட பத்திலேடு புணருமிடத்தும் அத்தொழிற்கும் இன ஒற்று மிக்கு முடியும்.

உம் :—தூற்றெருப்பிறு; இருப்பிது, முப்பிது, நாற்பாலிது, ஐம்பாலிது, அது பால்து, எழுபாலிது, எண்பாலிது எனவரும்.

‘குகும்’ என்றனான், சிலைமொழியடையடுத்து வரும் முடிபும் கொள்க. ஒரு தூற்றெருப்பிது என ஒட்டுக.

சால். அளவு கிழறைப் மாயிய நிரியா

குற்றிய ஊகரமும் வல்லெலமுத் தியற்கையும்
முற்பிளாத் தன்ன வெண்மனுர் புலவர்;

இஃது, அந்தாறு என்பதனேடு அளவுப்பெயரும் கிழறைப்பெயரும் முடியுமாறு காறுகின்றது.

இள் :—அளவும் கிழறையும் அ இபல் திரியா— (அந்தாறு என்பதனேடு புணருமிடத்து) அளவுப்பெயரும் கிழறைப்பெயரும் மேற்கூறிய இயல்பில்திரியாதே கின்று இன வொற்று மிக்கு முடியும். குற்றியலுகரமும் ஊல்லெலமுத்து இயற்கையும் முன் கிளங்கால் அண்ண எண்மனுர் புலவர்— (அவ்விடத்துக்) குற்றியலுகரம் கெடாமையும் (இன ஒற்று மிக்கு வன்றெருட்டமொழியாய் கிள்றமையான் வருமொழி) வல்லெலமுத்து மிகும் இயல்பும் மேல் (வன்னெடுட்டுமொழிக்குக் கூறிய தன்மையவென்று சொல்லுவார் புலவர்).

உம் :—நூற்றுக்கலம்; சாடி, தாநத, பாளை, நாழி, மண்ணட, வட்டி, அகல், உழுக்கு எனவும்; கழுஞ்ச, தொடி, பலம் எனவும் வரும்.

தோல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

'திரியா' என்றதனுன், நூறு என்பது அடையடுத்த வழியும் இவ்விதி கொள்க.

உ-ம் :—ஒரு தற்றுக்கலம், இருதுற்றுக்கலம் என ஓட்டுக. [ஆகாரம் செய்யுள் விகாரம். கிளங்கு என்பது வினையெச்சத்தொகை.] (கச)

சாரி. ஒன்றமுதலாகிய பத்தூர் கிளவி

ஒன்றமுதலெலாங்பார் கொந்திண்ட மிகுமே
நின்ற வாய்தங் கெட்டுதல் வேண்டுப்.

இஃது, ஒன்று முதல் எட்டுச்சிறுகிய எங்கள் அடையடுத்த பத்தினேஞ்சு ஒன்று முதல் ஒன்பான்களைப் புணர்க்கின்றது.

இ-ன் :—ஒன்று முதலாகிய பத்து வர் கிளவி — ஒன்று முதல் எட்டுச்சிறுகிப் பத்து என்னும் எண் ஊரப்பட்ட சொற்கள், ஒன்று முதல் ஒன்பாற்கு—அவ்வொன்று முதல் ஒன்பான்கள் வருமொழியாய் வந்து புணருமிடத்து, நின்ற ஆய்தம் கெடுதல் வேண்டும் — (ஆண்டு) நின்ற ஆய்தம் கெட்டு முடிதல் வேண்டும், ஒந்து இடை மிகும்— (கெட்ட வழி இனவொற்றும் ஓர் தகப) ஒந்து இடை மிக்கு முடியும்.

உ-ம் :—ஒருபத்தொன்று, இருபத்தொன்று, ஒருபத்திரண்டு, இருபத்திரண்டு; ஒருபத்தூழன்று, இருபத்தூழன்று என ஓட்டிக்கொள்க.

'நின்ற' என்றதனுன், மேல் ஒரு பதிற்றுக்கலம் என்னும் முடிபிற்கு இன்பேறும் கொள்க. [காகாரம் சந்நாச.] (கக)

சாரு. ஆயிரம் வரினே யின்னாஞ் சாரியை

ஆவயி வெற்றிடை மிகுதலில்லை.

இஃது, அவ்வடையடுத்த பத்தினேஞ்சு ஆயிரத்தினைப் புணர்க்கின்றது.

இ-ன் :—ஆயிரம் வரின் சாரியை இன் ஆம் (அவ்வொன்று முதலாகிய பத்தூர் கிளவி முன்) ஆயிரம் என்பது வரின் இடை வந்து புணருஞ்சாரியை இன் ஆம். அ வரின் ஒந்து இடை மிகுதல் இல்லை — அவ்விடத்து (முன் கூறிய) ஒந்து இடை மிகுதல் இன்றி முடியும்.

உ-ம் :—ஒருபதினூயிரம், இருபதினூயிரம் என ஓட்டுக.

'அவயின்' என்றதனுன், ஒருபதிற்றுலகம் என்னும் முடிபிற்கு உரைமும் வஸ் வெழுத்துப் பேறும் கொள்க. [வகாரம் ஆசை. ஆகாரம் செய்யுள் விகாரம்.] (எப)

சாரா. அள்ளு நிறையு மாயீய நிரியா.

இஃது, அவ்வொன்று முதலாகிய பத்து : கிளவி முன் அளவுப்பெரும் நிறைப் பெயரும் முடியுமாறு கூறுகின்றது.

இ-ன் :—அளவும் நிறையும் அ இபல் திரியா — (அவ்வொன்று முதலாகிப் பத்தூர் கிளவி முன்) அளவுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் (மேல்) ஆயிரத்தோடு புணரும் வழி முடிந்த இயல்பில் திரியாதே சின்று இன்பெற்று முடியும்.

உ-ம் :—ஒருபதின்கலம், இருபதின்கலம்; சாடி, நாதை, பாஜை, நாழி, மண்டை, வட்டி, அகல், உழுக்கு எனவுக்கு : ஒருபதின்கழுஞ்சி, தொடி, பலம் எனவும் கொள்க.

'திரியா' என்றதனுன், ஒருபதிற்றுக்கலம் என்னும் முடிபிற்கு இன்னின் கொரம் இரட்டிய நரசாகலும், ஒருபதினூயில் என்னும் முடிபிங்கண் வருமொழி கொரம் திரிச்தல்லும் நிலைமொழியின் னாகரக்கேடும் கொள்க. [ஆகாரம் செய்யுள் விகாரம்.] (கக)

எழுத்துத் தொரம் - குற்றியலுகாப் புணரியல்.

சா.அ. முதனிலை யெண்ணின்முன் வல்லவெழுத்து வரிதும் ரூ கம தோன்றினும் யவுளங் தியையினும் முதனிலை பியற்றுக யென்மனூர் புலவர்.

இஃது, ஒன்று முதல் ஒன்பாண்களோடு பொருட்பெயரைப் புணர்க்கின்றது.

இ-என் :—முதலிலை எண்ணின்முன் வல்லவெழுத்து வரிதும் ரூ கம தோன்றி தும் யவுந்து இயையினும் — முதனிலை எண்ணுகிய ஒன்று என்றும் எண்ணின் முன் வல்லவெழுத்து முதன்மொழி வரிதும் ரூ கம க்களாகிய மெல்லவெழுத்து முதன் மொழி வரிதும் யவுக்களாகிய இடையெழுத்து முதன்மொழி வந்து பொருந்தினும் முதலிலை இயற்றக் கூண்மன் புலவர் — அவ்வொன்று முதல் ஒன்பாண்கள் முன் எப்பிய முடிபுளிலை எய்தி முடியும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.

எனவே, வழிநிலை எண்ணுகிய இரண்டு முதலாகிய எண்கள் அம் முதனிலை முடிபாகிய விகாரம் எய்தியும் எய்தாதும் இயல்பாயும் முடியும்.

உ-ம் :—ஒருகல்; சௌன், துடி, பறை, ஞான், நூல், மணி, யாழ், வட்டு எனவரும். இருகல், இரண்டுகல்; சௌன், துடி, பறை, ஞான், நூல், மணி, யாழ், வட்டு, என ஒன்பதின் காரும் ஒட்டுகே.

ஒன்பதின்கல் எனச் சென்றதீதும் வழக்கின்மையின் ஒழிக்க.

‘நிலை’ என்றதனுண், மாட்டேற்றுக்கு எலாத குரகயகங்களின் முடிபு கொள்ளப்பட்டது. (எ)

சா.கே. அதனிலை யுயிர்க்கும் யாவரு காலையும் முதனிலை யொகர மோவா கும்தேம் ரகரந் துரந் துவரக் கெடுமே.

இஃது, ஒன்றுமுதல் ஒன்பாண்களோடு பொருட்பெயருள் உயிர் முதன்மொழி முடியுமாதும் மேற்கூறிய யகாரம் வேறுபட முடியுமாதும் ஈறுகின்றது.

இ-என் :—அதன் நிலை உயிர்க்கும் யாவருகாலையும் முதலிலை ஒரம் ஓ. ஆகும் — அவ்வொன்று முதல் ஒன்பாண்களோடு புணர்யிடத்து உயிர் முதன்மொழி வந்த இடத்தும் யா முதல்மொழி வந்த இடத்தும் முதலிலை எண்ணுகிய ஒன்று என்பதன் கண் ஒகரம்—தூகாரம் ஆம். ரகரத்து உகரம் தூகாக்கெடும் — (அவ்விடத்து) ரகரத்து உகரம் முற்றக்கெட்டு முடியும்—

எனவே, வழிநிலை யெண்களுள் உயிர்நிலை முதன்மொழி வந்த இடத்து முன் கூறியவாறே இருவாற்றாதும் முடியும்.

உ-ம் :—ஒரடை, ஒராடை எனவும்; இருவடை, இருவாடை, இரண்டாடை. இரண்டாடை எனவும் உயிர் முதல் மொழிகளை ஒட்டிக்கொள்க.

யா முதல்மொழி ஓர் யாழ் எனவரும்.

‘துவர’ என்றதனுண், இரண்டு எண்ணும் எண்ணும் மூன்று எண்ணும் எண்ணும் செய்யுளாகத்து ஈராசை எனவும் மூவாசை எனவும் முதல் நீண்டு வேறுபட முடியுமாது கொள்க.

‘அதனிலை’ என்றதனுண் முதனிலை நீளாதே நின்று உகரம் கெட்டு ஒரடை, ஒராடை, ஒர்யாழ் எனவரும் முடிபும் கொள்க. [காரங்கள் ஈற்றகைகள்] (எ)

சுடு. இரண்டுமுதல் சொல்பான னிறுதி முன்னர் வழங்கியபன் மாவென் கொவி தோன்றின் மகர வள்பொடு நிகரது முரித்தே.

இஃது, இரண்டு முதல் ஒன்பாக்கள் முன்னர் அளவு முதலிய மூன்றாக்கும் உரிய மா என்பது புனருமாறு கூறுகின்றது.

இ-ன் :—இரண்டுமுதல் ஒன்பான் இறுதி முன்னர் :— இரண்டு முதலாக ஒன்பது ஈருகச் சொல்லப்படுகின்ற எண்களின் முன்னர்; வழங்கு இயல் மா என் கொவி தோன்றின் — வழக்கிக்கண்ணே கிடக்கின்ற (விலங்கு மரம் முதலிய அல்லாத அளவு முதலியவற்றிற்குரிய)மா என்னும் சொல் தோன்றின், மகர அளபொடு நிகரதும் உரித்து — (இயல்பாய் முடிதலேயன்றி மேற் கூறிய) மண்ணை என்றும் அளவுப்பெய ரோடு ஒத்து வேதுபட முடிவனவும் பெறும்.

உ-ம் :—தீசம்மூரா, திருமா, மூன்றுமா, மும்மா; என் ஒன்பதின்காலும் இங்காலும் ஒட்டுக.

இரண்டு முதல் ஒன்பான் என்ற எடுத்தமையின், ஒன்றாக ஒருமா என்னும் முடிபேயன்றி ஒன்றுமா என்னும் முடிபு இல்லையாயிற்று. இவற்றுள், மிக்க எண் கேட்டு குறைந்த எண் வருங்கால் உம்மைத்தொகையாகவும், குறைந்த எண்கேட்டு மிக்கது வரித்த பண்புத்தொகையாகவும் முடித்தார்கள்க. [‘ஏகாரம்’ ஈற்றகை.] (எ)

சுடுக. வனவேன் வருடம் புன் ஸி யிறுதிமுன்
உம்முங் கெழுவு முளப்படப் பிறங்கும்
அன்ன மரபின் மொழியிரைத் தோன்றிச்
செய்யட் தொடர்வசீக் கெப்பெற நிலையும்
வேற் முகமை குறித்த பொருள்வயி ஞை.

இது, வகார ஏகார ஈற்றுச் செய்யுள் முடிபு கூறுகின்றது.

இ-ன் :—ல ன எனவரும் புள்ளி இதுதி முன் — ல ன என்று சொல்ல வருகின்ற முள்ளியிற்றுச் சொல்முன், உம்மும் கெழுவும் உளப்பட பிறங்கும் — உம் என்னும் சாரி யையும் செழு என்னும் சாரியையும் உளப்படப் பிற சாரியையும், அன்ன மரபின் மொழியிடைத்தோன்றி செய்யுள் தொடர்வயின் மெய் பெற நிலையும் — அப் பெற்றிப் பட்ட மரபினையுடைய மொழியிடைத் தோன்றிச் செய்யுள் மொழிகளைத் தொடர்க்கு சொல்லும் தீடு க்கு செய்யுமெப்பூறு நிலைபெற்று முடியும். வேற்றுமை குறித்த பொருள் வயின்—வேற்றுமை குறித்த பொருட்புனர்க்கிக்கண்.

உ-ம் :—“ானவரி வில்லுக் திங்களும், கல்கெழு காஙவர் கல்குது மகளே” எனவும்; “வாநிதிக் கிழவலும் போன்ம்” எனவும்; “காங்கெழுநாடு” எனவும் வரும்.

“மொழியிடைத் தோன்றி” என்ற மிகையால்பிற ஈற்றுள்ளும் இச்சாரியைபெற்று முடிவன கொள்க. துறைக்கழு மாங்கத்; வளக்கெழு திருநகர் எனவரும்.

‘அன்னமரபின்’ என்றதனால், சாரியை காரணமாக வல்லெலமுத்துப் பெதுதலும், அது காரணமாக நிலைமொழியிறு திரிதலும், சாரியையது உகரக்கேடும், ஏக கிட்சியும் கொள்க. பூக்கெழுநன், வளங்கேழுப்பதிருநகர் என்று அவ்வாறு வந்தமை யநிக.

‘மெய் பெற’ என்றதனால், இச்சாரியைப் பேற்றின்கண் ஈற்று வல்லெலமுத்து வீழ்க்க. [‘ஆன்’ இடைச்சொல். அகரம் சாரியை.] (எ)

சுல. உயிரும் புள்ளியும் மிறுதி யாகீக்
 குறிப்பினும் பண்பினும் மிசையினும் தோன்றி
 நெறிப்பட வாராக் குறைச்சொற் கிளவியும்
 உயர்தினை யல்லினை யாயிரு மருங்கின்
 ஜம்பா லந்தியும் பண்புதொகு மொழியும்
 செப்புஞ் செய்த வென் துங் கிளவியின்
 மெய்யொருங் கியலுங் தொழிலேருகு மொழியும்
 தம்மியல் கிளப்பித் தம்முற் ரும்வருங்
 எண்ணவை யெல்லா மருவின் பாத்திய
 புணரிய னிலையிடை யுணரத் தோன்று.

இஃது, இவ்விகாரத்துப் புணர்க்கப்படா மொழிகள் இவை பென அவற்றை
 ஏதேந்து உணர்த்துகின்றது.

இ-ங் :—உயிரும் புள்ளியும் இறுதியாகி குறிப்பினும் பண்பினும் இசையினும்
 தோன்றி நெறிப்பட வாரா குறைச்சொல் கிளவியும் — உயிரெழுத்தும் புள்ளியெழுது
 அம் சருகிக் குறிப்பின்கண்ணும் பண்பின்கண்ணும் இசையின்கண்ணும் தோன்றி
 ஒரு நெறிப்பட்ட வாராக் குறைச்சொற்களாகிய உரிச்சொற்களும், உயர்தினை அஃப்
 றினை அ இரு மருங்கின் ஜம்பால் அறியும் பண்பு தொரு மொழியும் — உயர்தினை அஃப்
 றினை யாகீய அவ்விரண்டு தினையிடத்தும் உள்வாய் ஜங்கு பாலினையும் அறியவரும்
 பண்புத்தொகை மொழிகளும், செப்பும் செய்த என்னும் கிளவியின் மெய் ஒருங்கு
 இயலும் தொழில் தொகு மொழியும்—செப்பும் செய்த என்னும் பெயரெச்சுச் சொற்
 களின்படி ஒருங்குநடக்கும் வினைச்சொல் தொக்க வினைத்தொகையும், தம்தியல் கிளப்
 பின்—(எண்கள்) தம்தியல்புகிள்கும் இடத்து, தம்முன் தாம் வரும் எண்ணின் தொகுதி
 உள்பட பிறவும் அன்னவை எல்லாம்—(இறுத்த சொல்லும் குறித்துவரு கிளவியுமாய்
 வாராது) தம்முன் தாம் வரும் எண்ணின் தொகுதியும் உட்பட்ட பிறவும் அத்தன்மையை
 வெல்லாம், மருவின் பாத்திய—வழக்கிடத்து மருவிகடந்த இடத்துள்ளன. (ஆகலான்
 அவ்வாறே கொள்ளப்படும்.) புணர் இயல் னிலையிடை உணர்த்தோன்று—புணர்க்கி
 இயன்ற கிலைமக்கண் (அவற்றின் முடிபு) விளங்கத் தோன்று.

உ-ம் :—வின்வினாந்தது, கார்கதுத்தது, ஓல்லெல்லித்தது இவைகுறைச்சொற்
 கிளவியும் ஆபினமையின் முடிக்கப்படாவாயின்; வின்னென விசைத்ததென இடுடச்
 சொல்லோடுகடிய வழிப்புணர்க்கப்படும்.

கருஞ்சான்றுன் என்றது பண்புத்தொகை. இது கரும் என பண்புணரின்றது.
 கருஞ்சான்றுனெனத் தொகையரயவழி கருமென்பது கரியானெனப் பால்காட்டி
 கிற்றலில் புணர்க்கப்படாதாயிற்று.

கொல்யானை என்றது வினைத்தொகை. அதுவும் கொல்லெனத் தொழின்மை
 உணரின்றது. கொல்யானை எனத் தொகையாயவழி, கொன்ற எனக்காலம் காட்டி
 கின்றவையின், புணர்க்கப்படாதாயிற்று.

ஒரொன்று என இது தம்முற்றும் வந்த எண். இது கிறுத்த சொல்லும் குறித்து

தோல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

வருகொலியும் அன்மயிற் புணர்க்கப்படாதாயிற்று. இது தானே ஒரொன்றுக்கொடு என்பழிப் புணர்க்கப்படும்.

“பிறவும்” என்றதனுள் முடியாதல் உண்டான், கரியன் என்பன. இவை உண் என்றும் கருமை எனவும் பிரித்து நிறுத்திய வழி ஆனும் அன்னும் குறித்துவருகினவீ யன்மையான் வாத புணராணமயிழ், புணர்க்கப்படாவாயின்.

‘தோன்றி’ என்றதனுல், கொள்ளென்கொண்டான் என்பழிக் கொள்ளென் பதனை என என்பதனேடு புணர்க்கப்படாமைகளாக, “

‘மெய் ஒருங்கியதூம்’ என்றதனுள், உண்டான் என்பழிச்செய்கையும் காலமும் பாலும் தோற்றித்துகொடு பிரித்துப் புணர்க்கப்படாமை கொள்க. (அகரச் சட்டின் நிட்டம் செய்யுள் விகாரம்). (எசு)

சாந். கிளாந்த வள்ள செய்யுளுட் டிரிகவும் வழுக்கியில் மருங்கின் மருவொடு திரிகவும் சிளம்பிய வியற்கையின் வேறுபடத் தோன்றின் வழுக்கியன் மருங்கி துணங்தன ரொழுக்கல் கண்மதி காட்டத் தெண்மனுா் புலவர்.

இஃது, இவ்வதிகாப்புபுறநாட்டயணர்த்துதல் ருதலிற்று.

இு-ன் : -கிளாந்த அல்ல செய்யுளுள் திரிகவும் - முன் எடுத்தோதினை அல்லாதன் செய்யுளிடத்து வேறுபட வருவனவற்றையும், வழுங்கு இபல் மருங்கின் மருவொடுதிரி வளம் - வழுங்கு கட்டத்துமிடத்து மருவைதலோடு வேறுபட வருவனவற்றையும்,விளம்பிய இயற்கையின் வேறுபடத்தோன்றின் - முன் சொன்ன முடிபியற்கையின் வேறுபடத்தோன்றின், ஈல்மதி காட்டத்து வழுங்கு இயல் மருங்கின் உணர்க்கநர் ஒழுக்கல்கள்வறிவினை ஆராய்ச்சியான் வழுங்கு இயலுமிடத்து அவற்றின் முடிபு வேறுபாடுகளையறிந்து கட்டத்து, என்மனூர் புலவர் - என்று சொல்லுவார் புலவர்.

உ-ம் : -நறவங்கண்ணி, கள்ளியியக் கோடு, புன்னோயங்கானல், பொன் னந்திதிரி, ஆரங் கண்ணி, காலம் பெருந்துறை என இவை வேற்றுமைக்கண் அம்முப் பெற்று முடிந்தன.

“வேர்பினி வெதிரத்துக் கால்பொரு கநலிசை” என்பது ரகா வீறு அத்துப் பெற்று முடிந்தது. முனவுமா, பினவுநாய் என்பன அல்வழிக்கண் மென்கணத்துக் குறியதன் இதுதிச் சினைகெட்டு உராம்பெற்று முடிந்தன.

“அஞ்செலி சினையை மங்கிரங் கூறி” என்பது அகம் என்னும் நிலைமொழி செலி என்னும் வருமொழியோடு வேறுபடமுடிந்தது.

‘ஆயிஹை’ என்பது அவ்வென்னும் வகரலீறு வேறுபடமுடிந்தது.

தடவுத்திரை, தடவுத்தோள், என்பன உரிச்சொல் முடிபு.

அருமருந் தன்னுஷ் என்றாலது அரும தந்தான் என மருங்வாப் முடிந்தது. சோன்னுடு மலாடு என்பதும்அது.

பொதியிலென்பதும்அது. பிறவும் அன்ன. (உணர்க்கநர் என்பது இறந்தால் வினையெச்சம்.) (என)

உண்பதாவது குற்றியதூகரப் புணரியில் முற்றிற்று.

எழுத்துத்திகாரம் இளம்பூரணருநரை முற்றுப்பெற்றது.

எனது நால்கஞம் பிரசரங்கஞம்

நால்கள்.

ரூ. அ. டப.

மனம்போல வாழ்வு—மூன்றும் பதிப்பு.

0 8 0

அமே புறம் — மூன்றும் பதிப்பு.

வலிமைக்கு மார்க்கட்—இரண்டாம் பதிப்பு—அச்சில்.

மெய்யறிவு — மூலம் உரையும்.

0 12 0

மெய்யறம் — மூலமும் உரையும்.

எனது பாடற்றிட்டு—இரண்டாம் பதிப்பு

வள்ளியம்கை சரித்திரம்—அரும்பதவுரையுடன்.

இன்னிலை—மூலமும் உரையும்—இரண்டாம் பதிப்பு.

திருக்குறள்—மனக்குடவரை—அறத்துப்பால்

ஸ்தி பொருட்பால் அச்சில்.

ஸ்தி இங்பத்துப்பால்—அச்சில்.

0 8 0

தொல்காப்பியம்—இனம்பூரணம்—எழுத்துக்காரம்.

1 8 0

ஸ்தி—பொருள்திகாரம்—அக்புறத்தினைகள்.

1 0 0

எனது அரசியல் பெருஞ்சொல்.

0 8 0

தூத்துக்குடி, S. I. R. }
திருநெல்வேலி ஜில்லா. }

வ. உ. சிதம்பரம்பிள்ளை,
வக்கீல்.